

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 600

கடவுள்
U. V. SWAMINATHA
SIVANMIYUR, MA

நாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த
திருப்பாடற்றிறட்டு.

இஃது
திருத்தணிகைச்

சுவணப்பெருமானைச் சுவாமிநாதருடைய

பிரதிபிணங்கப்

பூர்வாகம்

முத்துசாமிமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஆயலார்

அருணாசலமுதலியாரவர்களது

செனனை

திருமகள்விலாச

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாதுவாசித்தினாமி

GF

.Q.23. 1171 *08, 12

A

தாயுமான சுவாமிகள் து.

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னுகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்து விளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலே உள்ள வேதாரணியமென்னும வடமொழிப் பெயராயுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சிறந்தேறககுறைய ஈளய - வருஷத்துக்கு முன்பாக வேளாணகுலதிலகராயுங், குருலிங்கசங்கமபத்தியிலே சிறந்தவராயுங், கேடிலியப்பப் பிள்ளையென்பவரொருவர இருந்தார், அவராலே அநதச்சிவஸ்தல விசாரணை நடத்தப்படடுக கொண் டிருந்தது. அக்காலத்திலே திரிசிரபுரத்திலே அரசாங்கி செய்து கொண்டிருந்த விஜயகுமாரதசொக்கலிங்க நாயகமென்பவர கேடிலியப்பப்பிள்ளையினுடைய ஈறகுணங்களைப்புகணக்கு வல்லமையுயும் சிலாசொலககேட்டுஅவரை அழைப பித்துப் பரீக்ஷித்து அவருக்குப் பெரிய சமயிரதி யுத்தியோகங்கொடுத்துத் தமயிட, தெ வைத் துக்கொண்டார். அநதக்கேடிலியப்பப்பிள்ளையானவர சந்ததியிலாதவராயிருந்த தபையனருக்குத் தமமுன் டய ஒரோ, பேறுகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னுங் குமாரனைக்கொடுத்து விடமிருந்ததினால் தமக்குக்கந்தவி உண்டாக அருள்செய்யுமபடிக்கு அநதத்திரிசிரபுரத்தில

உ தாயுமானசுவாமிகளதுசரித்திரச்சுருக்கம்.

எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாயுமானேசுரனாத் தரிசித்து
க்கொண்டுவந்தார். அக்கடவுளது திருவருளிணலேஓர்
ண்பிள்ளைபிறந்தது. அதுசண்டு தகப்பனாமகிழ்கூடானது
அக்கடவுளுக்குக் காணிகளை முதலானவை செலுத்தி
க் குமாரனுக்குத் தாயுமானவனெனகிற அக்கடவு ளது
பெயரைக்கொடுத்தார் அந்தத்தாயுமானவா தந்தகப்பனா
ருக்குமிகவுமனமகிழ்ச்சியுண்டாகுமபடிக்கு அவாசெய்
யுமுயற்சியளவிறகு அதிகமான கோவாணந தமிழ் முக
லிய கலவிப்பயிறகியிலே சிறந்தவரானா உண்மை அ
னபு பொறுமை அடக்கம் இரக்கம் இவைமுதலியநற்கு
ணங்களெல்லாம் அவரோடுகூடவேவளநதன. ஓர் அரு
ஞானியினது மனமானது நிலையில்லாத செவ்வப் பொ
ருளை எப்படி விருமபுமோ அப்படியே இவரது மனமா
னது தத்துவப் பொருளையே விரும்பி நின்றது. அப்
படியிருக்கையில் திரு மூலநாயனா மரபிலே எழுந
தருளிய மௌனதேசிகா தாயுமானவரைச் சந்தித்துஅ
வரது அநிதீவர பகருவத்தைக் கண்டு வேதாசமங்க
ளின்முடிவான தத்துவப் பொருளை உபதேசித்தருளி
னா அதுமுதலாகத் தாயுமானவா தமது ஞானஞ்சாரிய
ரிடத்தே மிகுந்த பத்தி உடையவராய் அவ்வுபதேசப்
பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தினநதோழந தகூலி

ஞமூர்த்தி சன்னதியிலே நிஷ்டைசெய்துக் கொண்டு வந்தாரா பின்பு தாயுமானவருக்குத் தகப்பனார் தேக வியோகத்தை அடைதலினாலே அவரது லௌகிகத் தொழிலை அரசனது வேண்டிதல் பற்றி அதில விருப்பமில்லாதவராயிருந்தும் ஏறாது கொள்ள வேண்டியதாயிற்று, அரசனானவன் அவரைமுதலிலே ஞானவானென்று அறிந்தில ஞானமும் கேட்பப்பப் பிள்ளையினும் இவையோககியனொன்று நன்குநித்து மிடுவுந் திறப்புச் செய்து வைத்திருந்தான். ஆனால் கழகூடத்தனுடைய கருத்து உடல் காப்பிலும் அவனது செயல்கூத்திலும் எப்படிவைக்கப்பட்டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கருத்துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லௌகிகத்திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படிக்குச் சிலநாள்கள் சென்றனமேல அரசன் அவரிடத்தே விளங்கிய அபூவாரான சிலசெய்கைகளைக்கண்டு அவரது மகிமையை அறிந்துக் கொண்டான். உடனே விவேகியாகிய அவ்வரசனுக்கு அவரைக்குறித்து அச்சமும் அன்பும் உண்டாதலால் அவரை அழைப்பித்து உயர்ந்த ஆதனத்தினமேல இருந்தருளப் பண்ணி - சுவாமி அடியேன இதுவரையிலே உய்துமகிமையைக் கண்டு கொள்ள மாட்டாதவனாயிருந்ததினாலே உமக்கு ஊழியம் செய்யத்தக்கநான் உம்மை

சு தாயுமானவாமிகளதுசரித்திரச்சுருக்கம்.

எனது ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன். ஆயினும் இது பெரிய குற்றமாகலின் கிருபா மூர்த்தியாகிய தேவரீர் இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி இன்று முதலாக அடியேனால் ஆகவேண்டிய வற்றைச் செய்வித்துக்கொண்டு நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாமல் இருந்தருளலா மென்று வேண்டிதலசெய்தான். அதுகேட்ட வுடனே தாயுமானவா திருவுளம்கிழந்து அன்று முதலாக அலைவற்ற ஞானயோகத்திலே இருக்கக்கொண்டுவளையுங் குருவை யும் அடிபுத சினமய மதுரமான தமிழ்ச் செம்பாடல்களைப்பாடித் துஞ்செய்துக் கொண்டுவந்தாரா. இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன இறந்து போய்விட்டான அவ்வரசன மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின் கண்ணையுள்ள அழகைக் கேள்விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்து கண்களிகூர நோக்கிக் கேள்விப்பட்டவளவினும் அதிகமாய விளங்குதலால் உளமருண்டு அவரைத்தனனரசாட்சிக்குத் தலைவராகவுந் தனனாலவிருமப்பபட்டதகாதசெய்கைக்கு உடன படுத்தவும், தானகொண்ட கருத்தைக்குறிப்பித்தாள் அக் கருத்தை யறிந்த தாயுமானவரோவென்றால் உடனே ஒருபாய வழியினாலே அவகிருநது தமமை விடுவித்துக் கொண்டு அவள் அரசாட்சியினெல்லையக்டுநது இராமநாதபுரத்துச் சீமைக்கு எழு

தாயுமானசுவாமிகளதுசரித்திரச்சுருக்கம். ௫

நீதருளினார். இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளையின் செ
வியை அடைந் ததனாலே அவருடைய சிறியதாய் குமாரமா
கிய அருளையப்பிள்ளையும் தேடிக் கண்டு பிடித்துச் சாதனை
விளங்கவேண்டுமென நூம் கருத்தைக் கொண்டு திருக
கலயாணஞ் செய்யுமபடி முயற்சி செய்தாராகன். தாயு
மானசுவாமிகளுக்கு அது காரியத்திலே சிறிதும் திருவு
ளமில்லாதிருந்தும் தமையனாது வேண்டுதலினிமிசு தி
யிருலே உடனபடவேண்டியதாயிற்று. உடனேபத்திரி
யார ஓராண் பிள்ளையைப் பெற்று வைத்துச் சிவபதம்
அடைந்தார். அநதப்பிள்ளைக்கு கனகசபாபதிப்பிள்ளை
யென்று பெயரிடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமான
சுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்த சிவஸ்தலந் தேடி
நூம் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனித
ராகளெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று அஞ்ஞா
னவிருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்குப் பல்வகைப் ப
ட அறபுதமான பாடல்களைச் செய்தருளினார். அருளே
யொனபவரும அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெ
றுக்கொண்டு அவரை விட்டு நீங்காமல் பணி விடைசெ
ய்துகொண்டுவந்தார்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரணச்சித்தான
ந்தசொருபமாகிய சிவத்திலே கலந்தபின்பு அருளே உ

சு தாயுமானசுவாமிகளதுசரித்திரச்சுருக்கம்.

வாமிகள் அகவற்பாவினாலே குருவைத்துதித்துச்சிவபோ
கத்திலே யிருநது தங்குப் பின்பக்குவப் பட்டு வரும
அடியார்களுக்கு அனுககிரகஞ் செய்யுமபடி ஸ்டை கனகச
பாபதிப்பிள்ளைகளுக்கு அபிஷேகம் செய்தருளிநா. இக்குரு
பரமபரையில் தஞ்சைமா நகரத்துக்குக் கீழ்பால அ
னனப்பன பேட்டையிலுள்ள மடத்தில இப்போது
இருக்கின்ற அமரலவாண சுவாமிகளுடைய அடியா
கூட்டத்திலே ஒருவராயும் அந்த ஆதீனத்துக்கு உரி
யவராகியும் உள்ள எடுத்துக் கட்டி - அருணாசல நாய
னரவாகளிடத்தி லிருந்த ஆதீனபுஸதகத்தையும் ம
றும் சிலபுஸதகங்களையும் திருத்தணிகைச் சரவணம்
பெருமானையரவாகள் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிற்ப
கிப்பித்தனா.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றுப் - பெற்றது.

குருகுதி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பெள்ளமருவும்விரிசடையான்வேதவனத்தான்னிமவே
சன, உள்ளமருவத்திருமூலருறவினமருவுமொருமௌ
ன, வள்ளருளுங் கருணை வெள்ளவாரிமடுத்தேமனை
சநகாப, பிள்ளையவார்களருண் முகிலாய்ப் பெய்தகரு
ணைத்தமிழமழையே. (க)

பெற்றமதினுமுத்தியினும் பிரியாப் பெருமானபேரரு
ளே, சுத்தரவுனாமூவாக்களாப்த் தோனலுமவுனி துணை
கசரத்தால, குற்றமகலக்கருணையின்று கொடுக்கவாங்கி
ககொண்டெழுந்த, அத்தன றுயுமானவனு பறைந்தகனி
லதகடிவரவே. (உ)

வேறு.

ஆயுமாகமுமளக்கவருட் கடலைச்சுருக்கியயேனாதமெ
யாமைக,கேயுமானநதமழைபொழியுமறைசககேழலி
ககுவாய்த்த, சேயுமானவனுலகச் செய்கைபோன்றதிவ
ருணாசிரமியான, தாயுமானவனுரைத்தானருந்தமிழா
லானநதசதகமாமே. (ங)

வேறு.

வேதவனத்திறை யவனையாழிநையேபழித்தமென்மொ
ழியாளுடன்வீரகத்தி விராயகனைச், சாதகரைச் சந்தான

சமயகுருமரபைச் சரிதைமுதனெறி நான்குந் தாங்குத
போதனரைத், தீதறவேதிருமூலாசுகாவாமதேவாதிரு
மௌனியவா மரபிறகித்தா கணத்தோரை, நாதனருட்
டாய்தாயுமானவனோ டிவாகாணமநிலைநிறி நறைபூநா
தொழுவுவோநாமே. (சு)

வேறு.

வனனிவனத்துறைவோனை வானைவனத் திருப்போனை
மலாமாதென்னுய், கனன்கைநித்தோனைக் கடலரசன
முதலாசாகாண்கினேனைப், பன்னுமெழு முன்வரு
கருள்வோனைவனிகனவிடப் பறிகினேனைச், சென
னியைநதுமுடையோனைத்திருமருகலவாழ்வோனைச் சி
நதைசெயவாம். (ரு)

வேறு.

ஒருமுகமாய்ப்பலகோடியனநதசத்தி யுருவாகியைந
தொழிறகுழரித்தாய்ஞானத், திருவருளாய் மூவிதமா
யொன்றையநதாய்ச் செடசித்தா யெவ்வுயிரககுஞ்சிறந
ததாயாய்த், தரும்விஞ்சையொருநானகாய்விட்டுநீங்கா
த்தறபாமநிலையெல்லாநதானேதானாய், வருமருளாமி
ரதாய்மாமருகல் வாழும் வண்டுவாருழலுமையவண
க்கஞ்செய்வாம். (சூ)

வேறு.

பணிவிடைகள் பல கோடி செய்தானே மகிழ்வித்தேபத்த
ராறோ, துணிவினெடுஞ் சுவாக்காதிபதிமனடநதாரொ
முயிறவிதேயாநாயேன, துணியமனக்கறகரைநதேசிவ
பணிகளனுதினமுஞ் செய்துவாழ், வணிகன விடநதீர்த்
துயத்தவாரணமாழுகத்தானேவணககஞ்செய்வாம். (௭)

வெங்காமவேட்கைமுத லாசைபல கோடியினும் வீழ்ந
தேமாறித், தங்காவனசூழ்கறங்காய்த்தாணியெலாநதி
ரிந்துதலுநதவிப்புத்தீர்த்து, ரங்காதபேரினபவாழ்வளி
கஞ்சுசனமாரகநமருவி வரபுச், சிங்காரவேலவனைச்சே
வித்தேயவனருளைச்சிந்துப்போமே. (௮)

வேறு.

இடைமருதூரிறையவனை மாகாளத்தானே யிலநதுறை
மாநகரானையிருமருகலானே, விடைமருவுங்கொடியாடு
நதிருமறைககாட்டானேவிளங்குநதழூரானேவியஞ்சை
யானேப், புடையமருநதிருவம்பாதிருப் பனநதாளானே
பபுறம்பியமாநகரானேப் பூசுரனசோமாசி, தடையறவே
தொழுவச்சநதவிர்த்தவிநாயகனைச் சநததமுமபுநதியினு
லசநதனைசெய்வோமே. (௯)

வேறு,

இறையவனைத்திருவருளையங்காணையறுமுநீனையிமை

யோராதமமை, மறையவனாமாதவரை முனிவாசித்தர்க
ணத்தோனாமாக்கபெல்லா, மறையுமறையாகமத்தை
யஞ்செழுத்தையாலயத்தை யறத்தை ஞானத், துறைநி
றைவமெய்ஞ் ஞானத் தொனமை யரையருளோடுந
தொழுதுவாழ்வாம். (10)

வேறு,

வகுத்திடுநெதய்வவணககழுங் குருவினவணககழு மவா
ழிபாயிரமாயத், தொகுத்திடுநதமிழுமபாசிவவணககத்
தொகுதியுமுனனதாய்த்துதித்தே, பகுத்தறிவதலுைரு
ஹாற்றெண்பத்தேழ்பாடலுங் கண்ணியினபகுதி, மிகு
த்திடுமெண்ணாற்றறுபத்தைநதுடனே விளம்புவோமக
வல்வண்ணமுமே. (10க)

வேறு.

விண்ணுறுநதேவர்கண்முனிவாகணங்குள்கித்தாபுகழ்
மௌனி வியப்பால்ஞானத், தண்ணுறுநதணடமிழமா
லையைஞ்ஹாற்றெண்பத் தேழுந்தாயுமானோன, எண்ணு
றுங்கண்ணிகளெண்ணாற்றறுபத்தைநதகவலவண்ண மி
ரண்டும்பாடி, மண்ணுறுநால்வகைமாரதார்தமககாகப் ப
கருவாபாலவைத்தானனறே. (10உ)

வேறு.

சாரந்தமுறுந்தவ குண்மே வடிவாய் நின்ற தாயுமானவ

னஞானத்தலைமையுண்ட, வேந்தா முதனமேதினியோ
 லல்லாம வாழ்த்தவிரிதமிழாலனுபேர்க வினைவையெ
 ல்லாம,பாநதமுறப்பலபாவினடக்கிவிசுமபைபநதமிழின
 டிவரவேபதிகமாகச். சேர்ந்ததொகையட்டவுணையதிகா
 ரமளவாயச்சேகரித்ததிருவிருத்தத்திருநரமத்திரளே. (

வேறு.

பாசிவணக்கமெனூந் திருப்பாடும் பாயிரப்ப
 னுவலுமபாங்காய்,உரைசெய்தபெரியகவிதையாதியதா
 யுள்ளசெநதமிழெலாமொருங்கே, திருமுறையொன்றி
 றழிகழ்ந்திடுங்கணணிசேரு மீரடிவணணமகவ, லொரு
 முறையொளிநுந்தாயுமானவனு முத்தமனுரைத்தவுண
 மைகளே. (கசு)

வேறு.

பொங்குதிகை கடலுடுத்தபுனிகள் பதினாலும்புகழ்
 மெளனிதிருவருளாம புணரியினிலமுழங்க, கங்குல்ப
 கலறறதிருக்காட்சியினிறகலந்தே காசினியிலஞ்ஞானக
 கங்குலிரிந்தோடச், செங்கமலக் கரமதனாலருட்படை
 யைத்தாங்கிச் சிவஞானக்களிதேறித் தேசமெலாநதிகழ
 த், தங்குசிவானந்தமெனும்ருண மழையைவாயாற்றாயு
 மானவன்மொழிந்தமிழ்த்தொகையிதாமே. (கடு)

வேறு.

௭

மருவுபரசிவவணக்கமாகியாக மலைவளாகாதலிமேற் பாவளராமீராய்த், திருநடுவிறபெரியதமிழ்க்கவிதைவாழ்க்சசெநதமிழ்முவிருதாறுஞ்செறிகவெங்கு, மருவுருவமுருவருவ மாயல்லாமலருமறையாகம் நெறியினனுபோகத்தக, குருவருளாலருள்வாயாற்றாயுமாநோன கூறுதமிழ்முறையருளாங்கோயிலாமே. (கக)

ஆதிபரசிவவணக்கங்காப்பதாகவருட் பெரியகவிதை நடுவாகமேவக், காதலிமரதுமையீராகாட்சியாகக கருணைவெள்ளக கவிதைமழைகதிக்க வெங்குஞ், சோதிசிவானந்தமயனராயுமாநோன சொரிதமிழாநனுபோகஞ் சொன்னதூலை, ஆதரங்கூந்தருள் வசத்தாயவனைநாடியனுதினமுமவெகுமதிசெய்தறைவோமயாமே. (கக)

சிராபபளிமராலேமேவுநதக்ஷிணமுரத்தியருள்செயயவாங்குப, பராபரமுமெநநாளுமபைங்கிளியும் பலபாவுமபாடிப்பாடித், தராதலமானிடாககெல்லாநதணைமிராதாய்த்தநருநுநதாயுமான, நிராமயனாரருட் பெரியகவிதையினற் பொருளதனை நினைநதுநிப்பாம. (கஅ)

வேறு.

வையமுமுதுமகிழ்ந்தோங்க மறைசைநகரும் வடிகுநதோங்கத், துய்யவடியாரதொழு தோங்கத் துதிக்குமடி

யாடுதொகையோங்க, வெய்ய பிறவிக கடனீங்கவிசுவக
ருணைவிளைதோங்க, ஐயனறையுமானவனுப னைந்தகண்
ணிககடிவரவே. (கக)

நீடிமாத்நிபரசிவவணக்க நிறைதமிழாதியாய் நடுவே
கூடிநுதமிழுந தேவைமாதுமைமேற் கூறியதமிழ்கக
விடீரூய்த், தேடிநுதநதைதாய் முதற்கணணித்திரண்
டிடவெழுந்தசெந்தமிழா, பாடிடுமகவல வண்ணமீறெ
ழுதுமபைநதமிழ்த்தொடைபதினெனறே (உ௦)

நீரணிகடையாணிநுமலவர தனிட்டுளசகளமாய்நிற
வோன, சீரணிகருணைத்திருவுருவாகித் திருமறைககா
டடெழுஞ்செலவன, ராடிககணணித் தொடையதாய்ப்
புனைநதவிருந்தமிழ்த்தொகைககடிவரவாய்ப், பாடினைந
துயங்கவவனரு னாவாய்ப், பாடுவேன நிருவருட்ப
ணபால. (உ௧)

அனனையாய்ப்பிதாவாய்க் குருவுராய்த் தேவாயமா
பிள்ளையவா கண்மெய்யருளாற, சொன்ன வாககியத்
தையவனருளறியாத்தொழும்பனே னெருதலைத்துணி
வாய், எனனறிவதனுக்கெட்டு மவ்வளவாயியமபியநூற்
கடிவரவாய்ப், பனனுசெந்தமிழாலாதியந்தமதாய்ப்பா
டுவேனவனருட்பரிவால். (உ௨)

பாசிவவணக்கம்பாட்டொருமுன்றும் பரிபூரணைந

அ

சிறப்புப்பாயிரம்.

தம்பத்தாம், தருபொருள் வணக்கமாறிரண்டொன்றா
நதகுபதுசினமயானத, மருடருமௌனகுருவதீனாந
தாமருங்கருணாகரககடவுள், திரமுறுசித்தாகணத்தொ
கைபத்தாநதோதமிழ்ப்பெயாவழித்தெரிவே. (உ௩)

ஆனந்தமானபரமொரு பத்தாமருட்சுகவாரியீராரு
பாநிலமெங்குநிறைகின்ற பொருளாய்வருவதுமொருப
தோடொன்றும், ஞானமாசச்சி தானந்தசிவபு நற்பதி
னென்றதாஞானத், தேனுறுந்தே சோமயம பதினென
ருளுகிறசுகோதயமுடீனாநதே. (உ௪)

அரியவாகாமபுவனமாற்றைநதுமாறணாகூட்டுளவாம
பரியதேனெழுகழுப் பத்ததாஞானப்பனுலவ பனமாலை
யுப்பத்தாம், நிருமலஞானநினைவொன்று மொன்பானிக
ழ்பொனனைமாதகாபுனியில், விரகினுலவேண்டாதெ
ழுபதோடெட்டாரேவுபத்தாமணமிகவே. (உ௫)

வாயினுறசொல்லறகரியதுமபத்தாமவமபனென
பதுமபத்தாம், சேயனெயெமையாள் சிவனசெயலபத்
தாநதிகழதனனை யெனபதும பத்தாம், நாயினேனாச
யெனுநதிருப்பாடனாற்பதாஞ்செயலுஞானம், ஏயுமா
ரபாடலிருபதோடெட்டா மெனக்கெனச்செயலிலையெ
னதே. (உ௬)

மண்டலமெனனுநதமிழ் பதினென்று மறபாயப்புலி

யைம்பத்தொன்பதான, விண்டிடுமுடல்பொய்யெண்பதா
 ழநாயாம்விசவுமேசற்றலும்பத்தாங், கண்டிடுங்காடுங்க
 னாயுமோமூனாங்கண முறவெடுத்ததேகத்தின், றண்
 டமிழிரண்டாமுகமெலாமொனாஞ்சாபது திடமுறு
 ந்தமிழே. (உஎ)

பருவரலாறத்தனை யாகஞுவையும்பாடினன பைநத
 மிழிரண்டாற், கருவறுங் கவிதையேழினுலமைத்தான
 கறபுறுசினையாங்கருத்தை, வருமலைவளாகாதலிகிரு
 நானகுவண்டமிழ் வழுத்தினன வாககால, பெரியநா
 யசிஅகிலாண்டநாயகியைப் பேணிநா னிருதமிழ்ப்பி
 னையல. (உஅ)

தருந்ததாயேழாம்பெறறவட் கென்றே சாற்றியதமி
 ழ்பதினொனா, மெனதையாகல்லா னீழனமுப்பதுவா
 மெண்ணியபராபரககண்ணி, நந்திருப்பாடனமுனனா,
 றறெண்பத்தொன்பதானல்பைங்கிளி யைம்பத்தெட்டா
 ன், சிந்தையாரொநாளோ நிருநூற்றிற் சோதமிழ் முப்
 பதோடிரண்டே. (உக)

† காண்பேனாவென்னுநதமிழ்முப்பத்தேழாங் காட்சி
 புங்காண்பதுங்காட்டா, வாணவமகறறுங்கவிதைமூவே

முமாகாதோவென்றருளியதாம், வீண்பொழுதகலவில்
லையோளுன விளக்கென விளம்பியதாரும், பாணபிறப்
பகற்றவேண்டாவோவென்று பாடியனபந்தமிழாறே ()

நல்லறிவேயெனறபிழொருநான கா காடுதேயே - வே
றே-னையாய்ச், சொல்லியவினாவ லைவகைக் கண்ணித்
தொகைபனிரோண்டதாநதோயமோ, புலவிய வினாவலை
நத்தாமி-யோநோ - புலவினாவேழதாமபுணாநதோ, வ
ல்லிதாய்வினறநிலை யொருமூனறமறைசநாயகன வகு
த்ததுவே. (நக)

பாப்புனறபெரனனிதாத்ததாய்ஞானப் பகீரதியெனு
மருட்பனுவல், வாயினுறசொரிநதானபாவினம்பலவாய்
வகுத்தினனுபவமவைத்தே, யாப்பவனபாடுகினறதற
கைநதுமானநதக்களிப்புககையாறுந, தோய்வுறவகவல
வண்ணமுமவகுத்தானெறனடையனறயுமானவனே.()

வேறு.

நீருநெருப்புநெடுங்காற்று நிறைபூதலமு நீள்விசும்பு
ஞ, சேருங்கதிருந திகழ்மதியுஞ்சுவத்திர னுந திருவுரு
வா, யாருங்கருணைக்கடனமூழ்சியருநதியெழுநதேயரு
ள்வாயாம், சாருங்கண்ணித் தமிழ்மழையைத் தந்தான
றயுமாறேனே. (நக)

வேறு.

மகபதிமாலையனமராதமக்குமரிதாய் மந்திரமாலிகை
மூலாமரபிலெழுமெளனி, சுகாவரம் தேவாமுதனஞா
னிமாரகணங்கள். சுத்தாநித்தாமுத்தர்சித்தர் பத்தருங்
கொண்டாட, விகலாழவுமபரகதியுமெவ்வயிராகுமீயுமீ
சனருளாயெழுநதலெழிறறையுமாரேன, சகமேழுமண
ககுமருட் டணமலராரபுனைநத்தாமீரடிக்கணணித்தமி
முத்தொகையிதாமே. (நசு)

வேறு.

தநதைதாய்முதலாகவக வலவண்ணமீருகத் தாயுமா
னேன, விரைதயாயனுபோகவிதமெல்லாமவிவகார வி
னேதமாக, வெநதையாரதிருவருளா லீரடிக்கணணிக
ளாக வியமபுதூலைச், சிநதைநோய்தீரநதருளைச் சோந
தொளிர வனுதினமுஞ் சிநதிப்போமே. (நரு)

வேறு.

செய்யபரங்கிரிககோமானசெல்வனுதித் தென்மறை
சைவாழ்வானைச் சிறநதஞான, வையனரு ளாண்டவனே
மெளனஞானவனுபோகமருநதமிழா லருளினவாககா
ல், வையமுய்ய வகுத்தானைத் தாயுமான வரோதய

னேமறவாமல் வாழ்த்திவாழ்த்தித், துய்யதிரு வகவனீ
ருள் விலாசநீதி சூழ்பலநூறொகுத்தானைத் தொழுது
வாழ்வாம். (ஊக)

ஓ வ று.

திருவேதவனமதனிற் றிருவவதாரந்தானசெய்து தி
ருவருளுருவாய்த்திகழ் தாயுமானேன், பொருளுருவா
ருசிவானந்த பூரணவிலாசப் பொலிவாகியெழுந்தருளி
ப்பூரணமெய்ஞ்ஞான, வருளுருவாமனுபோகசம்பிரதா
யத்தை யருள்வாககா லருந்தமிழா லனமந்தருளமுதற்
குக், குருதுதிதெய்வதவணகமவாழிவரலாறுங் கூறி
யபாயிரங்கூறிககூறுவதான்குணமே. (ஊஎ)

ஓ வ று.

அடிவரவாதிகுருதுதி வாழியரியதேவதை வழிபாடு
நெடியபாயிரமும்பர சிவவணக்கிறைவையுஞ் சிந்தனை
நிகழ்த்தி, வடிதமிழ்வகுத்தவள்ளலைநீனவில் வைத்தரு
ட்கனிதைமாரியினேப், பொடிமணிபுனைந்தவன்புடனித
மும்போற்றுவார்புனிதமாதவோ. (ஊஅ)

சைவசித்தாந்தசமயசந்தானத் தபோதனர்நடுநிலைசா
ந்தோ, னைவகைத்தொழிலு மத்துவாவாறுமாறாதா
முங்கடந்தார்வோன், மெய்வகையாய வனுபவநிலையை

விரிதமிழ்க்கவிதையால்விரித்தே, செய்தவந்தெரிந்ததா
யுமானவனைத்தினந்தொறுஞ்சுந்தனைசெய்வாரம். (நக)

வேறு.

மாயுநாபாதகமு மறுபிறப்புந்துறவறத்தான் மாறவி
சி, யாயுமவேதாகமத்தாலருள் வலியாற்சிவஞானவாழி
மூழ்சிப, பாயுமால் விடைப்பரமன பலநிலையுமபாத்து
ணாந்து பரத்தினொன்றுந, தாயுமானவனுபயசரண்மல
ரைச் சிரமதனிற்றரித்துவாழ்வாம். (சு)

இராஜராஜாங்கவாக்காயெடுத்த வடிமடங்கியிளைத்து
டாமல், தராசுமுனையாய் நிறுவிச் சாயாமலனுபேரகத்
தமிழைப்பாடும், பராவு சிவமையமாகிப் பரஞான வுபய
நெறிப் பரிமேலேறி நிராமயதேயத்தேகி நிறைதாயுமா
னவனை நினேநதுவாழ்வாரம். (சக)

வேறு.

மறைக்காட்டு மெய்ஞ்ஞான மாணிக்கமலையை மௌ
னிதிருவருளாற்றில வளரு நவமணியைக், கறைக்காட்
டுமஞ்ஞானககளிம்பற்றகடலைக் காசினியைமறந்தருளை
க கலந்தகதிரொளியை, நிறைக்காட்டும பேரினப நீணி
லத்துசீதியை நீடிய பேரானந்த நெடுங் கடல் வாய்நிறை
வைக், குறைக்காட்டு மஞ்ஞானக் குறும் பறக்குங் கோ

னைக்குணத் தாயுமானவனைக்குமபிடுவனகுறித்தே (9)

வேதவனநதனின முளைத்த மெய்ஞ்ஞானவித்தைவே
தமாக ானசாந்த பேதினியன் விளை , ஆதவனபோ
லெனகுமொளியளிகுமருட்கதினா யருணமவுனி திரு
வருளையள்ளியுண்டவறிவை, மாதவமே தருவருவாய
வந்த திருவருளேமா முனிவனருணாதன வணங்கியமெய்
வாழ்வைச், சந்தருவா சவாய்த்தைமுத்த தனிமுதலை
த் தாயுமானவனருளைச் சந்ததமுநதுதிப்பாம். (சுந)

வாயநதபெருங்கருணைமயன றிருமூலசாதன மந்தி
ரமாலிகைபுனைநதோனமரபி நெழுமெளனி, ஆய்நததி
ருவ ணிசுறவைவயக்ஷப்பாத்திரா ககயத் திவஞா
னவனுபோகல்முததக, நகநதபிறனிககோடைககாலம
தைத் தணிகககருணைகலநதிடுமறிவாங்கரமதனூல் வா
ங்கி,தோய்நதசிவானகமுறையருநதுசிவஞானத்துறை
த்தாயுமானவனைத்தொழுதேழுவோமயாமே. (சுச)

வேறு.

பாண்டவர் தூதனுமயனுநதேடரியமெய்ஞ்ஞானப்ப
டிவந்தாங்கி, யாண்டசிவனருளாழிமூழ்கியெழுநதொளி
ரமெளனி யருளவாரி, வேண்டலவெறுப்பானதறவிழு
ங்கியருந்தவஞான வீரனாக, நீண்டசிவானநதப தினிசை

தாயுமானவனை நினைவோராய் மே.

(சுரு)

வேறு.

வா ிசூழ்புவனமெலா வாயுத்த மகிழ்நதேதாங்கி மகா
மௌனதேசிகளை மறவாதானத்தான, பேரினபவாழனி
னுறும பெ நுககைமா தவத்தேதான பேரினபவாடாருந்
ம்பேராளனபெருரை, யார ிவா ரவனபெருமையவா
றுனையறிவா னவனநீனையணைநதவரு மறிவாக ளத
றை, சீரியசெநதமிழ்முகராயத்திகழ தாயுமானேனசே
வடிபையனுதினமுஞ்சுநதனைசெயவோமே. (சுக)

வேறு.

மறைசைநாயகனேஞான சாதகனமௌனியே யருட்
சூருவரதன, சூறவிலாழ்நா குழாங்களை குழாங்கள்
கோதிலாஞானமேகுலமாய, நிறபரமபொருளும் ப
னையுமேதெயவ நீடுபேரினபமேயின்பா, அறையுமவா
க்கியத்திறையுமானவனவாககனுபவமனுபவா மாலை.)

ஞானதேசிகளேமௌனியா மவனை நமசித்தொடை
ரேதொண்ட, நீனமினமௌனி மரபினோலலா யி
றையருளெய்தினேரியமபி, ஞான சற் குருவை யணைய
மாதவங்கள் -ற்றினோ தவமருநதவமாந தானவ்ஞாசு
ஞ் சற்குருவாய்க்கத்தவஞ்செய்தோன றுயுமானவனை.

வக

சிறப்புப்பாயிரம்.

தென்றறைக்காட்டி னெழுந்தருண் மௌனிதிருவரு.
ட்புணரியிற்றிளேத்தே, பொன்ப லேவில்லான முப்பெரு
ருள்விலாசப்பொலிவினைவிசாரணைபுரிநதே, கன்மலையெ
ழுத்தாய் கருத்தினிலழுத்திக கருணைவான்சுவை யென
ககழ்நூந், தனமயத்தமிழ்ச்சந்தநதநதுதிக் குந்தவத்த
ரோ தாயுமானவனே. (சக)

அங்கையினெலலிக் கனியெனஞான வனுபவநிலை யெ
லாம, றிவோன, றுங்கமாதவருக்கருணிலேதோன்றத்தொ
குதமிழ்மாரியைச் சொரிவோன, றிங்கள் வேணியன
மௌனதேசிகளைத்தினந்தொறுஞ்சிந்தனைசெய்லோன,
றங்குபேரினப வாழ்வினையுடையோன றுயுமானவனே
னத்தகுமே. (கூ)

வாமதேவனையுஞ்சுகனையுமுலர் மரபையும் பொரு
ளெனமதிப்போன, காமமாதியதாமிருவகையைநதுங்க
டநதவனகடவுளாகோமான, பு. கள் கொழுநனயனமுத
றறேவா புண்ணியாபதமெலாம்பொருந்தான, சேமமாரி
னபவாழ்வினையுடையோன றிரு வருட்டாயுமானவனே.

வேறு.

பாங்கிரிக்கோனபால்களைபெ ளான ஞானபண்டிதற்கு
முரியவனைப்பாமெனறெங்குந், கங்குவிக்குங் காதல

விழுத் தாயுமானேனகட்டியசனமாரசுகநெறி கைக்கொள்வானை, வரங்கொடுக்குஞ்செவவேளை யாசானைப் பாசிவனை மதித்துட்கொண்டே, இரங்கிநிற்கு மருட்குருவையிற்றைஞ்சியவன் பாடலையுமியடிவோமே. (௫௨)

சண்முகவேள்சநகதியைத்தாயுமானேனசகோதரனை மௌன குருதயவால்ஞானக, கண்ணையரு ஞருவாகுந தாயுமானேன காரணகாரியமதனற் கைக்கொள்வானை, விண்முதலாமைம்பூதநாதமீரூப விஹுருநவ விதநதோயா விளைவிறேயநதே, பண்பினுறம பசுத்துவமபோப்பபதியாயநின்ற பானமையனவாககருநதமிழப் படிப்போமயாமே. (௫௩)

மறைசைநகர் வாழ்பெரிய ஞானவேந்தன மறைககாடற்கனபுநிலை வளாகஞ்சாநதன, நிறைவினெடு குறைவுமற நிறைந்தநீத னீண்மௌனகுருவருநா நீங்காநேயன, இறையவருநதநமுதவி யெல்லாநதோநதே யெச்செயலுமிறைசெயலென நியம்புமேகன, நறைசையிற் பூப்பணிவிடைசெய் தீசற்காககு நாதனருளாண்டவனோ நாடிவாழ்வாம். (௫௪)

சரியைநெறியொருநானகுந் தாங்குவானைச் சாலோகமுதனானஞ்சாருவா? ஈச, கிரியைநெற் நானகுமுறிந் கேண்மையானைக் கிளர்யோகநெறி நானகுங் கிடைத்

தார்வானைப், பாஞ்ஞானநெறிநான்குமபடந்தாய்வானைப்
பதினாறுயவநநெறியும் பாயநதோய்வானை, பரிதாபசெ
யலுறுகியாயநிற்பானை யருளானபெருநதக்கையையனை
வோமபாமே (100)

வேறு.

இலந்துறைநகரிலெழுந்த சற்குருவேறியினையிலா ஞா
னதேசிகனும், குலநதனைக்கடநிலைவிடத்தமருங் குழா
ங்களேதிருவருட்குலமாம, மலநதலைசாயசுகும போத
னசத்திவாழமுனையவனருள்வாயால நிலநதனி லவனாக
கொப்புபாவாக நிகழ்த்துமோவறிஞாடுஞ்சகமே. (101)

காசியேபு தலாககனனிபாகுமரிகடவளவாதவேகலந
த, தேசிகாநிசுறவிறசைவசிந்தாநதத் திறத்திலிப்போதி
ருப்பாரில, ஆசிலாசகவாககபுரத்தருடகுருவேயதுகமா
மவனறனசுகுனபாய, மாசிலாமறைசைத தாயுமானவ
னைமதிககலாம வழுத்தமறவிலேயே. (102)

கருத்திருவருக்கு மொன்றதாமவாகள்கழறியவாகசி
யங்காணிற, பொறுத்துறநதமிழ மனுபவப்பயனும் பூ
சணவிலாசமாய்ப்பொலிபு, பொருத்தருக்கொருத்த ரு
யர்வுதாழ்விலையாலுண்மையாமனுபவவொழுங்காற், நி
ருத்தமாகாளச்செம்மலுமறைசைச்செம்மலுஞ்சரிதெ

நிந்தோர்க்கே.

(௫௮)

வரநதருமறைசத்தாயுமானவனுமாகாளத்தெழுந்த
மாகுநவுத், புரங்குடுங்குருணைபொருளதா யெழுந
தோரோபோதஞ்சதனியைப் புணகதோர, சுரங்குடுங்குரு
ணைத் துரிழமனழ சொரிந்தோர குணிய வெளியிடை.
தோயநதோர, நிரந்தரஞான சைவசித்தாநத நெறியின
ருபயதூணினவாம. (௫௯)

தமியருககுரித்தாய் வருமிருதிறருந தாய் பிதாருரு
தெவ்வநதானும், உயி முளைநதி டாயுபா மலஞ்சார வுத்
தமரோரிருவருளே, அமிாதெனஞான வனுபவத் திர
ளை யருளியவருநதாபிழதனை, நிமிஷமாயினுஞ் சிந்தனை
செய்தனலே னா நினைவனோவினையருஞ்சுகந்தே. (௬௦)

அழகியதிருசுசிறநம்பலகருவுமனருள்பெறுமிரு
வாகஞார், மலமுழங்கிலெனன வருட்கவிமாரி வழங்கிய
தாயுமானவனுந், குழைவுதந் தெமையாள் குரவராமவ
ராகள் கூறியதமிழருட்குழாமாட, விழைவுறுஞானசந்தா
னகுருவாம் வேறொருவனாவிரும்பேனே. (௬௧)

வே

ஊழிதோறாழியெனக குறுதுணையாய் நிரந்தரமா
யொளிருமீசன, வாழிமாமருக லுந்தமரணிக்க டலைப

னையவாதனென்னச், சோழியவேளாளர் குலத்தறியி
ககத்தொகுத் தழைத்தே தொழும்பனாகி, ஏழுலகுக்
கொருமுதலாச்சுவாககபுரத்திருநதானை யிறைஞ்சி வா
ழ்வாம். (கூஉ)

எனேத்தடுத்தாட்கொண்டசிவன் மருகலானெம்பெரு
மானேழைப்பாகன, றனேத்தருந தாரில்லாதா னெனக்கு
மொருபெருநதெயவந்தானேதானாய், அனேத்தினுகு ம
னுக்கலன்சுவாககபுரத் தாசனாயமானதேநாயேன, நினைத்
தபடிகூட்டி முடித் துபதேசித்தருணிறைவி னிறுத்தி
னனே. (கூஉ)

ஆதலினாலெனத்தடுத்தாட்கொண்டசிவன் மருகலா
னவனேயின றும, போதகனாய்ச்சுவாககபுரத் தெழுநத
ருளி யிருநதறிவைப் போதித்தேயின, வேதமுதலாகம
த்தின் பயனறிவித்தருநானவினாவால்பாவத், தீதகலச்
செய்தபிரான செபதநநறி நறவாமற்சிறிப்பேனே. ()

மழவிடையாளுநநகலாரியிலே டிநக (ந)னாவாரிவாரி
ப், பழமறையாக ப பபிபகள படாநதோங்க வருணீ
ரைப்பாய்ச்சிப்பாய்ச்சித், தழலனையபிறப்பிறப்பிற் றுழு
முயிர்ப்பயிராக்கருனேத்தநதாட்கொள்ளு, மழகியசிற்பம்
பலவனடியினையனுதினமு மகத்துள்ளைவப்பாம். ()

வேறு.

தக்கபரிபூரணமாயெழுநத பாபாத்தைதச் சுகளநிஷ்
களச்சுகளவகள் 'மெனுந்தனிவய, விககிரக வடிவுகளங்

ளிளங்கியமெய்வடிவை வேதாந்தசித்தாந்தம் விளங்கிய
மெய்ப்பொருளை, நிககிரகமறுககிரக நிகழ்த்திய நினை
லத்தை நிராமயமா யொளிலெளியாய் நினைநிடு நிச்சய
த்தைத், துககசுகநதோயாதசுயஞ்சோதிச சுடரைச்சுவ
ராககபுரத் தெழுஞானசூரியனைத் தொழுவாம (௧௬)

சித்தாந்தசசிவசைவச் சமயகுருமரபைத் தேசொளி
ருஞ்சுநதானத்தேசிகா சேவடியைக, கத்தாமெயத்தவ
வேடங் கதிக்கவருங்குழாத்தைக காரணகாரியங்காண
க்கருணையென மெய்வடிவைச, சத்தாருஞ்சிவபத்தசா
ணா திருமரபைத் தாணுவிலைவரு முதனிதனைமற
வாதவணாச், சத்தாங்கமாகவருஞ்சுவாககபுரத்தானைத்
தொண்டாகுழாத்திரளினெடுநதொழுதுமகிழ்வோமே.

மாகாளமிலந்துணறையச் சுவாக்கபுரமாக வகுத்தத
னிற்சிவஞானவரோ தயனாய்மருவித், தேகாதிபிரவஞ
சத்திமிரமெலாமகற்றுந தினகரனபோனமலமகற்றுந
திருவருட்செங்கதிரா, யோகானுபூதிகருந தாமகமா
யொளிருமுயா ஞானவஹுபோகவுயாவையருள்வாககா
ல், ஆகாயமனைத்தினையு மடக்ககிறகுமாபோ, லருளிய
வாககியமறிவானந்த சமுத்திரமே. (௧௭)

பொன்னவிருஞ்சுடர்மகுடப் புரவலனமாதவத்தோ
ன் போதகனய்ச் சுவாக்கபுரப்புவியினெழும்புநிதன, அ
னனவனவாககதனலே யருண்மழையப்பொழிந்தவ
றிவானந்தகடலையதிகாரமுனறாய்ச், சொன்னசகசான
நதவுல்லாசவாழ்வுஞ்சூழ்ந்தமலபரிபாக வாழ்வினெடுந

தொகுத்த, உன்னியவுபதேசகரிடமாவதுவகைக்குமுயர்க
விதைபதினொருநூறுடனமபததேழே. (சூக)

வள்ளலெனத்தமிழ்மாரி வழங்குமருள் வாயானமா
காளமிலநதுறைபிலவரு பரமகுர ன, மெள்ளிதமிழ்க்
கிளிவிடுதூதாதுயாயப் பலநூறசெபதுபலநாமநிலைசெ
ய்துதுகைசெய்தே, விளளரியொய்கருருவைச சீடனா
னவனுமவினாவிமகிழ்தலுங்கூறியறிந்தமுங்கலவிளம்பி
அள்ளிமகிழ்நதுணவறினானநதசமுத்திர மு மரியதிரிப
தாரத்தீபமுமருளிளுனே. (எடு)

ஆகமத்தினெழுந்தசுவா னந்தமயப்பொருளையழகிய
சிற்தம்பலவனாகிய வறபுதத்ததச, சோகமபானிககினெ
முஞ்சுனியமாஞ்சுயமபைச் சுத்தவெளிவெறுவெளியா
ய்சுசுழ்ந்தபரவெளியைப், போகமதிலமுநதாதபூரண
வாரிதியைப்பினிதா திருமாகாளப்பூனி னெழுமபொலி
வை, ஏகநாயகருவாயெழுந்தநு மிறையையேமுல
கும் புகழ்மகிழ்நதுறைஞ்சிறிதேயோமியாமே. (எக)

நலந்தையுயிலநதுறையானழகிய சிற்தம்பலவனொ
னமுபதேசிககருன திட்டாபராயத், திலமளவுங்கள
ங்கயிலாச் சிவனானகுருவாய்த் திகழேகநாயகசினமய
ற்கனிட்டராகி, நிலம்புகழ்மகிழ்நதெழுந்தநிறைநானப
ராய்நேசிக்குஞ் சரியாகிரியாயோருனப், பலநத
ழையச்சுவாக்கபுரத்தெழுந்தருளியி னந்த பரையோகிவ
யித்தியலிங்கப்பரகுருவைப்பணிவாம். (எஉ)

எறிசினாநீகடல்குழந்தவேழுலகுர்வாழ்க யோகப
ரிபூரணமாயிருகசூழிறவாழ்க, முறிகுணமற்றொளிர்
நானக குழாமீனத்தும்வாழ்க, குருலிங்க சங்கமமாங்
கூட்டமெலாமவாழ்க, வலிவாணந்தககடலு மருளுமிக
வாழ்க வதிவற்றறுப்பதினைந்தாமரட்டுறையும வாழ்க
நெறிபடருஞ்சிவநேசா நீடுழிவாழ்க நேரியனஞ்சுவாகக
புர நிமலனும்வாழ்ந்திடவே. (௪௩)

ஆதிநடுவந்த முறவகணடிதமுமவாழ்க வாரணமுமா
கமமுமருணிறைவுமவாழ்க, மாதினெடுங்கலந்தகவாவா
னவனும்வாழ்க மாலயலிந்திரனிமையோர் மாமுனிவ
ரவாழ்க, போதசராஞ்சந்தானப்புரலெருமவாழ்க புண்
ணியராஞ்சமயகுருப் புனிதலெலலாமவாழ்க, தீதகனற
சித்தாமுத்தறிருமெளனிவாழ்க திருபறைககாட்டெரு
தைமுத்தற செந்தமிழ்வாழ்ந்திடவே. (௪௪)

தேனிதழித்தாரபுனைந்தோன சிவாலயங்கள்வாழ்க தி
ருநீறுங்கணடிகையுந திருவருளும்வாழ்க, ஆனினமுமந்
தணருமஞ்செழுத்தும்வாழ்க வாகாசித்தாந்த சைவத்த
ருந்தவருமவாழ்க, நானிலமுமனனவருமநற்குடியும வா
ழ்க நாமகளுநறகமலைஞாலமதிவ்வாழ்க, வானினமுகின
மும்மாரி வழங்கிவையமவாழ்கமனுநீதிதரும நெறிமா
தவமவாழ்ந்திடவே. (௪௫)

அநதிசிறத்தாரமுதுமம்பிகையும்வாழ்க வைங்கரனு

மறுமுகனும்துந்தவருமவாழ்க; நந்திமுதற் கணத்தோ
ருநாலவருமேவாழ்க ஞானகுருமுத்தகலலா னனனிழ
லவாழ்க; பந்தமற்றோபசுத்தொகையும பதித்துவமா
ய்வாழ்க பாசமற்றுநேசமுற்றபத்தொல்லாம வாழ்க;
செந்தமிழாலருநூலைச்செய்தோருமவாழ்க தெனமன்ற
சைப்பிள்ளைமுதற்மெளிதமிழ்வாழ்ந்திடவே. (எசு)

நவவிதமாயைந்தொழிலு நடத்து விப்பாய் போற்றி
ஞானபரிபூரணமாய் நண்ணி நிற்பாய்போற்றி, சிவமய
மானதேசிகராய்ச் செறிந்தொளிரவாய்போற்றி சிவலிங்க
மாயெழுந்த செழுஞ்சுயம்பேபோற்றித், தவமயமான
திருவேடத்தனுவெடுப்பாய்போற்றிச் சராசரமா முயி
ரையெல்லாநதானகி நிற்பாய்போற்றி பவமகனற்பசுக்க
ருளைப்பதிவிப்பாய்போற்றி பாதகரைப்பிரிந்தானுமபா
சிவமேபோற்றி. (எஎ)

மதமனைத்துங்கரந்தனுவாய் வாழ்பவனேபோற்றி ம
தாதீதமாகியெங்கும் வதிந்தவனேபோற்றி, முதலவனு
மாய்முவகைக்குமுனைவனேபோற்றி மூனிதமாமுயிர்
க்கறிவாய்முனைத்தவனேபோற்றி பதவிமுதனிசமுத்
திப்பாருடையாய்போற்றி பாரித்தமுச்சுக்கமே பணிய
நிற்பாய்போற்றி, சிதம்பரமாநா காசிக்ஷேத்திரனே
போற்றிதேசுறுமாருயிர்க்குயிராஞ்சிவமேபோற்றி.

சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்,

MAHARAJA RADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090.
கணபதி துணை.

திருச் சிறறம்பலம்.

கா யு ம ரா ன சு வ ரா மி க ள் பா ட ல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

அங்குகெதைபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானாத பூர்த்தி யாகி
யருளொடு நிறைந்தெது தனனருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடியெலலாந்
தங்குமபடிககிசகை வைத்துயிரக குபிராயத்
தழைத்தெது மனவாககினிற
றட்டாம னினறதெதுசமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வ மெநதெய்வ மென
றெங்குந் தொடாநதெது வழககிடவு நினறதெது
வெங்கணும பெருவழக்கா
யாதினும் வலலவொரு சித்தாகி யின்பமா
யெனறைககு முள்ள தெதுமேற்
கங்குல்பக லறநினற வெல்லையுள தெதுபது
கருத்திற் கிசைநத ததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெளி ப தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம.

(க)

ஹ்ரனந்தாபெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
 முறவனந தர்வினையினு
 லுடலனந தஞ்செயும வினையனந தங்கருத்
 தோவனந தாபெற்றபோ
 ஈரனந தஞ்சொக்க நகமு மனநதந்
 றெபவமு மனநத பேதந
 திகழ்வினந சமயமு மனநதநத னுனஞான
 சிறசத்தி யாலுணர்நது
 காமனநதநகோடி வரவுக்ததெனவனபர்
 கணனும வினனுநதேககவே
 கருதரிய வானநத ாழ்பொழிபு முகிலைநங்
 கடவுளைத் துரியவடிவைப்
 பேரனந தாபேசி மறைபனந தஞ்சொலும
 பெரியமெள நததினைவப்பப
 பேசந மனநதபத ஞானவா நநதமாம்
 பெரியபொரு ளைப்பணிகுவாம்.

(௨)

அத்துவித வத்துவைச சொற்ப்ரகா சத்தனிய
 யருமகற்கண முரசுறையவே
 யறிவினுந நறிவாகி யானநத மயமான
 வாதியை யநாதிபேக
 தத்துவ சொருபத்தை மதசம்ம தம்பேருச்
 சாலமப ரகித மான
 சாசுவத புட்கல நிராமப வாலம்ப
 சாந்தபத வ்யோம நிலையை

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

௩௩

நீத்தநிர் மலசுகித நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை

நிர்விஷய சூத்த மான

நிர்வி காரத்தைத் தடத்தமாய் நினொருளிர

நிர்ஞசன நிர்ராம யத்தைச

சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னினறிலுரு

திவ்யதே சோம யத்தைச்

சிற்பர வெளிகுஞ் வளர தற்பரம தானபர

தேவதையை யஞ்சலி செய்வார.

(௩௩)

திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்.

மு. ந. தி. ௩௩

பரிபூரண நந்தம்.

வாசாகிரிகரிய மனறியொரு சாதன

மனோவாயு நிறகும வண்ணம்

வாலாய மாகவும பழையறி யேனறாவு

மாராககத்தி விசைசை போல

நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனநத

நினைவையு மறநதபோது

நித்தனாகொள் ளை நேக நீங்குமென வெண்ணிலை

நேக சநதுடி தயருவேன

பேசாத வநதநிடைக்கு மறிவி பாப

பேசு தக்கும் வெகு தூரமே

சு

பரிபூரணநதம்.

பேய்க்குண மறிந்தநத நாய்க்குமொரு வழிபெரிய

பேரினப ரிட்டை யருளலாய்

பாசாடவிக்ஞளே செல்லா தவாககருள்

பழுததொழுகு தேவதருவே

பார்க்குமிட மென்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூரணநதமே.

(க)

தெரிவாக லூவன நடப்பன பறப்பன

செயற்கொண் டிருப்பன முதற

நேகங்களத்தனையு மோகன்கொள பெளதிகஞ்

செனமித்த வாங்கிறகும்

விரிவாய பூதங்க ளொன்றொடொன்றாயழியு

மேற்கொண்ட சேடமதுவே

வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைஞனய முபசாரத

வேத வேதாரத ஞானம்

பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருளருட்

பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை

பிறவாமை யெனறையு மிறவாமையாய்வந்து

பேசாமை யாகு மெனவே

பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே

பரிபாக கால மலவோ

பார்க்குமிடமென்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற

பரிபூரணநதமே.

(உ)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானாலு
 மையவொரு செயலு மிலலை
 யமையொரு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்தர்
 ராமென விருந்தபேரு

நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த

நிறைவொன்று மில்லாமலே

நெட்டுபிராத் துத்தட் டழிந்ததுளறு வார்வசன

நிரவாக னொன்ற பேரும

பூராய மாயொன்று பேசுவிட மொன்றைப்

புலம்புவார சிவராத் திரிப்

போதுதுபி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்

போலே யிருந்த துயிலவார

பாராதி தனிலுள்ள செயலெலா முடிவிலே

பாக்கினின செயலல்லவோ

பாக்குமிட மெங்குமொரு நீங்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணுநந்தமே

(௩)

அண்டபகி ரண்டமும மாயா விகாரமே

யம்மாயை யிலலா மையே

யாமெனவு மறிவுமுண டப்பாலு மறிகின்ற

வறிவினை யறிந்த பாராகி

னெண்டிசை விளக்கமொரு தெய்வவரு ளல்லாம

லிலலையெனு நினைவு முண்டிங்

கியானென தறத்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே

யின்பமெனு மனபு முண்டு

கண்டன வெஸாமலல வெனறுகண்டனைசெய்து
 கருவிகர ணங்க ளோய்க
 கன்மூடி யொருகண ிருக்கவென றுற்பாழ்த்த
 காமங்கள் பேராடுதே
 பண்டையுள காமமே காத்தாவெனும் பெயர்ப்
 பக்தநா னிச்சிப படு
 பாகுக்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணாத்மம். (சு)

சந்ததமு மெனதுசெய னினதுசெய லியானெனூந்
 தனலம நினை யனறியிலலாத்
 தனமைபால் வேறலென வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரச சுபாவ மிதுவே
 யிந்தநிலை தெரியநா னெககுருகிவாடிய
 வியறகைதிரு வுளாறியுமே
 யோநிலையி லேசற ிருக்கவென றுனமடமை
 யிதசதரு வாக வந்து
 சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாய கன்மந்
 திரும்புமோதொடுவ முக்காய்ச்
 செனமமவரு ளோவெனவும யோசிசகு தேமனது
 சித்தையெனும் ஸாளு முகனிப
 பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந தாதெனைப்
 பாதுகாத் தருளசெய்கு வாய்
 பாக்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணாத்மம். (ரு)

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லெனபா சிலர்
 பொறிபுல னடங்கு மிடமே
 பொருளெனபா சிலர் ஷரண முடிவெனப் சிலாகுணம்
 போனவிட மெனபா சிலபோ
 நாதவடி வெனபா சிலர் விநதுமய மெனபாசிலா
 நட்டநடு லேபி நூத
 நாமெனபா சிலரு நவ மாமெனபா சிலாகருதி
 நாடிலரு ளெனபா சிலபோ
 பேதமறவுபிர கெட்ட நிலையமென றிடுவாசிலா
 பேசினரு லெனபா சிலபோ
 பினனுமுன னுவகெட்ட சூனியம தெனபர் சிலா
 பிறவுமே மொழிவரினவபாற்
 பாதரச மாயமனது சஞ்சலப் படுமலாற்
 பரமசுக நிடடை பெறுமோ
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீககமற நிறைகினற
 பரிபூர ணானந்தமே.

(சு)

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மினபோலென்
 னறிவைச் சூருகி னவரா
 எவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றா
 யழுந்தவுந் தலைமீதுலே
 சொந்தமா யெழுதப் படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
 சுகநிஷ்டை சேராமலே

அ

பரிபூரணனந்தம்.

சோற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவு முண்டுண்டு

தூங்கவைத் தவராகொலோ

தந்தைதாய முதலான வகிலப் பஞ்சந

தனைத்தந்த தெனதா சையோ

தனனையே நோவனோ பிறனையே நோவனோ

தற்கால மதைநோவனோ

பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ

பரமார்த்த மேதுமறியேன

பாக்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நின்றகின்ற

பரிபூரணனந்தமே.

(எ)

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலா மெய்த

மனது சாக்ஷிய தாகவே

மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த

மரபுசம ரச மாகவே

பூராய மாயுணர ஆகமது தந்ததும்

பொய்யுடலை நிலையன நெனப்

போதநெறி தந்ததுஞ் சாசுவத வானந்த

போகமே வீடெனனவே

நீராள மாயுருக வுள்ளனபு தந்தது

நினனதரு ளினனு மினனு

நினனையே துணையென்ற வெனனையே காக்கவொரு

நினைவுசற் றுணடாகிலோ

பரூதி யறியாத மோனமே யிடைவீடாப்
பற்றுக நிறக வருள்வாய்
பாக்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணநாதமே.

(அ)

ஆழாழிகளாயினறி நிறகவிலை யோகொடிய
'வாலமழு தாக விலையோ
வக்கடலின மீதுவடவனன்றக விலையோ
வந்தரத் தகிலகோடி
தாழாம னிலைநிறக விலையோமேருவுந்
தனுவாக வளைய விலையோ
சந்தமேகங்களும வசாதா ன்ணையிற
சஞ்சரித் திடவிலையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடி யாநிலையு
மடமங்கையாகவிலையோ

மணிமந்த்ரவாதியால வேண்டுசித்திசுளுலக
மார்க்கத்தில வைககவிலையோ

பாழானவெனமனங் குவியவொருதந்நிரம்
பண்ணுவதுனக கருரையோ

பாக்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணநாதமே.

(ஆ)

ஆசைககோரளவிலலை யகிலமெலலாங்கட்டி
யாளினுங் கடனமீதிலே
யாணசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
வம்பொனமிக வைத்தபேரு

ல

பரிபூரணந்தம்.

நேசித்தூரசுவாத வித்தைககலைநிடுவா

நெடுநா ளி ந்நதபேரு

நிலையாகவேயினுந் காயகறபநதேடி

நெஞ்சுபுண னாவொல்லாம

யோசிக்கும்வேளையிற் பசிவோ வுணபது

முறங்குவது மாகபுடியு

முள்ளதேபோதுந் னுனைநகளுறியே

யொனனறவிட டொனபுறநிப்

பாசக்கடற்குளே வீழாமனந்நதற்ற

பரிசுத்த நிலையயருள்வாய்

பாசக்குரிடமெங்குமொரு நீகமறநிறைநிறை

பரிபூரணநதமே.

(ல)

பரிபூரணநதம்-முற்றா ஆடாந்.

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிராமலநாய் நிடகளமாய்நிராமயமாய்

நிறைவாய் நீங்கு

சுத்தமுமாயத்தூரமுமாய்ச் சம்பமுமாய்த்துரியநிறை

சுடரா யெல்லாம்

வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி

மனவாக் கெட்டாச்

சித்துருவாய்நிறைவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளி

சிந்தை செய்வாம்

[யைச்

யானுமனநீனையுமந்த நினேவுகருநினேவாகி

யாதின பாலும்

பேதமறநினையிருக குபிராகியனபருக்கே

பேரா னாதக

கோதிலமு தூதறநும்பி ககுணங் குறியொன்றறத்தன

கொடுத்துக் காட்டுக [னேக்

தீதிலபராபரமானசித்தாநதப் பேரொளியைச்

சிறுதைசெய்வாம (௨)

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத

பெரிய மேனம

வருமிடமாய்மானமாதிக் கெட்டாதபேரினப

மயமாய் ஞானக்

குருவருளற் காட்டி டவுமன்பகைக்கோத்தறவிழுங்கிக்

கொண்டப் பாலுந

தெரிவரிதாய்க்கலநததெநதப் பொருளநதப் பொருளி

னையாஞ் சிறுதைசெய்வாம, (௩)

இகபரமுழியாககுபிரா யானெனதற்றவருறவை

யெநத நாளுஞ்

சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசடித்தைத்

துரிய வாழ்வை

யகமகிழ்வருநதேனே முக்கனியைக் கற்கண்டை

யமினைத நாடி

மொகுமொகெனவிருனிழிநீர்முத்திறைப்பக்கரமலா,
கண், முகிழ்த்து நிறபாம. (ச)

சாதிசுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவருவத்
தனமை நாம

மேதுமினறியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்துமபிறிவறநி
றியக்களு செய்யுளு [ன

சோதிசுயமாத் தூவெளியை மனதவிழநிறைவான
துரிய வாமவைத்

தீதிவபாமம் பொருளைத் திருவருளேநீனைவாகச்
சுந்தை செயவாம. (ரு)

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீனவிலக
மெமககுக் தோனறச்

சந்ததமுஞ்சிறபரத்தா வழியாததற்பரத்தைச்
சாரநு வாழக

புந்திமகிமுறநாளுந தடையறவானதவெள்ளம்
பொலிக வெனறே

வந்தருளுகருமெளனி மலாத்தானையனுதினமும்
வழுததல செயவாம. (சு)

பொருளாகக்கண்டபொருளைவக்குமுதற்பொருளா
போத மாகித் [கிப்

தெருளாகிகருதுமனபர் மிடிதீரப் பருகவந்த
செழுநதே னுகி

யருளானோக்ககம்புறமென றுனனாத பூரணவா
னந்த மாகி

யிருடரவிளங்குபொருளியர்தந்தபு,

பொருளினையா மிறைஞ்சி நிற்பாம்.

(எ)

அருமறையின சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா

முனிவாசித்த ராஜியானோ

தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற

பனைகடந்த செலவமாகிக

கருதரிய மலரினமண மெள்ளிலெண்ணெ

யுடலுயிர்போற கலந்தெநநாளுந்

துரியநடு வுடிருந்த பெரியபொரு

ளியாததனைத் தொழுதலசெய்வாம்.

(அ)

விண்ணுதிபூதமெல்லாந் தனனகத்தி

லடகநிலென்று வெளியாயநானக

கண்ணாரககண்டவனபாகண்ணுரடே

யானந்தககடலாயவேறென

தெண்ணாதபடிக்கிரங்கித்தானாகச்

செய்தருளுவிறையேயுன்றன

றண்ணருளு சாந்தவருடனேநினைந்து

கரமலாகடலைமேற்கொள்வாம்.

(க)

விண்ணிறைந்தவெளியாயெனமனவெளியிற

கலந்தறிவாம வெளியினூடுந்

தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச்சதானந்த

மானபெருந்தகையேநினபா

லுண்ணிறைந்த பேரனபாலுள்ளருநி

ஐச

பொருள் வணக்கம்.

மொழிகுளரியுலகையாகிக்
கண்ணிறைநதாநிலுசுப்பகமா முகிழ்ப்ப
நினனருளோககருத்துலவைபபாம்.

(1)

வேறு.

ஆகியநதங்காட்டாத முதலாயெம்மை
யடிமைககா லளாததெடுத்தவனை போல
நீதிபெருங்கு நலாகி மனவாகுகெட்டா
நிசசயமாயசொச்சமதாயமிலமாகி
வாதரிடுஞ்சமயநெறிககரியதாகி
மௌனத்தோ பாலவெலியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையெனனுயிர் துணையநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிரகாங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்.
அகரவுயிரொழுத்தனைத்துமாகிவேறு
யாமாததெனவிலாண்டாநைத்துமாகிப்
பகாவனவெல்லாமாகியலலதாகிப்
பரமாகிச சொல்லரியபானமையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்குளெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச் சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுபித்துப்போனபானினைதல்செய்வாம்.
பொருள்வணக்கம்.
முற்றுப்பெற்றது ஆ.உ.டு.

—(*)—

ஹ

சின்மயானந்தகுரு.

சனமார்க்கமல்லவிவைநிற்கவெனமாரககங்கள்

சாராதபேரறிவதாய

வாக்குமனமனுகாதபூரணப்பொருள்வரு

வாய்க்குமபடிக்குபாயம்

வருவித்துவட்டாதபேரினபமானசுக

வாரியினேவாயமடுத்துத்

தேககித்தினேககநீமுனனிப்பதெனறுகாண்

சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவருதகூலிணைமுத்தியே

சின்மயானந்தகுருவே.

(உ)

அவ்வியமிருககநாநெனகின்றவாணவ

மடைநதிட்டிருககலோப

மருளினைமகூடககலநதுள்ளிருக்குமே

லாசாபிசாசமுதலாம்

வெவ்வியகுணமபலவிருககுமென்னறிவுந்

மெய்யனீவீற்றிருகக

விதியிலையெனனிலோபூரணனெனுமபெயா

விரிககிலுரைவேறுமுள்தோ

கவ்வுமலமாகின்றநாகபாசத்திறு

கட்டுண்டவியாநண்முாசசை

கடிதகலவலியவருஞானசஞ்சீவியே

சுதிபானபூரிநடுவுட்

செவ்விதினவளாநதோங்குதிவ்யகுணமேருவே

சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே

சினமயானந்தகுருவே.

(௩)

ஐவகையெனுமபூத மாதிரியவகுத்ததனு

ளசரசா பேதமான

யானவயும்வகுத்துநல்லநிறையும்குத்துமன

யாதிநூலையும்குத்துச்

சைவமுதலாவளவில் சமயமும்குத்துமே

சமயங்கடந்தமோன

சமாசம்வகுத்தநீ யுனனைநானணுகவுந்

தண்ணருள் வகுக்கவிலையே

பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே

பொயயிலாமெய்யரறிநிற்

போதபரிபூரணவகண்டிதாகாரமாய்ப்

போக்குவர வற்றபொருளே

தெய்வமறமுடிவான பிரணவசாரூபியே

சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே

சினமயானந்தகுருவே.

(௪)

ஐவகையாகினத பூதபேதத்தினு

ளாகினறவாககைநீர்மே

லடாகின்றகுமிழியென நிற்கின்ற ஓன்னகா

னறியாதகாவமெல்லாம்

ருதிருதிமுறவுண் டுடுத்தின்பமாவதே
 போந்தநெறி யென்றுருந்தேன
 பூராயமாகசினதருள்வந் துணர்த்திவை
 போனவழிதெரியவில்லை
 மெந்தநிலைபேசினு மிணங்கவிலையல்லா
 லீதப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
 மெண்ணினுனஞ்சது பகோணுநதுயிலுரு
 திருநியழியுமிரவுபகலாச்
 செத்தழவின ரொழுகான தருகரிவையென்கொலோ
 சித்தாரதமுத்திமுதலே
 சிரசிரிவிளங்கவரு தகூழினுழாத்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே. (5)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலநீவற்ற
 கண்ணிலாக குழவியைப்போற
 கட்டுண்டி நுந்தவெமை வெளியில்விட் டல்லலாங்
 காபரிட் டதற்கிசைந்த
 பேரிட்டுமெய்யெனறு பேசுபாழ்ம பொய்யுடல்
 பலகுகவிளை யமுதமூட்டிப்
 பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகினற
 பெரியவிளை யாட்டமைத்திட்
 டேரிட்டதனசுருதி மொழிதப்பிணமனைவிட்
 டிடருறவுறுககியிடர்தீர்த்
 திரவுபகலில்லாத பேரின்பவிட்டிணி
 விசைசதுதுயில் காண்மியெனன்று

சீரிட்டவுலகன்னை வடிவான வெந்தையே

சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தகூறினாமூர்த்தியே

சின்மயானந்தகுருவே.

(சு)

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்

களிப்புதோய்செம்பனையயான

காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனன்மூட்டியே

கனிவுபெறவுளாருநககிப்

பருவமதறிநதுரின னருளானகுளிககொடு

பரிசித்துவேதிசெய்து

பத்துமாற்றுத்தங்க மாககியேபணிசொண்ட

பகூததையென்சொல்லுவே

னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த

மாதிரி மந்திரீதி

மத்துவித நிலையரா வென்னையாண்டுன் எடும

யானலாக ளறிவினாடுந

திருமருவு கல்லாடிக் கீழும்வளாகின்ற

சித்தாந்த முத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தகூறினாமூர்த்தியே

சின்மயானந்தகுருவே.

(சு)

கூடுதலுடனபிரிதலற்று நிரத்தொந்தபாய்க்

குவிதலுடன விரிதலற்றுக்

குணமற்றுவரவினொடு போக்கற்று நிலையான

குறியற்று மலமுமற்று

நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்க்கிடப்பக்கமென

நண்ணுதலு மறுவீந்து

நாதமறநைவகைப்பூத பேதமுமற்று

ஞாதுருவின ஞானமற்று

வாடுதலுமற்றுமே லொன்றறநிரண்டற்று

வாககற்று மனமுமற்று

மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதனனிலே

வாய்மடுத் துண்டவசமாயத்

தேதேலுமற்றவிட நிலையென்றமௌனியே

சித்தாந்த முத்திமுதலே

சுகீரிவிளங்கவரு தகூறினொழூர்த்தியே

சினம யானந்தகுருவே.

(அ)

தாராதவருளெலாந தந்தருளமௌனியாய்த்

தாயனைய கருணைகாட்டித்

தாளினையெனமுடி சூட்டியறிவின்சமாதியே

சாகுவத சம்பந்தாய

மோராமன பந்திரமுமுனனாமன் முத்திநிலே

யொன்றோடி சண்டெனும்

ஒலாளியெனவும வெளியெனவு முருவெனவுநாதமா

மொலியெனவு முணர்வுறும்

பாராதுபாப்பதே யேதுச்சரத்தன்மற்ற

பரமலுறு புகுவாய்க்கும்

பண்ணெனுணாத்தியது பாசீர்மலர்நிலை,
பதிநதநின பழவடியாத்தஞ்
சேராயிருககநின தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாநத முத்திமுதலே
சொகிரிவிளங்கவரு தகூழிணை மூர்த்தியே
சினம யானந்தகுருவே.

(க)

போதமாயாதிநடு வந்தழ்மிலாத்தாயப்
புனிதமாயவிகாரமாயப்
போககுவர விலலாத வினபமாய்நின்றநின்
பூரணபகலிடமதா
வாதரவுவையாம லநிவினைமன்றப்பதுநி
னருள்பினனுமறிவினமைதீரத்
தறிவித்துநிறபதுநி னருளாகிலெவரியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதென்
னிசசாசுதநதாரு சிறிதுமினையிப்பா
மிரண்டினுணை மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினீ யுணாத்தியெனையாள்வலவோ
சித்தாநத முத்திமுதலே
சொகிரிவிளங்கவரு தகூழிணை மூர்த்தியே
சினம யானந்தகுருவே
பத்திகெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிய்
பாப்பைவலமா கவந்தும்

(ஃ)

பரவையிடைமூழ்கிய நதிகளிடமூழ்கியும்
 பசிதாகமினறியெழுநா
 மத்தியிடைநின்றுமுதிர சருகுபுனல்வாயுவினை
 வனபசிதனககடைத்து
 மெளனத்திருநதுமுயர் மலைநுழைவுபுக்கிய
 மன்னுதசநாடிமுற்றஞ்
 சுத்திசெய்தும்மூல ப்ராணஸோடங்கியைச்
 சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
 சொல்லறியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
 டோறுநிலை நிற்கவீறு
 சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சுகிரிநிளவகவரு தகூறினாழ்ந்தியே
 சினம யானந்தகுருவே.

(கக)

சினமயானந்தகுரு.

முற்றுப்பெற்றது ஆக ௩௬.

மெளனகுருவணக்கம்.

ஆசனிகளத்தினை நிர்த்தூளிபடவுதறி
 யாககாரமுனையெற்றி
 யத்துவிதமதாநி மதாநாறுமாறாக
 வவ கையின்வினோழியாக்கிப்

பாசீவிருடனலிழ லெனச்சுளித்தாத்துமேற்
 பாரத்துப் பரந்தமனைதப
 பாரித்தகவுளமாய்ப் பூரிககவுண்டுமுக
 படாமனன மாலைய நூறித்
 தேசுபெறநீவைத்த கினமுத்திராங்குசச்
 செவகைககுளே யடங்கிச்
 கினமயானந்தசுக வெள்ளமபடிநதுகின
 நிருவருட் பூத்தியான
 வாசமுறுசறசார மீதெனையொருருநான
 மத்தகஜமெனவளாத்தார்
 மந்தர் குருவேயோக தந்தர் குருவேமூலன
 மரபிஸ்வரு மெளனகுருவே. (ஊ)
 ஜநுவகையாநின்ற பூதமுதஞதமு
 மடங்கவெளி யாகவெளிசெப்
 த நியாமய நிவாகி மீ நிவாகவ நிவாக
 ளநிவாகநின்றினைபிற்
 சிந்தையறநிலென்று சாரமாநிருத்திரேற்
 கினமயானந்தவெள்ளர்
 தேககித்திரைத்தார நனுவாயிருக்கீ
 செய்சித்ரமிகநறுகா
 ணைநகதவடவாற்பரமி குருவாழ்க் கொழுகரு
 ளிபகந்தி மரபுவாழ்க
 வென்றடியர்மனமகிழ வேதாநயந்தகூளி
 பிரண்டில்லை யொன்றென்னவே

வந்தது நவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி

மௌனேப தேசகுருவே

மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்

மரபில்வரு மௌனகுருவே

(௨)

அகநகலினவ ரநிநதமாயக்கெ

னநிநநி யிடமில்லையோ

வந்தாப்புஷ்பமூங் கர்னலினன்றோமோ

சசைத்துபயோகமே

போதித்தநிலையயு மயக்குதேயபயநான

புகவுருடோற்றிடாயற்

பொய்யானவலகத்தை மெய்யாநிதித்தியென்.

புகவுருடோற்றிடாயற்

சாதிகுருகுதிநிலை வெல்லவுழியாயநீ

தந்த நள்வதெனறுபுகலவாய்

சண்மதஸதாபனமுட வேதாந்தசித்தாந்த

சமரசரிவாகநிலையு

மாநிகுகொடண்டப் பரப்பெலாமநியவே

வந்தகுருஞானகுருவே

மந்த்ரகுருவேபோக தந்த்ரகுருவேமூலன்

மரபில்வரு மௌனகுருவே.

(௩)

நினைனையபொய்யுடலை நில்லென்று மையிலகு

விநிகொண்டு மையல்நூலு

மினஞாகரினபமே மெய்யெனலும்வளாமாட

மேலவீடு சொர்க்கமெனறும

பொன்னையழியாதுவளா பொருளென்றுபோற் றியிப்

பொய்வேஷ மிகுதுகாம்பி

பொன்றயழிவுறுவீத லாதி ஈடுமுண்டலாம்

போகவிலேபோகவிட்டுத

தன்னிகரிலோபாகு பாழ்ப் பேப்பிடித்திடத்

தரணிமிசை லோகாயாதன

சமயநடைசாராமல வேதாந்தசித்தாந்த

சமரசசிராணுபுகி

மனனவொருசொற்கொண் டெனைத்தகுந்தாண்டன்பின

வாழ்வித்த ஞானகுருவே

மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன

மரபிலவரு மௌனகுருவே.

(சு)

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடவேண்டுல

புகித்தற்கிருக்குமதுபோற்

புருஷாபெறுதர்மாகு வேதமுடனாகம்

புகலுமதி னாலாம்பயன்

ஞானநெறிமுகமுநெறி காட்சியுணர்மானமுத

ஞானவிதங்கடோந்து

நானொனைக்குன்று படைபுடைபிவயாததிடது

நானகுசாதனமுமோரந்திட

டானநெரியாஞ்சரியை யாகிசேர்பானமுற்

றனுபகிச்சம்பிபுகி

மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேவையு
 மறிந்திரண் டொன்றென்னுமோர்
 மானதவிகற்பமற வென்றுகிற்பதுநமது
 மரபெனற பரமகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமுலன
 மரபில்வரு மௌனகுருவே.

(டு)

கல்லாதவறிவுமே ற் கேளாதகேள்வியுங்
 கருணைஇ ரி தேதுமில்லாக
 காட்சியுங் கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாக்
 காதலித்திடுநெஞ்சமும்
 பொல்லாதபொய்மொழியு மல்லாதுநனைமகள்
 பொருந்துகுண மேதுமறியேன
 புருஷாவடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
 புருஷராத் த மேதுமில்லே
 னெல்லாமறிநதநீ யறிபாததனறெனக்
 கெவ்வண்ண முரீவண்ணமோ
 விருளிச் சிருளெனறவாக கொளிதாரகம்பெறு
 மெனககுரின னருடாரகம்
 வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
 வஞ்சகனையாளநீனையாய்
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமுலன
 மரபில்வருமௌனகுருவே.

(ஊ)

கானகமில்ங்குபுவி பசுவொடுகுலரவுநின்
 கண்காண மதயானைநீ

அதகாட்டவுங்கையா நெகிழுககெனப்பெரிய
 கட்டைமிக வேந்திவருமே
 போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுநின்
 பொன்னடியி னின்றுசொலுமே
 புவிராஜாகவிராஜா தவராஜனெனமுனைப்
 போற்றிஜப போற்றியெனபார
 ஞானகுருணாகர முகங்கண்டபோதுவே
 நவநாத சித்தாகருமுன
 னட்பினைவிருப்புவார சுகர்வாமதேவாமுதன்
 ஞானிகளு முனைமெச்சுவார்
 வானசமுமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்கிடுமுன்
 மகிமையது சொல்லவெளிதோ
 மந்தரகுருவேயோக தந்தரகுருவேமூலன்
 மரபிலவரு மௌனகுருவே.

(௭)

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
 சகோரபக்ஷிகள் போலவே
 தவளகிலவொழுகமியாத தாயையுண்டழியாத
 தனமைய ரனந்தகோடி
 யிருவினை களற்றிரவு பகலெனபதறியாத
 வேகாந்த மோனஞான
 வினபிஷ்டையர்கோடி மணிமந்தர்சித்திரிலை
 யெய்தினாகள் கோடிசூழக்
 குருராணி பிழைத்துட்ட சங்காசனத்தினமிசை
 கொலுவீழ் நிருஞ்சுமிநிழைத்

குமரிட்டனந்தமுறை தெண்டனீட்டென்மனக்
குறையெலாந தீருமவண்ண
பருமலொடுத்திணிநு தாழையர்க்கிண்கவேளை
வாவெனறழைப்ப தெந்நாண்
பந்தரகுருவேயோக தந்தரகுருவேழமுன
மரபிலவரு மௌனகுருவே.

(அ)

ஆங்காரமானகுல வேடவொம்பேய்ப்பாழ்த்த
வாணவத் தினும்வலிதுகா
ணறிவினமயககிடு நடுவறிபவொட்டாதி
யாதொன்று தொடினுமதுவாய்த
தாங்காதுபொழிபேசு மீரிகரப்பிரமாதி
தர்மொடு சமாணமெனணும்
தடையறமதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காநொனகுருகி 'மென்னப்' தாழித்
கிராவண காரமாகி
யிதயவெனியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமித னெடெநேரமும்
வாங்காளிலாவடிமை பேர்ரீட்டமுடியுமோ
மௌனோப தேசகுருவே
மந்தரகுருவேயோக தந்தரகுருவேழமுன
மரபிலவருமௌனகுருவே

(ஆ)

பற்றுவெருவிதமாகி யென்குறவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழங்கிருமினோப

பீழ்ஞ்சிறதைபெற்றநான் ஓவனியாகநின்னருள்
 பகாநதுமறி யேன்றுவிதமோ
 சிற்றநீவதன்றியு மெவனோனு மொருமொழி
 திடுக்கெனறுரைத்தபோது
 சிறைதெனியாகவே பறையனைபவதரவென
 தீநெஞ்ச மளவளாவ

வுறமணரவுணாவ்ற்றுன மத்தெவனியினாபோல
 வுளறுவேன முத்திமார்க்க
 முணாவதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
 யுறுவதெப் படியாயினு

மூறெனனகையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினே
 - மலையிலக கெனநம்பினேன

மகதரகுருவேயோக தநதரகுருவேமூலன்
 மரபிலரு மௌனகுருவே.

(௨)

மௌனகுருவணக்கம் - மூறறுப்பெற்றது - ௨௦௨௪

கருணாகரக்கடவுள்.

சிங்குணசிராமய நிரஞ்சனநிராமம்ப
 நிர்வியை கைவல்யமநீ
 நிஷ்களவசங்கசஞ் சகரகிதநிஷ்கள
 நித்தொருநித்தமுத்தி

தற்பரவிஸ்வாதீதவ் யோமபரிபூரண

சதானந்த ஞானபகவ

சம்புசிவசங்கர சர்வேசுவென்றுநான்

சர்வகாலமுநீனவனோ

வற்புதவகோசர நிர்வத்திபெறுமன்பருக்

கானந்த பூர்த்தியான

வத்துவிதநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார

வனுபுகி யனுசூதமுங்

கற்பனையறககாண முக்கணுடன்வடநிழற்

கண்ணாடிருந்தகுருவே

கருதரியசிற்சபையி லானந்தநீர்த்தமிடு

கருணாகர கடவுளே.

(க)

மண்ணாகியைந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்

வாககாதி சுரோத்ராதியும்

வளர்கின்றசப்தாதி மனமாறுகலையாதி

மனனுசுத்தாதியுடனே

தொண்ணூற்றொடாமற் றுள்ளனவுமெளனியாய்ச்

சொன்னவொரு சொற்கொண்டதே

தூலெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி

தோற்றுமதை யெனசொல்லுவேன்

பண்ணொரு மிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்

பானமைநெறி நின்றதவறாப்

பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்

பணிந்தெழுந திருக்கூப்பிக்

கண்ணாறுகரைபுரள நினறவன்பரையெலாங்
னகவிடாக் காட்சியுறவே

கருதரியசிற்சனையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(2)

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்னியாபிநீ யென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதுவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது டிக்கவுபகார மரச்
சொல்லிறநதவரும்விண்டு

சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவானபேருந்
தொகுத்தநெறி தானுமிவையே
யல்லாமலிலையென நன்றாவறிந்தே
யறிந்தபடி நின்றசுகநா

ஏகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநின் தருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிகுருவகை யேதுபுகலாய்

கருதரியசிற்சனையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(3)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
பகூமோ வெனதுபகூம்

பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையான
யாமவெளி யாகவொருகிசாற்

திட்டமுடன்மென்னியா யுருள்செய்திருக்கவுஞ்
 தேராம லாராகநான்
 சிறுவிடுகட்டியதி ன்னிலேநீற்கையுண்ணிண்டு
 தேகஞ்சிறியாகள் பேரல
 நீட்டனையுதரகற்றி கலவியுந் விவேகமு
 நன்னிலயமாகவு ள்ளணி
 நானெனறுநீயென் னிரண்டில்லையெனனையே
 நடுவேமுளைத்தமணனதக
 கட்டவறியாமடில ளாடினெனெப்போது
 கருணைக் குறித்தாவனே
 கருதரியசிற்பையி லானாதரித்தபிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

(43)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருநதுநீ
 மெய்யான மெய்யைபெல்லா
 மெய்யெனவுணர்த்திபது மெய்யிதற்கையுழிலை
 மெய்யேது மறியாவெனும்
 பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
 பொய்யான பொய்யையெல்லாம்
 பொய்யெனவண்ணேயுட்கல்வித்தாயென்ற
 புன்மையே என்செய்குளேன்
 மைவிடாதெழுநிலைகண்டிருநேவிஷ்ணு
 வடிவான ஞானகுருவே
 மலாமேவிடாநுயேரது நான்முகக்கருவே
 மதங்கடொறு கிளறுநீருவே

ஐவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தூடுணர்த்து குருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(இ)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்றமலருடு நீயேயிருத்தியப்
பனிமலமெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமவிரு சைதான்குவிக்கவெ ளி
ஸுஸுமென் னுளநிற்றிநீ
நான்குட்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
ஞபூசை செய்யன்முறையோ
விண்ணேவிண்ணுதியாம் பூதமேநாதமே
லேதமே தேதாந்தமே
மேதக்கேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தின் முடிசையே
கண்ணேகருத்தே பெண்ணெண்ணெய்பூத்தே
கதிக்கான மோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(ஊ)

சந்ததமும் தோதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்து மூற்றுமென்வந்

சகரிதி நுநதாலு மாணமுண்டெனபது
 சதாசிஷ்டாநினைவதில்லை
 விநைதபநியாககீது போதிப்பதல்லவே
 செப்பினும் வெகுதாககமாந்
 இலம்பகுணமாக்கண்டா சுகராத்முனிவேர்கள்
 உத்தாந்த நித்யரவலோ
 விநத்யாநிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள்
 ிநுக்காதி வேதமுனிவ
 ரொணாபகணநாதா நவநாதித்தாக
 ளிரவிந்தி யாதிபேராகள்
 கருநுவாகினனராகண் மற்றையர்களியாவருங்
 கைகுவித் திடுதெய்வமே
 கருதரிபசற்சபையி லானநதிரித்தயிடு
 கருணாகரக கடவுளே.

(௭)

துள்ளுந்நிறிபாமனது பலிகொடுத்தேனகாம
 துஷ்டதேவதைகளில்லை
 துரியநிறைசாந்ததே வனதயாமுணக்கே
 தொழும்பனன் பபிஷேகநீ
 ருள்ளுறையிலென்னுவி னைவேத்தியம்பராண
 னேன்குமதி தூபதீப
 மொருகாலமன்றிது சதாநாகபூகைவா
 வொப்புவித்தேன்கருணாகர்
 தெள்ளிமறைவடியிட்ட வழுதப்பிழம்பே
 தெளிந்ததேனே சீனியே

இவ் பரசமியாவும் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாத வானந்தமே
கள்ளனறிவாடுமே மெள்ளமெளவெளியாய்க்
கலககவரு நல்லவறவே
கருதிரிபசிற்சபையி லானந்தநீர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(௮)

உட்குணமுபவெனபெலா நெக்குருகவிழிநீரக
முந்நென வெதும்பியுற்ற
வசிகாரதத்தினேக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவு முனையுனனிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிகுதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையுனனகை
பரபரியார்த் தாத்தெழுநது
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேய வாலிலிப
மழையேமனமுத்தாணா வெள்ளமேநீடுழி
வாழியென வாழ்த்தியேத்துங்
கடனமடைதுறந்தனைய ல்னபரனபுக்கெவிரிவ
கன்னஞ்சனாக் கெளரியையோ
கருதிரிபசிற்சபையி லானந்தநீர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.
இங்கற்றபடியங்கு மெனவதிழிவெளியிடு
கொக்காழமும் முதவுவர்

நின்சொறவாரார்பொய்மை யாமிழுக்குளையா
 நிரங்குலார் கொலைகள்பயிலார்
 சங்கற்பசித்தராவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
 சாக்ஷிநீ யிகபரத்துஞ்
 சந்தனகற்பகத் தேவாயிருந்தே
 சமஸ்தமினபமுமுதவுவாய்
 சிங்கத்தையொத்தேனைப் பாயவருவினையினைச்
 சேதிகக வருகிம்புளே
 சிந்தாகுலத்திமிர மகலவருபாணுவே
 தினனேன்களையேறவே
 கங்கற்றபேரானை வெள்ளத்தின்வளரூட்
 ககனவட்டக்கப்பலே
 கருதரியசிற்சபையி லானத்திரத்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

(௨)

கருணாகரக்கடவுள்

முற்றப்பெற்றது - ஆடிகு

சி த் த ர் க ண ம்.

திக்ஷாதிபத்தமும் மனவேகமென்னவே
 சென்றோடி பாடிவருவீர்
 தென்பான்மகமேருவொடுகுண்மேருவென்னவே
 தேன்ருவனளவிளாவி

ஐக்ரமிகுசக்ரதர நென்னிற்பீர்கையி
 லுமுநதமிழுமாசமனமா
 வோரோமுகடலையும் பருகவல்லீரிந்தர
 னுலகுமபிராவதமுமே
 கைக்கெளரியபந்தா வெடுத்துவினையாடுவர்
 ககனவட்டத்தையெலலாங்
 கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டஞ்ஞலவெற்பையுங்
 காட்டுவீர மேலுமேலு
 மிக்கசித்திகளெலாம வலநீரடிமைமுன்
 விளங்கவரு சித்தியிலையோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநனனிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தாகணமே. (க)

பாட்டளி துதைநதுவளர் கற்பகநீழலைப்
 பாரினிடை வரவழைப்பீர
 பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
 பணிசெயுந் தொழிலாளர்போற்
 தேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கைவைப்போடிச்சை
 கேட்டுப் பிழைப்போனாயுங்
 கிரீடபதிபாக்குவீர சுற்பாநதவெள்ளமொரு
 கேணியிடை குறுகவப்பீ
 ரோட்டினைபெடுக்காயிரத்தெட்டுமாற்றுக
 வொளியிடும் பொன்னுஞ்ஞவீ
 முரகனுமிலைப்பாறயோகதெண்டத்திலே
 யுலகுக்கைம யாகவருளான

செய்தார்

சித்தர்கணம்.

மீட்டிடவுமில்லீ எனமனக்கல்லையனன்

மேழுகாகி வைப்பதரிதோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசன னிலைபெற்ற

வித்தகச் சித்தர் சணமே.

(உ)

பாரொடுநன வீராதி யொன்றொடொன் றாகவே

பற்றிலய மாகுபோது.

பரவெளியின மருவுவீர சுறபாந்தவெள்ளம்

பார்க்கிடி னதற்குமீதே

நீரிலுறை வண்டாய்த் துவண்டுசிவ யோகநிலை

நிற்பீர விகற்பமாகி

நெடியமுகி லேழும பரந்துவருஷிக்கிலோ

நிலவுமதி மண்டலமதே

பூமொன விளங்குவீர பிரமாதி பூடிவில்விடை

பூதியருளா லுலவுவி

முலகுகள கீழ்மேல தாகப் பெருங்காற்

முலவினற் றுரணையினுன்

மேருவென வசசபாம னிற்கவல் லீருமது

மேதக்க சித்தியுயளிதோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசன னிலைபெற்ற

வித்தகச் சித்தர்கணமே.

(ங)

தெள்ளணரிய பிறவிதனின் மாஸிடப் பிறவிதா

தேவியாதினும் மரிதரினுகா

செய்தார்

சீனிப்பிறவி தப்பி னெப்பிறவி வாய்க்குமோ
 வேதுவருமோ வறிகிலேன
 கண்ணக நிலத்தினா னுள்ளபொழு தேயருட்
 ககனவட்டத்தி னின்று
 காடாநாநி கின்றுபொழி யானந்தமுதலொடு
 கவநதுமதி யவசமுறவே
 பண்ணுவது நனைமயிந நிலைபதியுபட்டுமே
 பதியா யிருநததோப்
 பவுரிதலை யாமலே செளரிகுண் டளிபாயி
 பண்ணவித னருளிஞ்ஞே
 விண்ணிலவு மதியமுத மொழியானு பொழிபவே
 வேண்டுமே ஓர்மடி பைநான
 வேதாநத சித்தாநத சமாசநன னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தா கணமே.
 பொய்திகாழமுலநடை பென்சொல்கேனெனசொல
 பொழுதுபொக கேதென்னிலோ
 பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புக்கலைந்நிடல்
 புசித்தபின் கண்ணுறங்கல
 னகதவமலாந்நு செபதவமதல்லவே
 கண்கெட்ட பேரகமுமவெளிபாய்க்
 கண்டகிதுவிணடிதைக கண்டித்து தீர்த்தெக்
 காலமோ வலையுறிகிலேன்
 கைதிகமுமுதலின் மீட்டிழற்றிடவட்ட
 வளையிடுவது செம்பெர்நீமேந்

மால்வணாயினமுதுகூடும் யோகதண்டக்கோஸ்
வணாநதுசய விருதுகாட்டி
மெய்திகழுமஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்ளொ
வேந்தனோருண சாந்தனோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமாசான் விலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கண்மே.

(அ)

கெசதுரக முதலான சதுரங்க மனமாதி
கேள்விழி விரைநது நிற்பக
கெழுகொண்டதலமர் றுமும்மண்டலத்திலுங்
கிளளாககு செல்லமிகக
தேசநிதமதாய்வினற நாதங்கனோலிடச்
சிவகாசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திருநதமும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திட வசந்தகால
மினசயமலர் மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற் கொள்ளார் வண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிரத்தாதி தேவர்களெலாம்
விசயசயசயவென்னவாசிகொலவேகொலு-
விருக்குறும் பெருமையெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமாசான் விலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கண்மே.

(ஆ)

தெண்ணிலைபெண்ணிலை பென்போலவொருபேனத
பெய்கிலத்தின்மிசை யுள்ளதோ

வரீபகநற்குபோ லோடியுழல்சின்னதைய
 டாடககியொரு கணமேனும்யான்
 காணிலேன்றிருவருளை யல்லாது மௌனியாய்க்
 கண்மூடி யோடுமூச்சுக்
 கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேறாலைவெங்
 கனலினை யெழுப்பினைவும்
 பூணிலேன்றிறைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும்
 போக்கிலே போகவிட்டுப்
 பொய்யுலகஞ்சினே னுயினுங்கடயான
 புனமையே னினனமினன்
 விணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
 வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தா கணமே
 கன்னலமுதெனவுமுக் கணியெனவும்வாழ்ந
 கண்டெனவு மடியெடுத்துக்
 கடவுளாகடந்ததல் வழதமுதுபேய்போற்
 கருத்திலெழு கின்றவெல்லா
 மென்னதறியாமயறி வென்னுமிருபகுதியா
 லீட்டுதறி மென்றமிழினுக்
 கினனல்பகராதுலக மாராபை மேலிட்
 டிருத்தலா லித்தமிழையே
 சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெல்லாந்
 தோய்ந்தொறி யெபடித்தீர

(எ)

சொல்லுமெனவவரீங்கள் சொன்னவையிற்சிறிது
தோய்ந்தகுண சாந்தனெனவே
மினனலபெறவேசொல்லவச்சொல் கேட்டடிமையடை
விகசிப்ப தெந்தநாளோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன நிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தா கணமே. (அ)

பொறியெனுகைகாலில் வள்ளுகிர்ப்படைத்தலா
போந்திடை யொடுகமுறலாற்
பொலிவாவெண்ணீறு பூசியேயருள் கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர் மயா
லெற்படவீளங்குகக னத்திலிமையாவிழி
யிசைசுகுமே னேகமுறலா
லிரவுபுக லிருளான கனதநிபட நூயி
யிதபங்கனித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப் ப்ரதாபமுறலாற்
வலிவெயிலகள் புகுதாம னெடியவானொடாொடிய
பருமாவனங்களாரும்
வெற்சினிடைபுறைத்தலாந் தவராஜகிங்கபென
மிக்கோருமடப் புகழ்வர்காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன நிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தா கணமே.

தெல்லாத்தேபர்களே நல்லவர்க் கணல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லாதுவென

காமத்தையென்சொல்லுவேன்மதியை யென்சொல்லுவே
 கைவல்ய ஞானநீதி [ன்
 நலலோருணாக்கிலோ காமமுககியமென்று
 நாட்டுவேன கர்மமொருவ
 னாட்டினாலோபனைய ஞானமுககியமென்று
 நனிலுவேன வடமொழியிலே
 வல்லாநொருத்தனலாவுதராவிடத்திலே
 வந்ததா விவகரிப்பேன
 வலதமிழறிஞாவரி நவநனேவடமொழியின
 வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்
 வெல்லாமலெவையு மருட்டிவிடவகைவந்த
 வித்தையென் முத்திதருமோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
 வித்தகச சித்தர் கணமே. (10)

சித்தர்கணம் - முற்றுப்பெற்றது ஆக கூடு.

ஆனந்தமானபரம.

கொல்லாமையெத்தனை குணககேட்டைநீக்குமக்
 குணமொன்று மொன்றிலேன்பாற்
 கோரமெத்தனை பகற்பாதமெத்தனைவன
 குணங்களே தத்தனை கொடியபூழ்ந்து.

கல்லாயெயெத்தனை யகந்தை யெத்தனைமனக்
 கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
 காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
 கனிககென்றமைத்தவருளிற்
 செல்லாமையெத்தனை விராதகோஷ்டியென்னிலோ
 செல்வதெத்தனைமுயற்சி
 சிந்தையெத்தனைசலன் மிந்தாசாலமபோன்ற
 தேகத்தில வாஞ்சைமுதலா
 யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
 யானே னிவைக்குமானோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்த மானபரமே
 தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
 சேர்ந்துவளர் சித்தாகியச்
 சித்தெல்லாஞ்சுழந்தசிவசித்தாய்விசித்தாமாய்த்
 தீசமாகி நானாவிதப்
 பொருளாகி பப்பொருளை யறிபொய்யுமாகியைம்
 புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
 புரமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
 போககொடு வசத்துமாகி
 யிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
 யின்றாகி நாளையாகி
 பென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பவவுமாயாவுமா
 யிவையல்ல வாயினனை

“ருளிரகிளின்றவாக ளறிவதல்லாஸொருவ

ரறிவதற்கெளிதாருமே

வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி

யானந்தமானபரமே.

(௨)

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவாசான்

‘வயிறறின பொருட்டதாக

மண்டலமும் விண்டலமு பொன்னுகிடைத்துழல்

மாலாக நிற்கவறிவார்

வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறி வாரொன்றை

மெனமெண்ண தகம் வேறதாம்

வித்தையறிவாரொடைப் போலவேசந்தைபோன

மெய்தூல விரிகவறிவார்

செயுபுலிபோற் றீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி

செக்கச சிலக்கவறிவார்

திரமென்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்

செயலககொடு முளறவறிவார்

ராறுசமயங்கடொறும் வேறுவேறுகிவிளை

யாடுமுனை யாவரறிவார்

ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி

யானந்தமானபரமே.

காயிலயுகிரந்தகனி சருகுபுனன்மண்டிய

கடும்பசி தனக்கடைத்துங்

MAHARAJAPURAN
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 075
(௩)

காவனாயின்முழையிற் கருங்கல்போலசையாது

கண்மூடி நெடிநுநதும்

தீயினிடவைகியுந தோயமதின்புழ்கியுந்

தேகங்களைபெலும்பாய்த்

தெரியினிறுஞ்சென்னி மயிராகக் கடாக்குருவி

தெற்றவெயி லாடிருநதும்

வாயுவையடக்கியு மனநிலையடக்கியு

மௌனத்திலையிருந்து

மதுபண்டலத்திலே கனல்செல்ல வழதுண்டு

வனமுடிருந்துமறிஞ்

ராயுமறை முடிவான வருணாடினாடின ம

யுலத்தைநாடனமுறையோ

வண்டுகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி

யானந்த மானபரமே.

சுத்தமுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்

தொந்தமுட னிரத்தொந்தமும

ஸ்தூலமோடுசூக்ஷ்மமுமாசையுநிராசையுஞ்

சொல்லுமொரு சொல்லின்புடிவும்

பெத்தமொடுமுத்தியும் பாலமொடபாவமும்

பேதமொட பேதநிலையும்

பெருமையெரிசிறுமையு மருமையுட னேளியையும்

பெண்ணுனுட னுணுமற்று

நித்தமுநித்தமு ஞ்சனிரஞ்சனமு

நிஷ்களமு நிகழ்ச்களமு

தீதியூநீதியு மாதியொடனாதியு
 நிரிஷய விஷயவடிவு
 மத்தனையுநீயல தெளத்தனையுமில்லையெனின
 யாங்களுன யனறியுண்டோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்குவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மானபரமே.

(௫)

காராரூமாணவக் காட்டைக்கூளைந்தறக
 கண்டகங் காரமென்னுங்
 கல்லைப்பிளந்து நெஞ் சகமானபூமிவெளி
 காணத் திருத்திமேனமேற
 பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
 பதித்தபு நீராகவே
 பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயவன
 பறவையணு காதவண்ண
 நேராகநின்றுவினை போகர்ப்புசித்துண்ட
 நினனைபா கூட்டமெய்த
 வினைவினபடிக்குநீ முனனின்றுகாப்பதே
 நினனருட்பாரமென்று
 மாராரூமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
 யாகினறதுரியமயமே
 யண்டபகிரண்டமு மடங்குவொருநிறைவாகி
 யானந்த மானபரமே.

(௬)

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
 மலையாகி வளைகடலுமாய்

சுடி

ஆனந்தமானபரமம்.

மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வானகருணை வெள்ளமாகி
நாளுகின்றவனு நீயாகின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நாளுனெனக்குளறி நாளுநீ ஊரிபாய்
நானநிந தறியாமையாய்ப்
போளுவதிட்டவலி வெல்லவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகு முன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயிலகொள்வானறையெழுப்பவசமோஷினிப்
போதிப்ப தெந்தநெறியை
யாளுவெனகொடுமை யனியாயமனியாய
மாபாலெடுத்து மொழிவே
எண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௭)

பொய்யினேன புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
புலப்பட வறிகதுநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத தனமையேனன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேனசிறியனேன்
வினையினே னென்றெனனைநீ
விட்டுவிடகினைவையேற் தட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி யேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்

தூரியனே தூரியமுங் காணுவதீதனே

சுருதிமுடி மீறிருநத

வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரநிவைவிட்

டகலாத கருணைவடிவே

யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி

யானந்தமானபரமே.

(அ)

எத்தனைவிதங்கடான கற்கினுங் கேட்கினுமென

னிதயமு மொடுங்கவிலலை

யானெனுமகநகைதா நெள்ளளவுமாறவிலை

யாதினும மபிமானமென

சித்தமிசைசமுடிகொண்ட தீனையோடிர்க்கமென

செனமத்து நானறிவிலேன

லேமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுந்

தரிசனங்கண்டு மறியேன

பொய்த்தொழியல்லான மருநதுககுமெய்ம்மொழி

புகனறிடேன பிறாகேட்கவே

போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருநதருள்

பொருநதிடாப் பேதைநானே

யத்தனைகுணகேடர்கண்டதாககேட்டதா

வவாழிசை யுண்டோசொலா

யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி

யானந்தமானபரமே,

(ஆ)

இலி

ஆனந்தமானபரம்.

எக்காலமுத்தனக் கென்னவொருசெயலிலா

வேழைநீ யெனறிருநகிட்

டெனதாவியுடல்பொருளு மெளனியாய்வந்துக

பேற்றுநம தெனறவனறே

பொக்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்

பொய்யுடலை மெய்யெனனலும்

பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்

பொய்யினும் பொய்யாகையான்

மைச்சாலிருட்டனைய விருளில்லை யிருவினைகள்

வந்தேறழியுமில்லை

மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு

வாவிடலைபோககுமில்லை

யக்காலமிககால மெனபதிடையெல்லா

மதிதமயமானதனறே

வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி

யானந்தமானபரமே.

(11)

ஆனந்தமானபரம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆட்கு.

சு க வ ரி.

இன்னமுதுகனிபாகு சுற்கண்டுசீனிதே
 நெனருதிதுடவலியுந
 தினபங்கொடுத்தகினை யெநநேரமினனப
 ரிடையறு துருகிராடி
 யுன்னியகநததனிழ வுணாகுளறியுடலெங்கு
 மோதபதயாநத வசமாநி
 யுணாவரியபேரினிப வனுபுதுயுணாவிலே
 யுணாவாக னுள்ளபடிகாண
 கன்னினை யொருத்திற் றினபா வேமபெனினுங்
 கைககொளவன்பகருவத்திற
 கணவனருளபெறினபு னே சொன்னவாறென்னெனக்
 கருதினை யாளாதுபோற
 சொன்னபடி கேட்குரிப் பேதைககுநின்கருணை
 தோற்றிற் காமமபராந்
 சுத்திராகுணமான பாதெய்வமோபரஞ்
 சோதிபே சுகவாரியே (க)
 அனநினவறியறியாத வெனனைத்தொடர்ந்தென்னை
 யறியாதபக்குவத்தே
 யாசைப்பெருகைகப் பெருக்கிககொடுத்துநா
 னறநேனலந்தேனன்
 வென்புலமாயகவே யித்தேற்றிவிட்டா
 ய்ரங்கியாரு வழியாயினு

மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்கரிக்கவே

யெனைநீகடந்த துண்டோ

தன்பருவமலருக்கு மண்முண்டுவண்டுண்டு

தணமுக்க தனக்குமுண்டோ

தமியனேறசிவ்வணந திருவுளமிரங்காத

தன்மையாற் றனியிருந்து

துன்பமு, நினெங்ஙனே யழியாத்நினன்பர்

சுகம்வந்து வாயக்குமுறையாய

சுத்தநிகஞ்சுணமான பரதெயவமேபரரு

சோதியே, சுகவாரியே.

(௨)

கல்லேனுந் மயவொரு காலத்திலுருகுமென

கன்னெஞ்ச முருகவிலையே

கருணைககிணங்காத வனமைமையுநானழகன

கற்பககவொருகடவுளோ

வல்லானவகுத்ததே வாய்க்காலெனுமெபரு

வழககுக்கிழககு முண்டோ

வானமாய்நின, நினப மழையாயிரங்கியெனே

வாழ்விப்ப துன்பமங்காண்

பொல்லாதசேயெனிற் றுய்தள்ளனிதமோ

புகலிடம் பிறிதுமுண்டோ

பொய்வாததைசொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்

புனமைமே னுவனநதேர

சொல்லானமுழககிலோ சுகமில்லைமெளனியாய்ச்

சும்மாவிருக்க வருளாய்

சுத்திரிர்ஞ்ஞனமான் பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

(௩)

எனபெலாநெககுடைய ரோமஞ்சிலிப்பவது
லாகான தழலினமெழுகா
யிடைபாறுதுருகவரு ராழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரிறைப்ப
வெயினுனமுாசசித்த வனபருக்கங்ஙனே
யமிாதசரு சீவிபோலவந
தானநதரபாழைபாழிவை யுள்ளம்பிலாதவெனே
யாரககாக வடினாகொண்டாய்
புனபுலானமபிரதோன ரர்பெனபுமொய்த்திடு
புலைககுடிவி லருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனை மெய்யெனறுநம்பியென
புருதிசொலுமோ பாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையயவொரு
சொற்பனத்திலும் வேணடிவேன
சுத்திரிகஞ்ஞனமான் பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

(௪)

வேநநாபொறுதெனுடல் காலின்முட்டைக்கவும்
வெடுக்கென றசைத்தெடுத்தால
விழியிமைத்தங்ஙனே தண்ணருளேநாடுவேன்
வேறென்றை யொருவர்கொல்லி
னநநேரபோவென முகம்வாழிநிற்பதுவு
மையின் னருளியியுமே

யானாலுமெத்தப் பயந்தவனியானெனே

யாண்டரீ கைவிடாதே

யிந்நேரமெனநிலைபுடற்சுடையதாசவு

மெடுத்தா லிறககவெனறே

யெங்கெங்குமெருதீர்வையாயமுண்டாரினு

மிறைஞ்சுகசுகராதியான

தொன்னீரமையாளாககு மானிடர்வகுத்தவரு

டுனையெனறு நரபுகினறேன

சுத்தநிராகுணமான பரதெய்வமேபாரு

சோதியே சுகவாரியே.

(௫)

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையெனொருபூமி

பற்றிபபிடிக்குமியோகப்

பாங்கிற்சிராண்டய பென்னுமொருபூமியிலை

பற்றினடன மறுமென்னவே

கற்றையஞ்சடை மௌனி தானேகனிந்தகனி

சனிவிககவந்தகனிபோற்

கண்டநிறநெறியெனத் திருவுளக்கனிவினெடு

கனிவாய் திறந்துமொன்றைப்

பெற்றவனுமல்லேன பெருதவனுமல்லேன்

பெருகத்தவித்துளரியே

பெண்ணீரமையென்னவிரு கண்ணீரினாத்துநான்

பேய்போலிருககவுலகங்

சுற்றிகைசெய்யவே யுலையவிட்டா யுளிற

சொல்லினிவாயமுண்டோ

சுத்திரிக்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்

சோதியே சுகவாரியே.

(சு)

அரும்பொனேமணியே யெனனபேயெனன்பான
வறிவேயெனறிவினூறு

மூனாதவெள்ளமே யெனறெனறுபாடினே
ஹடினேஹடிநாடி

விருமடியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி

விண்மாரிபெனவெனிரு உணமாரிபெய்யவே
வேசறறயாநதேவியா

னிரும் புனோநெஞ்சக களவனாறுமுனை
பிடைவிட்டு நினறதுண்டோ

வென்றுநீயனறு நானுனைடிமையல்லவோ
யாதேனுாறிபாவெறுக

துரும்பனேனெனினுங் கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரோடு கூட்டுகண்டாய்

சுத்திரிக்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

(சு)

பாராதியுண்டங்க ளத்கனையுர்வைக்கினற
பரவெளியி னுண்மைகாட்டிப்

பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியின்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்

தராளமாய்கிற்க ிர்ச்சிந்தைநாட்டிச்
சதா-கால நிஷ்டையெனவே

சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
 தனைகநாட்ட நாளசெல்லுமோ
 காராரவெண்ணரு மனநதகோடிகணின்று
 காலானறிமழைபொழிதலபோற்
 கால்விசிமினனிப் படாநதுபரவெளியெலாங்
 கமரியானநதவெள்ளஞ்
 சோரரதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
 தொண்டனாக் கூவுமுகிலே
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

(அ)

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
 பேசாது துறவாகியே
 பேசாதபெரியோராக ணிருவிகற்பத்தினுற்
 பேசாராகள் பரமகுருவாய்ப்
 போதிவகு முக்கணிறை நோமையாய்க்கைக்கொண்டு
 போதிப்பதாச்சரிவிலே
 போக்குவரவறவீன்ப நீக்கமறவசனமாப்
 போதிப்பதெவகையனே
 சாதித்தசாதனமு மிபோகியாகணமதென்று
 சங்கிப்பராதலாலே
 தன்னிலேதானு யயாந்துவிடுவேமெனத்
 தனியிருந் திடினநுந்
 சோதிக்கமனமாயை தனையேவினாஸடிமை
 சுகமாவதெப்படி சொலாய்

சுத்தநீர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ்

சோதியே சுகவாரியே.

(சு)

அண்டமுடிதனனிலோ பசிரண்டா தனிலோ

வலரிமண்டலநடுவிலோ

உணர்விலோவமிாதா தினனிலோவனப

ரகமுருகிமலாடுனித்

அண்டபிடவருமாத்நி நிலையிலோதிக்குத்

திநதத்திலோவெளியிலோ

திமழ்வநுநாதநிலைதனனிலோலோதாநத

சித்தாநத நிலைதனனிலோ

கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்

கண்டருனியமதனிலோ

காலமொருமுனறிலோ அறவநிலைதனனிலோ

கருவிகரணங்களுய்நத

தொண்டர்களுடத்திலோ நீவீற் றிருப்பது

தொடும்பனே குளவுபுகலாய

சுத்தநீர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ்

சோதியே சுகவாரியே.

(இ)

எந்தநாள்கருணைக குறித்தாகுநாளெனவு

மெனனிதயமெனைவாட்டுதே

யேதெனறுசொல்லுவேன முனனெடுபின்மலைவரவு

மிறைறவகாயாதுபெற்றேன

பந்தமானதிவிட்ட மொழுகாகியுள்ளம்

பலதந்துப்பலதந்துருகலோ

பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
 பலகாலுமூச்சிப்பதோ
 சிந்தையானதுமறிவை யென்னறிவில்றிவான
 தெவ்வநீ யன்றியுளதோ
 தேகநிலையல்லவே யுடைகப்பலகப்பலாய்த்
 தினாயாழியூடுசெலுமோ
 சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்களேபோலவே
 னுனபத்தி லாழ்த்தனமுறையோ
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

(கக)

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராழினைப்போ
 லிருக்கவிலையோமனதெனு
 மியானுமென்னட்பாட பிராணனுமெமைச்சடம
 தெனறுனைச் சித்தெனறுமே
 யந்நாளிலெனெ பிரித்தானதைக்கேட்ட
 வனறுமுத லினறுவனாயு
 மனியாயமாயெனம யடக்கிக்குறுக்கே
 யடந்தரசுபண்ணியெனுகண
 முன்னாகநீயெனன கோட்டைகொண்டாயென்று
 மூடமனமிகவுமேச
 மூண்டெரியுமனலிடடம முகாயுளங்கருகன
 முறையையோபதினாயிரந்
 சொனனுலுநினனருளி ரங்கவிலையேயினிச்
 சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபாஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

(102)

சுகவாரி — முற்றிற்று—ஆ—அஅ

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவு மசைபாதெனுர்பெரிய
வாப்த்தாமொழி யொன்றுகண்டா
வறிவாவதேதுசில வறியாமையேதுவை
யறிந்தார்க ளறியார்களா
மௌனமொழிருந்ததா மௌபோலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்றுமவரா
மனதெனவ்மொருமையை பெங்கேயிருந்துவரும்
வனமையோடிர்க்கொ ளுகே
புனம்படைப்பதென கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவிடம் .
பொய்மெயிதா கிதமேல் வருகனமைதீமையொடு
பொறைபொருமையுமெவ்விட
மேவர்கிறியொவாபெரிய லொருநவொவர்பகைஞர்
யாதுமுனைறனறியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினிக்குயிராகி
பெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(6)

சுடி

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அன்னேயனே யெனுஞ்சிலசமயநினையே

யையராவையாவென்னவே

யலநிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல

வலநியே யொன்றுமில்லாயப்

பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்

பிதறநிடுஞ் சிலசமயமேற்

பேசரிபவொளியென்றம வெளியென்றுநாதாதி

பிறவுமே நிலயமொன்றுந

தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்

தனரையாங்நாலமென்றுஞ்

சாற்றிடுஞ்சிலசமய நிலையாகிவேறதாய்ச்

சதாநுந வானந்தமா

யென்னேயனேகருணை விளையாட்டிருந்தவா

மெறமமனோ புகல்வெளிதோ

விசுபரமிரண்டினிலு முபிரினுக்குயிராகி

பெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(உ)

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்

வேறுமுளகலைகளெல்லா

மிக்காகவத்துவித துவிதமாக்கத்தையே

விரிவாவெடுத்துகாக்கு

மோதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை.

யுணடுபணு ஞானமாகு

முகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வும்

துபயவாதிக்கள் சம்மத

மாதலினெனக்கினிச் சரியையாதிக்கல்¹பொது

மிபாதொன்று பாவிக்கநா

னதுவாதலாலுனனை நானென்றுபாவிக்கி

னத்துவித மாராகமுறலா

மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவாதருள்செ

பெருவதநீ குறையுமு ணடோ

விகபரமிரணடினிலு முயிரினுக்குயிராகி

யெங்குநிறைகிற பொருளே

(ங)

சொல்லானதுற்சற்றம வாராதபிள்ளையைத்

தொட்டிலவைத் தாட்டியாட்டித்

துடையினைகிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற

றெடுக்குந தொடுத்தழிகும

பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சபதபூயியிடை

பொருதுதலை சுற்றியாடும்

புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே

புறப் பே. நது சஞ்சரிகுங்

கல்லோடிருந் புரகு மிகவனமைமகாட்டிடுங்

காணுதுகேட்டவெல்லாங்

கண்டதாககாட்டியே யாணுவாச்சுருக்கிடுங்

கப-நாடகசாலமோ

யெல்லாபு. மவலதிறத மனமாயையேழையா.

யெனலுலடககவசமோ

விகபரமிரணடினிலு முயிரினுக்குயிராகி

யெங்குநிறைகிறபொருளே.

(ச)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
 கள்ளனே னுளுமோ
 கைகுவித்தாடியும் பாடியுரிடாமலே
 கணபனித்தானாகாட்டி
 யண்ணாபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடினம்
 யானெனவு மேலெழுந்த
 வன்பாகிநாடக நடித்ததோசுறைவில்லை
 யகிலமுஞ் சிறிதறியுமேற்
 றண்ணாருநினனதரு ளறியாததல்வளே
 சற்றேனு பினிதிரங்கிச
 சாசுவதமுத்தினிலை யீதெனறுணர்த்தியே
 சகசகிலைதநதுவேருன
 றெண்ணாமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
 யேழையேற் கருளசெய்கண்டா
 யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குபிராகி
 யெங்குநிறைகின்ற பொருளே.

(ரு)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
 கல்லினமுனனெதிராநிறகுமோ
 கர்மமானதுகோடி முனனெசெயதாலுயின்
 கருணைப்பரவாகவருளைத்
 தாகமாநட்டினரை வாகிகவல்லதோ
 தமிழனெற்கருட்டாகமோ
 சற்றுமில்லெனபதுவும் வெளியாச்சுவினைபொருள்
 சங்கேதமாய்கூடியே

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

கக

தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்

சேராமலியோகமராகக

சித்தியோவரனிலை சகசநிஷ்டைக்குமென்

சிறைதக்கும் வெகுதூரநா

னேகமாய்நினனோ டிருககுநாளெநதநா

ளிரநாளின முற்றுறாதோ

விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி

யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(ச)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநினனருளி

லொருவனான வந்திருக்கி

னுலகம்பெறுததோ மாயாவிசித்ரமென

வோயுமோவிடமில்லையோ

வருளுடையநினனபா சங்கைசெய்திடுவரோ

வலதுகிரத்தியகாத்தரா

யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில

ரடாதெனபரோவகனற

பெருமைபெறுபூசணங் குறையுமோபூதங்கள்

பேய்க்கோல மாய்விதண்டை

பேசுமோவலதுதான பரிபாககாலம்

பிறககவிலையோ தொலையா

மிருமைசெறிசடவின யெதிரத்துவாய்பேசுமோ

வேதுளவு சிறிதுபுகலா

விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி

யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(ச)

MAHA! AHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMI NATHA IYER LIBRARY

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
 நினறிடவு பெளனியாகி
 நேரோயுபாயமொன றருளிணையையோவிதனை
 நினறனுட்டிக்கெண்ணுற்
 கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபாதிபெறக்
 காணலையாகையர்வே
 கையேற்றுணும்புசிப் பொங்வாதெநாளுமுன்
 காட்சியிலிருந்துகொண்டு
 வல்லாளராயியம் நியமாகுமேற்கொண்ட
 மாதவாகவேவவசெய்து
 மனதினெழுககெலாந் சித்திபெறலாநானம்
 வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
 கில்லாமையொனநினையு மில்லாமையாகவே
 யிப்போதிருங்குண்டா
 யிகபரமிரணடி.னி லு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிகழ்கின்றபொருளே. (அ)
 மரபுரியுதித்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதி
 வுணசுருநு வாயில்வந்தால்
 வன்பசித்திர்த்தமனல் வெயிலாதிமழையால
 வ்ருந்தியும் மூலவனலைச்
 சிரமளவெழும்பியு நீரினிகைமூழ்கியுந்
 தேகநாதல்லவென்று
 சிற்சுவரேபுகையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
 செலுத்தினுரியாம்பந்நியேம்

வீழ்வுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தனாயில்

வேண்டுவகெ லாமுதித்தி

மேனடமாளிகையாதி வீட்டினிடவைகியே

வேறொருநுத்தயினறி

யிரவுபகலெழையாகள் சையோகமாயினோ

மெய்ப்பழியிழப்பதுணையா

யிகபரம்பாண்டினிலு முயிரினுகுயிராகி

மெய்குநிறைகின்றபொருளே.

(க்)

முத்தனையமுதலும பவளவாயினசொலு

முத்திலகுபசுமஞ்சநு

முதாசுககவிரகசன் நதமேற்றநிருகுமப

முல்பினிடணிராலைநால

வைததெமமபகசியிரு கணவலையைவீசியோ

மாயாநிலாசமோக

வாநிலையிலாழ்த்திடும பாழானசிறநிட

மடநதையர்கள் சிறநிபமோ

புத்தமிதபோகம புசிததுவிழியிமையாத

பொனனாட்டுமவந்ததெனறந்

போராட்டமல்லவோ பேரினபமுத்தியிப்

பூமியிலிருநதுகாண

வெத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி

யிவ்வுலகம்நியாததோ

யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே (௨)

உன்னிலையுமெண்ணிலையு மொருநிலையெனக்கிடந
துளறிடுமவத்தையாகி

யுருகுதானகாட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிககின்ற விருளெனனவே
தன்னிலைமகாட்டா தொருவகவிருவினையினுற
ருவுசுகதுககவேலை

தட்டழிபமுற்றுமில்லாமர்னயதனற
முடித்தகிலபேதமான

முன்னிலையொழிந்திட வகணடிதாகாமாய்
மாதந்வுமேலுதிப்ப

முனசினெடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமென
முறமமானதநிறைவே

யென்னிலைமயாய்கிற்க விபல்புகடருளவடிவ
பெருநாளுமவாழிவாழி

யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧௧)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

முற்றுப்பெற்றது - ஆக - ௬௬.

சச்சிதானந்தசிவம்.

பராதிககனப் பரபுமுண்டோவென்று

படாவெளியதாகியெழுநாப்

பரிதிமதி காணச் சுயஞ்சோதியாய்ந்ந்

பகிரண்ட வுயிரெவைக்கு

நோகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்

நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்

நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத்

நிர்மலானந்த மயமாய்ப்

பேராதூர்த்திக் சும்மாஸிந்ந்துதான்

பேரினபமெய்திடாமற்

பேய்மனைதயண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்

பித்தாகவோமனை, தநான

சாராத்படியறிவி னிருவிசுறபாங்கமாஞ்

சாசுவத நிஷ்டையுடையருளாய்

சர்வபரிபூரண வகணடதத்துவமான

சச்சிதா னந்தசிவமே.

(五)

சூடக்கொடுகுணககாதி திககிளையுழக்கூடு

கொள்ளாபோ லேந்துபூதந்

கூட்டுக்குருங்கிலே சசரலே கமொனபது.

சூலாவுக்கட மனையைநாறும்

வடககயிறுவெண்ணரம் பாவென்புதசையினா

மதமேவள் விழா நடத்த

வைக்கின்றகைத்தேரை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலநீர்புணீரிறைக்கும்

விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துகூட்டை
வெட்டவெட்டத் தளிராக்கும்

வேட்கைமரமுறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்ப்போலிருந்து பொய்யாஞ்

சுடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுகினமயந்
தானாகிற்பதெனே

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே.

(௨)

பாகத்தினற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்தினெறி யில்லைவேத

பாராயணப்பனுவன மூவாசெய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை

யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றற்றேக
மொவ்வாதி லூண்வெறுத்தா

லுயிரவெறுத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினற் செய்யவோ

மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவெனறான

முற்றதுபரிபாக சத்திகளானேகநின்
முதறிவிலே யெழுந்த

நாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ப்ரவாகமே
தனனந்தனிப்பெருமையே

சர்வீபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(௩)

இமையளவுபோலையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மீவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணிறவருவிகு மாதர்கின்றின்பமோ
வென்னினமகமேருவாககிச்
சுமையெடுமினென்றுதான சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாடுமாககிராளுந்
தூப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுஞ்
சூறையிட்டிநதர்சால
மனமயவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாய்
யமமம்மவெல்லலெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கென மொளிபெற்றுநிற்குமீ
தருளோவலாதுமருளோ
சுமையநெறிகாணாத சாக்ஷிநீஞ்சுக்ஷமமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(௪)

இனியேதெமக்குனருள வருமோவெனக்கருதி
பேறுகுதே நெஞ்சமையோ
வின்றைக்கிருந்தாகா நாளைக்கிருப்பொன
றெண்ணவோ திடமில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
மநததற் காளாகவேர்

வாழ்த்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
 மவலமாய்ப் போதனை
 கனியேனும்வறியசெங் காயேனுமுதிர்சருகு
 கந்தமூலங்களைனுங்
 கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
 கண்மூடி மௌனியாகித்
 தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
 சாமிநீ யறியாததோ
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே.

(௫)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
 வாயிலுடன மதியகடுதோய்
 மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசநதிரகாந்த
 மணிமேடை யுச்சிமீது
 முத்தமிழ்முழுகமுடன முத்தநகையார்களொடு
 முத்துமுத்தாய்ககுலாவி
 மோகத்திருநதுமென யோகத்தினிலைநின்று
 மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக
 னகத்தவநகப்படை விரித்தபுலிசங்கமொடு
 கரடிநுழை நூழைகொண்ட
 காணமலையுச்சியிற் குகையூழிருந்துமென்
 கா தலாமலகவென்னச்
 சத்தமறமோனகிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
 ஜனகாதினுணிவிதஸ்ரோ

சச்சிதானந்தசிவம.

வக

6432

சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான

சச்சிதானந்தசிவமே.

(சு)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்

கண்டவேதாகமத்தின

காட்சிபுருஷாரத்தடிதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது

கருதினனுமானமாதி

யுத்திபலவாரிரு விகற்பமேலில்லையா

லொன்றோடிணடெனனவோ

வுகாயுமிலைநீயுமிலைநானுமிலையெனபது

முபாயநீ யுண்டுநானுந்

சித்தமுளளுனிலலை யெனுமவசனநீயறின

தெரியாக டெரியவசமோ

செப்புகேவலநீது யொப்புவனமயல்லவே

சினமுத்திராங்கமரபிற

சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையினுந்

றமியனேற்குதவுபொருளே

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான

சச்சிதா னந்தசிவமே.

(சு)

காயாதமரமீது கல்லேறுசெல்லுமோ

சடவுணீ யாங்குளடியேன

காம பந்தத்தினுந் சனம்பந்தாபெறக்

கறபித்ததுனன தருளே

வாயாரவுண்டபோ வாழ்த்துவதுநெருந்தபோ

வைவதுவுமெனா ளுலக

வாய்பாடுநிற்சரின வைதுகலொழுதுகுநினை
 வாழ்த்தினுற்பெய் பேறுதா
 தேயாதுபெறுவொன முறையிட்டதாறபினன
 நுளறுவிது கருமபனற
 டிப்பெறியீதெனனி னுசிதநெறியிநதநெறி
 யுலகிலேபிழைப்பாறுகரு
 தாயானகருணையு முனககுண்டெனககிணிச்
 சந்தையெடுவருளசெயவாய்
 சுவப்பிராண வசணாதத்துவமாண
 சச்சிதானந்தசிவமே.

(44)

புனம்பிறப்பதற் கிடமெனனிவிவ்வுடல
 மிவவாதுநிப்பமுலத்
 தேழுமகி யமீர்தொழுகுமதிமண்டலத்திலுற
 வெனமனமகுண்டலிரிபா
 பினனமபிறககாது சேயெனவளாத்திடப்
 பேயேனை நலகவேண்டும்
 பிறவாதநெறியெனக குண்டெனனிவிவ்வுடல
 பேசுகாப்பூரதீப
 பினனுப்படிக்ககண்டாகாரவன்னைபால்
 வினையேனை யொப்பிவித்து
 வீட்டுநெறிகுட்டிடுகன மிகவுநனநிவைபனறி
 விவகாரமுண்டெனனிலோ
 தனனநதனிச்சிறிய னுற்றிலேனபோற்றிவளந்
 சனமார்க்கமுத்திமுதலே

சர்வபரிபூரண வந்ணடதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(க)

வேதாவையிவ்வண்ணம் விதித்ததேதனினுன
வீணைப்பமுதியெனபனந்த
வினைபேசவயிபாது நிறகனிலைவமனதால
விளைகதான பனதைநாழி
போதமேரி, நகுர்ப் போதத்தைநாழிலோ
போதமுதி நலவிளககம்
பொய்யன நமதெய்வமறை யாவுமேதீயெனது
போதமுதி வாநிபிதநது
மாதாமவாசேப முழுதுதீயாதலா
லகிலம்தெனனையாட்டி
யாடலகணடலனுதீ யாடுகினறவனுதி
யருளுதீ மெளனஞான
தாதாவுதீமேற்ற தாயதநை, ததாபுநீ
தமருநியாவுதீகாண
சர்வபரிபூரண வந்ணடதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(ஃ)

கொந்தனிழாநலாசசோலை நன்னிழல்வகினுங்
குளிரதீமபுனறன க்யள்ளிக
கொள்ளுகின மநநீ ரினடத்தீயோத்தாழினுங்
குளிரசநதவாடைமடவார
வநதுவகினறதென முனறிலிடையுலவவே
வசதிபெறு போதுமவெள்ளை

வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிஷவுதர
 மகிழ்போதும வேலையமுதம
 விநதைபெறவறுசுண்டையில் வந்ததெனவழுதுணனும்
 வேலையிலு மாலைகந்தம
 வெள்ளிலையடைககாய விருந்திவேண்டியவண்ணம
 விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
 சந்ததமுநினனருளை மறவாவரந்தநது
 தமியேனாரைக்ஷபரிவாய்
 சாவபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே. (ஈக)

சச்சிதானந்தசிவம் - முற்றிற்று - ஆகாய.

தேஜோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறி நன்னீழன்மலையாதி
 மன்னுமுனிவாககேவலாய
 மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியம்நியமாதியா
 மார்க்கத்தி னினனுகொண்டு
 கருமருவுகாயத்தை நிராமலமதாகவே
 கமலாசனாதிசோத்துக
 காலேப்பிடித்தனலை யமனாருண்டலியழக்
 கலைமதிபினூடுதாவதி

தேஜோமயானந்தம்.

எடு

புருகிவருமமிர்தத்தை புண்ணென்றுறங்காம
 லுணர்வான விழியைநாடி
 யொன்றோழிரண்டெனச் சமரச்சொருபக
 முற்றிடவென மனநினவண்ணை
 திருவருணமுடிககவித் தேகமொடுகாண்பனோ
 தேடரியசத்தாகியென
 சித்தமிசைசுருடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
 தேஜோமயானந்தமே.

(க)

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலினமூழ்கிநா
 னென்னுமொரு மகரவாய்ப்பு
 டிருவினையெனுநதிராயி னெற்றுணடுபுற்புத
 மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந
 துப்பிதழ்மடந்தையா மயறசண்டமாருதச்
 சுழல்வந்து வந்தடிப்பச
 சோராதவாசையாங் காணுறுவானதி
 சுரந்ததென மே லுமாராப்பக
 கைப்பரிசுகாராபோ லறிவானவங்கமுங்
 கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
 கள்ளவங்கக்தாலா வருவொன்றொகியே
 கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன
 செப்பரியமுத்தியாங் கனாசேஷுகருணை
 செயவையோ சத்தாகியென
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேஜோமயானந்தமே.

(உ)

தந்தைதாய்தமாதார மகவென்னுமிவையெலாஞ்
சநதைபிறகூட்டமிதினிலோ
சநதேகமில்லை ஸரி மாட மாளிகைமேடை
சதுரநாகசேனையுடனே
வந்ததோரவாழ்வு மேரிநகராஜாலககோலம்
வஞ்சகோபொழை மலோபம்
வைத்தபனமானுகூர்நயி சோநதமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தோநதுதோநதுமே
யிரவுபகலிலலாவிடத்
தேகமாயநின்றநின் நருளவெள்ளமீதிலே
யானெனப தறவுமுழ்கிச்
சுந்தைதானெறியாது சுழலுமவகையென்கொலோ
தேடரிப சுகதாகியென
சித்தமிசை சகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (ங)

ஆடாமலோப்நதிட்ட பம்பாழீ போல்விசை
யடங்குமனம் வீழநேரோ
யறியானமாயகின்ற நிருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்த வெளிபோற்
கோடாதெனககண் டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
கூடியினபாதிதமுங்
கூடினேனோசரியை கிரியையின்புலன்றுநெறி
கூடினேனோவல்லனியா

தேஜோமயானந்தம்.

௭௭

வீடாகவேயாறு வீட்டினினிரம்பியே
 யிலகிலளா பிராணனெனனு
 மிருநித்யினைககட்டி யோகபரனாகாம
 லேழரகுடுமபனாகித்
 தேடாதழிககவொரு மதிவந்ததெனகொலோ
 தேடரியசத்தாநியென
 சித்தரிசைகுழிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேஜோமயானந்தமே.

(சு)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவிலசாயமும
 படிப்படுசொல்லெனினைப
 பாபம்நேபபாமினோ லெனையசபகூடவும
 பாபாத்த மிசுவெனவே
 யாடாதுமாடிநெடு சுருகுகொகூடவே
 யமலமேயேகபேய்ம
 மாதியேசோதியே யெனுகுநிறைகூடவுநீரே
 யரசேயெனகூவிநான
 வாடாதுவாடுவென முகவாட்டமுநகண்டு
 வாடாவெனககருணைநீ
 வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவந்த
 வனமையெல்லாப்பித்ததார
 தேடாதுதேடுவோர தேட்டறழ்தேட்டமே
 தேடரியசத்தாநியென
 சித்தரிசைகுழிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேஜோமயானந்தமே.

(து)

பிழியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
 பேசரிய வாசியாலே
 பேரினபவுண்மையை யளித்தனையென்மனதற்ப்
 போமபலக்கடவுளா
 யறிவாபிருந்திடு நாதவொலிகாட்டியே
 யரிாதபபரவாகசித்தி
 யருளினையலாதுதிரு வமபலமுமாகியெனே
 யாண்டனைபினெய்துகெறியாயக
 துறிதானளித்தனைநன மறவுரிகொளநதணக
 கோலமாயசபாநவநு
 கூறினபினமௌனியாய்க சுமமாவிருக்கநெறி
 கூட்டினையெலாமிருக்கச
 சுறியேனப பநகிரிக வறிவினனமயாவனோ
 தேடரியசத்தாகியென
 சித்தமிசைசூழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேஜோமயானந்தமே. (சு)
 ஆரொனககெனன போதித்துமெனனவென
 னறிவினே மயக்கவசமோ
 வண்டகோழி கௌலாநு கருப்பவறைபோலவு
 மடுக்கடுக்காவைபத்துப
 பேராமனைநறபர ஸௌபிலேமனவெளி
 பிறங்குவதலாதொனறினும
 பினனமுறமருவாது நன்னயத்தாலினப
 பேரினபழுத்திவிலையந

தாராதுதள்ளவும் போகாதுஞலது
 தள்ளினும் போகேனியான
 றனடபேதுபிலையான் டவனடிமையென்னுந்ரு
 தனமையிலுமெனவழககுத்
 தீராதுவிடுவதுலே நடுவானகடவுளே
 தேடரியசத்தாகியென
 கீர்த்தியைசகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேஜோமயானந்தமே. (எ)

கீர்த்திக் கருககரியை வசமாநடத்தலாங்
 காரவொ புலிவாயையுங்
 கட்டலாமொருசிறுங் முதுகினமேற்கொள்ளாளங்
 கட செவியெடுத்தாட்டலாம்
 வெநநிலிநிரதாரவைத் தைநதுலோகத்தையும்
 வேதுத்துவிற்றுண்ணலாம்
 வேறொருவாகாணம் லுலகத்துலாவலாம்
 விண்ணவகையேலகொளலாஞ்
 சுந்ததமுபிளமையொ டிருக்கலாம்ற்றொரு
 சாரத்தினுமபுகுதலாஞ்
 சலமேனடகலாங் கனனமேலிருக்கலாந்
 தன்னிகரிலசித்திபெறலாஞ்
 சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
 நிறமரிது சத்தாகியென
 சித்தியைசகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
 தேஜோமயானந்தமே. (அ)

அய

தேஜோமயானந்தம்.

எல்லாந்நிதவந் மேதுமநியாதவந்

மிலலையெனு மிவவுலகம்

தேதுமநியாதவ நெனப்பெயர்நிதித்துமிக

வேழைகருளேழையாக்க

கல்லாதவநின்று கடைபட்ட நானன்று

கையி னுணுணமைநூனா

கற்பித்தநிபானருளி னுசகெனனைமநாறு

காடநிலேன குற்றவாறு

னல்லாந்நமேவர் பொடு குணடுகர் ின்றையெழு

றுபாசலடிவமான

வந்தகாநீயொ ரு பகட்டாந்பகட்டுவ

தடாந்நகாந்நாபாந்

செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்

செல்வரே சததாகியென

சித்தமினசகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே

தேஜோமயானந்தமே

(க)

மினபோலு மிளையொடியு மொடியுமென மொழிதல்

மென்சிலம் பொலிகளாப்ப

போன

வீங்கிப்புடைத்துவிழ ஈழமயன்னகொங்கைகாட

மினனாகள மினனேவலா

லென்போலலை சுவாகள் கற்றாகள்கல்லாங்

ளிநுவாகளிலொருவருண்டோ

வெனசெய்கேனமம்ம் வெனபாவனெனசொடும

யேதெனநெடுத்துமொழிலே

னனபால்வியந்துருகி யடியறறமாமெனன
 யடியிலேவீழ்நதுவீழ்நதெம்
 பழிகளேயுமதடிமை யாங்குள்ளுநால்வருக்
 கறமாஜிபொருளுரைப்பத்
 தெனபாலினமுகமாகிவடவாலிருக்கின்ற
 செல்வமேசத்தாகியென
 சித்தமின சகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
 தேஜோமயானாதமே.

(10)

புத்தமிாதபோகமுங் கற்பகநீழலிற்
 பொலிவுறவிருககுமியல்பும
 பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறுவரிசையும
 பூமண்டலாதிக்கமு
 மத்தவெறியினாவேண்டு மாலென்றுதள்ளவுமெ
 மாலுமொரு சுட்டுமறவே
 னவக்கினறவப்பாளன மௌனதேசிகனென
 வந்தநினனருள்வாழிகாண
 சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
 சுருதிமுடிவானபொருளே
 சொல்லரியயுயிரினிடை யறுகறுகுநின்றருள்
 சுரநதுபொழி கருணைமுகிலே
 சித்தநிலைமுத்தநிலை விளையுமியே
 தேடரியசத்தாகியென

சிந்திபிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே

தேஜோமயானந்தமே.

(கக)

தேஜோமயானந்தம் - முற்றுப்பெற்றது-ஆ. ௨௧.

சிறுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழுகலகை நாயநிகள்

சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்

காலிரணடுகவ வாசலபெற்றுவளா

காமவேண்டனசாலைய

மேர்கவாசைமுறை யிட்டபெட்டியைமு

மலமிகுநதொழுகுகேணியை

மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகுமபியை

முடங்கலாகிடசரககினை

மாகவிநதரதனு மினனையொத்திலக

வேத்தமோதியகுலாலனா

வனையவெய்யதடிகாரனாயமன்

வந்தடிகு மொருமட்கலத்

தேகமானபொயை மெய்யனகருதி

யையவையமிச்சவாடவோ

தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல

சிறுகோதயவிலாசமே.

(க)

குறிகளோடு குணமேதுமின்றி பன
 லொழுகின்றிடுபிருமபனற
 கூடலினறியதுவா யிருந்தபடி
 கொடியவாணவவனறககுளே
 யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
 மாயிருக்கமுனையருளி
 ளளவிலாததனு கரணமாதியை
 யளித்தபோதுனையறாதுநான
 பிறிவிலாதவண நின்றிடாதபடி
 பவநிறங்கவருமுமலமாயப்
 பெரியமாயயி லமுநதினினது
 ப்ரசாதநலலருணமறநதிடுஞ்
 சிறியனேனுமுனை வந்தனைநதுசுக
 மாயிருப்பதினியெனறுகாண
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயடல
 சிறுசுகோதயவிலாசமே.

(உ)

ஐந்துபூதமொரு கானனீன
 வடங்கவந்தபெருவானமே
 யாதியந்தரு லேதுநிறியரு
 ளாயநிறைநதுக்குச்சாங்குபே
 தொந்தருபுட னருபபாதிசுறி
 குணமிறந்துவளா வுடநிலே
 துரியமேதுரிய வுயிரினுஞ்ஞாவு
 தோனறநிறருள சுபாவமே

அச

சுற்சுகோதயவிலாசம்.

யெந்தநாளுநடு வாகிரினறொளிநு
மாதுயேகருணைநீதியே
யெந்தையேயென விஷ்டநதினடநதுருகு
மெளியனேன கவலைதீரவுஞ
சுந்தையானதை யறிநதுநீயுனருள்
செய்யநானுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சுற்சுகோதயவிலாசமே.

(ந)

ஐவனொன்றபுலவேடாகொட்டம
தடங்கமாககடவனமுட்டியா
யபிவினினுமலையருகினினறுசரு
காதிதினறுபனிவெயிலினுன
மெய்வருநதுதவமில்லைநற்சரியை
கிரினயயோகமெனுமுனறுதாய்
மேவுகினறுசவுபானனனெறி
விருமபனிலையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில் யாததற்குநல
சாரதித்தொழினடத்திடும
புத்தியூகமறி வறறழுகமிவை
பொருளெனகருதுமருளனியான்
நெய்வநலருள் படைத்தவனபொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சுற்சுகோதயவிலாசமே.

(ச)

ஏகமானவரு வானநீயருளி
 னுலனேகவுருவாகியே
 யெந்தநாள்கில கோடிசொஷ்டசெய
 விசையுநாள்வனாயநாணமுத
 லாகநாள்து வனாககுமுன்னடிமை
 கூடவேஜனனமானதோ
 வனநதமுண்டுநல ஜனனமீதிதனு
 ளறியவேண்டுவனவறியலா
 மோகமாதிரநு பாசமானதை
 யறிநதுவிட்டுணையுமெனையுமே
 முழுதுணர்நதுபர மானவினபவென
 மூழ்கவேண்டுமிதுவினறியே
 தேகமேநமுவி நானுமோநமுவி
 பினனையுய்யுமவகையுளதோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்கோதயவிலாசமே.

(௫)

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
 மாசனாதிவிதபேதமு
 நெடிதுணாநதிதய பத்மபீடமிசை
 நினறிலங்குமசபானலத்
 தியலறிநதுவளா மூலகுண்டலியை
 யினிதிதைநசியவளருளிநா
 லெல்லையற்றுவளா சோதிமூலவன
 லெங்கண்மோனமனுமுமையிலே

வயமிகுந்துவரு மமிாதமணடல
 மதுக்குளேமதியைவைத்துநான்
 வாய்மடுத்தமிாத வாரியைப்பருகி
 மனனுமாரமிாதவடிவமாயச்
 செயமிகுந்துவரு சித்தயோகநிலை
 பெற்றுஞானநெறியடைவனோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சுற்சுகோதயவிலாசமே.

(சு)

எறிதுகாககட னிகாத்தசெலவமிக்
 வல்லலெனெருருவா பினசெலா
 தில்லையெனனுமுரை பேசிடாதுவகி
 லெவருமாமெனமதுககவே
 நெறியினவைவகிவளா செலவமுமமுதவி
 நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
 நிமயமா துநிலை நினீறுஞானநெறி
 நிஷ்டைகூடவுமெநநாளுமே
 யறிவினினற்குரு வாயுணரத்தியது
 மனறிமோனகுருவாகியே
 யகிலமீதுவர வந்தசீரருளே
 யையவையினியெனசொல்கேன்
 சிறியனேழைநம தடிமையெனறுனது
 துருவுளத்தினிலிருந்ததோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சுற்சுகோதயவிலாசமே.

(எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலென்னுயி
 னெனககுழைநதுருகிநனமையா
 யிதமுரைப்பவென தெனறயாவையு
 மெடுத்தெறிநதுமத யானேபோற்
 கவ்வையற்றநடை பயிலவனபரடி
 கண்டதேவருளினவடிவமாக்
 கண்டயாவையுமகண்டமெனனவிரு
 கைகுவித்துமலாநூவியே
 பவ்வெண்ணினை கொடுத்ததண்டரளம்
 விழியுதிாப்பமொழிகுளறியே
 பாடியாடியு ளுடைநதுடைநதெழு
 பாவையொத்தசைதலினறியே
 திவயவனபுருவ மாகியனபரொடு
 மினபவீட்டினிலிருப்பனே
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிறுசுகோதயவிலாசமே.

(௮)

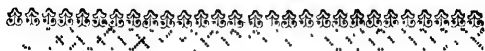
மத்தாபேயரொடு பாலர்தனமையது
 மருவியேதுரியவடிவமாய்
 மனனுதேசமொடு காலமாதுகைய
 மறநதுநினனடியரடியிலே
 பத்தியாய்நெடிது நபபுமெனையொரு
 மையறநதகிலமாயையைப்
 பாருபாரொன நடத்தவநதென
 பாரதத்தினுமிதுள்ளதோ

சுத்தநித்தனியல் பாகுமோவனது
 விசுவமாயைநடுவாகவே
 சொல்லவேண்டும்வகை நலவகாதிகதை
 சொல்லுமாயைபினுமில்லையென
 சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை
 ரம்பினோகள்பெறுபேறிதோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிறுகோதயவிலாசமே.

(க)

பன்முகச்சமயநெறி படைத்தவரு
 மியாங்களை கடவுளென்றிடும்
 பாதகத்தவரும வாததாக்கமிடு
 படிநருநதலைவணங்கிடத்
 தனமுகத்திலுயிர வரவழைக்குமெம
 தருமனும்பகடுமேய்க்கியாய்த்,
 தனியிருப்பவட நீழ் லாடுவளா
 சனகனாதிமுனிவோர்கடஞ்
 சொனமயக்கமது தீரவங்கைகொடு
 ஹோனஞானமதுணரத்தியே
 சுத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
 சோமசேகரகிர்பானுவாய்த்
 தெனமுகத்தினமுக மாயிருநதகொலு
 வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல

சிற்கோதயவிலாசமே.—சி-முற்றும்-ஆ-நாடக.

ஆகாரபுவனம் - சிதம்பரரசுரியம்.

ஆகாரபுவனமினபா காரமாக

வநுநனையொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்ற வனபரானிக

குருதுணையெனனளவுமுநநதநட்பே
வாகாருமபடிககிசைகிண் கிணிவாயெனன
மலாநதமலரிடைவாசம வயநகுமாபோற்
றேந்தியுலகமெனகுந கலநதுதானே

துகழனநதானநதமயத் தெய்வககுனறே (க)

அனநதபதவ்யிரகடொறு முயிராயென்று
மானநதநிலையாகி யளவைககெட்டாத்
தனநதனிச்சினமாத்திரமாய்க கீழ்மேலகாட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
யினமபிரிநதமானபோனா னிடையாவண்ண

யினபமுறவனபர்பகக லிருத்திவைத்துக்
கனநதருமாகனமேதண் ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானநதக் கடடிப்பேறே. (உ)

பேறனைத்துமணுவெனவே யுதறித்தள்ளப்

பேரினபமாகவநத பெருககேபேசா
வீறனைத்துமிநநெறிக்கே யெனனவென்னை
மேவெனறவரத்தேபாழ் வெய்யமாயைக்

கூலி

ஆகாரபுவனம-சிதம்பரரகசியம்.

கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச் சேடமாகிக்
குறைவறநிலாநிடுகிறவே குலவாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடற்போற் சமயகோடி
யத்தனையுநதொடாநதுபுகு மாநிநட்பே. (ங)

ஆதியநதமெனுமெழுவா யீற்றறேறுங்கி
யருமறையினனமுங்காணு தரற்றநாணு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப பேயராகச்
சாதகமோனத்திலெனன வடவானீழற்
றண்ணருட்சநதிரமௌலி தடககைக்கேற்க
வேதகசினமாத்திரமா யெம்மனோககும்
வெளியாகவந்தவொன்றே விமலவாழவே. (ச)

விமலமுதற்குணமாகி நூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துனாத்த விருத்திக்கேற்க
வமையுமிலககணவடிவா ய்துவுட்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணகிச்
சமமுமுடனகலப்புமிழ் தலுரியாங்காணத்
தண்ணருடநதெமைககாககுஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகார மலலாலவேறொன
றியககாரிர்குணகாடலா யிருநதவொன்றே. (இ)
ஒன்றாகிப்பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகி புருஷமாகி

நன்றுகித்தீதாகி மற்றுமாகி

நாசமுடனுறபத்தி கண்ணதாசி
யினருகிநாளையுமாய் மேலுமான
வெநதையேயெமமானே யெனறெனறேங்கிக்
கனருகிக்கதறினாககுச சேதாவாகிக்
கடிதினிலவநதருள்கூருங் கருணைவிண்ணே. (க)
அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கருமபேதேனே
யாரமியாதேயெனகண்ணே யரியவான
பொருளனைத்துந் தருமபொருளே கருணைநீங்காப்
பூரணமாயநின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட் கருத்தாயமேவிக்
காலமுநதேசமுமவகுத்துக் கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிரத்திரையாட்டும [ளே ()
விழுப்பொருளேயானசொலும் விண்ணப்பங்கே
விண்ணவரிநதிரனமுதலோர் நாரதாதி
விளங்குசபத ரிகூடிகள்கன லீணைவல்லோ
ரொண்ணரியசித்தாமனு வாதிவேநத
ரிருககாதிமறைமுனிவு றெல்லாமிந்தக்
கண்ணகனஞ்ஞாலமமதிககத் தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிககனிபோலக காட்சியாகத்
திண்ணியநலலறிவாலிச் சமயத்தனறே
செப்பரியசித்திமுத்தி சோநதாரொன்றும். (அ)
செப்பரியசமயநெறியெல்லநதன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான

வப்பரிசாளருமஃதே பிடித்தாலிப்பா

லடுத்தநதூலகளுமவிரித்தே யனுமானதி
யொப்பவிரிததுரைப்பரிநுன பொயமெய்யெனன [கு
வொன்றிலையொன்றெனப்பாப்பதெவ்வாதாக
மிப்பரிசாஞ்சமயமுமா யல்லலாகி

யாதுசமயமுமவணங்கு மியல்பதாகி. (க)

இயலபென்றுநதிரியாம லியமமாகி

யெனகுணமுங்காட்டியனபா லினபமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரி வாரமாகிப்

பண்புறுவுஞ் சௌபான பகூங்காட்டி
மயலறுமாந் திரஞ்சீகைந் சோதிடாதி

மற்றங்க நூலவணங்க மௌனமோலி
யயர்வறச்செனனியிலவைத்து ராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகைசவ மழகிதநதோ

(ஃ)

அந்தோவீததிசயமிச் சமயமபோலின

றறிஞ்ஞொல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவாக்கும பேசாமோனம

வைத்திருந்தமாதவாககு மற்றுமற்று
மிநத்ராதிபோகநலம பெற்றபோக்கு

மிதுவனறித்தாயகம வேறில்லையில்லை
சுநதானகற்பகம்போ லருளைக்காட்டத்

தக்கநெறியிந்நெறியே தான்சனமார்க்கம். (ஃக)

சன்மார்க்கஞானமதின் பொருளுந்மீறு

சமயசங்கேதபபொருளுந் தானொன்றாகப்

பன்மீர்க்கநெறியினினுங் கண்டதிலலை
 பகாவரியதிலலைமனமுட் பார்த்தபோதங்
 கெனமாககமிருக்குதெல்லாம வெளியேயெனன
 வெச்சமயத்தவாகளும்வநதிற்றஞ்சாநிறபா
 கனமாககநெஞ்சமுள வெனகருநதானே
 கண்டவுடனானநதவ காண்டலாகும். (௧௨)

காண்டலபெறப்புறத்தினுள்ள படியேயுள்ளங்
 காட்சிமெய்நனூலசொலுமபதியாங்கடவுளேநீ
 நீண்டநெடுமையுமகலககுறுககுறுகாட்டா
 நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
 வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபநதூரம்
 விலகலணுகுதனமுதலாம விவகாரங்கள்
 பூண்டவளவைகணமன வாககாதுயெல்லாம
 பொருநதாமலகம்புறமும புணாககையாகி (௧௩)

ஆகியசறகாரியவகத்துக்கேற்ற
 வமலமாயநடுவாகியனநதசத்தி
 யோகமுறுமானநதமயமதாகி
 யுயிரககுயிராயெநநாளு மோங்காநிற்ப
 மோகவிருணமாயைவினை யுயிரகட்கெல்லா
 மொபுத்ததெனகொலுபகாரமுயற்சியாகப்
 பாகமிகவருளவொரு சத்திவநது [ல்())
 பதிநததெனகொளுனெனு மப்பான்மையென்கொ
 நாநென்னுமோரநதை யெவக்கும்வநது
 நலிநதவுடன சகமாயை நாநாவாகித்

தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருநதுபச்
 சாகரத்தினபெருமையெவாசாற்றவல்லா
 றுனென்றுமுடவென்றுங் கரணமென்று
 முள்ளெனும்புறமென்று மொழியாநின்ற
 வானென்றுங்காலென்றுந தீநீரென்று
 மண்ணென்றுமலையென்றும வனமதென்றும. (கரு
 மலையையாங்காட்சிகண் காணுமையாதி
 மறப்பென்று நினைப்பென்று மாயாவாரி
 யலையையாயடி கருமினப துனபமென்று
 மதைவிளைகரும விளைகெனறுமதனைத்தீராகத்
 தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந தெய்வமென்றுரு
 சாதகொன்றுமமதற்குச் சாட்சியாகக
 கலைபலவாநெறியென்றுந தாககமென்றுங்
 கடலுறுதுணமணலெண்ணிககாணுப போதும.()

காணரியவல்லலெலவாந தானேகடடுக
 கட்டாகவிளையுமதைக கடடோடேதான
 வீணினிறகாப்பூரமலை படுத்தப்பட்ட
 விரததெயனககாணவொரு விவேகநகாட்ட
 வுணுறககமினபதுனபம் பேருராதி
 பொவவிடவுமெனைப்போல வருவாகாட்டிக
 கோணறவோமானகாட்டி மாணையோகருந
 கொள்கையென வருண்மெளனகுருவாய்வநது. ()

வந்தெனுடல்பொருளாவி மூன்றுநதனகை
 வசமெனவேயத்துவா மராககநோககி

யைநீதுபலனைம்பூதங் கரணமாதி

யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை

யிரதவுடலறிவறியா மையுநீயலலை

யாதொன்றுபற்றினத னியல்பாய்நின்று

பந்தமறுமபளிங்கனைய சித்துநீயுன

பக்குவங்கண்டறிவிகும பானமையேம்யாம (௧)

அறிவாகியானத மயமாபென்று

மழியாதநிலையாகியாதினபாலும்

பிரியாமற்றண்ணருளே கோயிலான

பெரியபரமபதியதனைப் பெறவேவேண்டி

னெறியாகக்கூறுவனகே ளெந்தநாளு

நீககுணநிறகுளமவாய்த்து நீடுவாழ்க

செறிவானவறிபாமை யெல்லாநீங்க

சிற்குகமபெற்றநிகுபந்தந தீகவென்றே. (௧௧)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞான மானமோனப்

பண்பொன்றையருளியந்தப் பண்புக்கேதான

சிறதையிலலைநானென்னும் பானமையிலலை

தேசமில்லை காலமில்லை திகருமில்லை

தொந்தமில்லைநீக்கமில்லை பிரிவுமில்லை

சொல்லுமில்லையிரப்பகலாந தோற்றமில்லை

யந்தமில்லையாதியில்லை நடுவுமில்லை

யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்துமில்லை. (௧௨)

இல்லையிலையென்னினொன்று மில்லாதல்ல
 வியல்பாகியென்றுமுள்ள வியற்கையாகிச்
 சொல்லரியதனைமயதா யானறனெனைத்
 தோனறுதெல்லாம விழுங்குஞ் சொருபமாகி
 யல்லையுண்டபகல்போல வவித்தையெல்லா
 மடையவுண்டு தடையறவுன னறிவைத்தானே
 வெவ்வுண்டிங் குனையுநதானாகக்கொண்டு
 வேதகமாய்ப்பேசாமை விளக்குநதானே. (உக)

தானுதனைமயமே யல்லாலொன்றைத்
 தலையெடுக்கவொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே
 போனாலுங்காப்பூர தீபம்போலப்
 போயொளிப்பதலலாது புலமவேறின்றா
 ஞானாகாரத்தினெடு ஞேயமற்ற
 ஞானுருவமுலாம னமுவிநிறகு
 மானாலுமிதனபெருமை யெவாகநாசொலவா
 ரதுவானுலதுவாவரதுவேசொல்லும். (உஉ)

அதுவென்றலெதுவெனவொன் றடுக்குஞ்சங்கை
 யாதலினுலதுவெனலு மறவேவிட்டு
 மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சனகனாதி
 மனனவாகள்சுகாமுதலோரா வாழ்நதானொன்று
 பதியிநதிலையெனவு மெனையாண்ட
 படிக்குநிருவிகற்பத்தாற பரமானந்த
 கதிகண்டுகொள்ளவுநின் னருள்கூரிநதக்
 கதியனாயுநங்கோனமேற்கருமம்பாரோன். (உங)

பாராதிவிண்ணைத்து நீயாச்சிநதை
 பரியமடலாவெழுதிப் பாரத்துப்பாரத்து
 வாராயோவெனப்ராண நாதாவெனபேன
 வளைத்துவளைத்தெனை நீயாவைத்துக்கொண்டு
 பூராயமாமேலொன றறியாவண்ணம்
 புண்ணுளரபோனெஞ்சமபிலம்பியுள்ளே
 நீராளமாயுருகிககண்ணீரசோர
 நெட்டுயிரத்துமெய்மறநதோரநிலையாய்நிம்பேன.()

ஆயுமறிவாகியுனைப் பிறியாவண்ண
 மனைநதுசுகம்பெற்றவனபரையோவெனனத்
 தீயகொலைச்சுவத்துஞ்செலலச்சிநதை
 தெளிநதிடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன்வாழ்வான்
 காயிலேபுனசருகாதி யருநதக்கானங்
 கடனமலையெனுகேயெனவுங் கவலையாவேன
 வாயில்குமபம்போற்கிடநது புரள்வேனவானின
 மதிகதினாமுன னிலையா வைத்துநேரோ. (௨௫)
 நேரோதானிரவுபகல் கோடாவண்ண
 நித்தம்வரவுகனையிரநிலைக்கேவைத்தா
 ராரோயங்கவாபெருமை யென்னையென்பே
 னடிககினறகாறறே நீ யாராலேதான
 பேராதேசுமலகினறு யென்பேன்வந்து
 பெய்கினறமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்

ஞாநாஸமாகருணைபொழியச்செய்யுளு

சாதகமெனனேகருதிச் சாற்றுமென்பேன். (௨௬

கருதரியநிண்ணேநீயெங்குமாகிக

கலந்தனேபேயுன முடிவின காட்சியாக

வருபொருளெப்படியிருக்குஞ் சொல்லாயென்பேன

மண்ணேயுன முடிவிலெது வயநீகுமாங்கே

துரியவ்விஷுடைச்சேட னீற்றினுணைமை

சொல்லானோசொல்லென்பேனசுருதியேநீ

யொருவரைப்போலனைவருக்கு முணமையாமுன

னுநாயனறேவுனமுடிவையுநானீயென்பேன். (1)

உறையிறநதுபெருமைபெற்றுத் தினைக்கைநீட்டி

யொலிககினறகடலே யிவ்வுலகஞ்சூழுக

கனாயுமின்றியுனனைவைத்தா ரியாரேயென்பேன

கானகத்திற் பங்கிளிகாள் கமலமேவும

வரிசிறைவண்டினங்கா ளோதிமங்காடுது

மாராககமனறே நீங்களிதுவரையிலேயும்

பெரிமபரிபூரணமாம் பொருளைக்கண்டு

பேசியதுண்டோவொரு காற்பேசுமென்பேன். (2)

ஒருவனவன்யானைகெடக் சூடத்துட்செங்கை

யோட்டுதல்போனானபேதையுப்போடப்பை

மருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்

வயங்குவிட்டுமைக்கியமுனனி வருநதிநிற்பே

னருளுடையபரமெனறே வனறுதானே

யானுனென்றும மெனக்கேயாணவாதி

பெருகுவினைக்கட்டென்று மெனனாறகட்டிப்
பேசியதனறேயருணூல பேசிறறனறே. (உக)

அன்றுமுதலினறைவரைச் சன்னகோடி
யடைநதனடநதிநு கியாதனையாலழிந்ததல்லா
லின்றவரைமுத்தியினறே பெடுத்ததேக
மெயப்போதோதெரியாதே யிப்போதேதான
றுனறுமனககவலைகெடப்புலைநாயேனத்
தொழுமபுகொளச சீகாழிதுறையே தூது
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோயநஞ
சிவனப்பாவெனறவருட்செலவதேவே. (ஙஉ)

தேவாதொழுமவாதவூத் தேவேபெனபேன
றிருபு லத்தேவேயிச சகத்தோமுத்திக
காவலுறசசிவவெனவாககுடனேவந்த
வரசேசுமமாவிருநதுன னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருளைகிரியோற்றைப்
புண்ணியாகாளோவெனபேன புனாயொனறில்லா
வோனியமபோலசுவறவுதானேநிற்பே
னோதரியதுயர்கெடவேயுனாசகுமுனனே. (ஙக)

ஒதரியசுகாபோலலேனேனென
யொருவரிலேயோனெனவு பூணாப்பேனருளே
பேதமபேதநகெடவு ிருநபேசுலா
பிறவாகே பிழம்பிறபெரியமோன
நாதனொருதரமுதலமபாருகாசிச்சை
நண்ணுனோனெனறேநானுவாகிக்

ள

ஆகாரபுவனம்-சிதம்பரரசியம்.

காதனமிகுமணியிழையானொனவாடுற்றேன்
 கருததறிநதுபுரப்பதுனமேற்கடனமுக்காலும் ()
 காலமொடுதேசவர்த்தமானமாகி
 கலநதுநினறநிலைவாழிகருணைவாழி
 மாலறவுஞ்சைமுதன மதங்குளாகி
 மதாஜீதமானவருணமரபுவாழி
 சாலமிகுமெளியேனவ்வழங்குப்பேசத்
 தயவுவவத்துவளர்த்தவருட்டனமைவாழி
 யாலடியிறபரமகுருவாழிவாழி
 யகணடிதாசாரவருளடியார்வாழி (௩௩)

ஆகாரபுவனம் - சிதம்பரரசியம் முற்றும் ஆடாசுசு.

தேன் முகம்.

தேன்முகம்பிலிற்றுமபைநதாட செய்யபங்கயத்தின
 மேவு, நானமுகத்தேவேநினனா னுட்டியவகிலமாயை
 கானமுயற்கொம்பே யெனகோ கானலம்புனலேயென
 கோ, வானமுகமுளரியெனகோ மற்றெனகோவிளம்ப
 ல்வேண்டும (௧)

வேண்டுமபடைத்தாய் நுந்தை விதிப்படிபுரந்தானத்
 லைக, காண்டகவழித்தானமுககட் கடவுடானினையை
 வாற்று, லாண்டவனெவனோவென்ன வறிகிலாதகிலநீ
 பே, யிண்டியவல்லறீர் வெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய்.

கண்டனவல்லவென்றே கழித்திடுமிறுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபடிமானாதக கோதிலாமுத்தியத்தாற
பண்டைபிற்படைப்புறுகாப்புமபறாதனமாயையோடே-
வெண்டலைவிழிகைகராலிவிளங்கிடநின்றனயாவன. ()

விளங்குவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோனறச்சுழல வளிரெடுமுச்சா.
கள்ளகமிலுருவந்தானேககனையாப்பொலியப்பூமி [கக
வளர்ந்ததாளெனனவுள்ளமனறெனமறையொன்றினறி.

மனறமுழக்கொலிப்பத்தானேவரதமோடபயக்கககண
முறைமையினோங்குநாதமுரசெனககறங்கவெங்குறு
குறைவிலாவணநின்றதுகோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறைபவனெனலாபியாககுமிதயச்சம்மதமீதல்லால். ()

அல்லலாநதொழிலபடைத்தேயடிககடியுருவெடுத்தே
மல்லனமாஞாலங்காகக வருபவாகடவுளெனனிற்
றொலலையாமபிறனிவேலைதொலைதிடாதிருணங்காது
நல்லதுமாயதானு நானெனவந்துநீற்குப (சு)

நானெனநிற்குஞான ஞானமன்றநதஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமினறாகவேதான
றேனெனருசிகுமனபாறசிறதைநநதுருகும்வண்ணம்
வானெனநிறந்தானாத மாகடல்வளைவதினேற. (எ)

இனறெனநிருப்போமெனனி னெனறஞ்ஞனியமாமுத்
நனறொடுதீதுமனறிநாமுனனேபெறுமனித்தை [தி
நின்றதுபெத்தநதானேநிரந்தரமுத்தியெனனி
றொனறொருவரைநான்கேட்கவுணாவில்லைகுருவுமில்லை.

இல்லையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவா றிருப்போமெனன்
 னலலவ்னசாருவாகனனசொலுநெறிக்குவீணிற
 ரெல்லையேனாகமாதி தொடுப்பதேனமயககமேதிங்
 'கொல்லைவந்திருமினென வுறவுசெய்திடுவனநீதோ (க
 அநதணாநாலவாகாண வருட்குருவாகிவந்த
 வெந்தைபேபெல்லாநதானெனறியம்பினனெமைப்படை
 தநதைரீயெம்மைககாகருநதலைவனேறுந்தையனரோ[த்த
 பந்தமிலசித்திமுத்திபடைககரினனருளபாலிப்பாய. (௨)

தேன்முமக - முற்றுப்பெற்றது - ஆ ள எ ச .

ப ன் ம ா லே.

பன் மாலேத்திரளிநுககத் தமையுணாநதோ
 பாமாலேககேந்தான பகூமெனறு
 நனமாலையாவெடுத்துச் சொன்னாநலலோ
 நலமறிநனகல்லாத நானுஞ்சொன்னே
 சொனமாலேமாலையாக் கண்ணிரசோரத்
 தொண்டனெனநாளுந துதித்துநிற்பே
 னெனமாலையறிநினுகே வாவாவெனறே
 யெனைக்கலைப்பாய்திருககருணையெம்பிரானே. (க)
 கருணைமொழிசிறிதில்லே னீதலில்லேன்
 கண்ணீர்கம்பலையென்றன கருத்துக்கேற்க

வீரருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாளு
 மொருவாவுனனடிமைநா நெருத்தனுககோ
 விருவினையமுககுணமுங் கரணநானகு
 மிடாசெயுமைமடிலனுங்காமாதியாறும
 வரவாவுமேழககோ டொட்டதான
 மதத்தொடுமவந்தெதிர்த்தநவவடிவமனறே. (உ)

வடிவனைத்துநதநதவடி வில்லாச்சுத்த
 வானபொருளேயெளியனைமனமாமாயைக்
 குடிகெடுகதத்துசங்கட்டிக கொண்டமோன
 குருவேயெனறையவமே கோதுலாத
 படியெனககானாதவெள்ளம வந்துதேகசும
 படியெனககுன்றிருககருனை பற்றுமாதே
 யடியெடுத்தெனமுடியிலினனமவைககவேண்டு
 மடிமுடியொன்றில்லாத வகண்டவாழவே (ங)

வாழவனைத்துமயக்கமெனத் தோந்தேன்றோந்த
 வாதேநானப்பாலோர் வழிபாராமற
 ருழுவபெற்றறிவகிருந்தேனீ தென்னமாயந
 தடையுற்றானமேற்கதியுந தடையதாமே
 பூழ்வலியோவல்லதுன்றன றிருக்கத்தோவிங்
 கொருதமியெனமேற்குறையோ வுணாத்தாயினன
 பாழவதுப்படவெனக்கு முடியாதெல்லாம [ம
 படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினுனே. (ச)

நாளுநிவசெனுமகந்த யெனக்கேனைவத்தாய்
 நலவினைதீவினையெனவே நடுவேநாட்டி

நின்னூயேமாயையெனுந தினாயைநீக்கி
 நினனையாரறியவல்லாரினைப்போர்நெஞ்சு
 மனறாகவினபககூத்தாடவல்ல
 மணியேயெனகண்ணைமாமருநதேநால்வாக்
 கனறாவினகீழிருநது மோனஞான
 மமைத்தசினமுத்திரைககடலே யமரமே. (அ)
 திரையில்லாக்கடலபோலச்சலனாதீரநது
 தெளிநது நுகும்பொனபோலசசெகத்தையெல்லாங்
 கரையவேகனிநதுருககுமுகத்திலேநீ
 கனிந்தபரமானாதக கடடியிருநாள்
 வரையிலேவரககானே னெனநறகட்டி
 வாரத்தைசொன்னாற்சுகர வருமோவஞ்சனேனை
 யடையிலேயிருத்திருநீருள்கற்பமான
 வினபரிஷ்டைகொடுப்பதயாவெந்தநாளோ. (க)
 எந்தநாளானககடிமையானநாளோ
 வெந்தநாளோகதிவருநாளெளியனேனறன
 சிந்தைநாள துவனாக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
 மெளிநததுண்டோமெளனியாய்த் தெளியவோர்
 நந்தநாண்முதலினபக் காஞ்சற்றல்லாற் [சொற்
 நடையறவானந்தவெள்ளநதானேபொங்கி
 வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுனை
 மறவாவினபத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (ஐ)

பன்மாலை முற்றுப்பெற்றது. ஆகா அசு.

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்.

நினைவொன்றுநினையாமனிதகினகமெனபா
 நிறகுமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டுந்
 தனையொன்றுமறநதிருப்ப வருள்வடிவானதுமேற
 றட்டியெழுந்திருக்குமினபநதனமயமேயதுவாம
 பினைபொன்றுமிலையநத வினபமெனுநிலயம்
 பெற்றாரோபிறவாகைபெற்றாமறதுநதான
 மனைபென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
 வாதனையாமாசையொழிமனனொருசொற்கொண்டே.
 ஒருமொழியேயலமொழிகுதுமிடங்கொடுக்குமநத்
 வொருமொழியேமலமொழிக்குமொழிகுமென்மொழி
 குருமொழியேமலையிலக்குமறறைமொழியெல்லாந் [நத
 கோடினறிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்கண்டாய்
 கருமொழியிக்குனககிலலை மொழிகுமொழிநுசிகக
 கருமபனையசொற்கொடுனைக்காட்டவுந் கண்டனை
 றருமொழிபிக்குனககிலையுன்னைவிட்டுந்நகாத் [மேற
 தற்பரமாயானநதப்பொற்பொதுவாய்நிலலை. (உ)
 நில்லிரதவாகைகநிலையனறனவெகண்டாய்
 கேயவருண்மெய்யுனரோநிலயமதாநிற்கக்
 கல்லாதயேனபடித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங்
 கற்றதெல்லாமூடமெனநேதண்டனையுமன்று

சொல்லாலேபயனில்லை சொன்முடிவத்தானே
 தொடரதுபிடிமாககடம் - பாற்றொட்டதுபற்றாநி
 லெல்லாருமறிநதிடவே வாயப்பதைகொண்டடிநீ [ல
 யிராப்பகலில்லாவிடமேயெமககிடமெனறநிநதே.
 இடம்பொருளேவலைககுறித்து வடமபுகுநானெனவே
 யெங்கேநீயகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா
 மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சலே யஞ்சாதேநிராசச
 மனனிடமேயிடமநத மாநிலத்தேபொருளுந
 திடம்பெறவேநிறகினெலலா வுலகமுமவநதேவல
 செயயுமிநத மிலைநினறோ ஜனகனமுதனமுனிவர்
 கடம்பெறுமாமதயானை யெனனவுநீபாசக
 கட்டானநிகளபநதக கட்டவிழப்பாரோ (சு)
 பாராதியண்டமெலாம படாகானற்சலமபோற
 பாரத்தனையேமுடிவினின்று பாரொதுதானினற
 தாராலுமறியாத சத்தனறேவதுவா
 யங்கிருநீயெங்கிருநதுமதுவாவைகண்டாய
 பூராயமாகவுநீமற்றொனறைநிரித்துப்
 புலம்பாதேசஞ்சலமாப்புத்தியைநாட்டாதே
 யோசாதேயொனறையுநீமுனனிழைவையாதே
 புள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிக்கானே. (ரு)
 உள்ளபடியென்னவுநீமற்றொனறைத்தொடாநதிட்
 மெங்கருதவேண்டாநிஷ்களங்கமதியாகிக்
 கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறநததுறவோர்
 சற்றித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்ற

வெள்ளவெளிக்கடனமுழ்கியின்பமயப்பொருளாக்
 விரவியெடுத்தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயின்றி
 கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங்கம்பலையுமாகிக [க்
 குமபிட்டுச்சகம்பொயெனத் தமபட்டமடியே. (சு

அடிமுடியுநடுவுமற்றபாவெளிமேற்கொண்டா
 லத்துவிதவானநகசித்தமுண்டாநமது
 குடிமுழுதுமபிழைக்குமொருகுறையுநிலைமொடுத்த
 கோலமெல்லாநனருகுறுகுறையுநிறைவறவே
 விடியுமுதயமபோலவருளுகயமபெற்ற
 வித்தகோடுங்கூடிவினையாடலாகும்
 படிமுழுதுமவிணமுழுதுந்தகதாலுங்களியாய்ப்
 பாலருடனுணமத்தாபிசாசாகுணாவருமே? (எ)
 வரும்போமொன்பனவுமின்றி யெனறுமொருபடித்தாய்
 வாறுவிதத்துவத்தைவளைந்தருநிவெளியா
 பிரும்போகலலோமாமோவென்னுநெஞ்சைககனனமே
 லிட்டமெழுகாவுருக்குமினபவெள்ளமாகிக
 கரும்போகண்டோசினிச்சருக்கையோதேனே
 கனியமிாதோவெனருசிகுறு கருத்தவிழ்ந்தோரு
 ாரும்போனனமணங்காட்டுங்காமாசங்கனனி [ணாவா
 யறிவாளோவபகருவாககோவந்நலந்தானவிளங்கும்.

தானேயுயிர்வ்வுலகமொருமுதலுமாகாத்
 தனமையினுற்படைத்தளிக்குந்தலைமயதுவான
 கோளுகவொருமுதலிங்குண்டெனவுமயூகங்
 கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற்குலவுதுமெய்ஞ்ஞான

வானாகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான
மதிப்பரிதாமென மோனம்வைத்ததுமுனமனமே
யானாலுமனஞ்சுடமென றமுங்காதேயுணமை
யறிவித்தவிடங்குருவாமருளிலெதானறிலேயே. ()
நினைவொன்று - முறதுப்பெற்றது ஆடாகுக.

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப் பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவ னுனைருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன, றனநாதனியனே. (க)

தன்னதென்றுரை சாற்றுவனவெலா
நினனதென்றனை நினனிடத்தேதநதே
னினனமென்னை யிடருறககூட்டினாற்
பினனையுய்க்கிலென பேதையனுவியே. (உ)

ஆவியேயுனை யானறிவாய்நின்று
சேவியேனகளச் சிந்தைதிறைகொடேன
பாவியேனுள பானைமையக்கணடுநீ
கூவியாளெனை யாட்கொண்டகோலமே. (ஈ)

கோலமின்றிக குணமின்றிநினைருட்
சீலமின்றிச் சிறியனபிழைப்பனே
வாலமுண்டு மயிரதுருவாய்வநத
காலமெனத கதிநிலைகாண்பதே. (சு)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணுமபாருந திரிபவாகாண்பொ
வாணுமபெண்ணு மதுவெணுமபானமையும்
பூணுககோலம பொருநதியுநிறகவே.

(ரு)

நிறகுநனனிலை நிற்கப்பெற்றாரருள்
வாககமனறி மனிதரானறேயையா
துாக்குணககடற * சோங்கனனபாவினேற்
நெற்குணங்கண டெனபெயாசொலவதே.

(கூ)

சொல்லையுனனித் துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுனனி யெனையங்குவத்திலேன்
வல்லேனீயெனனை வாபெனறிடாவிழற
கல்லையாமிக கருமிநடகுகையே.

(எ)

கையுமெய்யுங் கருத்துககிசையவே
யையதநத்தற் கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன சநதைப் பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதரமினப மெனறுவினாவதே.

(அ)

எனறுமுன்னே யிதயவெளிக்குளே
துனறவைத்தன னேயருட்சோதிநீ
நினறதனமை நிலைககெனனேநோமையா
நனறுதீதற வைத்தநடுவதே.

(க)

வைத்ததேகம் வருந்தவருந்திடும்
புத்தனானருள் பெற்றுநதிடமினேன்

சித்தீமோன சிவசினமயானநதம்
ஸ்வத்தவைய வருட்செமபொறசோதியே. (வ)

செம்பொனமேனிச் செழுஞ்சுடரோழுழு
வமபனேனுனாவாழ்த்துமதியினறி
பிம்பாவாழ்வினாக கிசசைவைத்தேனமன
நமபிவாவெனி னுனெனகொலசெய்வதே. (கக)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையினனதென நெண்ணுபறிவினறி
வெய்யகாம வெகுளிமயுககமாம்
பொய்யிலேசுழன தேனெனபுனமையே. (உஉ)

புனபுலானரம் பெனபுடைப்பொய்யுட
லனபாயாககு மருவருப்பல்லவோ
வெனபொலாமணி பேயிறையேயித்தகற்
துனபமனறிச் சுகமொன்றுமில்லையே. (உங)

இல்லையுண்டென நெவாபக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறி யாததொழுமபனியான
செல்லவேறொரு துககறியேனெலாம
வல்லநீயென வாழ்விக்கவேண்டுமே. (ஊ)

வேண்டுஞ்சீரருண் மெய்யனபாககேயன்பு
பூண்டநானென புலமறியாததோ
வாண்டநீயுனடியவனெனறு
தூண்டவேனறித் தொண்டனென்சொல்வதே. (ஊ)

எனக்குளேயுயி நெனனினிருநதநீ
மனக்கிலேசத்தை யாற்றலவழக்கனறோ
கனத்தசீரருட் காட்சியலாதொனறை
நினைக்கவோவறி யாதெனறெனஞ்சமே. (௮௬)

நெஞ்சுகருதுனை நேசித்தமாரககண்டாக
கஞ்சலெனற வருளநிகதேயையா
தஞ்சமெனறன சரணடைந்தேனொருநு
செஞ்செவேரினற சிறுசுகவாரியே. (௮௭)

வாரியேழு மலையும்பிறவுநதான
சீரிதானநின் சினமயததேயெனற
வாரிலேயுள தாவிததிரளதை
யோரிலேனெனை யாண்டவொருவனே. (௮௮)

ஒருவொன்னுளத துளகுநகுறிப்பறிந
தருள்வோலெனை யாளுடையண்ணலே
மருளனெனப்பட்ட வானதவிரிககிளே
பெருகுநாளினிப பேசவினியினறே. (௮௯)

இனறுனக்கன பிழைத்திலனெனறே
யனறுதொட்டெனை யாளாசேயெனறு
நினறாற்றிய நீலனைக்கைவிட்டான
மனறமெப்புடி நினனருளலாழ்த்துமே. (௯௦)

வாழ்த்துநினனருள் வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தநினைதப்பதகனுமுயவனே

சூழ்த்துநின்றதொழும்பையானந்தத்
தாழ்த்துமுகக ணருட்செம்பொற்சோதியே. (உக)

சோதியேசுடரோ சுகமேதுணை
நீதியேநிசமே நிறைவேநிலை
யாதியேயுனை யானடைந்தேனகம்
வாடியாதருள் வாயருள்வானையே. (உஉ)

வானைப்போல வளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச் சோநதுகலந்தமெய்ஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவனெனும
ானப்பாழ்கெட வென்றுமிருப்பனே. (உஊ)

இரும்பைக்காந்த மிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பாசுகவொட் டாமற்றிருவழிக்
கரும்பைத்தந்துகண ணீராகம்பலையெலா
மருமபச்செய்யென தனையொப்பாடனே. (உச)

அனனையப்பனென னுவித்துனையெனுந்
தனையொப்பறற் சற்குருவென்பதென்
னெனைய்பூரண வின்பவெளிக்குளே
துனனைவத்த சுடொனத்தக்கதே. (உரு)

தக்கசேள்வியற் சார்ந்தநற்பூமியின்
மிககதாக விளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்துதிக்காய்த்
தொக்கினிறுமொன் றுய்நிறைவானதே. (உஈ)

ஆனமான சமயங்களாறுகஞர்
தானமாயநின்று தனையங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
தினனேனினபந தேககித்திளைப்பனே. (௨௭)

தேக்யினபந திளைக்கத்திளைக்கவே
யாககாமாயெனக கானந்தமாயியே
போகயேடு வரவற்றபூரணந
தாக்கிநின்றவா தனமயமாமதே. (௨௮)

அதுவெனமுன்னு மதுவுமற்றநின்ற
முதியஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணி பினைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணினறினப வாரிவழங்குமே. (௨௯)

வாரிககொண்டெனை வாய்மடுத்தின்பமாய்
பாரிர்கண்டவை யாவுமபருகினை
யோறிர்கண்டிடு மூமனகனவென
யாருக்குஞ்சொல வாயிலையையனே. (௩௦)

ஐயமற்ற வதிவருணாக்கெலாங்
கையிலாமல கககனியாகிய
மெய்யனையிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகலிடமெங்ஙனே. (௩௧)

எங்ஙனேயுய்ய யானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன் னருண்மயமாகிலேன

பொன்னை மாதனா.

நாடு

நிங்கள் பாதி திகழ்ப்பணியணி

கங்கைவராசடைக் கண்ணுதலெந்தையே.

(௩௨)

கண்ணிற்காண்பதுன காட்சிகையாறறொழில்

பண்ணல்பூசை பகாவதுமந்திரம

மண்ணெடைந்தும் வழங்குயிர்ப்பாவுமே

யண்ணலேரின ன்ருள்வடிவாகுமே.

(௩௩)

வடிவெலாரின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்

கடியனேனுமுன காரணங்காண்பனே

நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி

மடிகளேயர சேயருளத்தனே.

(௩௪)

அத்தனையகண் டானந்தனையருட்

சுத்தனையென வுனனைத்தொடாநதிலேன்

மத்தனென்பெறு மாமலமாயவான

கத்தனேகல்வி யாததுகற்கவே.

(௩௫)

கற்றுமெனபலன கற்றிடுநூன்முறை

சொற்றசொற்கள் சுகாரமபமோநெறி

நிற்றல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சுகம

பெற்றபோபெற்ற பேசாபபெருமையே.

(௩௬)

பெருமைககேயிறு மாந்துபிதற்றிய

கருமிக்கைய கதியுமுண்டாங்கொலோ

வருமைச்சீரனபாக கனனையொப்பாகவே

வருமப்பேரொளி யேயுனமனந்தமே.

(௩௭)

உன்மனிக்கு ளொளிர் பரஞ்சோதியாஞ்
கின்மயப்பொரு ளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே.

(நாவு)

கனாயிலினபக் கடலமுதேயிது
வனாயினுணை வநதுகலநதிலே
னுனாயிலாவின்ப. முள்ளவர்போலவித்
தனாயிலேநடித் தேனெனனதனமையே.

(நாவு)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
பொய்யினாமும் புலையினிப்பூகாகாண்
கையிலாமல கககனிபோன்றவென
னையயேயெனையாளுடையண்ணலே.

(சாவு)

அண்ணலேயுன் னடியவாபோலருட்
கண்ணினுலுனைக காணவும்வாவெனப்
பண்ணினுலென்ப சுத்துவம்போய்யும
வண்ணமாகமனோலயம வாய்க்குமே.

(சாக)

வாய்க்குமங்கைக்கு மெளனமெளனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண் டோநல்லடியரைத்
தோய்க்குமானதத் தூவெளியெள்ளமே.

(சாவு)

தூயதான தூரியவறிவெனுந்
தூய்யினபத் தந்தையுநீயென்றும்

சேய்தாமிரதச் சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியாளவகண்டமே.

(சா)

அகண்டமென வரும்ஹையாகமம்
புகன்றினறனைமே போதத்தடங்குமோ
செகங்கொங்குந் திரிந்துநனமோனத்தை
ய்கங்குபேருளை யொன்றுவரையனே.

(சா)

ஐயனேயுனை யனறியொருதெய்வங்
கையினற்றொழுவங் கருதேனகண்டாய்
பொய்யனாகிலும் பொய்யுரையேனசுத்த
மெய்யனமுனக் கேவெளியாகுமே.

(சா)

வெளியினினை வெளியாய்விளங்கிய
வொளியினினை வொளியாமுன்றனையான
நெளவிதந்தகல் லாடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன ரோகற்றகல்வியே.

(சா)

கல்லையுற்றகருத்தினர் காரிதத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையறமயல்கொள வோவெழிற்
நிலையிற்றிகழுந் திருப்பாதனே.

(சா)

திருவருட்டெய்வச் செல்விமலைமக
னருவிருக்கின்ற மேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணங் கோவைப்பணிரெஞ்சே
கருவிருக்கின்ற கன்மமிங்கிலையே

(சா)

கனமமேது கடுநரகேதுமேற்
செனமமேதெனைத் தீண்டக்கடவதோ
வெனமமேராத மெய்தும்படிக்கரு
ணனமைமகூரமுகக னுதனிருக்கவே. (௪௯)

காதகீதெனென னுதனமுக்கட்பிரான்
வேதவேதியன வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்ற புண்ணியனபூநதிருப்
பாதமேகதி மறறிலைபாழ்நெஞ்சே. (௫௦)

மறறுனக்குமயக்கமென வன்நெஞ்சே
கற்றைவாராசடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவனோ பெரியோரொலா
முறறுமோராதவா முதுரையர்த்தமே. (௫௧)

உளையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
தினாகடநதவா தேடுமுக்கட்பிரான்
பனாநிறைநத பரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கனாகடநதினபமாகக் கலப்பனே (௫௨)

கலநதமுத்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலவகளாதியு நினறெமைப்போலவே
அலநதுபோயின மென்னுமருமறை
மனாதவாய்முக்கண் மாணிக்கச்சோதியே. (௫௩)

சோதியாதெனைத் தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாழனப்போதிக்க

வாணிகாலைத்தி லுன்னமக்காந்தவம்
ஏதுநானமுயனறேன முககணைநதையே.

(௫௪)

எந்தநானைக்கு மீனறநுடாயென
வந்தசீரருள் வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிநதுகுறிப்பெலாந
தந்துகாக்குந தயாருக்கனாகியே.

(௫௫)

கண்ணகனறவிக் காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடானமுநக லாமெனபிறவியை
யெண்ணவோவரி தேழைக்கிபெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவந்துகாக்குமே.

(௫௬)

நாக்குநினனருட் காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென புநதிககிலேசத்தை
நீக்கியாளுகை நினபரமன்பின

ராககமேமுகக னுனநதமுநத்தியே.

(௫௭)

ஆனநதங்கதி யெனனவெனனுநநக
மோனஞ்சொன்ன முரைபெறமுககணைங்
கோனிங்கீரந குறிப்பதனால்வெறுந்
தினனசெய்கை திருவருட்செய்கையே.

(௫௮)

கையினறற்றொழு தேத்திக்ககிநதுள
மெய்யினாலுனைக் காணவிரும்பினே
னையனையர சேயருளேயருட்

டையலோபுறம் வாழ்சுகநாதனே.

(௫௯)

சுகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமை வினையவினைக்கினறே
னகத்துளாரமு தானமயநினைமுத்தி
சுகதநினைவநது தோய்வதெககாலமே.

(௬௦)

காலமுனறுங் கடநதொளிராநின்ற
சிலமேநினை நிருவருளாலிந்தர்
சாலமாயிச் சுகமெனவெண்ணினின்
கோலநாடுத லெனறுகொடியனே.

(௬௧)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்தூர்த்திடு
மடிகளாமபொருளேநினககன்பினறிப்
படிபிலேழமை பற்றுகினறேன்வெறு
நிடியனேனகதிமேவும்விதியினறே.

(௬௨,

விதியையும்விதித் தெனனைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித் தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்த பசுபதியினனருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே.

(௬௩)

கண்டகண்ணுகருக காட்டுங்கதிரொன்ப
பண்டுகினறுமென பாணினறுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோபதியையிரா
தெண்டனெனபொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே(௬௪)
வேண்டும்யாவு மிறந்துவெளியிடைத்
கூண்டுவாறற்ற சோதிப்பிராணின்பாற்

பூண்டவன்பர்தம் பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசனம மெடுப்பனநதமே.

(௬௫)

எடுத்ததேகமிறக்கு முனையெணக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுறுகாணபனே
வடுத்தபேரறிவா யறியாமையைக்
கெடுத்தவினபக் கிளர்மணிக்குநறமே.

(௬௬)

குன்றிடாத கொழிஞ்சுடரோமணி
மனறுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யன்றியாதுணை யாருறவாகதி
யெனறுநீயெனக் கினனருள்செய்வதே.

(௬௭)

அருளெலாநதிரண் டோரவடிவாகிய
பொருளெலாமவலல பொறபொதுநாதவென
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமனனலா
லிருளெலாமிரிந தெங்கொளித்திட்டதே.

(௬௮)

எங்குமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்த பழவினைபற்றற்று
லங்கனாவுன னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிட முண்டோசகத்திலே.

(௬௯)

உண்டவர்க்கனறி யுட்பசியோயுமோ
கண்டவாக்கன்றிக் காதலடங்குமோ
தொண்டருககெளி யானெனறுதோனறுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை வாகமதிக்கவே.

(௭௦)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றைமும்புத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதநீனபொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக் காரத்திலாழ்ந்ததவென
விதியையெண்ணி விழிதுபிஷாதனறே.

(௭௧)

ஆனறெனச்சொல வாய் வலந்த
நனறெனச் சொல நன்னையநனைய
யொனறெனச்சொன வொண்பொருளேயொளி
யினறெனக்கருள் வாயிருளேகவே.

(௭௨)

இருவரோட்குந் தேக்கறகினியரா
மொருவரோதுணை யொன்றுணராய்நெருசே
வருவரோகொடுங் காலாகள்வந்தெதிரா
பொருவரோயவர்க் கென்கொல்புகல்வதே.

(௭௩)

புகழுங்கல்வியுந் போதமுற்பொய்யிலா
வகமுமவாபல்மய மனபுமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேலியைக் கண்டனகண்களே.

(௭௪)

கண்ணுணினற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணுனறு விளங்கியமெப்பினை
பெண்ணியெண்ணியிரவுற்பகலுமே
நண்ணுகின்றவா நானொருமுந்தையவமே.

(௭௫)

தெய்வாவேறுள தெனபவற்சிறத்தனை
வைவொன்பது நற்பரதற்பர

சைவீழிற்சிவனே யுனைச்சாராதவ
ருய்வொன்பதும் யானுணர்ந்தேனுற்றே. (எசு)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக காககுஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவாரசடைக கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற் பரசுகம்பற்றமே. (எள)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றினா
லுற்றமாதவாக் குண்மையைந்குமே
மற்றமவேறுள மார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மன மேகதியெய்தவே. (எஅ)

பொன்னைமாதரை - முறநிற்று- ஆ. உளக.

ஆரணம்.

ஆரணமாக்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங் கையுரினமெய்யுங்
கண்கண்முனறுடையவென்கண்ணே
பூரணவறிவிற் கண்டிலமதனாற்
போற்றியிப்புநதியோடிருந்து
தாரணியுள்ள மட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தருமே. (க)

இடமொருமடவா ஞலகனைக்கீர்திட்

டெவ்வுலகத்தையுமீனறுந

தடமுழிமகில மடங்குநாளம்மை

தனனையுமொழித்துவிண்ணெனவே

படருருசோதிக் கருணையங்கடலே

பாயிருட்படுகிற கிடக்கக்

கடனதோரினைப்பு மறப்பெனுந்திரையைக்

கவாநதெனை வளர்ப்பதுனகடனே.

(உ)

வளமபெறுஞான வாரிவாய்மடுத்து

மண்ணையும் விண்ணையுநதெரியா

தளம்பெறுநதுரும்பொத் தாவியோடாக்கை

யானநதமாகவே யலநதேன

களம்பெறுவஞ்ச நெஞ்சினாக்காணச்

காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ

ருளமபெறுநதுணையே பொதுவினினைடிக்கு

முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே.

(ஈ)

உள்ளமேநீங்கா வெனனைவாவாவென்

றுலப்பிலாவானநதமான

வெள்ளமேபொழிபுங் கருணைவான்முகிலே

வெப்பிலாத் தண்ணருள் விளக்கே

களள்ளமேதுரக்குந தூவெளிப்பரப்பே

கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்

பள்ளமேவிழா தெனைக்காரையேற்றிப்

பாலிப்பதுன்னருட்பரமே.

(ஊ)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
 பழவடியாககருள்பழுத்துச்
 சுரந்தினிதி நுகுந தானகற்பகமே
 யோதியேதொண்டனேனினே
 ரெநதுநெஞ்சைநது கண்டியிலபொறும்
 விருநதுமெனகணிலிருட்டைக
 சுரநதுநினகணஹ றியில்பெறலவேண்டிக
 கருதினேனகருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தா யிருநதுநீயுணர்த்துங்
 காரணங்கண்டுசுமமாதான
 வருத்தமற் றிருநது சுநம்பெறுவண்ணம்
 வருநதினேனமதியினைமதீர்ப்பா
 ரொருத்தராருள்பா நுணர்பவாயரவ
 ருலகவாபனனெறியெனககுப
 பொருத்தமோசொல்லாய் மெளனசற்குருவே
 போற்றினின பொனனடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவு மருளெனுமதுவு
 மறிநதிடினிரககுணநிறைவு
 முடியெனுமதுவும் பொருளெனுமதுவு
 மொழிநதிடிற்சுகமனமாயைக்
 குடிக்கெடவேண்டிற் பணியறநிற்றல்
 குணமெனப்புனைககாட்டிப்
 படிமிசைமெளனியாகி நீயாளப்
 பாக்கியமெனசெய்தேனபரனே. (௭)

என்செயலின்றி யாவுநின்செயலென்
 றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம்
 புனசெயன்மாயை மயக்கினென்செயலாப்
 பொருந்துவேனெதொருகாலம்
 பினசெயலியாது நினைவினறிககிடப்பேன
 பீத்தனேனெனிலைபெற்றின
 றன்செயலாக முடித்திடல்வேண்டின
 சச்சிதானந்தசறகுருவே.

(அ)

குருவுருவாகி மெளனியாய்மெளனக்
 கொள்கையையுணர்த்தினையதொற்
 கருவுருவாவ தெனக்கிலையிந்தக
 காயமோபொய்யெனக்கண்ட
 திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
 சேருமோவாவலோமெத்த
 வருவுருவாகி யலலவாய்ச்சமய
 மளவிடாவானந்தவடிவே.

(ஆ)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவனுக்கா
 மாககமாய்நீக்கருகு சுகமாய்
 முடிவிலாவிட்டின வாழ்க்கைவேண்டினர்க்கு
 மோனமல்லால்வழியுண்டோ
 படியிருளகலச் சினமயமபூத்த
 பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
 லடியிலேயிருந்த வானந்தவரசே
 யனபரைப்பருகுமாசமுதே. ஆடாஅக. (இ)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரிய பரப் பொருளே சுகவாரிதியே சுடர்க்
கொழுந்தே, வெல்லற்கரியமயலிலென விடெங்கொ
ளித்தாயாகெட்டேன, கல்லிறபசியநாருரித்துக்கடுகிற
பெரியகடலடைக்கு, மலலிறகரியவந்தகளுக காளாககி
னையோவறியேனே. (க)

அறிவிறகறிவுதாரகமென றறியதேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர் படித்தாய்நினறநிலையுந்தெரியாது
குறியறறகண்டாதீத்மயக்கோதுலமுதேநினைககுறிகிப்
பிறிவறறிருக்கவேண்டாவோபேயேறகினிநீபேசாயே.
பேசாவனுபூதியையடி யேனயெற்றுப் பிழைக்கப்பேரரு
ளாற், நேசோமயநதநினியொருகாற்சித்தத்திருளுநீ
ரப்பாயோ, பாசாடவியைக்கடந்தவனபாபறலுமகண்ட
ப்பரப்பான, வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாருறையா
வினனமுதே. (ங)

இனபககடலிற் புருந்திடுவா னிரவும்பகலுந் தோற்றம
லனபிறக்காந்துகாந்துருகியண்ணு வரசேயெனக்கூவி
ப், பினபுற்றமுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்
பித்தாகித், துனபககடல்விட்டகல்வேனோசொருபானந்
தச்சுடாக்கொழுந்தே. (ச)

கொழுந்துகிழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூ
த்தாடற், கெழுந்தசுடரோயிமயவனாயென்றாய்கண்ணுக்
கினியானே, தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதநதை
தாயுநீ, யழுந்தும்பவநீநனமையுநீயாவியாக்கைநீதானே.

தானேயகண்டகாரமயந் தன்னிலெழுந்து பொதுநடஞ்
செய், வானேமாயப்பிறப்பறுப்பானவநதுன்னடிக்கேகர
ங்கூப்பித், தேனேயெனனைப்பருக வலலதெள்ளுந்
தேசிவலோகக, கோனேனெனுஞ் சொன்னினதுசெவி
கொள்ளாதெனனோகூறாயே. (சு)

கூறாநின்றவிடாககவலைகருடுமபக் கூத்துட்டுளோநதுநடு
மாறாநின்றபாவியைநீவாவெனறழைத்தாலாகாதோ
நீராாமேனிமுககணுடைநிமலாவடியாராநினைவினிட
யாறாய்ப் பெருகும் பெருங் கருணையரசேயெனையா
ள்வானே. (எ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம் வகுத்துப்புரந்துமாறறவ
ல்ல, கோனேயெனனைப்புரகருநெறி குறித்தாயிலேயே
கொடியேனைத், தானேபடைதறிநுகெனபலனறனை
ப்படைத்தாயுன்கருத்தை, நானெதெனறிநுகறியேனே
நம்பினேனகண்டருள்வாயே. (அ)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீ காணாகாணக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிராயாககையுநீ பலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
எண்டோண்முக்கட்செம் மேனியெநதாய்நினக்கேயெவ்
வாறு, தொண்டாய்ப்பணிவ ரவாபணிநீ சூட்டிககொள்
வதெவ்வாறே. (க)

சூட்டியெனதெனறிடுஞ்ஈவனமையச்சுமத்தி யெனையுஞ்
சுமையாளாக, கூட்டிப்பிடித்து வினைவழியே கூத்தாட்
டினையேநினதருளாள், வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளி
யாமுலகவியப்பினைத்து, மேட்டுக்கடங்காச்சொற்பனம்
போலெநதாயிருந்ததென்கொல்வேன, முற்சூடாகக.

நாடல்

வ ம ப் னே ன.

வாழ்வெனவயங்கியெனை வசஞ்செய்துமாருட்டும்பாழ்
வழுவினைப்பகுதிகெட்டிவகுனையுங்கிடடுவேனோ[த்த
தாழ்வென்றுஞ்சமய நீங்கித்தமையுணாந்தோரகட்கெல
லாநடு,முழுவெளிப் பொருளே முககட்சோதியே யம
மரோதே. (சு)

ஏறுவாடமரியாவாடை யிருங்குயிரியாவென்று
நாறுநறசாநநீருநஞ்சமேயழு தாககொண்ட
கூடநுங்குணத்தோயுனறனகுரைகழலகுறுகினில்லா
லாறுமோதாபசோப மகலுமோவலலறானே (எ)

தானமுநதவழாமையோகத்தனமையு முணராவெனபான
ஞானமுநதெவிட்டாவினபனையுநலகுவாயோ
பானலங்கவாநததீஞ்சொற் பசகிளங்கிளளைகாண
வானவரிசைஞ்சமனறுளவயங்கியநடத்தினானே. (அ)

நடத்தியிவவுலகையெல்லா நாதநீரினறநததனமை
திடத்துடனநிநதானநதத் தெள்ளமுகருநதிடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலமுநதிமாயைச [னே
சடத்தினைமெய்யென நெண்ணித் தளரவோதனியனே

தனிவளாபொருளேமாறுத் தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்க ணெநதையேநிககனபிநறி
நனிபெருங்குடிவங்காட்டு நயனவேறகரியகூநதல்
வனிதையாமயககிளாழ்ந்துவருநதவோவமபனேனே.(ஓ)

வமபனேன முற்றுப்பெற்றது, ஆடநாக.

சி வ ன் றெ ச ய ல்.

சிவனசெயலாலேயாதாம வருமெனத்தேறேனாரு
மவநத நுநீனாவையெலலாமகற்றிலேனாசுவெள்ளா
கவாந்துகொண்டிழுப்பவநதக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவநதீனயீட்டியீட்டிப்பகைககினறேனபாவியேனே ()

பாவியேனினியெனசெய் கேனபரமனேபணிகதுன்பாத
சேவியேனனிழிகீரமலகசகிவகிவெனெறதோபி [நா
பாவியேநிறையவநதவழுதரேயெனனேனநதோ | னே
சாவிபோளுசமயத்தாழநது சகத்தினடத்த விககினே,
இடைநதிடைநதேககிமெய புளகிப்பவெழுநதெழுநத,
யகினசாரண, மடைநதனனினிநீகைவிடேலுனககேயபய
மெனறஞ்சலிசெயதுள், னுடைநதுடைந்தெழுதுகிததிர
ப்பாவையொத்துநானசைவறிறபத், தொடாநதுநீயொ
னையாட்கொள்ளுநாளெனறோசோதியேயாதிராயகனே

ஆதியாயநடுவாயநதமாய்ப்பநதமயாவா றறகமபுறகிறை
நத, சோதியாயச்சுகமா யிருநதவெமபெருநானறொண
டனேன சுகத்திலேயிருசகப், போதியாவண்ணங்கைவி
டனமுறையோ புனமையே மெனசெய் கேனானமோ,
வாதியாநிறதனறியும் புலன சோவா யிலோநீயினுங்
கொடிதே. (சு)

வாயிலோனாகதிற் புலனெனுந்வேடாநெனையித்து
வெங்காமத், தீயிலே வெனுப்பியுயி ரெழுநதினனசகிந

தைநந்துநுகிமெய்ம்மறந்து, தாயிலாய்ச் சேய்போஸ
லைநதீஸ்பட்டேனறு சினுவுகருணையாமனறு, னாயகமா
கியொளிவிடுமணியேநாதனெஞானவாரிதியே. (ரு)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவாரதேடுகூட்டமேநாட்டத்து
ணிறைநத, வானமேயெனகருவதுவந்தோங்கு மாகக
மேமருளாதாமறியா, மோனரோமுதலேமுதலுலவித்
தேற்றடிவிலாவினபரோசெய்யுந, தானமேதவபேநினனை
நானினநதேனறியினெனறனை மடப்பதற்கே. (சு)

மறமலியாவுவமுக்கையே வேணடுமலநுநினன்பர்த
மபணியா, மறமதுகிடைக்கினனறியானநதவறு தரிட்
டையினிந்ததா, துறவதுவேண்டுமெளனியாயெனகரு
த்தாயுலலநுடரினினனா, சிவநியுலவேணடுமயானெ
னதிறக்கப்பெற்றவாபெறமுமபேறே. (ஏ)

பெற்றவாபெற்றபெருநதவகருனறே பெருகருணை
வாரிதியே, நற்றவத்துணையே யானநதக்கடலே ஞான
ருஞானனெப்பங்கு, னற்றவாககருதநட்டிடக்கலப்பேய
நேகமாய்நினனடிக்கனபு, கற்றதுவகேள்விகேட்டதுநின
னைக கணடிடுமபொருட்டனறோகானே. (அ)

அனறுநால்வருக்கு மொளிநெழிகாட்டு மனபுடைச்சோ
தியேசெமொன, மனறுணமுக்கண்ணுவு காளகண்ட
முமாய்வவநுகியவானமேயென்னுட, நினறுகூரிருளைத்
துநநதிமெதியே துனபமுமினபமுபாகி, நின்றவாதனை
யைக்கடந்தவாரினை வேநேசமேநினபரமயானே. (க)

சிவனசெயல்.

யானெனலகானேன பூரணநின்றழியாதினுமிருந்தபு
ரொளிரீ, தானெனநிறகுஞ்சமத்துறவெண்ணைத் தனனவ்
னாகவுத்தகுங்காண, வானெனவயங்கி யொலாழிமணடெ
னன மாாககமாநெறிதநதுமாறாத், சேனெனருசித்துள
னபரைககலந்த செவவேசிற்பரசிவமே. (ய)

சிவனசெயல் முறையப்பெற்றது ஆடாடக.

தன்னை யொருவார்.

தன்னையொருவாககநிலரிதாயத் தானேதான யெங்குநி
றைந், துன்னறகரியபரவெளியா வுலவாவமுதாயொளி
விளக்கா, யென்னுட்கலந்தாயானறியாதிருந்தாபிறைவா
விரியெனு, நினனைப பெறுமாறெனக்கருளா னிலைய
ககொடுக்க நினையாயோ. (க)

நினையுநினவுக்கெட்டாத நெறி பெற்றுணர்ந்த நெறியா
ளா, வினையக்கனாகுடபர்மனினப வெள்ளப்பெருக
கே நினைதருளால், மனைவி புதல்வரனைபிதா மாடுளி
டெனநிடுமயக்கந், தனையுமறந்திங் குனைமறவாத் தன
மைவருமோ தமிழேறகே. (உ)

வருமபோமென்னு மிருநிலைம மனனதொரு தன்மை
த்தாகி, கருமபோதேனே முக்கனியோ வெனன வென
னுட்கலந்துநலந், தரும்பேரினபப் பொருளே நினறன

னைநினைநது நெக்குருகே, னிரும்போ கல்லோ மரமோ
வென விதயமயாதெனறறியேனே. (௩)

அறியுந்தரமோநானுனை யறிவுககறிவாய்சிற்றைகயினுற்
பிறியுநதரமோநீயென்னைப், பெம்மானேபேரின மதா
ய்ச, செறியும்பொருணீநினைனையனறிச் செறியாபபொரு
ளுனபெறுமபெறஹ, நெறிநின்றெழுக்கவிசாரித்தாரி
னககோவிலை யெனககாமே. (௪)

எனதெனபதும் பொய்யானெனலபொய் யெல்லாமிநந
தவிடயகாட்டு, நினைதெனபதும் பொய் நீயெனலபொ
யறிற்குநிலைககே நேசித்தேன, மனதெனபதமோ வென
வசமாய வாராநதயநினைருளோ, தனதெனபதுககுமி
டவநானேன தறிபேனெவவாறுயவேனே. (௫)

உயயும்படிகுன றிருநகருனை யொன்றைககொடுத்தா
லுடையாயபாழம், பொய்யுகவாவுமழுககாறும புடை
பட்டே ாடுனனெறியா, உயயும்றிவுபெறும்பெறம வி
ளங்குமெனக் குன்னடியார்பாற், செய்யுமபணியுங் கை
கூடமு சநதைத்துயருந தீரந்நடுமே. (௬)

கினைதத்துமொனறொருபாவி கினைதுகினைது போமு
யவச, கினைதககிடமாய்ச்சகவாழ்வை நிலை யென றுணாந
தேறிநகினதே, நெந்தப்படியுனனருள்வாயககுமெனக்க
ப்படிநீ யருளசெயவாய, பநதத்துமரறறவாககெளியப
ரமானநதப பழமபொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப் பூவையகாப் பொருளென் நெண்
னுமொருபாவி, யிருளைத் துரந்நிடி, டொளிநெறியை

யென்னுட்பதிப்பதெனறுகொளே, தெருளத் தெருள வனபாடுருசுநதித்தித்துருகத் தெவிட்டாத, வருளைப் பொழுதுங் குணமுதிலேயறிவானநத்திரமுதே. (அ)

ஆராவமிாதமிருமபினாகளறியவிடதையமிாதாகரு ம பேரானநத்ததென்னுமபெரியோயானிகுரியோய கேள், காராகிரக வலையி னிடைக்கட்டுண டிருத்தலைக ளெல்லா, மூராலொருநாளையுணவேற்றுண்டாலென ககிங்கொழிந்திடுமே. (க)

எனகெனறிருநதவுடல்பொருளுமயானுநினைவென்றிநத வண்ண, மனைத்துமிருநதுமிலதாகவருளாயநிலலாதழி வழககாய, மனத்துட்புகுநது மயங்கவுமென மதிக்குட்க ளாகமவநத்தெனனே, தனகுகொனறுவமையறநிறைந தனியேதனனநதனிமுதலே. (இ)

தனனையோருவா-முற்றப்பெற்றது விட நாடக

ஆசையெனு ம.

ஆசையெனுப் பெருங்காற்றறுமிலவய படுசெனவுமனத லையுங்கால, மோசமவ நுமிதனலேகற்றதுங் கேட்டதுந ஓரானமுத்திக்ககான, நேசமுலவாசமுப போய்ப்புலனா யிற்கொடுமபற்றிநிற்பரநதோ, தேசுபழுத்தருள்பழு த்தபராபரமேநிராசையினறெற்றெய்வமு ண்டோ (க)

இரப்பானங்கொருவனவன வேண்டு வ கேட்டருள் செயெனவேசற்றேதான, புரப்பானறனருளுடி யிருப்பது போலெங்குகின்றபொருளே கௌய, மரப்பானமைநெஞ்சினனயான வேண்டு வகேட்டிரங் கெனவேமொளனத் தொடந், தரப்பானமைமருணிறை விவிருப்பதுவோப ராபரமே சகசரிடடை. (உ)

சாட்டைபிறபரபர சாலமபோலெலா
மாட்டுவானிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொனறவருட்செயலின்றநியேல்
வீட்டறகதுறவற பிரண்டுமேனமையே. (ங)

தனனெஞ்சரினபபொழியாதநிலி நானநானமொ னுந் தனமைமேச, வுனனெஞ்சரிந்நதொருசொல் லுலாத தனையேயாக்னயுனியுந்நகேலையா, வனனெஞ்சொவிர நுகாதமரநெஞ்சோ விருபடி நெஞ்சோ வைமரான, கன நெஞ்சோவவதுமணனாகட்டிநெஞ்சோ வெனதுநெஞ்சங் கருகிறருளே. (ச)

வாழ்சோபனமவாழிநலனபாகள்
ஞாழ்வாதருடோற்றமுஞ்சோபன
மாழிடோலருளையனொளனத்தா
லேலையேனபெற்றவினபமுஞ்சோபனம (டு)

கொடுகுகினரோகள் பாகுநறையையாடியானெனுங்குத ரகம, விடுகுகினரோகளபாறழிகிலாதுவளையுவிடா தே, யடுகுகினரோர்களுக்கிரங்குகுதண்டநிழலங்க ரோடுகுகினரோகளைச்சேரடியாதுபரஞ்சோதி (சு)

உலகமாயையிலே யெளியேனறனை யுழல விட்டனையே
யுடையாமரு, எலிகுபேரினபலிடமின லெனையுமிரு
தற்கைவப்பதெககாலஞ்சொலாயெழிற், நிலகவாணுதத்
பைந்தொழுகணணினை தேகக நாடகரு செயதடியாக்
கெலா, மலகலாவினை தீரகததுசங்கடமுபபனே யரு
ளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைசுடொழிநுபெனப் பலகாலுநெஞ்சேநான
மொழிகதேனேனின், முன்னிலையககாட்டாகேயெனனை
யொனாநாநாட்டாதே சரணைபோந்த, வநிலே யேநிலை
யந்தநிலைநிலேசிகநிழுக்தியுடையதுநகோன முன்னிலை
யிதனறியிலைசுமெனநெககாமுதலேநாநாடினோ. (அ)

அத்துவிதமபெறாபேறென்றறியாலி யானெனுமபே
யகதயொடு, மந்தாதுயினாபோலானங்குடபபவினன
மினனமவருநதுவேனே, சுத்தபரிபூரணராயநினமலமா
யகணடிதராயசொருபாநந்த, சத்திகனெயசாத வனந
தனமயமாயருளபழுததுத்தழைத்தவொன்றே. (க)

தகனகதாயுநீயெனனுநித்துணையுநீசுநசலமதுநீரகக
வந்ததேசிககடிவுநீயுநபலான மற முந துணைகானே
னந்தமாநியுளபப நடுநோகியே யாநியேயடியார்தரு
நினைதமேவிபதாயுமனவனெனுஞ்சுமகரிபெருமானே

காநிலோலைபவகாநதுமேற்குமிழையுநகமன்லேள் க
ருநீலப், போதுபோனநீடுயகனனிபாமயசங்கலெப்போ
துமேதளராமன, மாதுகாதலிபங்கனைய பங்கனை மாட

மாளிகைக்குழுஞ், சேதுமேவியராம நாயகனறனைச் சீந
தைசெயமடநெஞ்சே (மக)

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமாயளவிலாத வாரூ யிருக்
கோருயிராயமாநதாயானுற, கண்டவராகேட்டவரானு
னனாலுனனைககாணபதலலாலென்னறிவாறகாணப்போ
மோ, வண்டுளபமணி மாரபனபுதலவனோடுமனைவியொ
டுங்குடிபிருநதுவணங்கிப்போறமூ, புண்டரிகபுரத்திநி
னாதாநதமௌனபோதாநதநடம்புரியுட்புனிதவாழவே ()

பொறிபிற்செறியையடபுலககனியைப்புநதிக்கவராற்புகுந
திழுத்து, மறுகிசசுழலுமனககுரங்குமாளவாளா விருப
பேனோ, வறிவுககறிவாயப்பூணமாயகண்டா நநதமய
மாசிப் பிறிவறநிருககுமபெருங்கருணைபபெமமாரே
யமபெருமாணே (மரு)

உடையுணாவிறததுதம உமயுணாபவருணாவீனூடே
ககாயிலாவினபவௌளங்காடடிடுமுங்வேபாரூப
பனாயெனிகுரணஞ்சூழ்நதபானுலேநினைப பற்றித்
துனாயிலாரீர்போறசித்தநதெளிவனோசிறியனேனே ()

கேவலசக லபினறிககீழோடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளினகண்ணாயமேவிடமேலாயினபந
தாவிடவினபாதித்தனியிடையிருத்திவ வத்த
தேவெறுமௌனசெமபொறசேவடிசுநகைசெய்வாம். ()

கேற்றளாரினறுமாளாநினறனரதனைககண்டும
போற்றிலேனினையநதோ போககினேன வினேகாலை

மாற்றிலேன்கண்டானத வண்ணலேயளவின்மாயைச்
 சேற்றிலேயினனாவிழநதுதிளைக்கவோசிறியனேனே ()
 போதமென்பதேவிளக்கொவவுமவித்தைப்பொய்யிருளா
 தீதிலாவிளக்கெடுத் திருடேடவுஞ்சிக்கா [ந
 தாதலாலறிவாய்நிறவிடத்தறியாம
 யேதுமில்லையென நெமசிரானசுருதியேயியம்பும், லா
 சுருதியேசிவாகமங் ளே யுங்களாற்சொல்லு
 மொருதனிப்பொரு ளளவையீதென்னவாயுண்டோ
 பொருதினாககட னுண்மணலெண்ணினுயபுகலக
 கருதவெட்டிடா நிறைபொருளளவையாகாணபார. ()
 மினனைப்போனறவகிலமெனற்றநதுமெய்ப்பொருளா
 முனைப்போனறநறபார பொருளில்லையென்றோநது
 பொனைப்போனறநிற்போதங்கொண்டுனபணிபொரு
 நதா, வெனைப்போனறளவேழயயாயவிங்கெவோ ()
 தாயுநதநதையு மெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
 னாயுநீயுநினனருளுநின னடிபருமனறே
 பேயனேனறிரு வடியினைத்தாமரைபிடித்தே
 னாயனேபெனையாளுடைமுககணையகனே. (உய)
 காந்தமதையெகிராகாணிற கருந்தாதுசெல்லுமந்தகநாந
 தத்தொன்றா தேந்தநவிடமெங்கேதா னங்கேதானசலி
 ப்பறவு மிருக்குமாபோற, சாந்தபதப்பாம பொருளே
 பற்றுபொருளிருக்குமத்தாற்சலிகுஞ்சித்தம், வாய்ந்த
 பொருளில்லையெனிற்பேசாமைநிறநிலை வாய்க்குமன
 தே. (உக)

பொறி! நங்கருத்தே யகநாயிறுபொருந்தக்
கற்பினமங்கையொனவிழி கதவுபோறகவினச்
சொற்பனத்தினுஞ் சோவின மியிருநதநானசோரநது
நிற்பதறிகதவினவநத வரறெனகொனிமலா (உஉ)

வநதவாழ்கத வினவழி பிதுவெனாழிககத்
தநதவாறுண்டோவுள னுணாவிலையனறித்தமியே
நெநதவாறுகண டிரங்கவுடிலைகறறநூலா
வெநதவாறினித் தறபராவயகுவேனேழை (உங)

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந் தொடர
வொண்ணு வுருணெறியைத் தொடாதுநாடி, நல்லராக
ளவையாகுறே டிருக்கவைத்தாயநனாநெஞ்சநதனை
வழு நவையு லெனே, விலலாளியாயுலகோ டியினாயின
றிட்டெண்ணரியயோநினிகுமிவனேயெனைக, கல்லா
லினகீழிருநதசெககாமேனிக கற்பகமேபராரமமே கை
லேவாழவே. (உச)

சாககிரமாநுதலினிலநதிரியமபத்துஞ் சத்தாதிவசனாதி
வாயுபதது, நீக்க நிலநதககரணமபுருட்பெருநிறதுமு
ப்பாநேநது நிலவுங்கண்டத, தாககியசொற்பன மதனி
ல்வாயுபத்து மடுத்தன சத்தாதிவசனாதியாக, நோக்குக
ரணமபுருடனுடனேகூடதுவவவரிரு பத்தைநதாநுண
ணியோரோ. (உரு)

சுழுத்தியிதயந்தனிற் பிராணஞ்சித்தஞ் சொல்லரிடபுரு
டனுடனமுனறதாகும், வழுத்தியநாபியிறுறியம பிரா
ணனோடு மனனுபுருடனுங்கூடவயங்காநிறகு, மழுத்தி

முழுலந்தன்னிறநிறிபாதிதமதனிடையேபுருடனெனநி
யமருஞானம், பழுதநீடுபபுகுவாறிவரவததையநதி
றபாங்குபெறக கருவீநிருமாபரிசுதானே. (உசு)

இடத்தைககாத்திட்டசுவானெனப் பின்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைககாத்திட்டநாயினெனுன்னபரதயங்கு
மடத்தைககாத்திட்டசேடதநாலவிசேடபாயவாழ்
விடத்தைககாத்திட்டகண்டததோயநினைருளவே
ண்டும். (உஎ)

வாதீன்புமகத்தினால்மனமாதானத்தா
லோதவநிடுமுனாயுரைபாடிதொழிலுளவா
மேதமபமனமாய்பெவறிழற்களஎடவெலவா
மாதமருசெயாபபொயததற்கையமுண்டாமோ. (உஅ)

ஐயவாதீனப்பாடுகமோனநினைவதுதான
வையமிதிநிற்பாமபபாயாதினுபநு
மெய்யினினைஞெளிபெரிபொதாரவிறுவிளநகிப்
பொய்யதென்பதைமொருவிமொய்யுணருதலபோதம். (உ)

குலமிலானகுணநகுறிசிலானகுறவிலானகொழிதாம
புலமிலானறனககெனனவொர்பறமிலானபொருநது
மலமிலானமைந்தாமனைவியிலலானெவனவனசரு
சலமிலானமுத்திதருமபசிவனெனத்தகுமே. (உஉ)
கடத்தைமண்ணெனலுடைநதபோதேவிறதககருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனலிறநதபோதோசொலத்தருமம்
விடைத்தைநலலமிரதாவுண்டுபொறபொதுவெளிகரு
ண்டத்தைககாட்டியெவ்விரையுநடப்பிகருலத்தோய்

நானெனவுநீயெனவுமிருதனைம நாடாமனடுவேசம்மா
தானமருநிலையிதுவே சததியஞ்சத்தியமெனநீ தமிழ்
னேற்கு, மோனகுருவாகியுங் கைகாட்டினையேதிருமப
வநான முளைத்துத்தோனறி, மானதமராககப புரிநதிங்
கலைதேனே பரந்தேனேவஞ்சனேனே. (௩௨)

தனமயநஞ்சபாவஞ்சத்தந தண்ணருள்வடிவஞ்சாநத
மினமயமானவண்டவெளியுருவானபூத்தி
யெனமயமெனகருககாட்டாதேனையபகரிககவநத
சினமயமகண்டாகாரந தகூறினாதிக்கமுழாத்தம். (௩௩)

சிறற்றருமபன சிறற்றிவாளனேதெளிநதான
மற்றரும்பென மலொனப்பேரறிவாகிக
கற்றருமபிய கேளவியானமதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றருமபிய மௌனியரய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான.

மயக்குசிறதனை தெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொனறனபா லொன்றிலையெனவவழக்கே
யியக்கமுற்றிடு மயக்கத்திற்றெளிவுறலினிதாம
பயக்கவல்லதோர் தெளிவுண்டயவாககெய்தல்பண்போ
அருள்வடிவேழுமுழாத்த மவைகள்சோபன ரொனறேசு
ருதிசொல்லிய வாறறுலே தொழந தெய்வ மெலவா
மொனறே, மருனெனககில்லைமுனபின வருநெறிககிவ்
வழககுத், தெருளின முன்னிலையாமுனனைச் சோநதி
ராயனறெளிகினறேனே. (௩௪)

எத்தனைபிறப்போ வெத்தனையிறப்போ வெளியனேற
 கிதுவனாயமைத்த, தத்தனையெல்லா மறிநதநீயறிவை
 யறிவிலியறிகிலேனநதோ, சித்தமு'வாககுந்தேகமுநி
 னேவே செனமமுமினியெனாலாறந், வைத்திடுங்கென
 னேநினனடிகுடியாமறைமுடியிருநதவானபொருளே.
 'வானபொருளாகியெனகுநீபிருப்ப வநதேனைககொடுத்
 துநீயாகா, தேனபொருளபோலக கிடசுகினேறெழுந
 னையிருவினைவாதனையனரே, தீனபொருளானவமிாத
 ரேநினனைச் சிநதையிறபாவனைசெய்யு, நானபொருளா
 னேனல்லனல்லாசே நானிறநதிருப்பது நாட்டம். (நா
 நாட்டமுனறு'டையசெநிறாணியே நடுவுறுநாயகவிளக்
 கே, கோட்டமிலகுணத்தோக கெளியநிர்சகுணமே
 கோதுலாவமிர்தரேநினனை, வாட்டமினெஞ்சங்கிண்ண
 மாச்சோத்து வாயமடுத்தருநதினனாகே, பாட்டளிநற
 வமுண்டயாநததுபோற் பற்றயாநதிருப்பதெநாளோ.
 எனனுடையுயிரே யெனனுளத்தறிவே யெனனுடையன
 பெனுநெறியாய், கனனனமுக்கனிதேன்கண்டிராதென்
 னக்கவநதேனைமேவிடககருணை, மன்னியவுறவேயுனனை
 நானபிரிபா வண்ணமெனமெனமெனுங்கருவி, தனைது
 வழியத் தென்னுழைக்கிடப்பத் தண்ணருள்வாமதுவே
 ண்டும். (சுட)

ஆசையெனு-முற்றுப்பெற்றது, ஆட நாசக.

எ ன க் க ன ச் ச ெ ய ல்

எனக்கெனச்செயல் வேறிலையாவுமின்கொருநின
 றனக்கெனத்தகு முடலபொருளாவிடநதநேன
 மனத்தகத்துள வழககெலாமாற்றியெம்பிரானீ
 நினைத்ததெபபடி யபபடியருளுதனீத'ம (க)

உளவறிதெலாநிபசெயலாமெனவுணாநதோக
 களவிலானநக மாநிததனையறிவிலாபபுணைமந
 களவுநாமினேநிபவண மமைத்தனைஉருத்துத்
 தளருநதன்னமாபிங் காரொடுபுகலுவேனறககோய.(உ)

எனனைத்தாலினனவண்ண மெனறநிலாவேனழ
 தனைத்தானநிநதிடவருளபுரிதியேற்றககோய்
 பினனைத்தாலினற னருளபெற்றமாதவப்பெரியோ
 நினனைத்தானிகராரொன வாழ்ததுவாநெறியால். (ங)

ஏதயினறித்தன னடிபினைககன்புதானீட்டுங்
 காதலனபாகஞக கதிரிலையீதெனககாட்டும்
 போதநித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
 நாததற்பர நானெவ்வாறுங்குவேனனிலாய். (சு)

வேதமெத்தனை யத்தனைசீரத்தினும்விளங்கும்
 பாதநித்தியபரம்பர நிரந்தரபரம
 நாததற்பரசிற்பர வடிவமாய்நடிக்கு
 நீதநிர்க்குணநினையன்றி பொன்றுநானினைவேன். (ஊ)

நோய்யனுண்ணிய வறிவிலனெனற நூறுக்கும்
 பொய்யனெனறெனைப்புறமனிடெனென்செய்வேன்புகலா
 ய், ஓனறதாய்ப்பல வாயுயிரத்திரட்கெனாமுறுதி
 யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
 நினறதாய்நிலை நினறிடுமறிஞவெனெனஞ்ச
 றனறதாயினப வருக்கொடுநடித்திடினவாழ்வேன். (௧௨)
 தனியிருநதருட் சகசமேபொருநதிடத்தமியேற
 கினியிரங்குதல கடனிதுசமயமென்னிதயக
 கனிவுமப்படி யாயினதாதலாற்கருணைப்
 புனிதநீய், நியாததொன்றுள்ளதோபுகளாய் (௧௩)
 திருநதுசீரடித் தாமரைக்கன்புதானசெய்யப்
 பொருநதுநாணலல புண்ணியஞ் செய்புநாள்பொருந்தா
 திருநதநாள்வெகு தீவினையினழத்தனொளெனற
 லருநதவாவுளைப்பொருநதுநாளெநதநானடிமை (௧௪)
 பினனுமுன்னுமாய் நடுவு மாயாவினும்பெரிய
 தெனனுநதன்னையா யெவ்வயிரத்திரளையுமியக்கி
 றானனுநதன்னருள் வடிவமேபுனக்கனபுனவத்துந
 தன்னமின்னலேன யானெனுமகனதயேனசொல்லாய்
 பினனையுன்னபொய் வாழ்க்கையேநிலைமெய்யா
 முன்னநான்மறந் தெவ்வணமுப்வணமுறைபாய்
 முன்னவன்னின வேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
 தன்னைத்தன்னடி யார்க்கருள்புரித்திடுந்தக்கோய் (௧௫)

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்கு முளக்கணைநடிகினறையுனற
னம்பொன்மாமலாப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப் புரப்பதெக்காலமோநவிலாய் (௨௪)

பாடியாடியின் நிரங்கிரின் பதமவாழ்முடிமேற
சூடிவாழ்நதனாமலரின் னடியரியானறொழும் ப
றையேயிர்த வுலகத்தெமய்யெனநம்பித்
தேடினேனவெறிந் தீமையேயெனினிச்செய்வேன ()

களவுவஞ்சனை காமமென்றிலையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையிங் காரொனககலமத்தனையா
வுளவிலேயெனக் குள்ளவாருணாத்தினினடிமை
வளருமாமதி போன்மதிதளாவினறிவாழ்வேன (௨௬)

வானநாயக வானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயக நான்மறைநாயகநவஞ்சேந்
மோனநாயக நினனடிக்கனபினறிமுற்றந்
தீனனாயகம்வாடவோ வென்செய்வேன்செப்பாய் (௨௭)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகினறவினறயே
பாதகக்கருங் கன்முனங்கோயிலாப்பரிநது
ருதகத்தன யாதினுமிச்செய்மேற்றோனறம்
வாதனைக்கிட முடியினெவ்வணம்வாழ்வேன். (௨௮)

தெளிவொடிகையோ வுறிகிலாந்நிவினாசிறிது

மனியிலானிவன நிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
 வெளியனாககினை பென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
 வொளியுமாயநிறைவெளியுமாயாவுமாமுடிவோய். ()
 கண்ணினுண்மணி யெனனலேதொழுநனபர்கருத்து
 ணணனுநினநினை நருளெனக்கெநநாணனுரு
 மணனுவினனுமற மூள்ளனபூதமுமாறுப்
 பெணனுமாணுமா யலலவாடிநிழகின்றபெரியோய். ()
 சகமெலாநதனி புரநதனைதகவுடைத்தககோ
 மகமெலாநிறந் தானநதமாயினையளவின
 மகமெலாயபுரிந தோனாவாழனித்தனைமாறு
 வீகமெலாமெனைப் பிறநதிடச்செயததேனெநதாய். ()
 எய்ந்தாலைருள் பெற்றவாககேவலாயெளியேன
 வாயநதபோனபு வளர்க்கவுங்கருணைநீளாப்பா
 யாய்நதமாமறை யெத்தனையத்தனையறிவாற் [௧]
 ரோய்நதபோகட்டுகதோனறிவாத்தோன்றலாகது போ
 தக்கினனருட் கேள்வியோசுறிதினறித்தரியேன
 மிக்கதெய்வமே மினனினைபவெள்ளத்தில்வீழே
 னெனாகறாய்தகை மகவெனுற்பாசக்கட்டுடனே [தேள்
 துகக வெள்ளத்திலாழ்கினதே னென்செய்வான முணிக
 பவமபுரிநதிடும் பாவினேற்கருணியைபதியத்
 தவென்செய்யுபடித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும

மலம்புரிநதிடாக், கானந்தவமிராதத்தை, தயாளிசுரு
 நவங்கொடத்துவத் தினாயெ, நிகடலெனுநலத்தோய் ()
 உற்றுணாநதெலா நீயலநிலையெனறுனையே
 பறறுகின்றன நொடை, தநின்னடிபாயானபாவி
 முற்றுமாயமாந் சகத்தை, யெமெய்யெனமுதறு
 னறநிருந்நிடத தொழில்செய்வானறனைநிகரானேன ()

எனக்கெனச்செயல் முற்றுப்பெற்றது விடாது.

ம ண் ட ல த் தி ன்.

மண்டலத்தினிடின்செயொருவன செய்தவித்தை யகோ
 வெனவும வாரணாசி, யண்டமவையடுக்கடுக்கா யந்தரத்
 தினிறுத்துமலதானமபோல, வெண்டநூல வகிலாண
 டகோடியைத் தனனருள்வெளியி லிலகவைத்துக, கொ
 ண்டுகின்ற வற்புதத்தை யெவராலு நிச்சயிககக கூடா
 வொனறை, (க)

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிகரும் விலகரான கடந்தேழாந்
 போகபூமி, தினறுதெவரிந்தவாபேசா மெளனநியாயத்
 ததெனறகிறவைத்தனனை, யனறியொரு பொருளில
 தா கொப்பொருட்டுந தானமுதலாயசகமாநி, யெனறு
 முள்ளவினபத்தைத் தண்ணெனற சூந்தபதவியற்கை
 தனனை. (உ)

பதமுன்றுங்கடந்தவர்க்கு மேலானஞானபதப் பரிசுகா
ட்டிச், சதமாகிராலம்ப சாகுதியதாயாம்பத் தன்மை
யாகி, விதம்பாவுங்கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக் கிண்
டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுகாணாதவானந்த சாக
ரத்தைமௌனவாழ்வை. (க)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவினப மாகடலைநல்லமிர்தை மணி
யைப்பொன்னைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்த தத்துவ
த்தையத்துவித சாரதன்னைச், சூழ்பெரும்பேரொளி
யையொளிபரந்த பரவெளியையின்பச், சுகத்தைமாறு
வேழலகுங்கலந்தினையுநாளையா யெனலுமாமியற்கை
தனை. (ச)

தன்னையறிந்தவர்தன்மைத் தானாகச் செய்தருளுஞ்சமத்
தைலோக, மின்னைநிகாத்திடவழியாச் சொருபானந்தச்
சுடனாவேதுமாகி, யென்னையறிவரிதெனச் சமயகோ
டிகளிடையிடையறாத, பொன்னைவிரித்திடுமுலகத்து
ம்பருமிம்பரும் பரவுமபுனிதமெய்யை. (ரு)

பாவரியபரிவமாயதுவெனலாய் நானெனலாய்ப் பாச
சாலம், விரவினறவிசித்திரத்தை யைக்யபதத்தினிதி
ருந்த விவேகந்தனை, யிரவுபகனினைப்புறப் பெனுந்
தொந்தமறியாக ளிதயமவேதச், 'சிரமெனவாழ்ப்பராப
ரத்தை யானந்தரீங்காத் சிதாகரசத்தை. (க)

அத்துவிதவனுபவத்தை யனந்தமறையின்னமின்ன மறி
யேமென்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிரக்குணத்தை
த்தன்னருளா நினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பார்

ப்பவரைத் தானாகவேந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்
தினைமாதூவெளியைத் தனம்யமா மானந்தத்தெய்வந்
தன்னே. (௭)

தனனிலேதானாகநினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுகசுமாதியாக
ப், பொன்னிலேபணிபோலு மாண்ப்தருமனமேயுடைபு
ஷாகடாநதா, யென்னிலேயான் பிழைப்பேனெனககினி
யாருனபோல்வா ரில்லையிலலை, யுனனிலேதிருவருளு
க்கொப்பாவா பென்னுயிராககோருறவுமாவாய். (௮)

உறவுடலையெடுத்தவறிற்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்து
தள்ளந், கறவுமரிதரிதனறேவிகபரமு முனனையனறிபா
வதுண்டோ, வறிதிலுனனையசத்தெனனல வழக்கன்று
சத்தெனவும் வாழ்த்துவேனென, சிறுரைகெடப்பெரு
மைப்பினினை செனமமதேயத்தினினி செவலலவேண்டும.
வேண்டியகாளெனனெனும்பழகியனியேனைப் பிரிந்தவிசர்
ரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரண
மாவணக்கஞ்செய்வே, னுண்டகுருமெனனிதனனால்பா
னெனதறறவ னருணானவேனபூவிற, காண்டகவென்சி
த்திமுத்தியெனககுண்டா முனனாலெனகவலைநீர்வேன்.
தீராதவெனசன்ன வழக்கெல்லாந் தீருமிநதச சனனத்
தோடே, யாரோனுமறிவரிய சீவன்முத்தியுண்டாகுமை
யவையோ, காரோனுங்கற்பகப்பூங் காவேனுமுனக்குவ
மைகாட்டப்போமோ, பாராதியாகவெழு மண்டலத்தி
னினமகிமை பகரலாமோ (௧௧)

மண்டலத்தின் முற்றுப்பெற்றது. ஆசா,

வுவன்கா, ணளியாருங்கொண்ணறச சடையாடவம்புலி
யாடகசுங்கைத், துளியாடமனுண்டமாடுமுககட்சுடர்
க்கொழுந்தே. (௯)

கொழுந்தாதுஹாலாக கோதைநர் மேககுகுணாகுடலி
லமுதாதவண்ணநின்பாதப் புதுநுள்வதெனறோ
வெழுந்தாதாவுசெயெம்பொநாடென்னிறைஞ்சினிண
லேறா, தொழுந்தாதையெவண்பொழித்தமேனிசசுக
ப்பொருளே. (௧௦)

சுகமாஞ்ஞானநதிநுளோனியாநலவ தொண்டர்தங்க
ளகமே பொற்கோயிலெனமகிழ்ந்திதமனுளாடியதற்
பகரோயுநபொன்னடிநீழல்கண்டவனறிபாரிசநாதசு
செகமா வாய்பாநவாருங்கோண்டி எஞ்சுநிறில்லேயே (௧௧)
ந்நவாதுயிருககுடிநாநினாநிலையநிசே, தூங்காமற்
றாவகினல்லாதேயெனககுசுககாறமுண்டோ, வேங்கா
சமாமநதெழுத்தாற்புலன்தன், யுண்டுபண்ணிப
பாங்காகடத்தும் பொருளேயகண்ட பாசிவமே. (௧௨)

புலராதிநான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகிற
நவிராயிலுசியவ்வானறேயோண்டற்றநனையபெற
தவமேதருளமாபுலப்பொறிக்கேயென்னரிவுபொல்லா
ப், பவமே விளைகக வனறோ வெளிமா நென்பபாய்ந்த
னவே. (௧௩)

ஆறொத்திலங்குசுமயக்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
விறிப்பாந்தபசமாநவானதலெள்ளிமெனறு
தேவித்தெளிந்துநிலைபெற்றயாதவச்சித்தத்திலே
புறிப்பமந்தண்டகோடிமெல்லாநினதுவாவிடதே. (௧௪)

நடக்கினுமோடினுநிறகினுமவேறொருநாட்டபின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதி 'ககினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சு மனமற்ற பூரணத்தொடடிக்கு
ளே, முடககுவனயானபசுமானநதரித்திணைமுடிமுடே. (1)

எண்ணுததெண்ணிய நெஞ்சேதுயரொழி யெனனிரண்டு
கண்ணையுறங்குறங்கெனனாணை முககட்கருணைப்பிரான
றண்ணொகருணைரொளனதநினைமுத்திசாதிநகலா
நண்ணுததொன்றிலையல்லாநலமுநமக்குளவே (1௩)

நானெனெறொருமுதலுணமெனநானறலைநானவென்னு
ட், டானெனெறொருமுதலபூரணமாகத் தலைப்பட்டொப்
பி, லானநதநதநதெனநிறையெல்லா முண்டவசநகி
மோனநததாவினைத்தாலினியாதுமொழிசுவதே. (1௪)

தானநதவஞ்சமுயிலலாதநானுணைமதானநிந்து
ரோனம்பொருளெனககணமுடச்சற்குருமோன்னுமாய்
தினனறனகநிகரகநினையேயினிசசுநதைககென்று [த்
மானநதநதானல்லவோபரமேசச்சுநானநதமே. (1௫)

எனககோசுநதரயில்லையப்பாவெனககெய்ப்பில்லைப்
பாய், மனககோதகற்றும்பரமபொருளெனெனனைவாழ்
வத்திட, நினககேபரநினனைநீநகாதபூரணநீளகருணை
தனககேபரநினிசசுமமாவிருக்கத்தகுமெனறுமே. (1௬)

இடம்பெறுவீடுமினனாசேய்சகமுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டர் நுயிர்போமபோது கூடியுடன்வரு
மோ, மடம்பெறுமாயானமேயினியிங்குவாமவுனி
இடம்பெறவைத்தமவுனஞ்சகாயநதேரிநனுகொள்ளே (17)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினை முமமலபாண்டத் தொடக்கறை
யை, யாற்றுப்பெருகனனகனமப்பெருககை யடர்கிரு
மிச், சேறறைத்துணையெனநாய்க்குமுண்டோகதி சே
ர்வதுவே. (௨௮)

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தெனவெனனூலிதனைவிடப்படுமோ
கையானமவுநதெரித்தேகலலானிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவெனனர சேமுக்கண்ணுடையாரமுதே (1)
ஆராவமுதெனமோனமவநித்துக்கலலானிழற்கீழ்ப்
பேராதுநாலவருடனவாழ்முக கண்ணுடைப பேராசே
நீராயுருகவுள்ளபுகநதேகுகநிட்டையநீ
தாராவிடினென்பெ நமுகசுத்தானத்தனஞ்சயனே (௨௦)
வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயெனவெனனைப்புரககச்சதானநதமா
நீயுண்டுநீனைச்சரண்புகநானுண்டெனெஞ்சமையா
தீபுண்டிருநதமெழுகலவோகதிசோவதற்கே. (௨௧)

கல்லாலெறிநதுங்கைவிலலாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலை தூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாமபிழைத்தனானபறநரானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிருயானோநினறமுக்கட்டுருமணியே. (௨௨)
முன்னிலைசுட்டொழி 'நெஞ்சே நின்போத முளைக்கிலை
யோ, பின்னலைச்சனமப்பிறக்குங்கண்டாயிரதப் பேய்த்
தனமேன, நன்னிலையேநிலலுதானேதனிச் சச்சிதானந்த
மா, நன்னிலைவாய்க்குமென்சித்தியுறுகாணுநமதல்லவே

சொல்லான் மவுனமவுனமெனறே சொல்லிச்சொல்லிக்
கொண்ட, தல்லானமனம்றிப பூரணநீடையி லாழநத
துண்டோ, துல்லாதமூட னினியெனசெய்வேன சுகநகா
ரணமாம், வல்லாளான மவுனசதானநதபாகடலே. (1)

ஆரணமாகந மெல்லாமுணத்த வநுணமவுன
காரணமுநு கல்லாவுடிக்கேயுண்டு காணப்பெற்றும்.
பாரணமுகேடு கழிநெஞ்சமாயிய பாதரச
மாரணமாயிடுபெண்கிதழிபு ததியுமவாய்த்துமே. (2)

சித்தமவுனி வடபானமவுனி நந்திபகுண்ட
சுத்த மவுனி மெல்லவருகுகந தொழாபுசெய்து
சத்தமவுன மவுன முனமுபெளனமுப தான படைத்தே
ண்கிததாமவுனி வல்லாயியெனமநகந நீட்டைகலே. (3)

கண்டே கிணநரு ளவ்வருளாய். கிணந காணபதெல்லா
முண்டேயுவுகிணநகயினேனுவட்டாதவினப
மொண்டேயுபருகியினேப்பா நினேனலை முத்திபெற்று
ச, கொண்டேயுபாரபாரபே யெனக்கேனுங் குணவிலலை
மே, மேற்கொண்டவாயுவுங் கீழ்ப்படவுலத்துவெநதழ
லைச், சுற்றொண்டமேக மெனவுணை' நின்றுசொரிவகை
யெனவுந், தண்டதனனாவுனேபதேசி யவிகைக்கிளிப்
பாற்கண்டு கொண்டனமேலேபமாதம்பருகுவனே. (4)

சொல்லாற நெடார்பொருளாற்றொடராப்பாஞ்சோதி
னனை, வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலைசகடாற கத்திலு
ந், செல்லாதென்னிந்தை நடுவேவிடநது தினகத்து விமயி
யிலைகாணாற்பக லானதும்காய்விட்டாற்றுகனே. (5)

அறிவாதவெனனை யறிவாயுநீயென நகர்ப்புறமும்
 பிறியாதவிவித்த பேரறிவாஞ்சுத்த பேரொளியோ
 குறிபாதவானந்தக கோவோவமுதநுள் குண்டலியோ
 சிறியேனபடுமதுபாகண்டுதலலா னிழிற்சோநகதுவே.)
 எல்லாமுதவுமுனை பொன்றிற் பாவனை யேனுந் செயது
 புலலாயின் மொரு பசுக்கையாடினும் போப டி னுறநஞ்சி
 நிலைனையோகெந்நிபுருசெயேனநு னீதிமொனறுக
 கலலேன்னெவ்வாறு பாமேபாகறி காணபதுவே (நக).
 ஒன்றெகுகரிவிட விலலைபெனனுள்ளசெநாருவெனக
 கெனறுநெகரிந்த வினையனலகே எரிவுபபகலுங்
 குனறுகுருபியும் வனமுந்நையங் குணாகட லு
 மனறுமனைபு மனமாறுத்தத்துவ மாயையுமே. (நஉ)
 பழுதுண்டுபாணவயா மோதனிகாம்ப பரவையிலட
 விழுகின்றபாவிடருந் தனமுடபுணையவியநதளித்தான
 மொழுகின்றவனப நுளறுகளிகூர்த்துலங்குரனுந் | னே
 மொழுகின்றவனநதககடத்கெனன கணப லிமொனனபப
 அழககாரந்த நெருநடை யேனுக்கையா நின் னருள்வழ
 றுகி, னிழுககாகுமொனறெனணி யோவிறங்காத வியல
 புண்ணாய், முழுக்காதலாகி விழிநீர்பெருகிய முத்த
 றொணுங், குழுககானின்று நடமாடுநதிலலைக் கொழுநு
 சுடரோ. (நச)

ஆலமபடைத்த விழிபார்கண்மொல்கொண் டவர்கெயிந்
 தர, சாலைப்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுந் தண்ண.
 நுள்கூ, கோலம்படைத்துக் கல்லாஸ்டிகிழ்வருங்.

கோவுக்கன்பாங், காலம்படைக்கத் தவம்படையாதென்
கொல்கன்னெஞ்சமே. (௩௩)

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாரிரந்தரஞ்சொல்லவுகேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனி மொழிகையுநதப்பியென பேதைமை
யால், வெம்மாயக்காட்டிலலைநதேனநதோவெனவிதிவச்
மே, தினமேசெலச்செலவாழுநாளு நீங்கச்செகத்திருள்
சொற்பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபநத
வினமே, துணையெனறிருநதோ நமன்வரினெனசெய்கு
வோமனமேநம்போல வுண்டோசுத்தமுடரிவ்வையகத்
தே, கடலெத்தனைமலை யெத்தனையத்தனை கன்மமதற்
குடலெத்தனையத் தனைகடனுண்மண லொகருமிந்தச்
சுடலத்தைநானவிடு முனனையுனைவநது சார்வருட்
படலத்தைமாற்றப் படாதோ நிறைந்த பாபமே. (1)
நினையுநினவு நினையன்றியிலலை நினைத்தடுங்கால்
வினையென்றோ நமுத வினையல்லாது வினைவதுண்
டோ, தனையுநதெளிநதுண்ணைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செ
ந்தர்மனாயா, மனையும்பொனமனறமுநின்றோரு சோதி
மணிவிளக்கே. (௩௪)

உள்ளத்தையுமிங் கெனையுநின்கையினி லொப்புவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும் வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்
டோ, பள்ளத்திலுழும்புனல்போற்படிந்துன் பாபவி
ன்பு, வெள்ளத்தின்முழ்கினர்க் கேயெளிதாந்தில்லை வி
ந்துதனை. (௩௫)

கள்ளமபொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங் காலர்வந்தா
 லுள்ளன்பவர்கட்குணடோவில்லையேயுல கின்றவனை
 வள்ளமபொருந்து மலராடிகாணமன ருடுமின்ப
 வெள்ளசச்செம்பாதப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே
 தனமயமான சுபாபத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்கான
 ழினமயமான சுகம்யாதுணாத்தென வெளியிலுய்த்த
 சினவயமுத்தினாக்கையேமெய்யாகத்தெளிநதநெஞ்சே
 நினமயமெனமய மெல்லாநிறைந்த நிராமயமே. (சுஉ)
 ஆயுங்கலையுஞ் சுருதியுங்காணடற்கரியவுனைத்
 தோயும்படுகுகுகருணைசெய்வாய் சுகவானபொருளே
 தாயும்பிதாவூந் தமருங்குருவூந் தனிமுதலு
 நீயும்பகாயுமென நேயுணராதேனிதுநிச்சயமே. (சுங்)
 அல்லும்பகலு முனக்கேயபய மபயமெனறு
 சொல்லுஞ்சொலினன தெரிநததனரோதுதிப்பார்கண்
 மனக்,கல்லுங்கனாககுமவுனாவுனது கருணையென்பாற்
 செல்லும்பொழுதல்லவோ செல்லுவேனாதச் சிற்சுகத்
 தே,எல்லாஞ்சிவன்செய் லென்றநிநதாலவனின்னருளே
 யல்லாற்புகலிடம் வேறுமுண்டோவது வேநிலையா
 நில்லாயுனாற்றயி யேற்குக்கதியுண்டிந் நீணிலத்திற்
 பொல்லாமயக்கத்தி லாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே.
 ஒளியே பொளியி னுணர்வேயுணர்வினுலகைபொறுகு
 ன், களியேகளிக்குங் கருத்தே கருத்தைக் கவளங் கொ
 ண்ட, வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்ணுந்

தெளிவேன்றெளிந் தவரைப் போற்றிடேனென்னசெய்
குவனே. (சுக)

மறககினறதனமை யிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற்
யிறககினறதனமை யிறத்தலொப்பாகுரிப்பேயப்பிறளி
யிறககினற வெலலை களவிலையே யிறதச் சனமவெல
லுறககினறநாளைநத நாளபமமேமின றொழும்பனுக்கே.

காட்டியவநதக காவணமுமானாக காயபென்று
சூட்டி கோலமு நாணயங்கத் துறைபிதனு
ணுட்டியநானைக கென்றேய்நிவற்ற நாலிவறறைக
கூட்டினிளமுட்டியேயே பாரோலகடத்திதுவே (சுடி)

பொல்லாதமாமாக கடானமேயெனேப் போலடுத்த
வெல்லாறறையுற்பற்றிக கொண்டனையே யொன்னையின
மயமா, மிலையாறளளெளி நீநாணிற்பேனரு ணிட்டை
யொரு சொல்லாற்பதிது பரிசுரணுநதந தோபகு
வனே. (சுக)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன லுனமார்க்கம்யாணவாயர் வைத்
துககட்டிது, நாராயடிககடிசுற்றுவினறுயுன னவெமகிக
கோராயிரம் புத்திசொன்னுலு மோகிலையோ கெடுவா
ய், பாராயுனககொல்லுவேன வெல்லுவேனருட் பாங்
குக்கொண்டே. (டு)

மாதத்திலேயொரு திங்களுண்டாகி மழவதைநின்
போதத்திலேசற்றுமவைத்திலேயேவெழும்புன்மைநெஞ்
சே, வேதத்திலேதர்க்க வாதத்திலே விளங் காதுவிரு
நாதத்திலேபடங்காதந்தவானபொருந்துக்கொளே. (1)

எங்கும்வியாபித் துணாவாயுனககெனனிதயத்துளே
தங்குருதுயரந தெரியாதவண்ணந தடைசெய்ததா
மங்குங்குழைநதுள் ஞ் நகுமனபாவிரக கீணகடநது
பொங்குங்கருணைக கடலேசமபூண போதத்தனே ()

வையகமாதா சுகத்தையுமபொனனையு மாயைமல
மெய்யையுமெய்பெனது நினைடியாதமவிவேகததையு
னமயமில்லீட்டையுமெயநநூலையும பொய்யதாகவெண
ணும பொய்பாதநடபவிடுவதெனறோபரிபூரணமே ()

அளியுங்கனியொத் தருவினையாறெந தயாவுறுவேன
றெளியுப்படிசுநிப் பரிபாககால ரஞ் சித்திகுருமோ
வொளியுங்கருணையு மாறாதனிடமு மோருருவாய்
வெளிவந்தடிபா காரிககநினரு தும் விழுப்பொருளே ()

அடையாபுரநசெற்றதேவே நினைபொனனடிக கனபுச
றறும, படைபாதவெனனைய படைததிநதப்பா நி, படா
ந்தவினைத், தடைபாறறனைபிட்டு நெடுகராபுனனாகத் த
ளரவைத்தா, யுடையாயுடைய படியனறியான செயத
தொன்றிலையே. (கூடு)

ஆடுங்கறங்குந திரிகையும்போல வலைநதலைநது
காடுங்கறாபுந திரிவதலலானின கருணைவநது
கூடுமபடிசுருத் தவழையலாத கொடியுரோன
தேடுமபொழுதெனன செயவாரபாணநதசிறநடரோ. ()

சுற்றும்பலபல கேள்விகள் கேட்டுங் கறங்கெனவே
 சுற்றிநகொழிலகற்றுகின்றறினபத்துடு பழலினெனனா
 குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமனபா கூட்டத்தையே
 முற்றுநுகுனயெனநம்புகண்டாயசுத்தமுடநெஞ்சே. ()
 நீயெனநினை வேறிலலையெனனு நினைவருளத்
 தாயெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச
 சேயெனககத்தனை போமமேநினை நிருவருளுக
 கேடுமெனசெய்யுங் கைமமாறுளதோசுத்தவேலையனே.
 ஆத்திரமவந்தரபோலலையாமலரோகதிட [த்திம்
 காதிரந்தந தெனனையெனனை போலுங் கருணைவை
 மாதிரும்முனனின றுணரத்தினையெமெளனினினான
 சாத்திரஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. (ருக)

பாய்ப்புலி முற்றுப்பெற்றது ஆட ௪௫௯.

உடலபொய்யுறவு.

நேரிசை—வெண்பா.

உடலபொய்யுறவாயி னுனமையுறவாகக்
 கடலாரா தண்ணருளே கண்டாய-திடமுடனே
 யுறவப்பாமோனனெருகொல்லே யுணைமகனரா
 பற்றிப்பாபற்றுவெல்லாமபாழ. (க)
 பாராதிபூதமெல்லாம பாராகுங்காலப்பாத்தின
 சோகுகிறகு திறங்கண்டாய-நேராக

நிற்குநதிருவருளி 'னெஞ்சேயானிற்பதல்லாற
கற்குநெறியா தினிமேற்காண். (உ)

மெய்யானதனமை விளங்கினாலயாககேழும்
பொய்யானதனமை பொருநதுமேர-வையாவே
மனனுநிராசையினனம் வந்ததல்லவுன்னடிமை
மெனனுநிலை மெய்துமாறென. (ங)

அறியாமைமேலிட டறிவினறிநிற்குங்
குறியேறகறி வென்றகோலா வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணரு நேசத்தாலோவறிவென
றெயெனககோர நாமபிட்டதே. (ச)

எதுககுச்சுமமாவிரு மனமேறென றனககுப்
போதித்தவுண்மை மெங்கேபோகவிட்டாய் வாதுரகு
வந்தெவிராதத மலலரைப்போல வாதாழியே யுன
புநதியெனன போதமெனனபோ. (ஐ)

சுகமனைத்தும பொய்யெனவே தானுணராநதாற்றுநக
சுகமனைத்தும பொய்யனறோசோரா-துகபாத்துய,
விடடுபிரியாத மேலானவத்துவிதக
கட்டுஞ்ஞாலவ தெனறோகாண (ஈ)

கற்கண்டோதேனோ கவிரசபோ பாலோவென
சொற்கண்டாதே தெனநானசொல்லுவேன-விறகண்ட
வானமதுகாண மவுனிய வுனத்தளித்த
தானமதி லாறுமயிதம். (ஏ)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல் கேடிஸாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுறப வநோய்மாறுமோநாட்டமுற்று
மெய்யானரிட்டையினை மேவினாகட்கனரோதான
பொய்யாம பிறப்பிறப்புமபோம். (அ)

மாயாசகத்தை மதியாதார மணமுதலா
யேபானதத்து வத்துலெய்துவரோ நேயானு
பூதிநிலைநிறகப் பொருநதுவாகளன்னவாத
நீதிபையே யோமனமேநீ. (ஆ)

இசமுமுதும்பொய்யெனவே யேய்நதுணாநதாலாங்கே
பிகளாவநதவருண் மெய்யே-யகநெகிழப்
பாரீரொருசொறபடி யேயனுபவத்தைச்
சேரீரது வேதிற்றம். (இ)

பூரணங்களாமகங்கள் யாவுமேயானநத
பூரணமேயுண்மைப் பொருளென்னுங்-காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணாநதவவுண்மையினைப்
யாராயோநெஞ்சேபகா. (ஈ)

பேராயமமௌ நில் நில்லாமல் வாய்பேசி
யாராயலைத்தீர நீராகெடுவிர-தேரீர
இனாயுநதினாயுநதிச செனனியினைநாவாற
கையுங்கையு மனககல

102

அறபானமே யகிலவாழ்வத்தையுரு [யொன
சொறபன வகண்டா யுணமை, சொன்னேனான சுறபனை

நில்லாவிடத்தே யெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கலலாய்நீதானோ கவி. (௨௩)

எதுநதிருவருளி னிச்சையாமெனறெனறெப்
போதும்பொருநதும் புனிதாபாற்றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதே செல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத் தொனி. (௨௪)

கல்லேறுஞ்சில்லேறுங் கட்டியேறும்பொலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்த துளைச்செவிகொண-டல்லேறு
நெஞ்சனெனிற்கவைத்தாய்நீதியோதறபரமே
வஞ்சனலலே னீயேமதி. (௨௫)

அப்பொருளுமானமாவு மாரணதூல்சொன்னபடி
தப்பிலாசசித்தொன்றஞ சாதியினு-லெப்படியுந
தேரிற்றுவிதஞ சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத் துவிதமாம். (௨௬)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற் பொருநதாம-லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கிணையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (௨௭)

நோக்கற்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ சமைத்தபிரான-காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமை யாதலினுல்யானெனதென்
றித்தனைக்கும்பேச விடமில். (௨௮)

ஒன்றுமற்றில்லென றுணர்த்தியநட்மோனகுரு
தனறுணைத்தாணிழி தாமவாழக-வென்றெனறே
நிககளைத்துங்கைக்குவிக்குஞ்சினமயராகதனமையாககே
கைக்குவரு மினபககனி. (௧௯)

மனத்தாலும்வாககாலு மனனவொண்ணாமோன
வினத்தாரோல்ல வினத்தாரா-கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோ கூறரியமுத்திரெறி
கண்டவரு மனனவரோகாண. (௨௦)

கண்ணொளியேமோனக கருமபேகவலையறப்
பண்ணொளிகுமுள்ளொளியாம பானமையினை - நண்
சித்தமிரங்கிலடென சித்தநதெளியாவே [ணிடவுன
றித்தனைக்கு மாத்ரவுமில். (௨௧)

அறியாமசாரி னதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய் நிற்குந-குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத் தானுணராரினற
விதமுற்றறிவெனும்போ மெய். (௨௨)

குரலிங்கசங்கமமாக கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற் காட்டா-தருளென்று
கண்டவர்க்கேயானாதன் கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவாக்கிங் கென்னகிடைக்கும். (௨௩)

புலியினதளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரதனுமெல்லாம் பரிப்பான்-பலிபுனல்சேர்

பொனமுடியானமுககட புனிதனசரணபுகுத்தோக்
கெனமுடியாதேது முளதே. (௨௪)

சொல்லுககடங்காச சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லுமபகலுமரறு புவதென-னலலசிவ
ஞானமயம்பெற்றோக ணுமிலையெனபரந்தோ
மேரானமயமான முறை. (௨௫)

புயாவருணைநரி யப்பாவுளைப்போல
மெய்யாகவேராசொல விளம்பினாயா-வையகத்தோ
சாற்றிதெனறேசத்தா தனையாயமுககண்ணை
நாற்றிகசகருங் கைகாட்டினுன (௨௬)

காதறறுப்போனமுநி கட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதறநாயமுாச செங்கையே-போதமாய
நிறபல்லாலிசசகத்தி நேராகணைரிடினுந
தறபடிமாககணடிருப்பா தாம (௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளகருணையினுன
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக கள்ளனே-னுள்ளத்தி
லில்லெனெனறலனனவனற நெங்குமவியாபகத்தா
னல்லெனெனுஞ்சொல்ல வழக்கார. (௨௮)

தத்துவப்பேயோடே தலைபித்துக்கொள்ளாமல
வைத்தவருண்மௌன வள்ளலையே-நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்கரமெழுப்பங்
காணத்துடிக்கு யிருகண். (௨௯)

தொல்லேவினைகடீடாய்ச் சுழல்கின்றநாளுருவ
 வெலையிலாநினகருணை யெய்துவதே-வலவனா
 மோனகுருவே முழுதினையுநதானுணர்நத
 நானகுருவே நவில. (100)

மூன்றுகண்ணமுத்தொழிலா மூமமுதலாமுவுலகுந
 தோனறகருணைபொழி தோனறலே-யினறவனனை
 தனைப்போலன்பு தழைத்தோயொருதெய்வ
 முனைப்போலுண்டோ வுனா. (101)

நேசிககுஞ்சிறதை நினைவுககுளுனனைவைத்துப்
 பூசிக்ருதானிறைநது பூரணமா-யோசித்து
 நினறதல்லானமோனா நிருவிகறபரிட்டைநிலை
 யெனறுவருமோ வறியேனே. (102)

அறிவிலரியாமை யறறறிவாய்நினறு
 பிறிவறவானநதமயம் பெற்றுந-குறியவிழ்ந்தா
 லனறைககுடலவேண்டே னையாவ்வாகனகையே
 யெனறைககும் வேண்டுமனையான. (103)

உடலைப்பழித்திவ குணவுகொடாமல்
 விடவிடவேநாடுவரோ மெய்யைப்-படபடென
 வேண்டுவேனிற்தவுடன மெய்யுணராப்பொய்யனா
 னுண்டநீதா நேயறி. (104)

அறியாயோவென்னையுநீ யாண்டநீசுத்த
 வெறியாய்மயங்கவுமேன விட்டாய்நெறிமயங்கிக்

குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோனவயாவே
கண்குகெட்டாற றுயருகேகாண. (௩௫)

வதுககுடறசுமைகொண டேனிநுநதேனையனே
யாதுககமோன வருட்டாயே-சோதியா
ம்ன்னநிருளிகற்ப வானநதிட்டையிலே
பினனமற நிலலாதபின. (௩௬)

பினனுமுடற்சுமையாப் பேசுமவழக்கதனா
லென்னபலனாமுற நிருநதோமே-யனனதனா
லானநதநதானேதா னாகுமெமமையனே
யேனிநதத் துனபமினி. (௩௭)

துனபக்கடலிற் றுளைநததெலலாநதிரநததே
யினபககடலி லிருமென்ன வனபிற
ககாநதுககாநதுருகிக கண்ணருவிகாட்ட
விகாநதுவருமா னநதமே. (௩௮)

ககாநதுககாநதுருகிக் கண்ணீராறாக
விநைநதேநிருவிகற்ப மெய்த-நிரநதரமு
நினனையேசுநதுகக நீகொடுத்தாய்மோனா
னெனனைமுழுதுங் கொடுத்தேனே. (௩௯)

அலலும்பகலும்பே ரன்புடனேதானிருநதாற்
கல்லுமுருகாதோ கன்னெருசே-பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய் சநததமுநீயிறநத
வெப்பிலே யானநதமே. (௪௦)

கொடுத்தேனெயெனனைக் கொடுத்தவுடனினப
யடுத்தேனெநீடுழி, வாழ்ந்தே-யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசனமவல்ல
லிறறேனேயேழையடிவேன. (சுக)

பெற்றேமபிறவாபை பேசாமையாயிருக்கக
கற்றேமெனவுரைசகக காரியமேன-சற்றேனு
நீக்கற்றறினப நிலைபொருநதியேசற்ற
வாககற்றற பேசுமோவாய. (சஉ)

காலனறையுதைத்தான காமனறையெரித்தான
பாலனபசிககிரநிப பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பினேனெனடககவிட்டான் பேரருளைநாடாதாக்
கெனனே நடக்கையினி. (சாந)

விண்ணருவிமேனமேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைகூப்பித் தண்ணமாத
வெள்ளமேயானநத வெறபேயெனத்தொழுவுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி. (சச)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடைபான் பேசாப்பெருமையினுன
கள்ளவிழுமபூங்கொனறைக கண்ணிபா-ஹள்ளபடி
கலலாலினகீழிருநது கற்பித்தானோவசன
மீமல்லாருமீடேறவே. (சடு)

புலனைந்துநதானே பொரமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடிம-நலமிருநத

சித்தானமோன சிவனேநினசேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோ பிறப்பு. (௪௯)

நிறைகுடநதர்னீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறையுணர்நதாயாத முயலவரா-பிறையணிநத
மிகக்கைலாயமலை வித்தகனேவேதியனே
செக்கராணிமேனியனே செப்பு. (௫௦)

துங்கமமுமாஹுடையாய் சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயெனசென்னியினமேற
காலுடையாய்நீயேகதி. (௫௧)

இனியகருணைமுதி லெம்பிரான்முககட்
கனியபிராதவாரியினபக கட்டி-தனிமுதல்வ
னித்தனபரமணிமல னிறைவாயநிறைநத
சுத்தனமககெனறுநதுணை. (௫௨)

நீதியாயககல்லாவி னீழலினகீழேயிருநது
போதியாவுணைமயெல்லாமபோதித்தா-னேதில்
சனகாதியாய தவத்தோராககுஞான
தினகரனா மெளனசிவன. (௫௩)

தேகச்செயுறாநஞ் சினைதயுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக் கொப்புலதோ-மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வேல்லையிலே சும்மாவிரு. (௫௪)

சும்மாவிருக்கச் சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகயினி யேனடா-தமமறிவின
சுட்டாலேயாகுமோ சொல்லவேண்டாங்கனம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீய்றறவநிலையே நிட்டையதீனீயிலையோ
வாயறறவனே மயங்காதேபோயற
றிருநதாலுநீபோகா யென்று முள்ளாய்சுமமா
வருநதாதேயினப முண்ணொ. (௫௩)

வாவாவென்றினபம் வாவைழகருங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுத வப்பனே-நீவாடா
வெல்லாநமககெனவே யீநதனையேயீநதபடி
நிலலா யதுவேநிலை (௫௪)

நிலலாப்பொருளை நினையாதேநினையுள்ளோர்
சொல்லாப்பொருட்டினைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிறதைகுழைநது சுகஞ்சேரகஞ்ஞவருளால
வந்தவழி நல்வழி. (௫௫)

வழியிதெனறுமல்லா வழியிதெனறுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற் பார்த்தோர்-மொழியுனக்கே
ஏற்றிருக்கச்சொன்னவனறையெங்குமபெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லா நீபார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்
பாருக்துறக்கையரி தரிது-நேரோ [போ

மனத்துறவுமப்படியே மாணவிவற்றி
லுனககிசைசுதவாறெனறேயேரா. (௫௭)

ஒராமலேயொருகா லுனனா மலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பார்த்திருந்தாலவாராதோ
பத்துத்திசையும் பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திகககா புரண்டுதான. (௫௮)

தானுனதனமைவநது தாககிஞலவ்விடத்தே
வானுதிமாயை வழங்காதோ-நூனாகே
ஞனனுள்ளேதோனா வுறவாகிநின்றதென
வெனனுள்ளே பெனறுமிரு. (௫௯)

என்னையுன்னையினனதிது வெனனாமிருநிலை
தன்னையருளெனற தருணத்தி-வெனனபெற்ற
பிள்ளைகருஞ்சொல்லாத பெறறுகண்டாயயனே
யுள்ளத்தி னுள்ளேயுணா. (௬௦)

சொன்னவாதாநிட்ட தொருத்திராநிட்டயிலே
மனவினவாபோதுபரா மாமெள்ளன-றனனுள
விருப்பாககககாட்டி நிககவடநீழ
லிருப்பானிரு விகறபத்தே. (௬௧)

இந்தநிருவிகற்பத் தெனதையிருக்கநிட்டை
நிகதநீதேறாய் செகா-னெத்திம-வந்ததொடாப்
பாடுகெடவன்றோவோபாத்திரத்துககாடலலல
லாடுவதே னுட்டுமவன். (௬௨)

ளாஎச

உ ட ல் பெ ர ய் யு ற வு.

அவனேபரமு மவனேகுருவு
மவனேயகில மனேத்தி-மவனேதா
மானவனோசொனனா லவனோகுருவெனக்கு
நானவனுபநிறப தெநதநாள். (௬௩)

நாளவனுகள்போகாமனாடோறுநதநையே
யாளவநதாதாளினகீழாட்புகுநதாய மீளவுனனைக
காட்டாமனிற்குங் கருத்தறிநதானெஞ்சேயுன
னாட்டானனையமில்லையால். (௬௪)

யானறானெனலறவேயினபநிட்டையெனறருனைக
கோனறானுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ-தோனறி
யிழுக்கடித்தாயநெஞ்சே நீயெனகலைக்சோர.
வழுக்கடிககும் வண்ணாபோலாய். (௬௫)

எங்குஞ்சிவமே யிரண்டறநிறிகநெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீ சலியாதே-யநிகிங்கென
நெண்ணாதேபாழி லிறநதுபிறநதுழலப
பண்ணாதே யானுனபரம (௬௬)

மெய்யைப்பொப்பெனநிடவுமெய்யனைபாப்பொய்நநெ
ஞ்சே,பொய்யைத்தானமெய்யெனவுமபோகுமோ-ஊ
யமறத்த,தனமயத்ததமெய்யெனவேசாரதனையேலானந
த,மெனமயமு நினமயமுமே (௬௭)

பூங்காவனநிழலும புத்தமுதுஞ்சாரதபதம்
வாங்காதவானநத மாமழையு-நீங்காலாஞ

சொல்லிறநனுமாண்டவாபோற றாமெளனபூழியினு .
'னிலையென நினறவிடம. (௬௮)

இடமவானலலபொரு ளினபுமெனக்கேவ
லடங்காகருவி யனைத்து-முடனுதவ
மநதாரதாருவென வநதுமவுனகுரு
தநதானோ சொற்கொண்டுதான. (௬௯)

தானதவஞானஞ சாறறரியசித்திமுத்தி
யானவைவெயலலநதாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யினனமயக்க முனக்கேன. (௭௦)

௨ னனையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
பெனினையடிமைக நிருத்தினுன-சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற ரேய்நதானெஞ்சேயுனன
லிலலைபிறப்ப தெனக்கே. (௭௧)

எனக்குமுனக்கு முறவிலையெனத்தோநது
நினைக்கவரிதான வினபரிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசானப வுனி யளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியே னுனகாண். (௭௨)

ஆனநதமோனகுரு வாமெனவேயெனனறிவின
மோனநதனக்கிசையமுறறியதாற-றேனுநது
சொல்லெல்லாமோனந தொழிலாதிபுமோன
மெல்லாநன மோனவடிவே. (௭௩)

ராகு

உடல்பொய்யுறவு!

எல்லாமேமோனரிசை வெய்துதலாலெவ்விடத்து

நல்லாகண்மோனரிசைநாடினா-பொலலாத

நானெனவினுகொனதை நடுவேமுனைக்கவிடடிங்

கேனலைநதேன மோனகுருவே.

(எசு)

மோனகுருவளித்த மோனமேயானாத

நானவருளுமது நானுமது-வானாதி

நினநரிசையுமது நெஞ்சப்பிறப்புமது

வெனநறிநதே னுனநதமே.

(எடு)

அநிநதவநிவெல்லா மறிவனநியிலை

மநிநதமனமற்ற மவுனஞ் செநிநதிடவே

நாட்டினுனநத நாட்டிறகுடிவாழ்ககை

கூட்டினுன மோனகுரு.

(எசு)

குருவாகித்தண்ணருளைக் கூறுமுன்னேமோன

வுருநீடுபிரபொருளு மொககத்-தருதியென

வானகிளையேவேறு முண்பை வைத்திடவுங் கேட்டிடவு

மிகுகொருவருண்டோளினி

(எஎ)

இனிமகருப்பிவட்டை யெனனூலிடடா

வனியிரதமாறுநா நானுந-தனியிருக்கப்

பெறநிலேன மோனா நிறநதவனமே மோனமல்லாற

கறநிலே னேனதுங்கதி

(எஅ)

ஏதுககுஞ்சுடமாநிருநீயெனவுனாத்

குதுக்கோதோனாருத் துணையாசிப்போதித்து

உடல்பொய்யுறவு.

எள்ள

நினறதற்கோவெனையா நீக்கிப்பிரியாமற்
கொனறதறகோ பேசாககுறி.

(எக)

குறியுங்குணமுமறக் கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாயநினறுவிட வாங்கே-பிறிவறவுரு
சும்மாவிருத்திச சுகங்கொடுத்தமோனநினபாற
கைமமாறு நானொழிதலகாண.

(அடு)

நானறனெனுமயக்க நண்ணுங்காலெனொணை
வானறனெனனிறைய மாட்டாயநீ-பூனறமல
வைத்தமௌனத்தாலே மாயைமனயிறநது
துயததுவிடு ஞானசுகம.

(அக)

ஞானநெறிகேற்றகுரு நண்ணறியசித்திமுத்தி
தானநதருமந தழைத்தகுரு-மோனமொடு
தாயெனவுமவநதெனனைத் தநதகுருவெனநினை
கோயிலென வாழங்குரு.

(அட)

சித்துஞ்சடமுரு சிவத்தைவிடவில்லையெனற
நித்தனபரமகுரு நேசத்தாற-சுத்தநிலை
பெறறோமேநெஞ்சே பெருபிறவிசாராமற்
கற்றோமே மோனககுரு.

(அஃ)

உடல்பொய்யுறவு முற்றுப்பெற்றது-ஆடகசஉ.

எ ச ற ற வ ன் னி லே.

கொச்சககலிப்பா.

எசுறறவநிலையே பெநதைபரிபூரணமாய்
மாசுறறவானநத வாரிவழங்கிடுமே
பூசுறசுழலபோ லுலகநெறிவாதனையாற்
பாசுததுட்செலலாதே பஸ்காலுமபாழ்நெஞ்சே. (க)

பாழாதிபண்டப் பரப்பையெலலாமவாய்மடுத்து
மாழாழியினபத் தழுநதப்படியாயோ
தாழாயோவெநதையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போ
ல, வாழாதுவாழநதழிபாவண்ணமிருப்பாயே. (உ)

இருப்பாயிருநதிடப்பேரினபவெளிககேநமகருக்
குருப்பாவையலலாமற கூடககிடைத்திடுமோ
வருடபாயநமககாக வாள்வநதார்பொன்னடிககீழ்
மருடபேயாபோலிருக்க வாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. ()

வஞ்சமோபண்டையுள் வாதனையானியலேநது
கொஞ்சமுறறயுனைக குறைசொல்ல வாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மானநதமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயெனபோல நீயழுநதவாராயோ. (சு)

வாராவரவாய் வடநிழற்கீழ்வீற்றறிருநத
பூராயநம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியனறே
வோராயோநெஞ்சே புருகாயோவுற்றறிருநது
பாராயோவவ்வுருவைப் பார்க்கிணைவாய்விடுமே. (ரு)

வாயாதோவினபவெள்ளம் வநதுனவழியாகப்
பாயாதோநானுமபயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுனனி யுருகுநெஞ்சேயநிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சந்திக்கவநதிடுமே. (சு)

வநதவரவை மறநதுலகாயவாழநதுகனம
பநதமுறவுனைப் படிப்பிக்கக்கற்றவாயா
நிநதமதியேனுனக்கிங் கெனப துகேளெனனாலே
சநதநெஞ்சேபரத்திற சாரினின்பமுண்டாமே. (ஏ)

இனபமயமாயுலக மெலலாமபிழைப்பதற்குன
னனபுநிலையெனபா ரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுனபுலத்தையோரினருட் கொப்பாவாயநெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருநது செயபூசைகொண்டருளே)
அருளேயோராலையமா வானநதமாயிருநத
பொருளோடியானிருக்கப் போபொளிதநெஞ்சேநீ
மருடாமுயற்கோடோ வானமலரோபேயததேரோ
விருடரநீயுறைநத தெவ்விடமோகாணேனே. (க)

எவ்விடத்துமபூரணமா மெநதைபிரானறண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுனைநெஞ்செ யாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழியவே. (டு)

ஏசற்றவநிலை முற்றுப்பெற்றது. ஆக்டுபு.

நோயுந் வெங்கலிப் பேயுநதொடரின் னூலிறசொன்ன
முறை யியமாதி நான, றேயுமவண்ணமேனைக காங்குங்
காவலுந, தொழுபடுகொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா, யோ
யுஞ்சுனமயினி யஞ்சலஞ்சலென றுலதங்கண்டு தொழ
வோ ருருவிலே, தாயுநதநதையுமாளுய்சிமீரித் தாயு
மானதயாபர மூர்த்தியே. (உ)

மு க மெ லா ம்

முகமெலாங்கணீர் முத்தருமபிடச செங்கை முசிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந தானநதமாகநலவறிஞ்
றிகமெலாநதவ மிழைக்கினுரொனசெய்கோவேழை
சகமெலாமபெறநலவருளு தரமாச்சமைநதோய.

தி ட மு ற வே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவே நின்னநிலைச சோத்தெனனைக காத்தாரைக்
கடனுனக்கென நெண்ணி'நினைககைகுவித்தோனானை
னோ, வடைவுகெட்டபாழ்மாயை யாழியிலேயினனமலவ
ற், படைமுடியாதெனனவிப் பறநேபராபரமே. (௧)
ஆராமகண்டிங் கருட்குருவாய்நீயொருகால
வாராயோவநது வருத்தமெலலாநதீராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்திலண்டமுதற
பாராதிவைத்த பதியேபராபரமே. (௨)
வாழாதுவாழவுளை வந்தடைநதோரொல்லாரு
மாழாழியெனனவரு ளாரூரமுக்காற்றோ

டேழாயெனவுலகமேசும்னிகாடுருவன்
பாழாகாவாறுமுகம் பாரீபராபரமே (௩)

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளகருணையையான காணுநதரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றி விடகருணபாராடுகூட்டும
பள்ளத்தினிமின்போற பதைத்தேனபராபரமே. (௪)

வாவிக்கமலரலா வண்டாயத்துவண்டுதுவண
டாவிக்குணினறவுனக கனபுவைத்தாக்க கஞ்சலெனபாய்
பூவிறகும வானகடையிற் புலவிறபோபோலவொன்றை
ப,பாவிக்கமாட்டேன பதியேபராபரமே. (௫)

விண்ணுறுவெற்பின விழுநதாங்குணமாபிற்
கண்ணுறுபாச்சிடுமென காதல்வெள்ளங் கண்டிலையோ
தண்ணுறுசாந்தபதத் தறபரமேநாலவேதப்
பண்ணுறுமினபப் பதியேபராபரமே. (௬)

கூடியின சீடியார கூட்டமெனேராவாய்க்குமென
வாடியவெனெனஞ்சமுக வாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியினசீரருளைத் திககனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவுடு
மஞ்சலெனவாழு மெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற் றுப்ககுபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானூர் பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திரெநியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திரெறிவேணடாத மூடனெனுகெடுவேன
சித்திரெறிகெனகடவேன சீரடியாககேவலசெயும
பத்திரெறிகேனுமுகம பாராநீபராபரமே. (க)

கண்டறியேன கேட்டறியேன காட்டு நீனேயே பிதயங்
கொண்டறியேனமுத்தி குறிகருந்தரமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன சொல்லே உன்னென
மைமெல்லாடி, பண்டறிவாய்நீயே பகராய்பராபரமே.

திடமுறவே முற்றுப்பெற்றது. ஆக இஃது.

த ன் னே.

தொச்சககலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றுணுணாத்து
மனனைப்பொருளெனவே வாழாமறபாழஞ்சே
பொனனைப்புவியைமடப் பூவையனாமெய்யெனவே
யெனனைக்கவாநதுமுத்திட்டெனனபலனகண்டாயே. (க)

ஆக் கு னை வ.

ஆக்குவையாயயாவு ரொடியினிலகற்றைமாள்
நீக்குவாநீக்கமில்லா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவாவுயினிறிப் புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ் செய்வாயனறே சச்சிதானந்தவாழ்வே. (உ)

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசினதைமாதா கணவனாயனறிவேறே
 நிற்புறத்தவனாநாடா யாங்களுமினபவாழ்வுந
 தறபொறியாகநலகுந் தலைவநினனலதோர்தெயவம
 பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானநதவாழ்வே. (க)

முருநதிளநகையாபார முலைமுகநதமுவிச்செவ்வாய்
 விருநதமீர்தெனவருநதி வெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
 மிருநதலோகாயதப்பே ரினத்தனாபிருநதவேனழ
 பொருநதவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானநதவாழ்வே. (க)

தீதெலாமொன்றாமவன்மை செறிநதிருட்படலம்போர
 த்தபாதககிநதை பெற்ற பதகனுனபாதநீழ
 லாதாவடையவுள்ளன பருள்கினையாயினமற்றியா
 போதனைசெய்யவல்லார பூரணானநதவாழ்வே. (ங)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நினற
 நீதனைககலநதுநிற்க நெஞ்சமேந்வாவென்றல்
 லாதனைபெருக்கியெனனைவசஞ்செய்துமனநதுன்மாற்க
 போதனைசெய்தனனறே பூரணானநதவாழ்வே. (ச)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
 பண்ணியபெனனறிவையெல்லாம் பாழாககியேனப்பா
 ழாக்குந,திண்ணியவினையைக்,கொன்று சிறியனையுய்யக்
 கொண்டாற், புண்ணிய நினக்கே யனறே பூரணானந
 தவாழ்வே. (ரு)

பத்திரீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
 சித்திரீசித்தாசித்தித் திறமுநீதிறமாமோன
 முத்திரீமுத்திககான முதலுநீமுதனமையான
 புத்திரீயெனககொன்றுண்டோ பூரணநதவாழ்வே.(.)
 தாயினுமினியினனைச் சரணெனவடைந்தநாயேன
 பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதலசெய்தனனரே
 தீபிடைமெழுகாய்நொந்தேன் நெளிவிலேன வீணைகா
 லம்,போயினதாறறுகில்லேன பூரணநதவாழ்வே.(௭)
 கற்புறுசிந்தை முற்றுப்பெற்றது. ஆக ஞான

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திராகள்
 பக்கமுண்டெககாலமும்
 பவிசுண்டுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம்
 படொணுநிமிரமணுகாக
 கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசுதிருண்டு
 காயசித்திகளுமுண்டு
 கறையுண்டகண்டாபா லம்மைநினறாளிற்
 கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
 னதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
 ஞானவானந்த வொளியே

நாஅசு

மலைவளாகாதலி.

நாதாநதநபமே வேதாநதமோனமே

நானெனுமகநதைதீர்த்தேன

மதியுண்டமதியான மதுவதனவல்லியே

மதுசூதனனநாகையே

வரைராஜனுநகிருகண் மணியாயுதித்தமலை

வளாகாதலிப்பெணுமையே.

(க)

தெட்டிலேவலியாட மாஞாவாய்வெட்டிலே

சிறநிடையிலேநடையிலே

சேலொத்தனிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே

கிறுபிடைநுதற்கிறநிலே

பொட்டிலேயவாகட்டு பட்டிலேபுனைநாத

பொடியிலேயடியிலேமேற

பூரித்தமுலையிலே நிற்கினநிலையிலே

புநதிதனைநுழையவிட்டு

நெட்டிலேயலையாம லநிலிலேபொறையிலே

நினனடியாகூட்டத்திலே

நிலைபெற்றவனயிலே ஈலைவற்றமெய்ஞ்ஞான

ஞேபத்திலேயுனிருதாண்

மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருளவையோ

வளமருவுதேவையரசே

வரைராஜனுநகிருகண் மணியாயுதித்தமலை

வளநாதலிப்பெணுமையே.

(உ)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும்

பொய்யென் றெனக் காட்டியென்

டேந்தத்தினடுவாகி யடியீறுமில்லாத
 போதபூரணவெளிகு
 னேதுமறநிலலென றுபாயமாலைத்துநீ
 வெல்லாஞ்செயவல்லசித்தா
 மினபவருவைத்தநத வனனையேநினையே
 யெளியேனமறநதுய்வனே
 வேதமுதலானநல லாகமத்தனமையை
 விளக்குமுட்கண்ணிலாககு
 மிக்கநினமகிமையைககேளாதசெவிடாககும
 விழுவாதமபுகஞ்ஞமவாய
 வாதநோயாளாகு மெட்டாதமுக்கணுடை
 மாமருநது நகிராதமே
 வனாராஜனுக்கிருகண மணியாயுதித்தழலை
 வளாகாதலிப்பெணுமையே. (௩௮)
 மிடிபிட்டவாழ்ககையா லுப்பிட்டகலமெனவு
 மெய்யெலாமுளாளுடைநது
 வீறிட்டசெலவாதந தலைலாயிலவாசமாய்
 வேதனைகளுறவேதனுந
 துடியிட்டவெவ்வினையை யேவினானபாவிநான
 ருடரிட்டதெரழில்களெல்லந
 துண்டிட்டசாண்குமபியின பொருட்டாயதுன
 ருண்டர்பணிசெய்வதென்றே
 வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிட்டாரூரி
 கிரிவையோர்பரவைவாயி

நாஅஅ

மலைவளர்காதலி.

லம்மட்டுமடியிடடுகடைநடந்தருளடிக
ளடியீதுமுடியீதென
வடியிட்டமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிப்பெணுகையே.

(சு)

பூரணிபுராதனிசு மங்கலை சுதந்தரி
புராதகிதிரியம்பகியெழிற
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸரதள
புஷ்பபிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீத நாயகிக்குணாதீத
நாதாநதசத்தியெனறுன
னாமமேயுச்சரித்திடு மடியாநாமமே
நானுச்சரிககவசமோ
வாரணிசடைககடவு ளாரணியெனப்புதழ்
வகிலாண்டகோடியீனற
வன்னையேபினையுங் கனணியெனமறைபேசு
மானந்தருபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிப்பெணுகையே
பாகமோபெறவுனப் பாடவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்

(ரு)

பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்துடப்
 பாவியேனபாபருப
 தேகமோதிடமிலை ஞானமோகனவிலுஞ்
 சிந்தியேனபேரினபமோ
 சேரவென்றறகளை மனதுமோமெத்தவுஞ்
 சிந்திக்குதெனசெய்குவேன
 மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
 முற்றமுறசரியமோதான
 முறியிடெனையகொள்ளு இதியமோதேடவெனின
 மூசுவரிவண்டுபோல
 மாகமோடவுமவலல னெனையாளவல்லையோ
 வளமருவுதேவைபரசே
 வாராஜனுக்கிருநகண மணியாயுதித்தமலை
 வளாகாதலிப பெணுமையே.

(க)

தூளேறுதூசிபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
 தொக்கினுட்கிக்கிநாளுஞ்
 சுழலேறுகாற்றினிடை யழலேறுபஞ்செனச்
 சூறையிட்டநிவையெல்லா
 நாளேறநாளேற வாத்த்திகமெனுங்கூற்றி
 னட்பேறுவுள்ளடைநது
 நயனங்குளற்றதோ ஞ்ரோறுபோலவே
 நானிலநதனிஸையவோ
 வேளேறுதநதியைந கனதநதியுடனவென்று
 விரையேறுமாலேசூடி

நாகய

மலைவளர்காதலி.

விண்ணேறமேகநகர் வெறபேறிமறைவுற
நெருட்டியநருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான
மனதுககிசைந்தமயிலே
வனாராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிப்பெணுமையே.

(எ)

பூதமொடுபழகிவள நிரதிரியமாமபேய்கள்
புநதுமுதலானபேய்கள்
பேரராடுகோபாதி ராகுசுப்பேய்களென
போதத்தைபூட்டித்து
வேதனைவளாத்திடச சதூவேதவஞ்சன
விதித்தூனி வல்லலெல்லாம்
வீழும்படிசகுனது மௌனமந்த்ராதிககிய
வித்தையைவியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகிய மஹாமந்த்ரநியே
நாதாந்தவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிர தழையவருமேகமே
ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம் யாவுக்குமுணாவரிய
மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வனாராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிப்பெணுமையே.

(அ)

மலைவளர்காதலி முற்றுப்பெற்றது. ஆகதிஅதி.

அகிலாண்டநாயகி சநதவிருத்தம்.

வட்டிடீட்டொளிபிராண வாயுவெனு
நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனுமபெரியமத்தயானையென
வசமடககிழினமுமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன
யோகமெனற்றிஞாபுகழவே
யேழையேனுலகினீடுவாழ்வனினி
யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவாத்தனாபராவுசகாதா
பாகயமானசுபயோகமும்
பாசகாவியகவித்வநானமறை
பராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டகித்தியுநனபருககருள
விருதுகட்டியபொன்னனமே
யண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனமமையே.

(க)

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமட்காகத்தடைத்தபடி
கனமப்புனற்குளுறுங்
கடைகெட்டநவலாயில பெற்றபசுரட்ககக்
காயத்துள்ளையிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திநீ பந்தித்துவைக்கத்
துருத்திக்குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்

டோயநீபாய்ச்சலசெப்து
 நாற்றைப்பதித்ததென ஞானமாம்பயிரதனை
 நாட்டிப்புலப்பட்டியு
 நமனானதீப்பூடு மணுகாமனமுனனின்று
 நாடுசிவபோகமான
 பேறனறப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
 பெரியவகிலாண்டுகோடி
 பெற்றநாயகிபெரிய கழிலைமாநகாமருவு
 பெரியநாயகியமகையே. (க)

த ந த த தாய்.

தநதைதாய்மகவுமனை வாழ்ககையாககை
 சகமனைத்துமௌரியருட் டழைத்தபோதே
 யிருநிரசாலங்கனவு கானனீரா
 யிருநததுலையிவளியறகை யெனனையெனனே. (க)

எனனைநானகொடுக்கவொருப பட்டகால
 மியாகிருநதெனனெவையோயென,னெனனைநீங்கா
 வனனைபோலருளபொழியுங் கருணைவாரி
 யானததப்பெருமுகிலே யரசேசொலலாய். (உ)

அரசேநின நிருக்கருணை யல்லாதொன்றை
 யநியாதசிறியேனா தனானமுத்திக
 ககாசேரும்படிககுனாநட் புணையக்கூட்டுங்
 கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன. ()
 சண்டேனிங்கெனனையுமென் றனையுநீங்காக்
 கருணையுநின்றனையுநான கண்டேனகண்டேன

விண்டேனென்றேனெப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுகினனருட்களிப்பின வியப்பாலனேரு. (ச)

ஒவெனறசுததவெளி யொன்றேனெறிந்
குபினாயெல்லாமவம்மினென வுவுட்டாவினபத்
தேவெனறநீகலந்து கலந்துமுத்தி
சோத்தனையேறகுறைவாமோ ஜெகனிலாசம். (ரு)

ஜெகத்தையெல்லா மணுவளவுஞ்சிதருவண்ணஞ்
சோததனுநிலவைப்பையனுத் திரையெல்லா
மநத்துவமாபபிரமாணட மாசசெய்யும
வல்லவாநீநினந்த வாறேயெல்லாம். (க)

சொல்லாலேவாய்துடிப்ப தல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவி சொரியத்தேயபிக
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சங் கல்லானமுககட்
கணியேநெகருருகிடவுங் காண்பேன்கொல்லோ (எ)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமநத வருத்தம்பிள்ளை
பெறுப்பேதையறிவாளோ பேரானந்த
முற்றவாககேகண்ணீராகம் படியுண்டாரு
முறுதவரேகன்னெஞ்ச முடையராவாரா. (க)

ஆவாவென்றமுதுதொழுங் ஆகயாராய்
யப்பனையானந்த வட்குள்ளீ

வாவாவெனறவாககருளுங் கருணையெந்தாய்
வனநெஞ்சாக கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. (௨)

நீயேயினுகெளியேற்குந் தாகமோக
நீனைவூடேநினறுணாத்தி நிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குநதனககெனவோ மனபுமுண்டோ
பொமாளையினமனபு பெருகப்பாராய. (௩)

பாமாயோவெனறுயர மெல்லாநமயா
பகருமுன்னேதெரியாதோ பாவியேனமுன
வாராயோவினனமொரு காலாளுறு
மலாககாலென செனனியிசை வைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுங்குலைப்பிடித்துக் கண்ணினமார்பில்
வைத்தீணத்துக்கொண்டுகையால் வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப் பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவினபசுகளு சோவதெனறோ. (௫)

சேராமற்சிறிந்ததைப் பீரித்தெநாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனே சோவண்ண
மாராகநானலைதே னர்சேந்தா
னயிந்திருநதுமாயையிலே னமுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவி மூன்றுநின்கை
வசமெனவேயானகொடுக்க வாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான மெய்யோபொய்யோ
சிறிபேற்சிறுளவுளாயாய் திகையாவண்ணம். (௭)

துகையாதோவெந்நாளும் பேரானாதத்
தெள்ளமுதமுதவாமற் நிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தா யுண்டுஞ்சுது
வாழ்ந்தேனூனிரண்டுகான மாடுபோலே. (அ)

மாடுமக்கள் சிறநிடையார செம்பொனாடை
வைத்தகனதனமேடை மாடகூடம்
வீடுமெனபாற்றொடாச்சியோ விடைவிடாமன
மிகக்கதிவீடனறே விளங்கலவேண்டும், (ஆ)

விளங்குவென்குள்ளுள்ளே விளங்கானென்ற
வேதகமேபோதகமே விமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளே யெனனைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாதத் காட்சிப்பேறே. (இ)

நாதமேநாதாத வெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமே ஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடி வானமேரூன
வித்தேயிவகெனையினி விட்டிடாதே. (ஐக)

க ஸ் ல லி ன்

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுணியுணர்த்துவதுங் கைக்காட்டென்றற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோ சொல்லுநதனமை
தரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந் துணிபேயனறே. (க)

அனறேவாமோவெனவுஞ் சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறு யரற்றநேரே

நின்றாயேநினைப்பெறுமா நெவ்வாறுங்கே
நினனருள்கொண்டறிவதலலா நெறிவேறுண்டோ. (1)

நெறிபார்க்கினினை யனறியகிலமவேறு
நிலநீர்தீககால்வானு நீயலாத்
குறியாதுமில்லையென்றால் யாங்கள்வேறே
கோதையொருகூறுடையாய் கூறாய்கூறாய். (ங)

கூறாயவைப்பூதச் சமைவையத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனுமபேய்க் குரங்கினபினனை
மாறாதகவலையுடன சுழலவேனனை
வைத்தனையேபரமேநின மகிமைநன்றே. (ச)

நனநெனவுநதீதெனவு மெனககிங்குண்டோ
நாளுகிநீயிருந்த நியாயஞ்சற்றே
யினநெனக்குவெளியானு லெல்லாம்வல்ல
விறைவாரினனடியருட னிருநதுவாழ்வேன. (ரு)

வாழ்வெனவுநதாழ்வெனவு மிரண்டரப்பேசும்
வைவயகத்தார்கற்பனையா மயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துத் தரிச் செயல்போய்வாழப்
பரமேநினனானந்தப் பார்வையெங்கே. (சு)

எங்கேயெங்கேயருளென் நெமையிரந்தா
னெழையிவனெனவுமெண்ணி யிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந் தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பா னலநதுபோனேன். (எ)

போனநாட்கிரங்குவதே தொழிலாவிநுநன்
பொருநதுநாளததீனையும போககினைனென
ஞானநாயகனேநின் மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்நதிருக்கு நாளெனநாளோ. (அ)

நாடபட்டகமலமெனன விதயமேவு
ந்நுநதேனே துனமார்க்கநாரிமாரகண
வாடபட்டகாயமிநதக காயமெனறோ
வனகூற்றுமுயிரபிடிக்க வருமநீதி. (ஆ)

நீதியெங்கேமறையெங்கே மணவிண்ணெங்கே
நித்தியமராமவாகளெங்கே நெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கே யாங்களெங்கே
தறபரநீபினனுமொன்றைச் சமைடபதாஹல. (இ)

ஆனாலுமயானெனதிங் கற்றவெலலை
யதுபோதுமதுகதிதா னலவெனறு
போனாலுமயானபோவ னலலானமோனப்
புண்ணியனேவேறுமொரு பொருளைநாடேன். (ஐ)

பொருளேநின்பூரணமே லிட்டக்ரலம
போக்குவரவுண்டோதற் போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வினபமுண்டோதுனபமுண்டோ யாமங்குண்டோ. (ஈ)

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த் திரளிலெனபோ
லொருபாவிதேகாதி யுலகம்பொய்யாக

கண்டேயுமெள்ளளவுத் துறவுமினறிக்
காசினிகஞுளலைந்தவரார காட்டாய்தேவே. (௧௩)

தேவவொலலாந்தொழ்ச்சிவந்த செந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பே மொழிகுமொழி தித்திப்பாக
மூவர்கொலுந்தமிழ்கேட்குந திருச்செவிககே
மூடனேனபுலம்பியசோன முற்றுமோதான. (௧௪)

முற்றுமோவெனக்கினியா னந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின முளரித்தாளிற
பற்றுமோசற்றுமிலலை யையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலககம் பாரத்திலாயோ. (௧௫)

பாரத்தனவெல்லாழியு மதனாற்சுட்டிப்
பாராதேபாரத்திருக்கப் பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துந கைககாட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினை முடிவதெனனே. (௧௬)

என்றுணர்யனறுளமயா மெனபதெனனை
யிதுநிற்கவெலலாந்தா மிலலையெனறே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீ யெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயெனனினை பொருநதிடாதே. (௧௭)

பொருநதுசகமனைத்தினையும் பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடியெய்யெனறே போதருபத்
திருந்தபடியென்றிருப்ப தன்றேயனறே
வெம்பெருமான்யான்கவலை செய்தாக்காலம் (௧௮)

காலமேகாஸமொரு மூன்றுங்காட்டுங்
 காமணமேகாமண காரியங்களிலலாக
 கோலமேயெனைவாவா வென்றுகூனிக்
 குகைவறவினனருள்கொடுத்தாற்குறைவோ சொல்லாய்.
 சொல்லாயதகுதியெல்லாங் கடந்துகின்ற
 சொருபானந்தச்சுடரோ தொண்டனேனை க
 கல்லாகப்படைத்தாலு மெத்தநனறே
 கரணமுடனூறுவு கழக்கமாட்டேன. (௨௦)
 கலங்காதநெஞ்சுடைய ஞானதீரா
 கடவுளுனைகாணவே காயமாதி
 புலங்காணர்நானொருவன ஞானபபேசி
 பொய்க்கூடுகாத்ததெனன புதுமைகண்டாய். (௨௧)
 கண்டிலையோயானபடுமபா டெல்லாமூன்று
 கண்ணிருநதுநுதெரியாதோ கசுநதுள்ளனபார்
 தொண்டரடித்தொண்டனனேரு கருணைநீங்காச்
 சுத்தபரிபூரணமாஞ் சோதியாதா. (௨௨)
 சோதியாயிருப்பிழம்பைச் சூறையாடு
 சூவெளியே யேனைத்தொடாந்து தொடர்ந்தெந்நாளும்
 வாதியாநின்றவினைப் பகையைவென்ற
 வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். (௨௩)
 மயக்குறிமென்மனமணுகாப் பாதைகாட்டி
 ஸ்வினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்

செயககடவேனசெயலெலலா நினதேயென்று
செங்கைஈகுவிப்பேனலலாற செயலவேறில்லை. (௨௪),

வேறுபடுஞ்சமயமெலலாம் புருநதுபாக்கின
விளங்குபரம்பொருளேநின் விளையாட்டலலான
மாறுபடுங்கருத்திலலை முடிவினமோன
வாரிதியினதித்திமள்பேல வயங்கிறழமமா. (௨௫)

அம்மாவீததிசயநதா னனறோவனறோ
வகண்டநிலையாககியெனனை யறிவாமவண்ணஞ்
சுரமாவேயிருக்கவைத்தா னயயாவாங்கே
சுகமயமாயிருப்பதலலாற் சொல்வானெனனை. (௨௬)

எனனைநானபிறநதுழல வந்தவாறிங்
கெனககெனவோரசெயலிலையே யேனழுயேனபான
முன்னேசெயவினையெனவும பின்னேவநது
மூன்றாமவினையெனவுமவர முறையேனெனதாய. (௨௭)

தாயானதண்ணருளை கிரமபணவத்துத்
தமியேனைப்புரவாரற் றள்ளித்தள்ளிப்
போயர்னதெனகொடியா வேகதேசம்
பூரணத்துக்குணடோதான் புகல்வேண்டும். (௨௮)

புகலரியநின்விளையாட் டெனனையெநதாய
புனமையறிவுடையவெனனைப் பொருளாப்பண்ணி
யிகலவிளைகருமலமாயை கன்மத்தூடே
யிடருறவுஞ்செய்தனை யே யிரககம்தே. (௨௯)

இரக்கமொடு பொறையீத ஸறிவாசார
மிஸ்ஸேனனலலோராக ளீட்டங்கணடாற்
காககுமியல்புடையேனபாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லுருக்கோ கரியகல்லோ. (ங்)

கல்லாலின முற்றப் பெற்றது. ஆட சூரநடு.

ப ர ர ப ர க் க ண் ணி.

சீராரநதெய்வத் திருவருளாமழிமுற்ற
பாராதியாண்ட பதிமேபராபரமே. (க)

கண்ணாரககண்டோர கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணாடிருந்தவினப வெற்பேபராபரமே. (உ)

சிந்தித்தவெல்லாமென சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணை மழையேபராபரமே. (ங்)

ஆராவமுதே யரசே யானாதவெள்ளப்
பேராதேமோனப் பெருக்கேபராபரமே. (சு)

ஆரறிவாரொனன வனந்தமறைபோலமிடும்
பேரறிவேயினபப் பெருக்கேபராபரமே. (டு)

உணாயிறந்தவனிபருளத் தேரங்கொளியாயேரங்கிக்
கணாயிறந்தவினபக் கடலேபராபரமே. (கூ)

எத்திக்குந்தானி பெண்ணிதயத்தேயுறித்
தித்திக்குமானாதத் தேனேபராபரமே. (ஏ)

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோற்
கைக்குள்வளாநெல்லிக் கணியேபராபரமே. (அ)

முத்தேபவளமே மொய்த்தபசும்பொற்சுடரோ
சித்தேயெனனுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. (க)

கண்ணேகருத்தேயென கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணையானநத வியபபேபராபரமே. (ங)

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவாபாற்
றாக்காதேதாகருந தனியேபராபரமே. (ஐ)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வாரத்தைசொல்லவநத மனுவேபராபரமே. (இ)

வானநதமண்ணினநதம வைத்துவைத்துப்பாற்கவெனக்
கானந்தநதநத வரசேபராபரமே. (ஐ)

அன்பைப்பெருக்கியென தாருடிகாக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே பிறையேபராபரமே. (ஐ)

வான்மெல்லாகுகொண்டமௌனமணிப்பொட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே. (ஐ)

ஓடுமிருநிதியு மொன்றாகுக்கண்டவர்க
னாடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. (ஐ)

சித்தநீனவுஞ் செயுஞ்செயலுந்யெனவா
முத்தமர்கட்கான வுறவேபராபரமே. (ஐ)

போதாந்தபுண்ணியர்கள் போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவிட்டின் விளக்கேபராபரமே. (ஐ)

முத்தாந்தவீதி முளரிதொழுமனபருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந தேவேபராபரமே. (10க)

ஈனநதருமுடல் மெனனதியானென்பதற
வானநதமவேண்டி யலநதேனபராபரமே. (உ0)

எனபுருகிருஞ்ச யிளகிக்கரைதுகரை
தனபுருவாழ்நிற்க வலந்தேனபராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாய்ச் சுகமபொருநதினலலாலென்
சித்தநதெளியாதென செய்வேனபராபரமே. (உஉ)

மாறாவனுபூதிவாய்கினல்லா லெனமயக்கந்
தேறாதெனசெய்வேன சிவமேபராபரமே. (உ௩)

தாகமநிநதினபரிட்டை தாராயேலாகெடுவேன்
நேகமனிமுநதிடினென செய்வேனபராபரமே. (உ௪)

அப்பாவென நெய்ப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேன் போற்
செப்புவதல்லால்வேறெனசெய்வேனபராபர [றியென்று

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண
டற்றுமினபுந்தநதிலேயே யையாபராபரமே. (உ௬)

சொல்லுடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுகி
னலலாலென்றாக மறுமோபராபரமே. (உ௭)

பாராயோவெனினமுகம் பார்த்தொரு காலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே. (உ௮)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயான்நதவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராய்பராபரமே. (உ௯)

ஒகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. (நட)

கூடத்தவறிவத்தனையுகொள்ளைகொடுத்துனனருளைப்
பார்க்தவனானெனைமுகம் பாராய்பராபரமே. (நக)

கடவமுதேதேனையென கண்ணைகவலைப்
படமுடியாதெனைமுகம் பாராய்பராபரமே. (நஉ)

உள்ளமறியா யுழப்பறிவாய்நானைழ
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேனபராபரமே. (நங)

கன்றிறுசுசேதாக னிரநிரங்கலபோலவெனக்
கென்றிரங்குவாயகருணை யெந்தாய்பராபரமே. (நச)

எண்ணைவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெ
புண்ணாகசெயதவினிப் போதுமபராபரமே. [ஞசம்

ஆழித்துருப்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிம
பாழிறிறிவிவதெனன பாவம்பராபரமே. (நசு)

கற்றவறிவாலுனைநான கண்டவனபோற்கூத்தாழிற
குற்றமெனெனெனஞ்சே கொதிக்குமபராபரமே. நள

ஐயோவுனைககாண்பா னைசகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப் புகலாயபராபரமே. (நஅ)

துன்பக்கண்ணீரிற் றுனைந்தேற்குனானநத
வின்பக்கண்ணீராவருவ தெநநாள்பராபரமே. (நக)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தமுக்காறுயுள
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே. (சட)

பாசம்போய்வினறவாபோற் பாராட்டியாளுலு
மோசம்போனேனான முறைபோபராபரமே. (சக)

நனற்றியேனற்தறியே னுனென்றுகிறவன
னொற்றியேனானேழ யெனனேபராபரமே. (சஉ)

இனறுபுதிதனறே யெளியேனபடுநதுயர
மொனறுமறியாயோ வுனாயாயபராபரமே (சங)

எத்தனைதானசனமமெடுத் தெத்தனைநானபட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிநத தனறேபரநுபரமே. (சச)

இநதநாட்ரற்று மிரங்கிலையேற்காலனவரு
மநதநாட்காகவல்லா ராகாணபராபரமே. (சரு)

உற்றுற்றுநாடி யுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே. (சசு)

எள்ளளவுகினைவிட விலலாவெனையக்சிற்
றள்ளுதலாலெனனபலன சாற்றையபராபரமே. (சஎ)

பாடிப்படித்துகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாப்பரரபரமே. (சஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்வதலலாற சொலறவெனசொல
விறுதிக, கென்னத்தைச்சொலவே கினளியேனபராபர

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லுமபகலுமொனக காணசபராபரமே. (டுவ)

நேசநிருவிகற்ப நிட்டையலலர்லுன்னடிமை க்
காசையுண்டோநீயறியா நனறேபராபரமே. (டுக)

துச்சனென்வேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்ல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே. (௫௨)

கண்ணொவாரோனுமுனைக் கைகுளியாராயினந்த
மண்ணொவார்ட்பை மதியேனபராபரமே. (௫௩)

கொல்லாவிரதங் குவலையமெல்லாமோங்க
வெலலாக்குஞ்சொலுவதென னிச்சைபராபரமே. ()

எத்தாற்சிறைப்பேறோ வெந்தையேநினைநுட்கே
பித்தானேனமெத்தவுநான பேதைபராபரமே. (௫௫)

வாயினுற்பேசா மௌனத்தைவத்திருநதுந்
தாயிலார்போனான் றளாதேன்பராபரமே. (௫௬)

அனனையிலாச்சேய்போ லைக்கணுற்றேனகண்ணா
வெனனகத்திற்குய்போ லிருக்குமபராபரமே. (௫௭)

உற்றுநினைக்கிறுயர முள்ளுள்ளேசெநீயாய்ப்
பற்றநொந்தேனெனை முகம்பாநீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமௌள்ப்போதிப்பார்சொற்கேட்
கைவிடவுமவேண்டாமெனகண்ணேபராபரமே [௫௯

எண்ணமறிந்தே யிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே (௬௦)

நாட்டாதேயென்னையொன்றி னுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே. (௬௧)

உன்னையினைந்துனனிற்றை னுள்ளேயுலாவுமென்னை
யனினையிற்றின்னமுடைக் காத்தேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணும் பழக்கமோமாறு
வரமெனககுத்தநருளென வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வநதித்துநினை மறவாக்கடனாகச்
சினதிககநினனதருள் செய்யாய்பராபரமே. (௬௪)

எவவுயிருமென்னுயிர்போ லெண்ணியிரங்கவுநினை
றெவ்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையனயானவேறுகபடொன்றறியே
சிட்டருடனசேரனநத தெண்டன்பராபரமே. (௬௬)

இரவுபகவற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுநதிருககருணை வையாய்பராபரமே. (௬௭)

மாலகாட்டிச்சிநதை மயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையழியா நிலையா வையாய்பராபரமே. (௬௯)

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோடாபரமே. (௭௦)

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின்
றனனொடுநானிற்பதெனோ சாற்றாய்பராபரமே. (௭௧)

மைவ்வண்ணநதீரந்த மௌனிசொனைதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாரு
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன் னறிவானவனபருக்கே
நூங்காததூககமது தூககுடபராபரமே. (௭௪)

சினதய விழ்ந்தவிழ்நது சினமயமானினனடிககே
வநதவாககேயினபநிலை வாய்கருமபராபரமே. (௭௫)

சொல்லாடாஆமகைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
ன்ல்லாலெனககுமுத்தி யாமோபராபரமே. (௭௬)

வேச்சாகாமோனம் பிறவாமுனைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே: (௭௭)

கெட்டியென்றுன்னபாமலங் கெட்டயாநதோர்ப்பூண
தொட்டிலு ககுட்சேயபோற்றியினுர்பராபரமே [மாந

காட்டவருளிருக்கக காணுகிருண்டிலத்து
நாட்டமெனககுவர னனரோபராபரமே (௭௮)

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுநதாய்பொறுக்கு
மத்தனைமநினனருளு மனரோபராபரமே. (௮௦)

எத்தனையோதோநதாலு மெனனாலேயினபமுண்டோ
சித்துருவேயினபச சிவமேபராபரமே. (௮௧)

மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைநதுமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணுகவென்று காண்பேனபராபரமே. ()

பருசரித்துவினைப் பலகாலிநததெல்லா
மருசலெனும்பொருட்டே யனரோபராபரமே. (௮௩)

எவகெங்கேபாத்நூறு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யவகவகிருப்பதுநீ யனரோபராபரமே. (௮௪)

அனைத் தமாய்சின்றியே யானவேரோயின்னை
நினைக்குமாறெனகே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அடு)

நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்ற
லென்போதமெனகே யியம்பாய்பராபரமே. (அக)

ஒனறநினைந்தொனற மறந்தோடுமன ல்லாநீ
யெனறநிந்தாலெனகே யியங்குமபராபரமே. (அ)

கொழுநிலையிரமெனக கோதறவுள்ளனபி
லமுந்துமவாககேசுகமுண்ட டுசபராபரமே. (அ)

பற்றுமபயிரககுப் படாகொழுநதுபோற்பருவம்
பெற்றவாககேநினைருடன் பேருமபராபரமே (அக)

யோகியாககேஞான மொழுங்காமபேரனபாண
தாகியருமயோகமுன்னே சுராதோரபராபரமே (அ)

அல்லுமபகலு மயிவாகிநிறவாக்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாணபராபரமே (கக)

எச்சிலென்றுபூவை யிகழ்ந்தோககுனைப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே (கஉ)

அநதக்கரண மடங்கத்துறப்பதுவே
யெநதத்துறவின் றெந்தாய்பராபரமே. (கங)

தனையநிந்தாற் றலைவனமேற்பற்றலது
யினையொருபற்றுமுண்டோ பேசுப்பராபரமே. ()

அன்பாற்கொந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபராபரமே. (கடு)

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
புன்னையறிதற் குபாயப் பராபரமே. (கசு)

கற்றகலையானிலைதான காணுமோகாண்பதெல்லா
முற்றவிடத் தேவெளியா மனரோபராபரமே. (கசு)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோபரினருளா
விண்மூடினெல்லாம் வெளியாப் பராபரமே [ம

கேளோரினதருளென னெஞ்ச சக்கவரினொன்றும்
பாரோனகமும் படைப்பேனபராபரமே. கக

வான்காணவேண்டிவா மலேயேறகெடக்குமுனை
நான்காண்பபாவனைசெய நாட்டும்பராபரமே ஈ

வாதனைவிட்டுன்னருளின மன்னினைல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய்ப்பராபரமே. ஈக

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகிறிற்பதருட்
டாரகத்ததப்பற்றியனரோ சாற்றாய்ப்பராபரமே. ஈஉ

விளகருந்தகளியையும் ே நெனனாரினைத்
துளகமறச்சீவனென்று சொல்வார்பராபரமே. ஈங

பாராதிநீயாப் பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீ யாண்காண்பராபரமே. ஈச

பெய்யையப்பொய்பென்றயும் போதத்துக்காதரவுங்
மெய்யருளேபன்றோ விளம்பாய்ப்பராபரமே. ஈடி

6432(6554)

பராபரக்கண்ணி.

உரையக

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவிலையென்ற தீம்பராபரமே. [த்

மாயாசகமிலையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமினை
நீயேநானெனறுவநது நிற்பேன்பராபரமே. னா

வானாகுநீயெனவே வைத்தமறையெனையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றாய்பராபரமே. னாய்

வெள்ளைக்கருணைமத வேழமாநினனருட்கென
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. னாக

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டாக்கோவினபங் கொடுப்பாய்பராபரமே. ()

மாணயமுதலாம்வினைநீ மனனுயிராமன்னுயிராதோந்
தாயுமறிவானதுநீ யனரோபராபரமே. ககக

என்னறிவுமயாலுமென தென்பதுவுமாயிவைக
ணினைவையேயனரோ கிகழ்த்தாய்பராபரமே. (கக2)

பாசறியாதண்டப் பரப்பறியாதுனபெருமை
பாசறிவாராநோ வறிவேபராபரமே. (கக3)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டகினையாசறிநது கொள்வார்பராபரமே. ()

ஒப்புயர்வொன்றினறி யொலிபுகாரோனவட்டக்
கப்பலுக்கார்வானபொருணீ கண்டாய்பராபரமே. ()

என்போலெளியவரு மெங்கெங்குபாரத்தாலு
முன்போல்லியவரு முண்டோபராபரமே. (கக4)

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநினைசெயலே
யாககுஞ்செயலிலையே யையாபராபரமே. (கக௭)

ஒனறேபலவே யுருவேயருவேயோ
வெனறேபழைப்பதுனை யெனறுபராபரமே. (கக௮)

செப்புலதெல்லாஞ்செபநான சிந்திப்பதெல்லாநினை
னோப்பிறியானமென லோராதேனபராபரமே. (கக௯)

ஆரிருந்தெனனாபோயென னாமுதாநினைருளின்
சீரிருந்தாலுயவேன சிவமேபராபரமே. (க௨௦)

வஞ்சநமனவாதனைககும் வனபிறவிலேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேன் னையாபராபரமே. (க௨௧)

எந்தப்படியுன னிதயமிருந்ததெமக
கந்தப்படிவருவ தனறேபராபரமே. க௨௨

வந்தெந்தநாளு மெனைப்பிரியாதெனனுபிராய்ச்
சிதைதகுடிகொண்டவருட் டேவேபராபரமே. க௨௩

அஞ்சலஞ்சலெனறடிமைக கப்போதைக்கப்போதே
மெஞ்சிலுணர்த்து நினைவேபராபரமே. க௨௪

என்னையுனறனைகக்களித்தார யாவொன்னையானகொடு
பின்னையுனறற்றெற்றநலம் பேசேனபராபரமே[த்துப்

வாய்பேசாஹுமையென வைக்கவென்றோநீமெனாத்
த யாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. க௨௫

தனனைத்தந்தெனனைத் தடுத்தாண்டநினைகருணைக்
கெனனைக்கண்டெனனபல னெந்தாய்பராபரமே. க௨௬

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்ட பாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினனபாககென பயங்காண்பராபரமே. (க௨௮)
சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாவெளியில்
விட்டநினனையானோ வியப்பேனபராபரமே. (க௨௯)

சூதொனறுமின்றுயெனனிச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யிதொனறும்போதாதோ வினபமபராபரமே. (க௩௦)

வாயொனறும்போசாமௌனியாய்வநதாண்ட
தேயொனறும்போதாதோ வினபமபராபரமே. (க௩௧)

என்றுமிருநதபடிக் கெனனையெனககளித்த
தொனறுமபோதாதோ வுனாயாப்பராபரமே. (க௩௨)

எண்டிசைக்கீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தெனையுநான கண்டேனபராபரமே. (௧)

பித்தனையேதுமமறியாப் பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனையான நெண்ட னிடுவேனபராபரமே. (க௩௪)

தாயாகாப்பத்தூடனமுந தண்ணீருநதந்தருளு
நேயவுனையாரோ நினையார்பராபரமே. (க௩௫)

விரிந்தமனமொடுங்கும வேளையினாகப்
பரநதவருள்வாழி பதியேபராபரமே. (க௩௬)

சுநதனையோய்நானெனல்போய்த் தேக்கவின்பமாமழை
யை,வநதுபொழிநதனை நீ வாழிபராபரமே (க௩௭)

தநதேனையோர்வசனந தந்தபடிக்கிணபமுமாய்
வந்தேனையென்றனை நீ வாழிபராபரமே. (க௩௮)

மண்ணும்விண்ணும்வந்து வணங்காவோ நினைநுனைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைகண்டாரபராபரமே. (கநக)

என்றுவருணைபெற்ற வினபத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதுக்களைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே. ()

ஆடுவதுப்படுவது மானநதமாகினைத்
தேடுவதுநினைடியார செய்கைபராபரமே. (கசக)

பொங்கியநினைறண்ணுனைப் புட்கலமாப் பெற்றவாகட்
கெங்கெழுந்தெனஞாயி றியம்பாய்பராபரமே. (கசஉ)

பாலரொடுபேயாபித்தா பானமையெனிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியாதஞ் செய்கைபராபரமே. (கசங)

உணடுடுத்துப்பூணடிந் குலகத்தாரபோற்றிரியுந்
தொண்டாவினையாட்டேசுகங்காணபராபரமே. (கசச)

கங்குல்பகலற்றநிருக் காட்சியாகள்கண்டவழி
யென்குமொருவழியே பெந்தாய்பராபரமே. (கசரு)

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பறறுத் தொடர்வாரபராபரமே. (கசக)

அப்புழப்புமபோனற வயிகயபரானநதாதமக்
கொப்புலமைசொல்லவுமவர யுண்டோபராபரமே. ()

சித்தநதெளிநது சிவமாளுரொல்லார்க்குந்
கொத்தடிமையான குடிநாணபராபரமே. (கசஅ)

தமமுயிர்போலெவ்வுயிருந் தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்று செய்வேனபராபரமே. ()

விண்ணுக்குமவிண்ணகி மேவுமுனககியானபூசை
பண்ணிநிறகுமாறு பகராயபராபரமே. (கரும)

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகநதமனபே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாமாயபராபரமே. (கருக)

கெட்டவழியாணவப்பேய கீழாகமேலான
கிட்டருளைபூசை செயவாரபராபரமே (கருஉ)

காலபிடித்த மூலக் கனலைமதிமணடலத்தின
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே, (கருங)

பஞ்சசுத்திசெய்து நினனைப் பாவித்துப் பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம் விளங்குமபராபரமே. (கருச)

அனபாபணிசெய்யவெனை யாளாககிவிட்டுவிட்டா
லினபநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே. (கருரு)

மூரத்திதலநகீர்த்தமுறை யாற்றொடங்கினாக்கோ
வாரத்தைசொலசசறகுருவும வாய்க்குமபராபரமே. ()

விரும்புஞ்சரியைமுசன மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மருமபுமலர்காயகனிபேர லனரோபராபரமே. (கருள)

தானநதவநதருமஞ் சநததபு ஞ்செய்வாசிவ
ஞானநதனையலைய நலலோர்பராபரமே. (கருஅ)

சொன்னத்தைசொலலித் துடிககினறவாணவப் பேய்க்
கினனல்வருவதெநநா ளெநதாய்பராபரமே. (கருக)

இனரோவிருவினைவந் தேறியதுநானெனரோ
வனறேவினைந்ததனரோ வாற்றேனபராபரமே. (கருல)

எண்ணமுந்தாலினனைவிட விலையெனமுல் யான்முன
பண்ணவினையேது பகராயபராபரமே. (ககக)மே

எனனையினதெனற நியா வேழைகுமரகெடுவேன
முன்னவினகூடன முறைபோபராபரமே. (ககஉ)

அநியாநானசெய்வினைபை பையாநீகூட்டும்
குறியேறுதனக்குளவு கூறாயபராபரமே. (ககங)

எனனைக்கெடுக்க வினசநதிருவினைநோய்
தனனைக்கெடுக்கதகாதோபராபரமே. (ககச)

வல்லவா யோகாட்டுகின்ற மாமாயநாநொருவ
விலையெனினெங்கே யிருக்குமபராபரமே. (ககரு)

முககுணகதாலெல்லா முனைக்கப்பிரமிருதிக்
கிககு னத்தைநலகியாதா நொதாபராபரமே. (ககசு)

ஆற்றப்படாது துன்பமையவெனனெனமனது
தேற்றப்படாதினியென செய்வேனபராபரமே. (ககஎ)

பூராயமாயானதைப்போகவநியாமலையோ
யாராயனைதே னாசேபராபரமே. (ககஅ)

சினமிநக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிநக்கக்கல்லாநகு வாயேனபராபரமே. (ககஊ)

வாதுக்குவகெதொத்த மல்லரைப்போறபாழ்த்தமன
மேதுகருக்கூத்தாடு தெநதாயபராபரமே. (ககஐ)

குநாடுவாரபோற் றுவண்ணுறவண்ணுமனம்
வாதாடியெனபலம வரய்க்கும்பராபரமே. (ககஓ)

கொள்ளித்தேள்கொட்டி குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனநதுள்ளுவதென கண்டாயபராபரமே. (க௭௨)

வந்ததையும் போனதையும் வைத்துவைத்துப் பாத்தி
சிறந்தயிதமகிதஞ்சேருமபராபரமே. [ருந்தாற

ஏறுமயிப்பாலமுணா விந்தவிடயங்கணெருப்
பாறெனவுநனறு வறிந்தேனபராபரமே. (க௭௩)

பொறிவழியேயேழை பொறிபாயழைவதுகின்
னறிவினவிதித்தவிதி யாரோபராபரமே. (க௭௪)

பாசசாலங்களெல்லாந் பற்றி நடஞானைவவாள்
விசுநாளெனநாள விளம்பாயபராபரமே. (க௭௫)

எந்தவுடலேனு ரெடுத்தவுடனெலதெனறு
சிறதைசெய்வந்ததிறந் செப்பாயபராபரமே. (க௭௬)

பொய்யெல்லாமொனறுப் பொருத்திவைத்தபொய்யுட
மெய்யெனறுனமெய்யாய் விடுமோபராபரமே [லை

பினனையபொய்யுடலை மெய்யெனறுநம்பியையோ
கினனையறக்கை நெறியோபராபரமே (க௭௭)

நித்தியமொன்றில்லாத நீரகஞாழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதானறுநபமுண்டோ வென்னேபராபரமே. ()

தேகமிறுமென்று சடா தேம்புவதெனவித்தினாயி
னுந்மறிந்தாற்பயந்தா னுண்டோபராபரமே. (க௭௮)

ஏதைசசுமையா வெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறினயானுபினே செல்லுமபராபரமே. (க௭௯)

தோற்பாவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சீவ் னுன்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே. (கஅஉ)

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நபிநம்பிநாளுமெனறன்
காலத்தைபோக்கியெனன கண்டேன்பராபரமே. ()

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளிளமுழ்கின விடுங்காண் ராபரமே. (கஅடு)

நூலேணிவிண்ணேற நூறகுப்பருத்திலைப்பார்
போலேகருவிநன னூற் போதம்பர பரமே. (கஅசு)

சின்னஞ்சிறியாகள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞான மார்க்கம்பராபரமே. (கஅள்)

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகமபாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே. (கஅஅ)

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநினனருளி
ஊட்டமினறிவாயபேச னன்றோபராபரமே. (கஅக)

வெளியாயருளில் விரவுமனபர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே (கஅல்)

காலமொருமுன்றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுரதை
ஞாலந்தனக்குரையார நல்லோர்பராபரமே. (கஅக)

கொல்லாதவிரகமொன்று கொண்டவனல்லோர்மற்
றல்லாதாரயாரோ வறியேன்பராபரமே. (கஅஉ)

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. (கஅஉ)

எதுவந்துமேதொழிந்தது மென்னதியானென்னார்கள்
போதிலைகண்ட புலத்தோரபராபரமே. (ககச)

ஆபிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாணபராபரமே (ககரு)

மரபமயக்கொழிந்தார மறற்றெனறநாடுவசோ
நேயவருணிலையி னிறபராபராபரமே (ககசு)

நித்திரையிற்செத்திணை நேருமுடற்சிச்சைவையாச்
சுத்தாகனோலல துறவோரபராபரமே (கக௭)

எந்நெஞ்சமேனு மிரங் குரேநினனருட்குசு
கன்னெஞ்சரு முளபோ காட்டாய்பராபரமே (ககஅ)

நாதவறிவாகியினப ரவாபாதிருத்திலைந்தாற
சிறுதைமயநகாடுதா வெசைசெயவேனபராபரமே (ககக)

தேடினேனதிகக்ளைத் துந் தெண்டரிட்டேன சிறுதனை
வாடினேனெனமயக்க மாற்றபராபரமே. [கக௮]

மடிமையெனுமொன்றை மறுத்தன்றோவெனனை
யடிமைகொளலவேண்டு மாசேபராபரமே. (உகக)

காலாபயந்தீரவினபக காறகபயமெனறெழுந்த
மாலேவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. (உகஉ)

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநினறழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொனறைப்பாரேன்பராபரமே.

நீர்க்குமிழிபோனென் னினைவுவெளியாய்க்கையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென பார்வைபராபரமே. (உகச)

ஆடியோய்ப்பம்பரம்போ லாசையுள்ளெங்குமுனைத்
தேடியோய்கினறெனெனசெய்வேனபராபரமே. உளஇ
வேதாநதஞ்சித்தாந்தம் வேறெனறாகண்களிக்கு
நாதாநதமோன நலமேபராபரமே. (உளக)

ஆனந்தமானினை யனறியொனறையுன்னை
மோனநதமியேற்கு முத்திபராபரமே. (உளஎ)

ஏதுக்குமுனைவிட விலையென்றுலெனகருத்தச்
சோதிககவேண்டாநான சொன்னெனபராபரமே. (உளஉ)

முத்தியிலுநதேகபிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
மொத்தனை பேபொனறுரைப்ப தெநதாய்பராபரமே. (உளஃ)

நீயனறிநாஞர் நினைவாரொனெனஞ்சகமா
தாயினறியுலுமுண்டே சாற்றாய்பராபரமே. (உளஃ)

அங்கமேநினைவடிவ மானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனெனெனற தெனனேபராபரமே. (உளக)

கொள்ளாவெள்ளத்தண்ணருண் மேற்கொண்டுசுழித்தா
கள்ளமனககப்பலெங்கேகாணும்பராபர[ரத்திமுத்தாற்
எக்கலையுங் கற்றுணாந்தோ மெனறவாகஞ் சம்மதஞ்
வக்கணையாலினபம் வருமோபராபரமே. [சொல்

கல்லெறியப்பாசி கலைநுநனீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரினஞ்ஞானம்வநது தோனும்பராபரமே. (உளஃ)

நினையுணர்ந்தோர்கடமைநிதித்தபேயறிஞ்
மொன்னகதிபெறுவா மொந்தாய்பராபரமே. (உளக)

என்னதியானெனலற்றோ றொகிருநதுபார்க்கினுநின்
சனனிதுயாநீபெரிய சாமிபராபரமே. (உக௬)

சோற்றத்துருத்திச சுவாமசுமப்பககணபிதுங்கக்
காறநுறபிடித்தலைதேனகணடாய் ராபரமே (உக௭)

உள்ளபடியொனறை யுனாககினவாகுள் னூறவாய்க
கள்ளமினறியனபாய்க களிப்பேனபராபரமே. (உக௮)

அடுத்தநியலபாகவொனற யானபகாவதலலாற
றொடுத்ததொனறையானவேணடிச சொலவேனபராபர
உள்ளமரிபாகொருவ ரொனறையுனளிப்பேசிலையோ
துள்ளியினகணரூய்த் துடிப்பேனபராபரமே. (உ௨௯)

எல்லாருமிபுற நிருக்கநினைப்பதுவே
யலலாமலவேறொன நறியேனபராபரமே. (உ௨௧)

முனனாண்மெய்ஞ்ஞான முனிவாதமீட்டுதலபோ
லிநநாளிறகாணவெனக கிச்சசபராபரமே. (உ௨௨)

கனயமெனபதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மைநிலைசாராததன்பா தன்மைபராபரமே (உ௨௩)

கண்டுபிலாதெனனறிவின கண்ணாடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே. (உ௨௪)

நானாநனமெனறு நாடாமனாடவினப
வானாகிநினறனைநீ வாழிபராபரமே. (உ௨௫)

அகத்தூடணுவணுவா யண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநினறனைநீ வாழிபராபரமே. (உ௨௬)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடுமெனகண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனை நீ வாழிபராபரமே. (௨௨௭)

புரந்தோதநதேசமெனபா பூமியைப்போராடி
பிரந்தோருந்தமமதெனபா னெனேபராபரமே ௨௨௮
மூர்த்தியெல்லாமவாழியெங்கண் மோனகுருவாழியரு
வார்த்தையெனறும்வாழியனபாவாழிபராபரமே. (௨௨௯)
சொல்லுமபொருளுந் தொடரவருணிகைவிந்
செல்லுமபடிக்கருணை செய்தாயபராபரமே. (௨௩௦)

இறவைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியதிதழிமுத்தி
பெற்றவாகளெத்தனைபோ பேசாயபராபரமே. (௨௩௧)
நாடுகருநிசா னாடியபாளயமு
மீடுசெயுமொழுதினி லெந்தாயபராபரமே. ௨௩௨

தேடுநதிரவியமுஞ் சோந்தாணிபபெட்டகமுந்
கூடவருநதுணையோ கூறாய்பராபரமே. (௨௩௩)

தேடாததேட்டினரே செவகைத்துலாககோவபோல்
வாடாச்சமனிலையில வாழ்வாபராபரமே. (௨௩௪)

நீராய்க்குகிருநதி நெட்டுபிாத்துநினறேனைப்
பாராததெனனோபகராய்பராபரமே. (௨௩௫)

உள்ளபொருளாவி யுடனமுனறுமனறேதான
கொள்ளைகொண்டநீயென குகறதீர்பராபரமே. ௨௩௬

ஆழந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லெல்லாநதீரநருளால்
வாழ்ந்தாயேயெனறனை நீ வாழிபராபரமே. (௨௩௭)

தாராவருளையெலலாந தநதேனையுமின்னருளில்
வாராயோவெனறணை நீ வாழிபராபரமே. (௨௩௮)

ஆசையுனமீதிலலா ஸாநாநியலேறுமொனற்ற
பாசமவையேனினகருணைப்பாங்காறபராபரமே. (௨௩௯)

ஆதியநதநீகுருவா யாண்டதலலாநினையன்றிப்
போதனையுமுண்டே ஈபுகலாயபராபரமே. (௨௪௦)

தானாகவாது தடுத்தாண்டெனையின
வானாகச்செயதவினா வாணேபராபரமே (௨௪௧)

பறநாநி நகருநெரி பறநிறகடனமையுந
புறநிலைகருமனந் சொன்னேனையாரபரமே. (௨௪௨)

படிப்பறநிகைள்விறாறுப பறநறறுசுகினைதத்
துடிப்பறநாக்கனறே வாகவகாணபராபரமே. (௨௪௩)

சத்தாநிநினறோ சடங்குளிலிகமென
வைத்தாருமுண்டென வாழ்வேபராபரமே. (௨௪௪)

சித்திரிநுவிசுறபந் சோநதாருடறநீப
வைத்தகாபபூரமபோல வயனகுமபராபரமே. (௨௪௫)

ஆதிகாலத்திலென யாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனியெங்கேநான போவேனபராபரமே. (௨௪௬)

நாவமுத்துஞ்சொனமலரோநாளுதிகுமபொனாநரோ
தேவைவுககினனதெனறு செப்பாய்பராபரமே (௨௪௭)

கனறருமபாகாய்க கருப்புலட்டாய்ககற்கண்டா
யினனமுதாயெனனு ளிருந்தாய்பராபரமே. (௨௪௮)

சிறபாமேதறபாமே தெய்வசுருதிசொன்ன
வறபுதமேயனபே யறிவேபராமே (உசுக)

அறிவிப்பாள்மென்ற லேமபுலனகடந்தந
நெறிநிறபாராயாரே நிகழ்த்தாயபராமே. (உடுய)

அந்தககரணமெனு மாகாதமேயகளை
வந்துயிடித்தாட்ட வழக்கோபராமே. (உடுக)

ஐவரொடுநுகூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராமே. (உடுஉ)

அருளாகிநின்றசுக மாகாமலேயோ
விருளாகிநிறக விபலபோபராமே. (உடுங)

அனபொல்லாநின்ப மருநிதிடவுயரானொருவன
றுனபுறுதன்னறோர் சொல்லாயபராமே. (உடுச)

சந்ததமுநினகருணை சாற்றுவதல்லாலவேறு
சிறதைபறியேனுன சித்தமபராமே (உடுரு)

நானுனைககுளறு நாட்டத்தாலெனைவிட்டுப்
போனாலுமுனைவிட்டுப் போகேனபராமே. (உடுசு)

இக்காயம்பொய்யன்றோ ரீட்டத்துனக்கபயம்
புககாதாருணடோ புல்லாயபராமே. (உடுள)

தானுதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டியிரும
வானுதியுமொழுங்காய மன்னுமபராமே. (உடுஅ)

உன்னுமனங்காப்பூர வுணடைபோலேகரைய
யினனுமானந்த விளக்கேபராமே. (உடுக)

நர்ப்பட்டலைநத நடுக்கமெலாந்நீர்வுனக
காடப - நடுகன பொனக கூமோபராபரமே. (௨௬௦)
பாவிபடுங்கணகலகம. பாரத துப்தங்காந்நுநதா
லாவிசுருறு துணையா னாயாபராபரமே. (௨௬௧)
நினவிதைவேதாரகமாய நினறு கூசமெயதாம
லெனவிதைவேபாவிததே னெனனேபராபரமே. (௨௬௨)
நினனைச்சாணா சூதா ல்காசகலவேண்டு டெலா
லெனனேபராபரமே. (௨௬௩)
மாறுசதுபடமெலலாம வககூனாததானினசெவிபி
லேநுதவாமே திய பாயபராபரமே. (௨௬௪)
விஞ்சுட்டெப்பாட்டேததும விற்றுனபஞ்செய்யவாத
வஞ்சுட்டெவேடருசு மாறதேனபராபரமே. (௨௬௫)
கனனங்கரியநிறக காமாநிராகாசபபேயக
கெனனையிலககாகவைததெனனேபராபரமே. (௨௬௬)
சத்திகெறிக்கேட்டல செகமயகஞ்சனமாற
முத்திகெறிக்கேட்டன முறைசாணபராபரமே. (௨௬௭)
சுகல தசுதையச சிதையாதவானநத
மெநதவசையாலே வகதெயதுபராபரமே. (௨௬௮)
கூடத்தவறிவாலறியக கூடாதெனக்குரவன்
மேறத்தபடிதானே துநிநதேனபராபரமே. (௨௬௯)

பத்தாருநதும் பரமசுகம்யானருத
 வெத்தனைநாளசெல்லு மியம்பாயபராபரமே. (உஎய)
 தீரத்தினுற்றுறவு சேராமலிவவுலகிற்
 பாரத்தனம்பேசல பணபோபராபரமே. (உஎக)
 இரதீவெளியினையுண டேபபமிடபேற்றிவாத்
 தந்தவெளிககேவெளியாயச சாராதேனபராபரமே. (உ)
 உணாததுமுனைநாடா துணாததவையேநாடி
 யிணக்குழமென்னேழைமதா நென்னேபராபரமே. (உ)
 உண்டுபோலினற முலகைத்திரமெனவுட
 கொண்டுநானபெற்றபலன கூறாயபராபரமே. (உஎச)
 உள்ளபடியாதுமென வுறறுணாததேனககணமே
 கள்ளமனம்போனவழி காணேனபராபரமே. (உஎரு)
 சித்தமவுனஞ் செயலவாககெஸாபவுனஞ்
 சுகதரவுனமெனபாற றேனநிற்பராபரமே. (உஎசு)
 எண்ணிலபலகோடி யுயினாத்தனையோவததனைக்குங்
 கண்ணிற்கலநதவருட கண்ணேபராபரமே (உஎஎ)
 எனகசினியாருனபோலு மிலலையெனறூய்யானு
 முனகதினியாளுகா வுளவேனபராபரமே. (உஎஅ)
 அண்டபிண்டஙகானே நகமுடும்புறமுமொன்றாக்
 கண்டவென்னேநீகலநத காலம்பராபரமே. (உஎக)
 எத்தனையோகோடி யெடுத்தெடுத்திச்சொன்னுலுஞ்
 சித்தமிரங்கிலை யெனசெயவேனபராபரமே. (உஎஇ)

அன்றந்தநால்வருககு மறபுதமாநீயுரைத்த
தொன்றதவார்த்தையெனக குண்டோபராபரமே. ()

அப்பனெனறுமனையெனறுமாரியனெனறும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின சோகாணபராபரமே. (உஅஉ)

கூட்டுங்கனமுமநதக காலாவருமபோதெதிர்த்து
வெட்டுநதளமொ விளமபாப்பராபரமே. (உஅங)

பேசாதமோனநிலை பெற்றநரோநினனருளாம்
வாசாமகோசநதான வாயககுமபராபரமே. (உஅச)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங் காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமினபமுண்டோ பேசாய்பராபரமே (உஅடு)

நண்டவழுவெல்லாங் கணாககின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாரினனருளே யனரோபராபரமே. உஅக

தனசெயலாலொன்றுமில் தானெனறுனாபாவி
நினைசெயலாய்நில்லா நினைவேனபராபரமே. (உஅஎ)

கொலைகளவுகட்காமங் கோபமவிட்டாலனரோ
மலையிலககாரினனருடான வாயககுமபராபரமே. ()

தன்னையறியாது சகந்தானாயிருநதுவிட்டா
லுன்னையறியவரு ஞ்ண்டோபராபரமே. (உஅக)

ஒன் றிரண்டெனறுனா வுணாவுகொடித்துள்ளபடி
யெனறுமென்னவையா யிறையேபராபரமே. (உகஉ)

கருதுமடியாகாருளங் காணவெளியாகுந
துரியிறைறவான சுகமேபராபரமே. (உகக)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிநதுதிக்களைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக காலமபராபரமே. (உகஉ)

அத்துவிதமான வயிகபவனுபவமே

சுத்தநிலையநிலையா சொல்வராபராபரமே. (உகங)

வைத்தசுவரலமபின மணபோமோமாயயினோக்
கெத்தளைபோதித்துமெனனா மெந்தாய்பராபரமே. ()

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப் போசுமுனனேநினனருளைக்
காட்டத்தகாதோவென கண்ணைபராபரமே. (உகரு)

சொல்லிற்பதாகலைநது சொனமுடிவுகாணாதார்
நெல்லிற்பதாபோல நிறபராபராபரமே. (உகசு)

அழுக்காற்றானெஞ்ச மழுங்கியபுனமாகக
ளிழுக்காற்றாலினபல மெய்தராபராபரமே. (உக௭)

தேகாதிபொய்யெனவே தோநதவுபசாந்தருசு
மோகாதிபுண்டோ மொழியாய்பராபரமே. (உகஅ)

சாதனைபெல்லாமவிழத் தற்போதங்காட்டாதோ
போதனைநீலகுவதெப் போதோபராபரமே. (உகக)

ஒன்றுமறியாவிருளா முள்ளமபடைத்தவேனக
கெனறுகதிவருவ தெந்தாய்பராபரமே. (உக௮)

செங்கிக்குந்தோறுமெனனுட் சிற்சுகமாயுற்றாறிப்
புநதிககுணினறவ்ருட் பொறபேபராபரமே. (உகா)

எனறுமடைநதோகட் கிரங்காற்குறிப்பனைத்துங்
கனறுபுதைதகாலி கதைகாண்பராபரமே. (உகாஉ)

குற்றங்குறையக் குணமேலிடவருளை
யுற்றவயோவிக குறவாம்பராபரமே. (நாந)

ஒருவகாயால்வாங்குமுணமைக்கோசனந்த நூல்கோ
பேருகாயாற்பேசிலெனை பேராம்பராபரமே. [டிப்

சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுககுளேசுழலு
மல்லலொழிவதெனறைக கையாபராபரமே. (நாந)

பிடித்ததையேஸதாபிகும பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லா மாகாணபராபரமே. (நாந)

நேசத்தானினளை நினைககுநினைவுடையா
ராசைக்கடலி லமுநதாபராபரமே. (நாந)

நள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோநாநொருசொற்
கொள்ளாததோஷமனறே கூறும்பராபரமே (நாந)

சென்றவிடமெல்லாந திருவருளேதாரகமா
நினறவர்க்கேயானாத திட்டைபராபரமே. (நாந)

நீட்சிசுறுகலில்லா நித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுனைவந்து சாராதேனபராபரமே: (நாந)

வாணுதிதத்துவமாய் மனனினிற்காரணநீ
நாணுகிறிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. (நாந)

காட்டத்திலங்கி கடையவந்தாலெனைவுன்னு
நாட்டத்திலுந்நவந்த நட்பேபராபரமே. (நாந)

நித்திரையாய்ப்த்தானே நினைவயாந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெவகள் செய்கைபராபரமே. (1)

இனபரிட்டைடெய்தாமல் யாதென்னுஞ் சென்றுமனந்
துன்புறுதலவனபிறவித் துககம்பராபரமே. (ருயசு)

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
னாயமிலையயமிலை யையாபராபரமே. (ருயரு)

மநதிரத்தையுனனி மயங்காதெனககினியோர
தநதிரத்தவைககத் தகாதோ பராபரமே. (ருயசு)

விணகருணைபூத்ததெனன மேவியுயிரககுயிராய்த்
தண்கருணைதோனற வருடாய்நீபராபரமே. (ருயௌ)

தனமயமாரினறநிலை தானேதானாகினினற
னினமயமாயெலலாரிகழுமபராபரமே. (ருயஅ)

ஏங்கி பிளையுநெஞ்சவேழையைநீலாவெனறே
பாங்குபெறச்செயவதுனமேற பராபரபராபரமே. (ரு)

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதெனனகனமமபுகலாயபராபரமே. (ருஉய)

எனகணுநீயெனற லிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமெனறலைய லாமோபராபரமே. (ருஉக)

கற்குமதுவுண்டு களித்ததல்லானினனருளி
ளிர்குமதுதநததுண்டோ நீதானபராபரமே. (ருஉஉ)

அண்டபகிரண்ட மறியாதினவடிவைக
கண்டவகைகண்டாற் கதியாமபராபரமே. (ருஉங)

கலக்கமுறநெஞ்சைக கலக்கித்திருப்பத்
துலககுபவனியலையோ சொல்லாப்பராபரமே. (ருஉசு)

சிறுதையுமெனபோலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாரினசெயலா வாழவேனபராபரமே. (௩௨௦)

பந்தமெலாந்தீரப் பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவழிவை டுறவேனபராபரமே. (௩௨௧)

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையரு ளையாபராபரமே. (௩௨௨)

ஆல்லெலாந்தீரவெனக கானந்தமாகவொரு
சொல்லெனபாலவைத்ததை யெனசொல்வேனபராப

சிறுதமயகமறச் சினமயமாபநிறவுணைத்
தந்தவுனக்கெனையுநான றந்தேனபராபரமே. (௩௨௩)

மைகாட்டுமாயை மயகமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவங்கனவு கண்டேனபராபரமே. (௩௨௪)

மால்வைத்தசிறுத மயக்கறவெனசெனனிமிசைக
கால்வைக்கவங்கனவு கண்டேனபராபரமே. (௩௨௫)

மண்ணுனமரையெல்லா மாண்டுவிளியாகநிற
கண்ணுரவங்கனவு கண்டேனபராபரமே. (௩௨௬)

மண்ணீரமையாலே மயங்காதுனகையாலென
கண்ணீரதுடைக்கவநான கண்டேனபராபரமே. (௩௨௭)

உள்ளதுணரா வுணர்விலிமாபானியெனறே
மெள்ளமெள்ளக்கைகெகிழ விட்டாயபராபரமே. ()

எல்லாரின் துசெய லெனநெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலைனக்குளதோ வையாபராபரமே. (௩௨௮)

பந்தமயுக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
 மிந்தமயகக மெனக்கேனபராபரமே. (௩௩௬)
 காட்சியெல்லாங் கண்ணிவிடக கண்ட துண்டோயாதி
 மாட்சியுனதருளேயனோபராபரமே. [ஐகரு
 எட்டுத்திசையுமொனா யினபமாய்நின்றவுனை
 விட்டுப்பிரியவிடம் வேளோபராபரமே. (௩௩௭)
 பிறியாதுயிராகுபிராய்ப் பினமறவோங்குஞ்
 செறிவேயறிவேவமேபராபரமே. (௩௩௮)
 ஏதேனசொன்னாலு மெள்ளவூர்பிரங்காச்
 சூதேதெனக்குளவு சொல்லாயபராபரமே. (௩௩௯)
 கற்பனையாப்பாடுசினறேன் கண்ணிருங்கமபலையுரு
 சொற்பனத்துங்காணெனெனசொல்லேனபராபரமே. (௩௪௦)
 வனபொன்றுநீங்கா மனதிறப்பமாறுப்பே
 டனபொன்றுமபோதுமெனக கையாபராபரமே (௩௪௧)
 ஏதுந்தெரியா வெளியேனாவெனெனின்
 போதநிலைகாட்டிற் பொறுதோபராபரமே. (௩௪௨)
 ஓராமலெல்லா மொழிந்தேற்குனடெய்வவரு
 டாராதிருக்கத் தகுமோபராபரமே. (௩௪௩)
 மோனதருளுன மூட்டியெனக்குவட்டா
 வானந்தவாழ்க்கையருளாப்பராபரமே. (௩௪௪)
 லாடுமுநங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
 நீடுங்கருணை நிறைவே புராபரமே. (௩௪௫)

புந்தியினுனின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
 சிந்தையிறப்போகின் நியானமபராபரமே. (௩௪௭)
 உனக்குவமையாகநுணை யுள்ளவரும்வனமைக்
 கெனக்குவமையானவரு மிலலைபராபரமே. (௩௪௮)
 தாயிருநதுமபிள்ளை களாகதாறபோலெவ்விடத்து
 நீயிருந்து நானதளர்ந்து நினறேனபராபரமே. (௩௪௯)
 வாயாற்கிணறுகெட்ட வாழேபோல்வாய்பேசிப்
 பேயானாககின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே, ௩௫௦
 பாவமென்றாலேதும் பயமின்றிச்செய்முவிந்தச
 சிவனுக்காரபோதநதெரித்தநாபராபரமே. (௩௫௧)
 இன்பநிருவிகற்ப மினறேத வனறெனிலோ
 துன்பம்பொறுப்பரிது சொன்னேனபராபரமே, ௩௫௨
 கூற்குநிலகற்றாற நருவியவிழாதருவாய்
 நிறகுநிலகற்பதுவே நீதம்பராபரமே. (௩௫௩)
 காச்சச்சுடாவிடுமொற்கட்டிபேரனின்மலமாய்ப்
 பேச்சற்றவனோ பிறவார்பராபரமே. (௩௫௪)
 பற்றொழிந்துகின்றதப் படைத்தொழிந்துதானேதா
 னற்றிருப்பதென்றைக கமைப்பாயபராபரமே. ௩௫௫
 உருவெளி தான்வாதலு நுத்தாநாக்கல்லாலினமுற
 குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோ கூராய்பராபரமே. ()
 தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சீவன்முத்தி
 யூருநெரிநல்ல நெறியையராபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோற்சடல மோயவுயிரமுத்தி
யிலகுமெனலபந்த வியலபோபராபரமே. (ருருஅ)

பரமாப்பரவெளியாப் பாழ்ப்பதவலானமற்றெவாக்குந
துரமேதுமிலலைனறாத் தோநதேனபராபரமே. ()

தேடுவேநினனருளைத் தேடுமுனனையெய்தினட
மாடுவேனாநத மாவேனபராபரமே, (ருசுல)

உள்ளனுகுழையவுடலகுழையவுள்ளிருநத
கள்ளனுகுழையவென்று காண்பேனபராபரமே (ருசுக)

பட்டப்பகல்போலப் பாழ்த்தசிரதைமாளினெல்லாம
வெட்டவெளியாக விளங்குமபராபரமே. (ருசுஉ)

பாக்கினனுப்போறகிடந்த பாழ்ஞ்சிரந்த மாளினென்
யார்க்குச்சரியிடலா மையாபராபரமே. [னை

பாட்டுக்கோவனபினுககோ பத்திககோவனபர்தங்க
ணீட்டுக்கெலவாங்குறிகி நின்றப்பராபரமே. (ருசுச)

முத்தாநதவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுநத
சித்தாந்தமாரககச் சிறப்பேபராபரமே. (ருசுரு)

உனனுவெளியா யுறங்காதபேருணாவா
பெனனுவிககுள்ளே யிருநதாயபராபரமே. (ருசுசு)

தத்துவமெல்லாமகன்ற தனையாக்குச்சினமயமா
நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே. (ருசுஎ)

உள்ளகொதிப்பகல வுள்ளுள்ளையானந்த
வேள்ளமலர்கருளை வேண்டும்பராபரமே. (ருசுது)

எனனைப்புரப்பதரு ளினகடனாமென்கடனா
நினனிற்றணியறவே நிறகைபராபரமே (ருசுக)

தானையாநனனிலையைத் தந்தவருளானந்த
வானேமனாத்தீதவாழவேபராபரமே. (ருஎய)

மனனாதிபூதமெல்லாம வைத்திருந்தநினனிறைவைக
கணனாக்ககண்டு களித்தேனபராபரமே. (ருஎக)

அறிபாமையீதென றறிவித்தவனறேதான
பிறிபாவருணிலையும் பெறறேனபராபரமே. (ருஎஉ)

தீதெனவுநனறெனவுந தோநதுநானறோந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டா தெனனேபராபரமே. (ருஎங)

கண்டவறிவகண்டா காமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவாகநேமுத்தி கொடுப்பாயபராபரமே. (ருஎடி)

ராறுகவலவினைநா நெனனாமலின்பசுகம்
பேறுமபடிககடிமை பெறறேனபராபரமே. (ருஎடு)

பெற்றாநுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியா கண்டாய்பராபரமே. (ருஎசு)

நீயேநானென்று நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவ ருடந்தாய்பராபரமே. (ருஎஃ)

சஞ்சலமறறெல்லாநீ தானென்றுணாதேனென
னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. (ருஎஅ)

பூதமுதனாதவனா பொய்யெனறமெய்யொல்லாந்
காதவித்தவின்பக கடலேபராபரமே. (ருஎஈ)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறு
போகருடையவார்த்தை பொருநதேனபராபரமே, [ய்ப்
வனமையினறிபெல்லா மதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன
றனமையொன்றுநதோயாத் தடையோபராபரமே. ()

பத்தாசித்தாவாழிபரி பக்குவர்களுவாழிசெனுகோல்
வைத்தவாகள்வாழிகுருவாழிபராபரமே (௩௮௨)

கல்லாதேனாலுங் கற்றணாநதமேய்யடியார
சொல்லாலேநினைத் தொடாநதேனபராபரமே. ()

சொல்லிறப்பசாறகுருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
கல்லுணாக்கேகொத்தடிமை நானகாண்பராபரமே. ()

முத்திககு நிக்கான மோனக்கரும்புவிழி
தித்தித்திவினைநததேனேபராபரமே (௩௮௩)

நித்தினாயுமபாழ்த்த நினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலை சொல்லாய்பராபரமே. (௩௮௪)

மண்ணுறிகடலு மற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான கண்டேனபராபரமே. (௩௮௫)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயெனறனை
யாட்டுகின்றதேதோ கறிபேனபராபரமே (௩௮௬)

பொய்யுணர்வாயிநதப் புழுக்கட்டைக்காத்நருநதே
னுய்யுமவகையு முளதோபராபரமே. (௩௮௭)

பராபரக்கணணி முற்றுப்பெற்றது; ஆகக் கூட உயிர்.

பைபங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதி யளவாமலெனன்றிநீற
சூந்தரவானசோதி துலங்குபோபைங்குளியே. க

அகமேவுபண்ணலுக்கென னல்லலெவொஞ்சொல்லிச்
சுகமானரீபோயச சுகநுகொடுவரபைங்குளியே, ௨

ஆவிக்குளம், வியெனு மற்புதனாசிறசுகந்தான
பாவிக்குளகிட்டமோ சொல்லாயநீபைபுகளியே. கூ

ஆரும, பியாமலென பந்தரங்கமாகவந்து
சேருமபடியினறகுச சேபபிவாபைபுகளியே. ச

ஆறுனகண்ணீரகடுகென னங்கபங்கமாணைதயுங்
கூடறதெதெனனோ குதலைமொழிபலபங்குளியே. (ந)

இப்பருளவாடைமூக் கேறுமெமகசுண்ணலசுத்த
வமபராமாஸடயளிப்பாஸைபவகிளியே. சு

உனனாமலொன்றிரண்டு-ன ரோராமலீட்டுநெறி
சொன்னவரவருமவனக சொல்லாய்தீர்ப்புகளியே. வ

ஊருமில்லாப் பேருமில்லா நுற்றாபெற்றுருடனே
 யாருமில்லாநெனையறிவாரோபைங்குளியே. அ

உணரப்பாராமலெனக் குள்ளகத்துநாயகனார்
சீரைப்பாரத்தாங்க நுணை செய்வாமோபைவகிளியே. க

எனது விடியுமிறைவாவோ வெனநென்று
நினறநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீபைவகிவியே. வ

எகதமடலாடு வெழுதாஸிறைவடிவைச்
 சிந்தைமடலாவெழுதிச் சோபபேனோபைபங்கிளியே. டிசு
 கணனாண்மணிபோலிபைங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
 துணணியருமினனம்வந்து சோவாரோபைபங்கிளியே. ()
 ஏடாமலாசூடே நெம்பெருமானபொனைடியாம
 வாடாமலாழுடிசகு வாய்சகுமோபைபங்கிளியே. டிசு
 கலலேனமலேன க ிந்தவனபேழ்சையென்ற
 நலலோரபொலலாவெனையு நாடுவரோபைபங்கிளியே. ()
 கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரொனவே
 விணடபெருமானையுநான மேவுவனோபைபங்கிளியே. ()
 காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
 வீணாகிநித்த மெலிவேனோபைபங்கிளியே. டிசு
 காந்தமிருபைக கவாந்திழுத்தாலெனைவருள்
 வேந்தனெமையிழுத்து மேவுவனோபைபங்கிளியே. டிசு
 காதலாலவாடினதுங் கண்டனையேயெமமிறைவா
 போதரவாயினபம் புசிப்பேனோபைபங்கிளியே. டிசு
 கிட்டிக்சொண்டனபருண்மை கேளாப்பலவடிகொள்
 பட்டிககுமினபமுண்டோ சொல்லாயநீபைபங்கிளியே. ()
 கிட்டியாயநெஞ்சிற் கிளாவார்தழுவெவனற
 நெட்டிரராவா நேசமெனனோபைபங்கிளியே. டிசு
 கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்ளுகபிணைக்கவலை
 யாறுமபடிககுமனை வாரோபைபங்கிளியே. டிசு

சினனஞ்சிறிபேனறன சிநதைகவாநதாரிற்றைவர்
 தனனநதனியே தவிபபேனோபைங்கிளியே உஉ
 சிநதைமருளைத் தெளிவித்தேனையாள
 வநதருநநாதனருள வாயககுமோபைங்கிளியே. உரு
 சோலலிறநதுகினை சுசுருபபபெமமானே
 ய்லலுமபகலுபனை வேனோபைங்கிளியே உசு
 தநபோதத்தாலே தலைமீழ்தாகவைய
 நறபோதவினபுரை நாளசெலுமோபைங்கிளியே. உரு
 தனனையறியுந தருணநதனிற்றலைவ
 மொனையனையாதவண்ண பைங்கொளித்தாநபைங்கிளி
 தாங்கரியம்மயலெல்லாந தநதனைவிட்டினனருளாம
 பாங்கியைச்சோநதாரிற்றைக்குப பணபோசொலைபங்கி
 தாவிபதோரமாககடமாநதனைவிட்டோயண்ணலிடத்
 தோவியம்போனிநகிலை யுள்குவரோபைங்கிளியே
 தோககருவழககைத் தோவையிட்டங்கெனையினிப
 பாறோறுதாண்டானைப பறறுலனோபைங்கிளியே. உசு
 தூங்கிவிழித்தென்னபலன ஹாங்காமறறுங்கிறகும
 பாங்குண்ணடாலனோ பலனகண்ணபைங்கிளியே.
 தொலைககவலை தொலைத்துத்தொலையாத
 வெலையிலாவினபமய மெயதுவனோபைங்கிளியே. ()
 நன்னெஞ்சத்தன்புரெல்லாநதகாசசோநதினடனைந்தா
 வுனெனஞ்சத்தாலேநானவாழ்விழநதேனைபங்கிளியே. ()

கூணேகருதினவர நாடார்கும்மாவிருந்தாற்
 றுணேயணவரவர் தன்மைபென்னோபங்கிளியே நூ
 நீர்க்குமிழிபோன்றவுட னீற்கையிலேசாகுவதஞ்
 சேர்க்கவறியாமற் றிகைப்பேனோபங்கிளியே. நூ
 நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார நிகைக்கினவேறென்றணையார்
 வஞ்சகத்தாரல்மாவர் மார்க்கம்மனோபங்கிளியே
 பனமுத்திநாச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
 கின்முத்திநாயரசைச் சேர்வேனோபங்கிளியே. நூ
 பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
 னிச்சைபெல்லாமண்ணற் கியம்பிவாபைங்கிளியே. நூ
 பாசபந்தஞ்செய்ததுனபம் பாராயலெம்பினற்றவ
 ராசைதந்ததுனபமதற் காற்றேனோபங்கிளியே. நூ
 பாராசையற்றிறையைப் பற்றறநானபற்றிநின்ற
 பூராயமெல்லாம் புகனழுவாபைங்கிளியே. நூ
 பேதைப்பருவத்தே யின்றொடாந்தென்பக்குவமுஞ்
 சோதித்தவண்ணல்லந்து தோய்வாரோனோபங்கிளியே()
 பைம்பயிராநாடுமுனபோற் பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
 செம்பயிராநாடித் திகைத்தேநான்பைங்கிளியே. சூ
 பெரிய்க்குடுகொண்டுபுலம்புவனோமெம்மின்றவர்
 மெய்க்குடுசென்று விளம்பிவாபைங்கிளியே சூ
 பெரும்பணிவேண்டேனைப்பொருட்படுத்தியண்ணல்
 மெய்ப்பணிபுந்தந்தொருகான்மேலுவனோபங்கிளியே

மண்ணுறநகருமண்ணுறநகருமற்றுளவெலாமுறநகரும
கண்ணுறநகருமென்மீகிறவாகாதலாற்சபங்கிளியே ()
மட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாநதீரவெனனை
வெட்டவெளிகீட்டிலண்ணைபே வுலகுனைபங்கிளியே
மாலேவளாத்தென்னை வளாத்திறைறவாபனெறிபாபா
மாலேவளத்திலுவிட்டபாவமென்றேசபங்கிளியே. சக
மெய்யினேய்மாறறவுழ்த மோத்தவுண்டமமண்ணைறக
மெய்யினேபதீரககமருதுமுண்டோசபங்கிளியே. சா
மேவுபஞ்சவண்ணமுறையவீண்கிறைறபரலலலலுறைய
பாஷிபஞ்சவண்ணம் பகாநதுவாஃபங்கிளியே. சஅ
வாய்திறவாவண்ணமெனை வைத்தாண்டராககென்றுப
நீதிறவாசகெட்டி னீசமாங்காண்பங்கிளியே. [ரை
வாட்டப்படாத மவுனவினபங்கையாலே
காட்டிககொடுத்தான்ககண்ணேபேனேசபங்கிளியே. குற
வாராவரவாக வந்தநூநூமோனருக்கென
பேராசையெலாம்போய்ப்பேசிவாபங்கிளியே. குக
விண்ணவர்தம்பாலமுதம வேப்பங்காயாகவென்பாற
பண்ணியதெம்மண்ணையெல பாரத்தாயோபங்கிளியே.
விண்ணுள்வளியுடங்கி வேற்றறதெனவருட்
கண்ணுள்வளியுடங்கி காண்பேனேபங்கிளியே. குட
விண்ணுள்வளியுடங்கி மேடையிலெல்லாருமுற [மே
மண்ணுள்வளியுடங்கி வந்ததெனேபங்கிளியே

உள்ளத்தினுள்ளையொளித்திருநதெனக்கள்ளமெலலாம
வள்ளலுந்நதாலெனசுருவாரமுண்டோபைங்கிளியே. (1)

ஆகத்தநீசுருமுன்னே யாவித்துணைவகாநான
முத்தினவண்ணநதமுவுவனோபைங்கிளியே. ௫௬

தானே பாவததீலப்படநினமுனஞான
வானுவநமவருவாரோபைங்கிளியே. ௫௭

கள்ளத்தலைவரவாகைகாட்டிப்பேசாம
உள்ளத்திலவநதவுபாயமெனனோபைங்கிளியே. ௫௮

பைங்கிளிக்கண்ணி - முற்றுப்பெற்றது ஆகது ௮௨.

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தலேணி நிலவெறிப்பமனமுடுங்
கார்பூத்தகண்டனையானகாணுநாளெநாளோ. ௧

பொனனாருபனமுண்மணிப் பூவைவிழிவணமுசுற்று
மெனனாரமுதினலமிச்சிப்பதெநாளோ. ௨

நீதகமலக்கட்டறுத்து நேரோவெளியிலெம்மைத்
தூகநவைக்கிததானைத் தொழுநிலொளொநாளோ. ௩

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் காப்பீரமலிசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெநாளோ. ௪

வெஞ்சேலெனும்விழியாவேட்கைகாருசுக்கஞ்சினா
யஞ்சேலெனும்மைக்கபயமெனபதெநாளோ. ௫

புதுசமயத்து மதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
விறுபபாதிருத்தாண மேவுநாளெந்நாளோ. சு

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலநதுலகை
யிச்சையுடனீன்றுளே யாங்காண்பதெந்நாளோ. எ

ஆகியநதங்காட்டாத கண்டிதமாய்நிறுணாத்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. அ

கங்கைநிலவுடைக் காட்டாணத்தந்தையெனு
புங்மெண்கோட்டாணபதம் புருகினவப்பதெந்நாளோ
அஞ்சுமுகங்காட்டாண லாபுருகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடி யைச் சிறந்தவைவப்பதெந்நாளோ. (1)

தந்தையிருதாடுகிறத்துத் தாபிரானொச்சேநத
வெந்தையிருதாடுகிணைக்கேகிள புறவதெந்நாளோ. வக
குறுநாரசின வணக்கம்.

துயங்கரமலராற் சொல்லாற்றசொன்னவுண்மை
மையினைக்கல்லலையை யாபிணைவதெந்நாளோ. க

சொந்தையிறுசெட்டாந் திருக்கத்தைக்காட்டவல்ல
நந்திரடிக்கிழங்குடி யுட்காட்டிணைவதெந்நாளோ. உ

எந்ததசனகுமர குருமொமையாட்கொள்வான
வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. நட

பொய்கண்டாநகாணப் புனிதமெனுநத்துவித
பொய்கண்டநாதனருள் மேவுநாளெந்நாளோ. ச

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பாவிருத்தமாசவுண்மை
சாதித்தாபொன்னடியத் தீர்ப்பனிவதெந்நாளோ. (2)

ஸ்ரீராமபலமன்னுஞ் சினமயராந்தில்லைநகர்க்
 கொற்றங்குடிமுதலைக் கூறுநாளெநநாளோர்
 குறைவிலருணஞானமுதல் கொற்றங்குடிமீடிக
 ண்ணைமலர்த்தாட்கைபுபெற்றுநாமிருப்பதெநநாளோர்,
 நாளவங்கள்போகாம் எனனைநியைககாடடியெமை
 யாளவந்தகோலங்கட் கடைபின்வப்பதெநநாளோர்
 என்னநிலையுள்ளடக்கி யெனபோல்வருமீவுனி
 தன்னநிலைக்குள்ளேநான சாருநாளெநநாளோர்,
 ஆறுளொன்றைநாடினதற் காறுமுண்டாமென்றெமக
 கூறுமவுரியருள கூடுநாளெநநாளோர். [சூக்
 நிலலாமனின்றுநீளீ நேரோபாரென்றவொரு
 சொல்லானமவுரியரு டோற்றுநாளெநநாளோர்.
 வைதுகமாருசைவ ம்வுனிமவுனத்தனித்த
 மெய்திகழநதெனனல்லல் விடிபுநாளெநநாளோர்.
 வர்க்குமனமற்ற மவுனிமவுனத்தருளே
 தாகவவுமெனனல்லலெல்லாநதட்ட நிவதெநநாளோர்.

அடியாராவணக்கம்.

வெம்பநதநீர்த்துலகாள் வேநதனநிருஞான
 சர்பநதநீயருளார் சாருநாளெநநாளோர்
 எரின்கிவபோக மிங்கிவறகேயெனைவழ
 வாரங்கொள்செங்கைபாதாள்வாரமவைப்பதெநநாளோர்
 பித்தரினையென்றநீருந் யேதைபுறமுதனுப்பு
 வித்தமிழச்சமாத்நாட் மெய்புகழ்வதெநநாளோர்.

போதலூநாடறியப் புத்தாதமைவாஜிவ்வென்ற
வாதலூநாயனனைபவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. ச
ஒட்டுடனபற்றினறி யுலகத்துநதசெலவப்
பட்டினத்தாரபத்ரகிரி பண்புணாவதெந்நாளோ. ரு
கண்டதுபொய்யென்றகண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாகுகியாதாண மேவுநாளெந்நாளோ. ஈ
சுககரவாத்தி தவராசயோகியெனு
மிககதுருமூலனருண மேவுநாளெந்நாளோ எ
கந்தரனுபூதிபெற்றுக் கந்தரனுபூதிசொன்ன
திவந்தையருண்டி யிருந்குநாளெந்நாளோ. டி
எண்ணரியசித்தரினமுயோர்முதலான
புண்ணவர்குப்பத்தாருள் பாலிப்பதெந்நாளோ. கூ

யாககையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமூநீருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப் போதுமெனபதெந்நாளோ
நீகஞ்சுமிழிபூணமைத்து நினருலுநிலலாமெய்
படாகுமிடத்திதனமேற் புறறுவதெந்நாளோ உ
காககநரிசெநாய் கழுக்கொருநாள் கூடியுண்டு
தேககுவிருநதாமுடலைச் சீயெனபதெந்நாளோ. ந
செங்கிருமியாதி செனித்தசெனமபூழியினை
யிறுகெனுடலென்னு மிழிகொழிவதெந்நாளோ. ச
தத்துவாதெரண்ணாற்றமுவா தாழாய் வாழிநாட்டைப்
பித்தனென்னும் பிதற்றொழிவதெந்நாளோ. டு

ஊனென்றிநாத னுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
ஞென்னறபாவிதலை நாணுநாளெநாளோ.

ஊ

வேலையிலாவேதன் விதித்தவிநதர்சாஸவுடன
மாலையாபாச மயக்கொழிவதெநாளோ.

ஊ

ஆழ்ந்துநீனக்கி னரோசிகமாபிவ்வுடலில்
வாழ்நதுபெறுமபேற்றை மதிக்குநாளெநாளோ.

அ

மும்மலசசேறான முழுகுமுடிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்பதெநாளோ.

ஊ

நாற்றமிகக்காட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுமையெனபதெநாளோ.

ஐ

உருவிருப்பவுள்ளே தானூறுமலககேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக கண்டஞ்சு நாளெநாளோ.

மாதணாப்பறித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லா மிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசுப்வாயார் புலையொழிவதெநாளோ.

க

துண்ணியநெஞ்சப்பறவை சிகக்ககுழற்காட்டிற
கண்ணிவைப்போமாயங் கடக்குநாளெநாளோ.

உ

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுகவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாறாபொய்க கூட்தொழிவதெநாளோ.

காமனேவாவென்றிருண்ட கண்வலையைவிசுமினனார்
நாமமறதருளை நண்ணுநாளெநாளோ.

சு

கண்களில்வெண்பூளை காப்பக்கருதையிட்ட
பெண்கண்மயறப் பிழைக்குநாளெநாளோ.

இ

விங்கித்தளர்ந்து விழுமுலையாரமேல்வீழ்ந்து
 தூவகுமதன்சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ. சு
 கச்சிநுக்குவகொங்கை கருமபிருககுமினவாற்றைய
 வைச்சுருககுநாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. எ
 பச்சென்றகொங்கைப் பசப்பியாபழானாய
 னச்சென்றறிந்தருளே நண்ணுநாளெந்நாளோ. அ
 உநதிச்சுழியா லுளத்தைச்சுறித்தகன
 தநித்தனத்தா தமைமறப்பதெந்நாளோ. சு
 தட்டுவைத்தசேலை கொய்சகத்திசுதைமெல்லா
 கட்டிவைக்குராயினனா கட்டழிவதெந்நாளோ. ம
 ஆழாழியென வளவுபடாலஞ்செஞ்சப்
 பாழானமாதர்மயற் பற்றெழிவதெந்நாளோ. மக
 தூயபணித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று
 மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. மஉ
 ஏழைக்குறம்புசெயு மேந்திழையாரமோகமெனும்
 பாழைக்கடநது பாராவதெந்நாளோ. மக
 விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமதுமொண்டதருந்
 தொண்டியர்கள்கட் கடையிற் சுற்றெழிவதெந்நாளோ.
 மெய்யிற்சிவம்பிறக்க மேவுமின்பமபோனமாதர்
 பொய்யிலின்பினறென்று பொருநதுநாளெந்நாளோ.

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்ததோஷமற
 வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ.

சுத்தமுதலாடபுலவிறு சஞ்சரித்தகள்வொனும
பித்தாடியநதோநது பிழைக்குநாளொநாளோ. ௨

நாளுந் பொறிவழியை நாடாதவண்ணமெமை
யாளுந் பொறியா லருள்வருவதெநாளோ ௩

வாணகாதியானகனம் மாயைதமபாஹீணகாலம்
பொககாடலுணமை பொருநதுநாளொநாளோ ௪

மனமான்வானக கைமமாலையாகாம
லெனயநாளாகுகாடி யெபதுநாளொநாளோ. ௫

வேடகாடபுலபபுலையா மேவாதவண்ணமனக
காடகாடத்திருத்திக ககாகாணபதெநாளோ ௬

உருதுபிறப்பிறப்பை யுறையினிடாததெனையருள்
வருதுபிறக்க முனிமிறப்பதெநாளோ ௭

புத்தியெனுதுத்திப் பொறியாநினவாய்த்தேனை
பொத்துவிடாதெனையரு ளோங்குநாளொநாளோ. ௮

ஆங்காபெழுநனு மதயானைவாயிறகருமபா
யெனகாமிலெனையரு ளெயதுநாளொநாளோ. ௯

சுத்தமெனுமபெளவத் திகைககடலில் வாழ்துருமபாய்
நித்தமலையருநருளி னீறகுநாளொநாளோ. ௧௦

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபாபேககத்தைத் துய்க்குநாளொநாளோ ௧௧

சுத்தவித்தைக்கே முதலாத் தோனறுமோரைதுவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள் காருநாளொநாளோ. ௧௨

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
 செல்லாமன்னெறியிற் சேருநாளெநாளோ. யந
 அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யரழவாழாவண்ணங்
 குடிக்கெடுக்கும்பாழமுடிமைக கூறெழிவ தெநாளோ.
 ஆனபுறக்கருவி யாறுபத்துமறுளவும
 போனவழியுங்கூடப் புனமுளைப்பதெநாளோ யந
 அநதகறுக்கெங்கு பிருளானவாறாவறிவில்
 வநதவிருள்வேலை வடியுநாளெநாளோ. யந
 புனமலத்தைச்சேரநதுமலபோதமபொருநதுதல்போய்
 நினமலத்தைச்சேரநதுமல தீங்குநாளெநாளோ. யந
 கண்டுகண்டுநதேறாக் கலககமலலாநதீர்வண்ணம
 பண்டைவினேவேரைப் பறிகுநாளெநாளோ. யந
 பைங்கூழ்வினேதான படுசரவியாகவெங்க்
 கெங்கேனகிரணவெழி லெய்துநாளெநாளோ. யந
 குவித்தவிதழாதுபாற் கூடுமவினையெல்லரம
 வறுத்தவித்தார்வண்ணமுருள் வநநடு நாளெநாளோ.
 சஞ்சிதமேயாதி சரககானமுச்சேறும
 வெந்தபொரியாகவுருண்டேழ்வுநாளெநாளோ. உக
 தேகமுதலானகாத் திரணடெரணாய்நினைநிலகு
 மோகமிகுமாயை முடியுநாளெநாளோ உக
 சத்தமுதலாதழைத் திங்கெகக்குணாத்நுஞ்
 கூத்தமாமாயை தொடக்கறுவதெநாளோ உக

அம்மைவினையபிறையெம்பாற்காட்டாத்
 வம்மைஇரோதையகலுநாளெந்நாளோ ௨௪
 நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குககேவலமாஞ்
 சத்துருவைவெல்லுஞ் சாத்தறிவ தெந்நாளோ ௨௫
 சன்னலபின்னலான சகலமெனுங்குப்பையிடை
 மூன்னவன்ஞானக் கனலை மூட்டுநாளெந்நாளோ ௨௬
 மாயாவிசார மலமொழிசுத்தாவத்தை
 தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ ௨௭

தன்னுண்மை,

உடம்பறியுமென்னுமந்த ஓழுவெல்லாந்தீரத்
 துடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௧
 செம்மையறிவாற்றிநது தேகாதிக்குள்விசைநத
 யெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ ௨
 தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தானசுமந்த
 சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௩
 பஞ்சப்பொறியையுயி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
 செஞ்செவேயெமமைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௪
 அநதக்கரணமுயி ராமெனறவந்தரங்க
 சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தோநதறிவதெந்நாளோ ௫
 முக்குணத்தைச்சீவனென்னு மூடத்தைவிட்டருளா
 லக்கணமே யெம்மை யறிநதுகொள்வதெந்நாளோ ௬
 காலையுயிரென்னுந் கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
 சிலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ ௭

வான்கெடுத்துத்தேடு மதுகேடர்போலவெழை
நான்கெடுத்துத்தேடாம னனகறிவதெந்நாளோ ௨4

அருளி ய ல் பு.

நானதருநா டிதுநமக்குவேண்டார்மென்
முனநதநாட்டி லவதரிப்பதெந்நாளோ க
பெய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவன மேவுநாளெந்நாளோ உ
அதியநதநகாட்டாந லாம்பரம்போலேநிறநத
திதிலருட்கடலைச் சேருநாளெந்நாளோ ங
எட்டுத்திசைக்கீழ்மே லெங்கும்பெருகிவருந்
வெட்டவெளிவிண்ணுற்றின மெய்தோய்வதெந்நாளோ.
சூதானமென்று சுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ ௩
வெநதுவெழக்கினறசிறதை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ சு
சூரியாகள்சந்திரர்க டோன்றாச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருநதுநாளெந்நாளோ எ
கன்றுமுனவெப்பங் கலக்கமெலாநதீரவருட்
டென்றல்வநதுவிசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ ௮
கட்டுநமனசெங்கோல் கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ ௯
சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
ஜேலக்கடிவாட்பந்து ளோடுநாளெந்நாளோ, ௧௦

விண்ணவன்றொளனுந் விரிநிலாமண்டபத்திற
 றணணிநருநதித் தளாவொழிவதெநநாளோ ௧௦௪
 வெப்பபுனியாபாரத்து விழித்திருநதவல்லலறத்
 துபயவ நளிற் றுயிலுநாளெநநாளோ ௧௦௨
 வெய்பபிறநிவெயில வெப்பபெர் லாமவிட்டகல
 வையனடிநீழ லுணையுநாளெநநாளோ ௧௦௩
 வாததப்பிறவி வலோகடலைநீந்தவையன
 பாதபுணையிணையப் பறறுநாளெநநாளோ ௧௦௪
 ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளே யிமையையிலே காணவெளி
 ஞானமெனுநஞ்சனத்தை நானபெறுவதெநநாளோ ௧௦௫
 எலலாமிநகநிடத் தெநதைநிறைவாம்வழுவைப்
 புல்லாமறபுல்லிப புணருநாளெநநாளோ ௧௦௬
 சடத்துஞ்சாபோலெமககுத் தானுயிராப்ஞான
 நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெநநாளோ ௧௦௭
 எககணுமாநதுனப விருட்கடலைவிட்டருளா
 மிகககணாயேறி வெளிப்படுவதெநநாளோ ௧௦௮

பொருளியல்பு.

எககிளககிளபினனே போய்க் காண்பார்போனமெய்ஞ
 மெய்விளககிளபினனேபோயமெயுகாணபதெந [ஞான
 கேடில்பசுபாசமெல்லாநு கீழ்ப்படவுநதானேமே
 லாமெஞ்சுக்கப்பொருளுக் கனபுறுவதெநநாளோ ௨
 ஆணவத்தைநீக்கி யறிவுடேனையுவுகையாக்
 காணவத்தைக்கப்பாலைந காணுநாளெநநாளோ ௩.

நீயகபிரியா நினைக்கிறககக்கூடாப்
 பேசுகுவரவற்ற பொருளனைவதெநநாளோ ௪
 அண்டரும்குமெய்ப்பிலவைப்பர் மாமமுனதயெனனகத்
 கண்ணிகொணடுகின்ற களிகஞ்சாள்ளெநநாளோ. [இற
 காட்டுநிலுவருளே கண்ணுகககண்டுபா
 ஸ்ட்டுபெய்யப்பெய்யாருளே மேவுநாளெநநாளோ. ௬
 காருணதனை மீநழுளியெய்வவுயிரககுந
 தாபுனவுணமைதனை சாருநாளெநநாளோ ௭
 'சுலக' நகது திருவருளாயிற் பவாபால
 வாதபேருளெய்ப்பா நதான வாழ்விப்பிதெநநாளோ.
 என்ருளெண்ணெய்போ லெங்குநியாபகமா
 யுள்ளெவ்வனையுள்ளபடி மோருநாளெநநாளோ. ௯
 அருவருவெல்லா நீகனறதுவாயான
 பெருளெமகஞ்சுவது புலப்படுவதெநநாளோ. 10
 அரணமுநகாண வகணடிதாகாரபரி
 முரணமவந்தொம்பெருநதுநாளெநநாளோ 1௧
 சத்தொடுகிததந்தித தயங்கியவானகபரி
 சுத்தவகண்டிவந தோனறுநாளெநநாளோ 1௨
 எங்கெருகுப்பாத்தாலுமினபுருவாயநீகமின்றித்
 தங்குத்தனிப்பொருளேச் சாருநாளெநநாளோ 1௩
 அபுபுடிகாட்டாதசுத்த மமபரமாஞ்சோதிக
 கடுவெளிவநதெனனை கககஞ்சாள்ளெநநாளோ 1௪
 ஸ்ரீரணயுங்காட்டா வுளத்திருளேசஞ்சுறையிட்டு
 கின்றபுஞ்சோதியுடனிறகுநாளெநநாளோ 1௫

எந்தச்சமய மிகைசந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளா வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ மக
எவ்வாறிற்குற்றுணாநதார் யாவரவர்தமக்கே
யவவாரூய்மின்றபொருட் கனபுவைப்பதெந்நாளோ மௌ
பெண்ணணவியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணாடேமினறவொனறைக் காணுநாளெந்நாளோ.
நினைப்புறப்பிறநினைபாஞ்சோதி
தனைப்புறாவெனனறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ. மக

ஆனந்தவியலபு.

பேச்சிழுச்சில்லாத பேரினபவெள்ளமுற்றறு
நீசுநிலைகாணும னிற்குநாளெந்நாளோ. க
சித்தநதெளிநதோர் தெளிவிற்தெளிவான
சுத்தசுகககடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. உ
சிற்றியுடைய நுழை சித்தையவனதங்கடல்போன
முற்றினபவெள்ளொரை மூடுநாளெந்நாளோ ந
எல்லையிலேபிரிபாய் மெப்படியெனறோதமக்குச்
சொல்லறியாவும்கள்களோற் சொல்லுநாளெந்நாளோ.
அண்டரண்டகோடி மனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதென்ப்பேரினபங் கூடுநாளெந்நாளோ. ரு
ஆதிபாதிலலாத வாதியநாகியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடே துளையுநாளெந்நாளோ க
சாலோகநாதி சவுக்கியமும்விட்டநம்பான
மேலானஞானிவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. ர

தற்பாத்தினுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியெனும்
பொறபறிநதானாதம் பொருநதுநாளெந்நாளோ **அ**
உள்ளத்தினுள்ளேதானா றுஞ்சிவானந்த
வெள்ளநதுளைநது விடாய்தீரவதெந்நாளோ. **க**
கனனலுடனமுககணியுங் கறகண்டுஞ்சினியுமாய்
ம்னனுபின்பவாரமுத வாய்ப்புபபதெந்நாளோ **ப**
மணனாடுமுதற மயக்கபெல்லாநதீரநதிடவும்
விண்ணாடுமுததசுக மேவுநாளெந்நாளோ **மக**
கானறசலம்போனற கட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதலாவி மருவுநாளெந்நாளோ **உ**
தீங்கருமபென்றாலினியா தினுலினிப்பனபோற்
பாங்குமபேரினடம் படைகஞ்ஞாளெந்நாளோ. **மந**
புண்ணியபாவங்கள் பொருநதாமெய்யனபொல்லா
நண்ணியபேரினபசுக நாமனைவதெந்நாளோ **மசு**

அனபுநிலைம.

தக்கரவிகண்ட சரோருகம்போலினனிதய
மிகவருள்தண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ **அ**
வானமுகில்கண்ட மயூரபக்திபோலவையன
ஞானநடனுகண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ. **உ**
சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்திபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சேர்தியையாம வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ **க**
குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக்குண்டலிப்பாம்போனருட்டு
சித்தனைமெய்யண்ணற் றெரிசிப்பதெந்நாளோ. **[ஞ]**

அந்தரத்தேநின்றிடு மானந்தக்கூத்தனுட்கென
 சீந்தைதிதைக்கொடுத்துச் சேவிப்பதெநாளோ (1)
 கள்ளரிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதல்காரியமோ
 வளளலேயென்று வருநதுநாளெநாளோ (2)
 விண்ணாடாகாணவிமலர்பரஞ்சோதி
 யண்ணாவாவென்ற மரந்நுநாளெநாளோ (3)
 ஏதேதுசெய்தாலு மெனபணிபோன பணியா
 மாதேவாவென்று வருநதுநாளெநாளோ (4)
 பண்டுங்காணென பழம்பொருளேயின் றமுனை
 கண்டுங்காணெனெனவுங் கருவியப்பதிதநாளோ (5)
 பொருளேதமன புழுகமெல்லநதீர்வினப
 மெங்கேயெங்கேயென்றிவகுநாளெநாளோ (6)
 கடலினமடைகண்டதுபோற் கண்ணீராறாக
 வுடலவெதுப பிழாச்சித் துருகுநாளெநாளோ (7)
 பலந்தேனமுதஞ்சருகாயப போனென்றகாண
 வலந்தேனென்றேயிழுங்குநாளெநாளோ (8)
 புணர்வையாளர் புலம்மடையோறுபுலம்பிக்
 கண்ணீருங்கமபலையுங் கரீட்டுநாளெநாளோ (9)
 பேர்மறேனெனறலு மெனினப் புருதிசெய்யுமவேதனை
 கார்மறேனறேனென மரறுநாளெநாளோ (10)
 பொயமுடங்குமபூமிசிலபோட்டலறப்புங்கமலன்
 கழுடங்கநானசன்னக கட்டலுவதெநாளோ (11)
 கறகுணத்தைப்போன்று வஞ்சக காமர்கள் கைகோவாம
 னறகுணத்தார்கைகோத்துநீர்நிமிவதெநாளோ (12)

துட்டனாமாமாயச் சுழனீக்கியுநதரமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ.

ய௭

அ ன ப ர் கெ நி.

●

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நினறா தெளிவறிவதெந்நாளோ. க
மூச்சற்றச்சின்னத முயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோ பெறறவொன்றைப் பெற்றிடுநாளெந்நா
கோட்டாலையான குணபிறநநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. க
கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக் கேடிலாவானத
மடுத்தோரடுத்தபொருட் காவ்வைப்பதெந்நாளோ.
கற்கண்டாளோடுஇறை காக்கைபோற்பொய்மமாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பாதோய்வறிவதெந்நாளோ. ()
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ. க
குற்றச்சமயக் குறுமபடாநதுதற்போத
மற்றவாகட்கற்றபொருட் கனபுவைப்பதெந்நாளோ. ன
தாக்கமிட்டுபாழாளு சமயக்குதாக்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ. அ
வீறியவேதார்த்தமுதன் மிக்ககாலார்த்தவகா
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ.
கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டனெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நா

பாகியங்குளெல்லாம் பழுத்துமனம்பழுத்தோ
நோக்குகிருக்கடந்த நோக்குநாளெநாளோ. ௨௧
செவ்வயிருந்தனனுயிபோ லெண்ணுநதபோதனர்கள்
செவ்வறிவவநாடிடிகச சிந்தனைவப்பதெநாளோ. ௨௨

அறிஞருரை.

இருநிலைபுத்தியாகி யெனறகிருப்பாட்டின்
பெருநிலையககண்டணைநது பேச்சுமவதெநாளோ. ௧
அறறவாகட்கற்றசிவ னுமெனறவத்துவித
முறமுமொழிகண்டருவின மூழ்குநாளெநாளோ. ௨
தானெனனேமுனபடைத்தா னெனறதகவுணாயை
நானெனனாவுணைபெய்ய நாடிணாவதெநாளோ ௩
என்னுடையதோடினுந யெனறகிருப்பாட்டி
னனெனறியைககண்டினை நானுசெய்வதெநாளோ ௪
ஆருடனேசேரு மறிவெனறவவ்வுணாயைத்
தேருப்படிக்கடான சேருநாளெநாளோ. ௫
உனவிலுனனுமெனற னுமொழியாலெனனிதயந்
தனனிலுனனினெனறியைச் சாருநாளெநாளோ. ௬
நினைப்பறவேதானினேநதே னெனறநிலைநாடி
யனைத்துநாடிப்பொருவி லாருநாளெநாளோ. ௭
சென்றுசென்றேயனுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றி
நின்றுவிடுமொனறநெறி நிறகுநாளெநாளோ. ௮
ஆகியநதமில்லா வரியபாருசோதி
நீதிமொழிகண்டனவாய் நிறகுநாளெநாளோ. ௯

பிறிதொன்றிலாசையினறிப் பெற்றறிருந்தேனென்ற
 நெறியுடையானசொல்லினிலே நிற்குநாளொநாளோ. ய
 திறைபற்றநீர்போற் றெளியவெனத்தோந்த
 வுரைபற்றியுற்றங் கொடுக்குநாளொநாளோ. யக
 அறியாவறிவி லவிழ்ந்தேறவென்ற
 நெறியாமுறையுணரது நிற்குநாளொநாளோ. யஉ
 எனக்குணியென்று மியற்கையாப்பினனு
 முனக்குணெனன்ற வுறுதிகொளவதெநாளோ. யங
 அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென
 றுறுதிகொன்னவுண்மையினை யோருநாளொநாளோ.()

நிற்ருநிலே.

பண்ணினிசைபோலப் பரமனபானின்றதிற
 னெண்ணியருளாகி யிருக்குநாளொநாளோ. க
 அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
 குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளொநாளோ. உ
 சொல்லானமனத்தாற் றொடராசசம்பூரணத்தி
 னில்லாநிலையாய நிலைநிற்பதெநாளோ. ங
 செங்கதிரினமுனமதியந தேசடங்கிநின்றிடல்போ
 லங்கணஞர்தாளிலடங்குநாளொநாளோ. ச
 வானூட்டங்குங் வளிபோலவின்புருவாக
 கோணூட்டங்குங் குறிப்பறிவதெநாளோ. டு
 செப்பரியதன்கருணைச் சிற்சுகஞர்பூரணத்தி
 லப்பினிடைபுப்பா யணையுநாளொநாளோ. க

தூயவறிவான சுகருபசோதிதன்பாற்
 றியினிரும்பென்னத் திகழுநாளெநநாளோ. எ
 தீதீணையாக்காப்பூர தீபமெனநானகண்ட
 சோதியுடனென்றித் துரிசறுவதெநநாளோ. அ
 ஆராருங்காண்த வற்புதனாபொற்படிககீழ்
 கீராரிழல்போ னிலாவுநாளெநநாளோ. கூ
 எட்டத்தொலையாத வெநதைபிராஸனனிதியிற்
 பட்டப்பகல்விளக்காய்ப் பண்புறுவதெநநாளோ. ட
 கருப்புவட்டைவாய்மடுத்திக கண்டார்நாப்போல
 விருப்புவட்டாவினபுருவை மேவுநாளெநநாளோ டக
 துச்சப்புலனாற் சூழலாமற்றண்ணருளா
 லுச்சிக்கதிாப்படிக மொவ்வுநாளெநநாளோ. டஉ
 இம்மாநிலத்தி லி நுநதபடியேயிருநது
 சும்மாவருளைத் தொடருநாளெநநாளோ. டங
 தானவனாதனைமயெய்தித் தண்டொனவண்டமெங்கு
 ஞானமதயானை நடத்துநாளெநநாளோ. டச
 ஒன்றிரண்டுநிலலதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
 வினதசமத்துநிலை நோபெறுவதெநநாளோ. டரு
 யாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமன
 மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெநநாளோ. டக
 சிற்றறிவுமெள்ளச் சிதைநதெம்மானபேரறிவை
 புற்றறியாவண்ணமறிந தோங்குநாளெநநாளோ. டஎ
 புந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினைவயாமறிவென்
 நெந்தையுணர்வேவடிவா வெய்துநாளெநநாளோ. டஅ

.போக்குவரவற்றவெளி போணிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பறுவதெந்நாளோ. ௨௧

காண்பானுகாட்டுவதுங் காட்சியுடையநிறைவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய் ரோவுநாளெந்நாளோ. ௨௨

வாடாதேநானுவாய் மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடி நலாபெறுவதெந்நாளோ. ௨௩

ஆடலையேகாட்டியெம் சாடலொழித்தாண்டான்பொற்
றாடலே றற்கூடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ. ௨௪

மேலொடுகீழிலலாத விததகனாதமமுடனே
பாலொடுநீர்போறகலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. ௨௫

அறியாதறிந்தெய்யா எண்ணலைநாராகக்
குறியாதவண்ணங் குறிககுநாளெந்நாளோ. ௨௬

ஓராமன்மநதிரமு முனனாமைமபரனைப்
பாராமற்பாரத்துப் பழகுநாளெந்நாளோ. ௨௭

ஊனபற் றமெனனே டிறவுபறறும்பூரணனபால்
வானபறறுங்கணபோன மருவுநாளெந்நாளோ. ௨௮

ஆண்டானமவுனி யளித்தவறிவாலநிவைத்
தூண்டாமற்றாண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ. ௨௯

ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ் சாநுநாளெந்நாளோ. ௩௦

நிலைபிரிந்தோர கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற் கடுநரகெனறெந்நாளா
நனமைதருஞானநெயி நாமனைவதெந்நாளோ. ௩௧

ஞானநெறிதானே நழுவிடினுமுப்பதத்து ளானமுதநிலகுமென வவாழ்வதெநநாளோ.	உ
பனமாக்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு சொனமாக்கங்கண்டு துவநகுளாளெநநாளோ.	ங
அத்துவிதமொன்றவ னவியச சொற்கண்டுணர்ந்து சுத்தசிவத்தைத் தொடருக ளெநநாளோ.	சு
கேட்டன்முதனாகாலே கேடிலாநாபதமும் வாட்டமறவெமககு வாயககுநாளெநநாளோ	ரு
எனனியானெனபதற வெவ்விடமுமொனஞ்சான் சனனியாகுண்டுநிடடை சாதிப்பதெநநாளோ.	க
நாமபிரமென்ற னடுவேயொனலுண்டாபா தேம்பியெல்லாமொன்றபத் திகழநாளெநநாளோ.	எ
முச்சகமேயாநி முழுதுமாகண்டாகா சசசிதானந்தசிவந தானெனபதெநநாளோ.	அ
எவ்வடிவுப பூரணமா மெனநதயுருவென்றிசைநத வவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெநநாளோ	ஈ
சிகதித்ததெல்லாந சிவபூரணமாக வநதித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெநநாளோ.	இ
தாங்கியுபார்விண்ணி தானேஞாண்க்கிரியா யோங்குமியோகவுணா வற்றிடுநாளெநநாளோ.	ஐ
ஆசனமுர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ பூசசெயவாசை பொருநதுநாளெநநாளோ.	ஐஉ
அருசெழுத்தினுண்மை யதுவானவப்பொருளை நெஞ்சமுத்தியொன்றாகி நிறகுநாளெநநாளோ	ஐங

அவ்வயிர்போலெவ்வயிரு மானபிரானன்னடிமை
யெவ்வயிருமென்றுபணி யாளுசெய்வதெந்நாளோ. யசு
தேசிகர்கோளுன திறனடிவுளிநதமககு
வாசிகொடுக்க மகிழுகாளெந்நாளோ. ௨௫

குருலிங்கசங்கமடாக கொண்டதிருமேணி
யருணமயமெனறபுற றருளபெறுவதெந்நாளோ. ()

எந்நாட்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது. ஆகூடாயசு.

காண் பேனோ வென் கண்ணி.

சிறதிகஞ்ஞோறுந தெவிட்டாமமுதேயென
புந்திககுண்தான பொருந்திடவுங்காண்பேனோ (க)

கேவலத்தினுகிடநது கீழ்ப்படாதினபவருட்
காவலனபாலொன்றிக ககநதிடவங்காண்பேனோ (உ)

துரியங்கடந்தவொன்றே தூவெளியாயசினற
பெரியநிறைவேயுணைநான் பெற்றிடவுங்காண்பேனோ. ()

மாசற்றவனபாநெஞ்சே மாறுதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின நேசினையுங்காண்பேனோ (ஃ)

மாயாவிசார மலமகலவெந்தபிரா

னையானுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனோ (டு)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும பொய்யுடலும்பொய்யென
மெய்யநினைமெய்யெனவே மெய்யுடனேகாண்பே[வே

வாலற்றபட்டமென மாயாமனப்படவை

காணற்றுவிழவுமுக் கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. (எ)

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாய்நின்றுசுகங்
 கொள்ளுமபடிக்கினறநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (அ)
 காட்டுகின்றழககட்க நம்பேகனியேயென
 னாட்டமெலலாநதீரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ. (க)
 தூங்காமற்றாங்கிச் சுகப்பெருமாளினின்றைவி
 னீங்காமன்றிரு நிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (ங)
 வாதவூராளிதனை வானகருணையால்விழுங்கும்
 போதவூரேறேநினை பொன்னடியுங்காண்பேனோ. (பக)
 சாட்டையிலாப்பம்பரம்போ லாடுஞ்சடசாஸ
 நாட்டமறவெனதைதந்த ஞானவெளிகாண்பேனோ. (பஉ)
 மனருமொவாழ்வே மரகதஞ்சோமாணிககக்
 குணேறேநினைருட்கீழ்க் குடிபெறவுங்காண்பேனோ. (பங)
 பொய்யெனறறிந்து மொடைப்போகவொட்டாதையநிந்
 னவையங்கனமயக்க மாற்றிடவுங்காண்பேனோ [த
 தாயினுநல்லதயாளுவே நினனையுனனித்
 தீயினமெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரககாண்பேனோ. (ப)
 எனசெயினுமெனபெறினுமெனின்றைவாவேனழையயா
 னினசெயலெனறுனனு நினைவுவரககாண்பேனோ. (பசு)
 எள்ளத்தனையுமிரககமிலாவனபாவி
 யுள்ளத்துமெனதை யுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (பஎ)
 வஞ்சகத்துககாஸயமாம்வஸ்வினையேனாகெடுவே
 நெஞ்சகத்திலையாநீ நோபெறவுங்காண்பேனோ. (பஅ)
 தொலைப்பிறவித் துயர்கெடமெனதைபிரான
 மல்லற்கருணை வழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (பக)

வாளாருங்கண்ணார் மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றாளாகவெநதை யருள்செயவுங்காண்பேனோ. (உய)
பஞ்சாய்ப்பறககுநெஞ்சப் பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயெனறின நருள்செயவுங்காண்பேனோ. ()

ஆடுகறங்காசி யலமநதுழனழ்நனம்
வாடுமெனையாரா நீ வாடுவெனவுங்காண்பேனோ. (உஉ)
சிட்டாககெளிய சிவனேயோதீவீனையேன
மட்டற்றவாசை மயக்கறவுங்காண்பேனோ. (உங)

உண்ணினமுணர்த்து மூலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசாநதவருள் சாநதிடவுங்காண்பேனோ ()
ஓடுங்கருத்தொடங்க வுள்ளுணர்வுதோன்றினைக
கூடும்படிககிறநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (உடு)

வாக்கானமனத்தான மதிப்பரியாயினனருளை
நோக்காமனோகுகிறிற் குறுண்ணறிவகாண்பேனோ. ()
இவ்வுடம்புநீங்குமுனே யெந்தாய்கேளினனருளா
மவ்வுடம்புகுள்ளே யவதரிககககாண்பேனோ (உஎ)

நித்தமாய்யொன்றாய் நிரஞ்சனமாயநிரககுணமான்
சுத்தவெளிநீவெளிவாய்த் தோன்றிடவுங்காண்பேனோ.
கண்ணிறைந்தமோனக் கருத்தேயெனகண்ணேயென
னுண்ணுறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங் காண்பேனோ.

அத்தாவிமலா வருளாளாவாவநத
சித்தாவெனக்குனருள் செய்திடவுங்காண்பேனோ. ()
வீணேபிறந்திறநது லேசற்றேனாசையறக்
காரணேனிறைநின் கருணைபெறக்காண்பேனோ. (உக)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னேநான்சகச
 நிட்டையைப்பெற்றையா நிருவிகற்பங்காண்பேனோ. ()
 எல்லாந்தொரியுயிறைவா வென்னல்லெல்லாரு
 சொல்லாமுன்தான றொகுத்திரங்கககாண்பேனோ. (௩)
 அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக்
 கண்டவாகக் கண்டதிருக் காட்டியையுங்காண்பேனோ.
 ஊனிருநதகாய முடனிருப்பவெதைநினபால்
 வானிருநததெனெனநொன் வந்திருக்கக்காண்பேனோ. ()
 தினையத்தனையுந தெளிவறியாப்பானியே
 னினையிற்பாம்பொருணீ நோபெறவுங்காண்பேனோ ()
 துன்பமெனுநகிட்டனைத்துஞ சூறையிடவையாவே
 யினபவெள்ளமவநகிந கெதிரப்படவுங்காண்பேனோ ()

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங் ககாந்துருநவெத்தொழிற்கும்
 வல்லாய்நினனினபம் வழங்கினாலாகாதோ (௧)
 எனனையறிய வெனககறிவாய்நினறருணின
 றன்னையறிநகினபநலஞ் சாரவைத்தாலாகாதோ. (௨)
 பொய்ம்மயமேயான புரைதீரவெநதையினப
 மெய்ம்மயம்வநதெனன விழங்கவைத்தாலாகாதோ. ()
 மட்டிலாச்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநினனினபமயஞ்
 கிட்டர்போல்யானருநகித் தேக்கவைத்தாலாகாதோ (௪)
 அத்தாநினபொற்றா ளடிககேயனுதினமும்
 பித்தாககியினபம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. (௫)

- மெல்லியிலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாரின்
 நெல்லையிலானநத நலமிசசித்தாலாகாதோ (க)
- சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ சூறையிட்டானந்தமயக்
 கட்டழகாரினனைக கலககவைத்தாலாகாதோ. (எ)
- சோதியேநதாச் சுவடிவே தூவெளியே
 யாதியேநனை யறியவைத்தாலாகாதோ (அ)
- நேசஞ்சிறிதுபிலேனின், நலனேநினைமிகே
 வாசஞ்செயவிரங்கி வாவெனறாலாகாதோ. (க)
- எனனறிவுக்குளளே யிருநததுபோலையாவே
 நினனறிவுணினனுடனயா னிறகவைத்தாலாகாதோ. ()
- ஆதிப்பிரானேயென நல்லலிருளகலச்
 சோதிப்ரகாசமயந தோனறுவித்தாலாகாதோ. (மக)
- ஆசைச்சுழற்கடலி லாமாபலையாரின்
 நேசப்புணைத்தா ணிறுத்தினாலாகாதோ. (மஉ)
- பாசநிகளங்கனெல்லா, பஞ்சாகச்செஞ்செவே
 யீசவெனவாவென றிரங்கினாலாகாதோ (மந)
- ஓயாவுள்ளனபா யுருகிலாய்விட்டிற்றிச்
 சேயாகியெநதநினைக் சேரவைத்தாலாகாதோ. (மச)
- ஆகியாம்வாழ்வா யகண்டிதமாயநிறைபரஞ
 சோதிநீயெனனைத் தொழும்பெனறாலாகாதோ (மரு)
- விண்ணார்க்கண்ட விழிபோற்பரஞ்சோதி
 கண்ணாரநினனிறைவைக காணவைத்தாலாகாதோ. ()
- சேராமற்சேர்நதுநிறி சினமயனேநின்மயத்தைப்
 பாசாமற்பாரொனநீபகஷம்வைத்தாலாகாதோ. (மௌ)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையா யுருகவைத்தாலாகாதோ. (௮௮)
மூலவிருள்காலவாங்க மூதறிவுதோனாவருட்
கோலம்பெளியாகவெனதை கூடுவித்தாலாகாதோ. (௮)
சாற்றறியவினபவெள்ளந தாகருமதினீழுளைகவி
லூற்றமுடிமெனனவதி லுண்ணை சொனனாலாகாதோ.
கையங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையினருட்கீழேயடிக்கையினருலாகாதோ. (௨௧)

இல்லையோவென்கண்ணி.

எதுந்தெரியாதெனாறைத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ (௧)
பணியற்றுவின பதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியினப வாரியெனக்கில்லையோ. (௨)
எம்மாலறிவதற வெம்பெருமானயாதுபின்னிச்
சும்மாவிருக்கவொரு ருத்திரந்தானில்லையோ. (௩)
நாய்க்குங்கடையானே ஞானினபாயம்
வாய்க்குர்படியினியோ மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)
ஊனாகிற்கு முணர்வைமறநதையாரீ
தானாகிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ. (௫)
அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான
புல்லும்படியெனக்கோ போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றேகவித்துப்[வோ
பண்டு மின்றுகின்ற வெனனைப் பார்த்திரங்கவேண்டா

வாதனையோடாடு மனப்பாப்புமாயவொரு
 போதனைதநதையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ. உ
 தன்னையறியத் தனியறிவாயநின்றருளு
 நினனையறிந்தெனநிறைவ நீங்கிநிறைவேண்டாவோ. ஈ
 அள்ளககுதறையா வகணடிதானநதமெனும்
 வெள்ளொனககையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. ()
 அண்டனையண்ட ரமுதேயெனருயிரோ
 தொண்டனெற்கிண்பந தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ ()
 பாராதேநின்று பதையாதேசுமநாதான
 வாராயெனவும வழிகாட்டவேண்டாவோ. சு

நலலறிவேயெனகண்ணி.

எண்ணிறைந்தமேனன்படைத் தெவ்விராகமவ்வயி
 கண்ணிறைந்தசோதியைநாகாணவாநலலறிவே[ரநய்க்
 சித்தானநாமென சடத்தைநாமெனவெனவரு
 சத்தானவுணைமதனைச் சாரவாநலலறிவே. உ

அங்குடிங்குமெங்குநிறை யற்புதனாபொற்பறிந்து
 பங்கயத்துவண்டாய்ப் பயன்பேறவாநலலறிவே ஈ
 கான்றசோறெனவநதக் காசினிவாழ்வத்தனையுந
 தோனறவருள்வெளியிற் றோனறவாநல்லறிவே. சு

ப ல வ கை க் க ண் ணி .

என்னரசேகேட்டிலையோ வெனசெயலோவேதுமிலை
 தன்னரசுநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே. க
 பண்டொருகாணினபாற்பழக்க முண்டோவெந்ததநினை
 கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கருதியதே. [க்

கண்டனவேகாணுமனறிக் காணுவோகாணுவென்
 கொண்டறிவேனெதைநனைக் கூடுங்குறிப்பினையே ந
 கல்லாஸழியிலவளா கற்பகமேயென்னளவோ
 பொல்லாவினைககுப்பொருத்தநதானசொல்லாயே. ச
 தப்பிதொனறினறியது தானாகநிற்கவுண்மை
 செப்பியதுமல்லாசென செனறியதுதொட்டினையே. ரு
 மாசானநெஞ்சனிலவன வஞ்சனென்றேவாய்திறநது
 பேசாமெளனம் பெருமானபடைத்ததுவே
 கறபதெல்லாங்கறறேமுக் கண்ணுடையாய்நின்பணியா
 நிறபதுகறறனறே நிருவிகறபமாவதுவே [ய
 முன்னளவில்கனம முயன்றனிலனென்றே
 வென்னளவிலெந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே. அ
 நெஞ்சகமவேறுகி நனைக்கூடவெண்ணுகின்ற
 வஞ்சகனுககின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே கூ
 பள்ளங்கடோறும் பரந்தபுனல்போலுலகி
 லுள்ளுமபரந்தா லுடையாயெனசெய்வேனே. ட
 முன்னனினைககப்பினமறைநகு மூடவிருளாகெடுவே
 நென்னனினைக்கவெனமறக்க வெந்தைபெருமானே. டக
 வல்லாளாமோனுகின் வானகருணையென்னிடத்தே
 யில்லாதேபோனா நெவ்வண்ணமுயவேனே. ட௨
 வாக்குமனமு மெளனமுறவெந்தைநனை
 நோக்குமெளனமிந்த தூலறிவிலுண்டாமோ ட௩
 ஒன்றாய்ப்பலவா யுலகமென்குந்தானேயாய்
 நின்றையயாவெனேநீ நீங்கற்கெளிதாமோ. ட௪

ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனை
கூவியழைத்தினபங் கொடுத்தாறகுறைவாமோ. ௨௩
எத்தனையோநினவிலையாட் டெந்தாய்கேளில்வளவென்
றத்தனையுமெனன லறியுந்தராமோ ௨௪
தேடுவாரதேடுஞ் சிவனையோநினநிருத்தாள்
கூடுவானபட்டதுயர் கூற்றக்கெளிதாமோ. ௨௫
பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனை யொன்றிற்பதெப்படியோ. ()
ஒப்பிலாவொன்றேநினனுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புளியைமெப்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னையோ
காலாலவழிதடவுங் காலத்தேகண்முனைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற் போந்தறிவாய்கில்லாயோ. ௨௬
தன்னரசுநாடாஞ் சடசாஸூயிமிசை
யென்னரசேயெனனை யிறையாகநாட்டினையோ. ௨௭
திங்களமுதானின நிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனைய பொய்நூல்புலம்புலனோ. ௨௮
உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநினனிறைவை
யினனயினனங்காணாம லெந்தாய்கழல்வேனோ ௨௯
ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
ஞாமலையாநீ தள்ளிவிடவந்ததென்னோ. ௩௦

நி ன் ற நி லை.

நி ன் ற நி லையேநிலையா வைத்தானந்த
நிலை தானேநிருவிசுற்ப நிலையுமாகி

யெனறுமழியாதவினப வெள்ளநதேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடாநதுதொடாநதுமுககுமநதோ ()
இருக்காதிமறைமுடிவுஞ் சிவாகமாத்
யிதயமுங்கைகாடடெனவே யிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணராநதவாகட் கெக்காலுநதா
னெழியாதவினபவெள்ள முலவாநிற்கும். ௨
கறறதுவகேட்டதுநதானே யேதுககாகக
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான
குறறமறக்கைகாட்டுங் கருத்தைககண்டு
குணவகுறியற்றினபநிட்டை கூடவனறே. ௩

பாடுகின்றபனுவல.

பாடுகின்றபனுவலோராக - டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமனறி - லாடுகின்றவழகனே க
அத்தனென்றினையே - பத்திசெய்துபனுவலாற
பித்தனினறுபேசவே - வைத்ததெனனவாரமே ௨
சிறதையனபுசேரவே - னைநதுகின்றனாடினேன
வநதுவநதுளினபமே - தநதிரயகுதாணுவே ௩
அண்டரண்டமியாவுநீ - கொண்டுகின்றகோலமே
தொண்டாகண்டுசொரிகணீ - கண்டநெஞ்சுககாயுமே
அனனேபோலவருண்மிகுத்து - மனனுஞானவரதனே
யென்னையெனக்களித்த - நினனையானுகினைவனே.()

பாடுகின்றபனுவல் முற்றுப்பெற்றது, ஆகத்துசாஉய்.

ஆ ன ந் த க் க ளி ப் பு.

சங்கரசங்கர சம்பு-சிவ-சங்கரசங்கரசங்கர சம்பு. ,

ஆதியனாகியுமாகி-எனக்கானந்தமாயறிவாய் நினறில
ங்குஞ- சோதிமௌனியாத் தோனறி - அவனசொல்லா
தவாரத்தையைச சொன்னுண்டிதோழி—சங்கர (க)

சொன்னசொல் லேதென்று சொல்வேன - எனனைச்
சூதாப்த்தனிககவே சமமாவிருத்தி- முன்னிலையேதுயி
லலாதே-சுகமுற்றச் செயதே யெனைப் பற்றிககொண்
டாண்டி—சங்கர (உ)

பற்றியபறறவுள்ளே - தன்னைப் பற்றச்சொன்னு
பற்றிப் ப ர்ததவிடத்தே- பெற்றதையேதென்றுசொல்
வேன-சறறமபேசாதகாரியம் பேசினுனறோழி—சங்()

மேசாவிடுபைகளைபேசிச்-சுற்றப்பேயங்கமாகிப்பித
றறித்திரிந்தேன, ஆசாபிசாசைத்தூரத்தி-ஐயனடியினை
ககீழே யடக்கிககொண்டரண்டி—சங்கர (ச)

அடக்கிப்புண்ணப்பிரித்தே - அவனாகியமேவியிலன
பைவளர்த்தேன- மடக்கிககொண்டானெனைத்தனனு
-சறறும் வய்பேசாவண்ணமாபுஞ்செய்தாண்டி-சங்()

தூபைக்கெடுத்தனன கெட்டேன-இத்தை வாய்விட்
நெசொல்லிடின வாழ்வெனக்கில்லை - கரவுபுருஷனுமல்
லன்-என்னைககாக்குநதலைமைக் கடவுள்காண்மினனே()

கடலினமடைவிண்ட தென்ன-இரு கண்களுமானநத
க்கண்ணீர்சொரிய - உடலும்புளகிதமாக - எனதுள்ள
முருக வுபாயஞ்செய்தாண்டி—சங்கர (எ)

உள்ளதுயில்லதுமாய்முன-னுணர்வதுவாயுன்னுளங்
கண்டதெல்லாந்- தள்ளெனச்சொல்லியெனையன்-என
னைத்தானுக்கிக்கொண்ட சமந் ததைப்பாரதோழி-சங் ()

பாராதிபூதநீயலலை - உன்னிப்பாரிநதிரியங் கரணநீயலலை, யாராயுணாவநீ யென்றான-ஐயனன்பாயுணாதத சொல லானந்தநதோழி—சங்கர (க)

அனபநுககனபானமெய்யன - ஐயனானந்தமோனன நுடகுநுநாதன, தனபாதஞ்செனனியிலைவததான- என னைகதான நிறதேனாமனந தானிறநதேனே—சங்கர (ங)

இறப்பு மழிறப்புமபொருநத - எனக்கெவ்வணமவநத தென நெண்ணிபா ரபாரககின, மறப்புநீனெப்புமாயநின ந-நாடுசமாயாமனத்தால வளநததுதோழி—சங்கர (ப)

மனதேகலலாலெனக்கனறோ - தெய்வமெளனகுநு வாங் வநதுகைகாட்டி-எனதாமபணியறமாற்றி-அவனின னருளலெள்ளத் திருத்திவைத்தாணடி—சங்கர (உ)

அருளாலெவையுமபாரொன்றான-அத்தையநியாதோ ட்டி யெனனநிவாலேபார்க்கதேன, இருளானபொருள் ணடதலலாற-கணடவெனையுங் கணடிவெனனனேடி தோழி—சங்கர (ஊ)

என்னையுநதன்னையுமவேறு-உள்ளத் தெண்ணாதவண் ணபிரண்டறநிறகச், சொன்னதுமோவொருசோலலே- அநதச்சொல்லால்வினநத சுகத்தையெனசொல்வேன()

வினையுஞ்சிவானந்தபூரி- அநதவெட்டவெளிநண்ணித் துட்டவிருளாங், களையைக்களாநதுபினபார்த்தேன-ஐய னகநீபயநநிவேறொன்றுங் கணடிவனதோழி—சங்க (ப)

கணடார்க்கைப்புரிவாழ்க்கை-இரு கணகாணநீங்க வுங்கண்டோந்துயிறுன, கொணடார் போற்போனலு மபோகுட்-இதிற்குணமேதுநலமேதுகூறுநீதோழி ()

நலமேதுமநியாதவென்னைச் - சுத்தநாதாந்தமோன

64326537

ஆனந்தக்களிப்பு.

௨௭௫

மாநாட்டந்தரதேசஞ், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம-வ
லலானறாளாவென்றலேந்து தாககிணுனதோழி—சங்கர
தாககுலலானாதசோதி அணுதனனிற்சிறியவெனீர்
த்தனனருளாற, போககுலவாவற்றிருக்குஞ்சுத்தபூரண
மாககிணுன புதுமைகாணமினனே—சங்கர (10அ)

ஆககியளித்துத்துடைக்குந - தோழி ஸத்கீனவைத்
துமெள்ளத்தனையேனுந, தாககறநி மருஞ்சமாத்தன-உள
ளசாக்ஷியைச்சிறநிககத் தககதுதோழி—சங்கர (10க)

சிறதைபிறநததுமாங்கே-அநதச் சிறதையிறநதுதெளி
நததுமாங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே-கண்டயானறாணி
ண்டறநிறுநததுமாங்கே—சங்கர (10உ)

ஆங்கெனறுமீங்கெனறு முண்டோ- சச்சிதானந்தசோ
தியகண்டவடிவாய், ஓங்கிரிநைநததுகண்டாற பினனர்
ஒன்றென்றிரண்டென றுரைத்திடலாமோ—சங்கர (11)

எனறுமழியுடிககாயம்-இத்தை மேதுகருமெய்மென்
நிறுநதீருலகோ, ஒன்றுமறியாதநீரோ-யமனோலையநதா
றசொல்லவத்கரமுண்டோ—சங்கர (12)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மலமுறித்ததுபுமு
டிலெமெய்யென்று, கொண்டோபிழைப்பதுங்கையோ-
அருட்கோலத்தைமெய்யெனறுகொள்ளவேண்டாமோ

வேண்டாமவிருப்புமவெறுப்பும- அநதவிஸங்கத்தா
லேனீனையுஞ்சன்னம், ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று
மசைசாரதிருநதுகொள்ளரிவாகிரெஞ்சே—சங்கர (13)

அந்வாருமில்லையோவையோ - எனனை யாரொன்றறி
யாதலங்கதேசத்தில் - வறிதேகாமத்தீவிற்சிககி-உள்ள
வான்பெருடோற்கவோ வந்தேன்னுன்றோழி—சங்கர

வந்தவரவைமறந்து-மிககமாதாபொன்பூமிமயக்கத்தி
லாழும், இந்தமயக்கையழுக-எனக்கெந்தமெய்ஞ்ஞா
னவெழிலவாள கொடுத்தான—சங்கர (உசு)

வாளாருங்கண்ணியாமோகா-யமவாதைக்கனலைவள
ர்க்குமெய்யெனறே, வேளானவனுமெய்விட்டான-என
னின்பிககோதுறக்கை விதியனறேதோழி—சங்கர ()

வினிகுமபிரபஞ்சமெல்லாந்-சுத்தவெயினபஞ்சமெ
னனவே வேதாகமங்கள்-மதிக்கு-தனைமதியார - அவா
மாராககருனமாராகந் சனமாராகமோபானே—சங்கர ()

துனமாராககமாதாமயக்கம் - மனத்தூயாககுப்பறறு
துசொன்னெனனகன-தனமாராககந்திதிட்டாநதம்-அவ
ன றுனந்தமான சதானந்தனனறே—சங்கர (உசு)

அனநென்றுமாபென்று முண்டோ - உனக்கானந்தம்
வேணடினறிவாகிச்சற்றே, நின்றறறெறியுமெனவே-ம
றைந்தியெமமாதிரிகழ்த்தினனறேழி—சங்கரசங்கர ()

ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றுப்பெற்றது. ஆகசாராந்.

அ க வ ல்.

திருவருண்ணானஞ் சிறந்தருள்கொழிகுங்

குருவடிவான குறைவிலாநின்றவே

நின்றவொன்றே நினைமலவடிவே

குணரூப்பொருளே குணபபெருங்கடலே

ஆதியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்

சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே

சோமலிதெய்வத்திருவருளதனற்

பாாமுகலண்டப் பரப்பெலாநிருவி

அஃ - 7 முதலா மெண்டருநாண்வகை

எழுபிறவியிற்றாழாதோங்கும
 அனாதயோனியி னினமபெறமல்க
 அணுமுதலசல மானவாக்கையுங்
 கணமுதலளவிற கற்பகாலமுங்
 கனமப்பகுதித் தொனமைககீடா
 இமைப்பொழுதேனுந் தமக்கெனவறிவிலா
 எழையுயிரத்திரள் வாழ்வமைத்தனை
 எவ்வுடலெடுத்தா ரவவுடலவாழ்க்கை
 இனபமெனவே துனபயிலையெனப்
 பிரியாவண்ண முரிமையினவளாகக்
 ஆதரவாகக் காதலுமமைத்திட்
 கேயினறியே தேகநானென
 அறிவுபோலறி யாமையியககிக்
 காலமுங்கனா முங் கட்டுங்காட்டியே
 மேலுநரகமு மேதகுசுவாகமும
 மாலறவகுத்தனை யேலுமவண்ணம்
 அமையாக்காதலிற சமயகோடி
 அறமபொருளாதி திறமபடுகிலையிற்
 குருவாயுணர்த்தி யொருவாபோலனைவருந்
 தத்தநிலையே முத்திமுடிவென
 வாததாக்கமும போததூல்களு
 நிறைவிற்காட்டியே குறைவினறிவயங்க
 அங்கங்குநிறை யெங்குமாகிச்
 சமையாதீதத் தனமையாகி
 இமையோர்முதலிய யாவருமுனிவருந்
 தமமைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென

பசுறநிருக்க மாசறநஞான
 கலமுங்காட்டினை ஞானமிலேறகு
 நிலையுங்காட்டுத னினனருட்கடனே. ஆட துசுருக.
 வ ண் ண ம்.

அருவெனபனவுமனறி உருவெனபனவுமனறி
 அகமுடபுறமுமனறி முறைபிறழாது
 குறிபுங்குணமுமனறி நிறைவுங்குறைவுமனறி
 மறைபொன்றெனவிளமப விமலமதாகி
 அசலபபெறவுயாநது விபுலமபெறவுளாநது
 சபலஞ்சபலமென்று ளறிவினாகாண
 ஞானவெளியின டமேவுமுடிராய் அரிககா
 அனலொன்றிடவெரிநது புக்கமண்டிடுவதன்று
 புனலொன்றிடவமிழநது மடிவிலதூனத
 சருவாபொழுதுயாநது சலனாபடுதன்று
 சமர்கொண்டழிவதன்றே ரியலபினதாகும
 அவனெனபதுவுமனறி அவனெனபதுவுமனறி
 அதுவெனபதுவுமனறி எழிலகொடுலாவும்
 ஆரநிலையநிபாதபடியே வ
 இருனெனபதுவுமனறி ஒளியெனபதுவுமனறி
 எவைபுநதனுளடங்க ஒருமுதலாகும
 உளதெனபதுவுமனறி இவதெனபதுவுமனறி
 உலகநதொழிநருந்த வயனமுதலோரகள்
 எநருங்கவிலைகொண்டு சமயங்களிலவிழுகது
 சுழலுமபொழுதிரங்கி அருள்செயுமாறு
 கூற்றியசகமாயையறவே வ-அரிக்கா
 எனதெனபதையிகழ்ந்த அறிவினறிாளினின்று

மந்வொன்றெனவிளங்கு முபயமதாக
அறியுந்தரமுமன்று பிறியுந்தரமுமன்று
அசரஞ்சரமிரண்டி னொருபடியாகி
எதுசந்ததிறைந்த தெதுசந்ததீனையிறந்த
தெதுமங்கலசுபங்கொள சுகவடிவாகும
யாதுபரமதை நாடியநீர்

பருவங்குலவுநின்ற மடங் கையாதொடங்கு
கபடந்தனிலவிழுந்து கெடுநீன வாங்கி
வலையிடைபுடைமற்றிந்த மறியென்றவசமுண்டு
வசனந்திரமுமின்றி அவரிதழறல்

பருகுந்தொழிலிணங்கி யிரவுமபகலுமினசொல

பகருமபடி துணர்ந்து குழலழகாக

மாலையகபல சூடியுடனே

ம-அரிககா

பதுமந்தனையிசைந்த முலையென்றதயுகநது

வரிவண்டெனவுழன்று கலிலெனவாடுஞ்

சிறுகிண்கிண்சிலப்பு புனைதண்டகண்முழங்கும

ஒலிநன்றெனமகிழந்து செவிகொளநாசி

பசுமஞ்சளினவியந்த மணமுந்திடமுகநது

பவமிஞ்சிடவிறைஞ்சி வரிசையினூடு

காலினமிசைமுடி சூடிமயலாய்

ஓ

மருளுந்தெருளுநவநது கதியென்பதைமறநது

மதனனசலகிபொங்க விரணமதான

அளிபுண்டனேவளைநது விரல்கொண்டுறவளைநது

சுரதஞ்சுகமிதென்று பரவசமாகி

மருவுந்தொழினமிஞ்நது தினமுந்தினமுமவிஞ்சி

வளரும்பிறைகுறைந்த படிமதிசோர

வானரமதென மேனிதிரையாய் து-அரிக்கா
 வயதுட்படவிழுநது பீணியுநதிமிதிமென்று
 வரவுஞ்செயலழிநது ளிநீமலுமாகி
 அனமுஞ்செலுதலின்றி விழியஞ்சுடாகளினறு
 முகமுஙகளைகளின்று சரியெனநாடி
 மனைபின்புறவிருநது வினமுஙகுலைகுலைநது
 கலகஞ்செயவிருண்ட யமனவருமவேளை
 ஏதுதுணைபழிநாரமனமே.

க

வண்ணம்-முறநிற்று ஆட சூசநிட.

தாயுமானசுவாமிகளபாடல்-முறறுபபெற்றது.

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர்கருணைச சிவானந்தபூரண
 மொருவருமறியா வொருதனிச்சித்து
 நவநதாபேதமாய் நாடகநடித்துற்
 பவநதனைகீககிப் பரிநதருள்பராபரங்
 கண்ணுங்கருத்துங் கதிரொளிபோல
 நணணிடுவெனக்கு நலகியநனமை
 யொன்றாய்ப்பலவா யொப்பிலாமோனக்
 குன்றாயிறிறநத குணப்பெரிநகுனற
 மண்ணையுமபுனலையுந் வளியையுங்கனலையுந்
 விண்ணையுமபடைத்த வித்திலாவித்துப்
 பநதமனைத்தையுந் பாழ்படநூறியென
 சிந்தையுட்புகநத செழுநசுடாச்சோதி
 விள்ளொணஞானம விளங்கியமேலோர்
 கொள்ளோகொண்டிணைக் குறைவிலாநிறைவு
 தாட்டாமமைவாத் தாணினைப்பவர்க்கு

காட்டாவினபங் காட்டியகதிநிலை
 வாககானமனத்தான மதிததிடவரிதென
 நோக்காதிருகக நோக்கியநோகக
 மாதியாயறிவா யகண்டமாயகண்ட
 சோதியாய்விநது துலங்கியதோற்றம்
 பரவெளிதனனிற் பதிநதவென்னுளததின
 விர்விவிர்வி மேற்கொளுமவெள்ளரு
 சுட்டுக்கடங்காச் சோதியடியா
 ட்டுக்கடங்கும வானபெருங்கருணை
 யெலலைக்கடங்கா வேகப்பெருவெளி
 திலலைப்பொதுவிற நிருநடத்தெய்வம்
 வாதவூரொதையை வரிசையாயவிழுங்கும்
 போதவூரமேவு காப்பூரவிளக்குச்
 சுககாயகண்டத் தூவெளியெல்லாந்
 திகழவேகாட்டுஞ் சினமயசாட்சி
 செழுநதமிழப்பரைச் சிவலிங்கமாகி
 விழுங்கியஞான வித்தகவேழ
 மெழிறருபட்டினத் திறைவனாயென்று
 மழிவினாவினிலுக் மாககியவனாதி
 சாநதபூமி தன்னருள்வெள்ள
 மாரநதநீழ லசையாககசனம்
 பரவுவாரெஞ்சிற பரனியமாட்சி
 பிரவுபகலற்ற வேதாநதககாட்சி
 யாட்சிபோலிருக்கு மகிலந்தனக்குச்
 சாட்சியாயிருக்குந தாரகத்தனிமுத
 வாணுமபெண்ணு மலியுமல்லாததோர்

தாணுவாய்மின்ற சத்தாநதனிச் சூட
 ளொளுமெண்ணெயு மெப்படிபாப்படி
 யுளளுமபுறம்பு முதலாவியவொரு பொரு
 ளளவிலாமதநதொறு மவரவ பொரு ளென
 வளநிறைநதிருககு மொருபொருட்கு
 துளளுமனபபேய் துடிக்கத்தறிகநக்
 கொளளுமோனவாள கொடுத்திடுமாசு
 பெரியபேறு பேசாப்பெருநம
 யரியவுரிமை யளவிலாவளவு
 துரியநிறைவு தோனருவதீதம்
 விரியுநலனபு விளைத்திடுமவிளைவு
 தீராப்பிணியாளு செனனமறுகக
 வாராவரவாய வந்தசஞ்சீவி
 யாலேககருமபுபா கமுதககட்டிநீள்
 சோலைககனிபலாச் சோகதலிககனி
 பாங்குறுமாங்கனி பாளைசருக்கரை
 போங்குநறகண்டுசோத் தோனருக்கட்டி
 யருநதியரசமென வறிஞாசமாகியிற
 பொருநகியவினபம பொழிசிற்குகோதய
 செங்கையாள்விளங்கத் தெரித்தமெயத்தேசிகன
 றனனையறிவித்துத் தறபரமாகி
 யெனனுளத்திருந தருளேகநாயக
 னடிமுடியில்லா வருமபொருடனக்கு
 முடியடியிதுவென மொழிநதிடுமுதலவன
 மையபலானமற்றனவ மெய்யவெலலாம்
 பெரியபெசுவறியெனப் புனனகைபுரிந்தோ

னருளும்பொருளு மபேதமாயிருந்து
 மிருதிறனெனனு மியலுமுண்டென்றே
 னருளுனகருணடோ லருளுமவெளிப்படும்
 பொருணமயநதானே பொருந்து மென றுரைத்தோன
 சுத்தசத்திரண்டு தன்மையுநதானே
 பொத்தலாறசத்தத துனககெனவுரைத்தோ
 ிருணவமறாவிடி னருளுற்தெனனக
 கணருநோமையாற காணவேயுரைத்தோன
 ரெனமழுள்ளாவுநகீராதிமுககுந
 கனமா விடாதெனக காட்டியவள்ள
 லுளில்தெனவு முந்தலானமாயை
 வளபிலதெனவ மருததினிதுரைத்தோ
 னிலலறத்திறந்து மிதபமடகரிய
 வல்லவனறனோ மகாயோய்யென்றேன
 துறவறத்திருந்துந சூழமனககுரங்கொன
 றறவகையறிபா வலுநாறியென்றே
 னிறவாமனகதா விரிககவுணாத்திப்
 மிறவாவரதரும பேரறிவாள
 னத்தனதருளா லனைத்தையுமியககுந்
 சுத்தமாமாயயின றேறறமெனறுரைத்தோ
 னிருண்மலமகல விசைநதகிலமுத்தும
 பொருளருட்டிரோததப் பொறபெனப்புகன்றேன்
 வீறுசிவமுதல விளமபியபடியே
 யாறுமனாதிபென றறிருருககுரைப்போன்
 கொலலாவிதந குவலயத்தோர்க
 ளெல்லாம்பெறுமினென் றியம்பியதயாதிதி

தருமமுந்தானமுத் தவமுமபுரிபவர்க
 குரிமையாயவரோ நிறவுகலப்பவன
 மனனுபிராபோலத் தாணியினமருவிய
 மனனுபிராணைத்தையும் வளர்த்திடுமவேந்தன
 களவுவஞ்சனைகள்செய் கருமிகடமகஞந
 தெளிவுவநதுறவருள் செய்திடுநதிற்றத்தோன்
 றுனபெறும்பேறு சகமெனாம்பேறவே
 வானபெருங்கருணை வழங்கியமாரி
 தஞ்சமென்றடைந்த தாபதாதமமை
 யஞ்சலென்றாளு மறிஞ்சிகாமணி
 சீவகோடிகளுஞ் சித்தாகோடிகளும்
 யாவருமபுகழ யாவையுமுணர்ந்தோன்
 யானெனதெனனா விறைவெனமபெருமான்
 றுனவஞ்சிய தலைவெனங்கோமா
 னருணகிரியாக் காறுமுகனசொலும்
 பொருணலமல்லது பொருளெனமதியான்
 பூதமுதலாப் பொலிந்திருந்த
 பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்த்தி
 மூலாதார முதலாயுள்ளமேலாதாரமும்வெறுவெனிக
 ண்டவன், மண்டலமுன்றிலு மனனியவுருவிலு வ
 கண்டவையத்திலுங் கடவுளாப்பிண்ணு
 பகாசமயந்தொறும பரமேயிருந்து
 ஈகநடம்புரியுந தொழிலெனச்சொன்னோன்
 பேதவ்பேத பேதாபேத
 போதமிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய
 னதுநானெனவே யாற்றிடுமனுபவஞ்

சதுவேதாரதத் தனமையென்றுரைத்தோ
 னல்லும்பகலு மறிவாரோகஞ்ச்
 சொல்லுமபொருளுஞ் சுமையெனச்சொன்னோன
 சுதனேருருவாஞ் சுவாமிநாயகற்கெனி
 னனிகமெய்ஞ்ஞான மல்லவோவென்றோ
 னேசயோகத்துறு நிருபபொல்லாநதொழு
 மிராசயோகத்திறை யிராசயோகத்தான
 பொறுமைதெளிவு புனிதவாசார
 மறுவிலாவண்மை வாரமியறகை
 ஸ்ணணமாசாரநத தயங்கியகோத்தி
 யெண்ணெனகலைபயி லீணையிலாககல்வி
 நல்லவிரகக நடுநிலைசத்துய
 மிலையெனனும் லெவாகஞ்நதருங்கொடை
 நறகுணனெல்லாநண்ணியபெருநதகை
 சிறகுணவாரி திருவருட்செவ்வன
 காமேலெடுத்துக் கருத்துறவணங்கிப்
 பரமேயுனகருப் பரமெனப்பகாநதோ
 ன்றவடிமேவு மரசினையடுத்தே
 சீலமெய்ஞ்ஞானந தெளிநதனென்னவுஞ்
 சித்தமெளனி திடசித்தமாக
 வைத்தநிலைபின வடாராதனென்னவு
 மூலனமரபின முத்தித்தமெளனிதன்
 பாலனயானென்னவுப் பரிவொடுபகாநதோன்
 வடமொழிபிறைகயின பகிமையையுணர்நது
 திடமுறமுப்பொருட் டிறத்தையுநதெளிநது
 கண்டமுத்தெனனக க்னிமசமெனனத்

